

எம்.கே.நாராயணன்

(எழுத்தாளர் கையேடு)

எழுத்தாளர் என்னும் சொல் எழுத்து, ஆளர் என்னும் இரு சொற்களின் இணைப்பால் உருவான ஒன்றாகும். தமிழில் எழுத்து என்னும் சொல் பொருள் பொதிந்த ஒரு சொல்லாகும். எழு என்னும் அடிச்சொல் அடிப்படையில் தோன்றும்போது எழுதப்படுவது எழுத்து என அமைந்து ஒலி வடிவத்தைக் குறிக்கும். "மொழிமுதற் காரணமாம் அணுத்திரள் ஒலி எழுத்து" என்று தானே நம் இலக்கண நூல்கள் எழுத்துக்கு வரையறை தருகின்றன. எழுது என்னும் அடிச்சொல்லை வைத்துப் பார்த்தால் எழுதப்படுவது எழுத்து என்று பொருள் தந்து வரிவடிவத்தை உணர்த்துகிறது. எனவே எழுத்து என்னும் சொல் ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் இரண்டினையும் உணர்த்தி நிற்பதை நாம் அறியமுடிகிறது. எனவே தான் பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் "எழுத்தென்படுபு" என்று தொடங்குகிறது. அதனைப் பின்பற்றித் திருவள்ளுவரும் தம் முதல் குறளிலேயே "அகர முதல எழுத்தெல்லாம்" என எழுத்து என்னும் சொல்லைக் கையாண்டு கடவுள் உண்மையை நிலைநாட்ட முயல்கிறார்.

தொடக்கத்தில் எழுத்து என்பது ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் இரண்டினையும் உணர்த்திப் பின்னாளில் வரைதல், படைத்தல் ஒன்றை எழுதச் செய்தல், தோன்றச் செய்தல் என்னும் பொருள் தந்து ஓவியம், சிற்பம், இலக்கியம் முதலிய நுண்கலைகளைப் படைக்கும் படைப்பாற்றலைச் சுட்டத் தலைப்பட்டது. ஓவியம் எழுதுதல், சிற்பம் எழுதுதல் என்னும் தொடர்களும் வழங்கியுள்ளன. மேலும் சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியைக் "கடவுள் எழுத ஒரு கல்" தாரான் எனின் (25-130) என்று வரும் தொடரில் சிலை வடிப்பதை எழுதுதல் எனச் சுட்டப்பெறுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறார் பேராசிரியர் தமிழண்ணல். பெண்ணின் மார்பில் "மைகொண்டு "தொய்யில்" எழுதுதல்" பழந்தமிழர் வழக்கம். "எண்ணென்ப எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு" என்னும் குறளில் எழுத்து என்பது பொதுவாகக் கலை அறிவையும் சிறப்பாக இலக்கியத்தையும் உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய எழுத்தை ஆளுகின்றவர்கள் எழுத்தாளர்கள் ஆவர். இவர்களுக்கு எழுத்து (மொழி) ஏவல் கேட்டு நிற்கும். எழுத்தாளன் என்னும் சொல் தமிழில் இன்று நேற்றுத் தோன்றியதன்று. சங்கப் புலவர்களில் குறுந்தொகை 90ஆவது பாடலை இயற்றிய புலவர் பெயர் மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே எழுத்தாளன் என்பது கவிஞர், புலவரைச் சுட்டி நிற்பதைக் காணலாம். எழுத்தாளரது ஆற்றலைத் திருவள்ளுவர் "வில்லேர் பகை கொளினும் கொள்ளற்க சொல்லேர் உழவர் பகை" என்னும் குறளில் எடுத்துரைக்கிறார். எழுத்தாளனைச் சொல்லேருழவராக இந்தக் குறள் சுட்டிக்காட்டுகிறது. வாளாற்றலைவிட (வில்லாற்றலைவிட) எழுத்தாற்றல் வலிமைமிக்கது என்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பனம்பாரனார் எழுதிய பாயிரத்தில் வரும் தொடராகிய "மயங்கா மரபின் எழுத்து முறைகாட்டி' என்பதற்குப் பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கனார் நூல் எழுதும் முறை அல்லது இலக்கியம் படைக்கும் முறை எனப் பொருள் கண்டுள்ளார். எனவே நூல் படைக்கும் முறை பற்றிய சிந்தனையும் நம் தொன்னூலாசிரியர்கள் கண்ட ஒன்றாகவே தோன்றுகிறது. முன்னோர் கூறிய ஒன்றினைப் பின் வந்த வேறொருவர் எவ்வாறு எடுத்தாளுதல் என்பதைத் தானெடுத்து மொழிதல் என்னும் ஒருமுறை நூல் எழுதும் முறைகளில் ஒன்றென அவர்கள் கூறியுள்ளனர். ஒரு சொல் மாற்றியோ, ஓரடி மாற்றியோ, மாற்றாமலோ (அப்படியே) எடுத்தாளும் போக்கு நம் இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் இருப்பதைப் பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கனார் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மேலும் தொல்காப்பியர் மரபியலில் கூறிய, நூலில் அமையக்கூடிய பத்துவகைக் குற்றங்கள், நூலின் உத்திகள் முதலிய செய்திகள் இலக்கண நூல்களுக்குச் சிறப்பாகவும், ஏனைய நூல்களுக்குப் பொதுவாகவும் அமைந்து பயன்படுவன என்பது தமிழண்ணல் கருத்தாகும். இவ்வாறே நன்னூல் சிறப்புப்பாயிரத்தில் இடம்பெறும் பத்துவகை அழகு முதலிய செய்திகளும் கருத்தக்கன எனக் கொள்ளலாம். இவை எல்லாம் எழுத்தாளர்களுக்கு அக்காலத்தில் கைவிளக்குகளாக இருந்தன எனக் கொள்ளுவதில் தவறில்லை.

இக்கால எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் திரு.எம்.கே.நாராயணன் எழுதியுள்ள கையேட்டு நூலைப் படித்தேன். அவர் சிங்கப்பூர் வானொலியில் தயாரிப்பாளராக, படைப்பாளராக, தலைவராகப் பணியாற்றிப் பழுத்த அனுபவம் உடையவர். இளமைக் காலத்திலிருந்தே நாடகம், கதை, கட்டுரை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்டவர். சிங்கை

வானொலியில் மகாபாரதத்தைத் தொடர் நாடகமாக எழுதி 65 வாரங்களுக்கு ஒலிபரப்பியவர். அவரது மர்ம மேடை நாடகங்கள் பலரால் பாராட்டப்பட்டவை. 63 நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கணினி வட்டின் வாயிலாக உருவாக்கிக் கொடுத்தவர். மேலும் சிங்கையின் தந்தையான திரு லீ குவான் இயுவின் - வரலாற்றைச் சிங்கப்பூரின் வரலாற்றோடு இணைத்து நூல் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். "முத்தமிழ்ச் செல்வர்", "கலைமாமணி", "கலாரத்னா", "அவ்வை" முதலிய விருதுகளும் பெற்றவர். மேலும் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய ஆய்வரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படைத்தவர். பல சிறுகதை, இலக்கியப் போட்டிகளில் நடுவராகவும் பணியாற்றியவர். இளையர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் பல இலக்கியப் பயிலரங்குகளும் நடத்தியவர். இத்தகைய பின்னணி கொண்ட ஒருவர் எதிர்கால எழுத்தாளர்களின் முன்னேற்றத்தையும் படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சியையும் கருதி ஓர் அரிய கையேடு உருவாக்கிக் கொடுக்க வந்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இந்தக் கையேட்டில் மொத்தம் 15 இயல்கள் உள்ளன. முதலாவது இயல் கதை இலக்கியத்தின் தோற்றத்தையும் பழமையையும் பற்றிப் பேசுகிறது. இரண்டாவது இயல் எழுத்தாளர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய ஆற்றல்களை - மொழிவளம், மக்களிடம் கொள்ளும் ஈடுபாடு, மனிதர் பற்றிய ஆய்வு, கற்பனை, நூல் படித்தல், விடாமுயற்சி, உழைப்பு ஆகியவற்றை எடுத்து இயம்புகிறது. மூன்றாவது நான்காவது இயல்கள் இலக்கியத்தின் உயிர்நாடியாக இலங்கும் உணர்ச்சி பற்றி உரைப்பதுடன் கதை எங்கே கிடைக்கும் என்னும் வினாவுக்கு விடை பகர முயல்கிறது. செய்தித்தாளில் வரும் உண்மைச் சம்பவங்கள் - படிமனம் தரும் நினைவுகள், பழைய புகைப்படங்கள், வரலாறு, இதிகாசம், இலக்கியம் முதலியவைகளே கதை தரும் கருவூலங்கள் என்பதை நூலாசிரியர் தக்க எடுத்துக்காட்டுகள் வழி நன்கு விளக்கியுள்ளார். ஐந்தாவது இயல் முற்றும் நீக்கப்பட வேண்டிய கருப்பொருள்களைப் பட்டியலிடுகின்றது. ஆறாவது இயல் படைப்புக்குத் தேவையான களம் பற்றிப் பேசுகிறது. ஏழாவது இயல் படைப்பு இலக்கியக் கூறுகளான கருத்து, வடிவம், கருப்பொருள் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. கருவும் கருத்தும் ஒளிநிலை, இருள்நிலை, இரண்டும் கலந்த நிலை என்ற பாகுபாட்டில் பேசப்பட்டிருப்பது நன்றாகவுள்ளது. இவ்வாறே கதையோட்டம் அல்லது வடிவம் என்பதைப் பிரச்சினை, குழப்பம், நெருக்கடி, உச்சக்கட்டம், முடிவு என்னும் படி நிலைகளின் அடிப்படையில் அமைத்து விளக்கம் தரும் முறையும் நன்று. மேலும் பிரச்சினைகளை மனிதன் ஐ இயற்கை, மனிதன் ஐ மனிதன், மனிதன் ஐ சமூகம், மனிதன் ஐ தான், மனிதன் ஐ விதி என

ஐவகையாக மனிதனை மையப்படுத்தி விளக்கி இருக்கும் பாங்கும் சிறப்பாகவுள்ளது. எட்டு முதல் பதின்மூன்று வரை உள்ள இயல்கள் முறையே சிறுகதை, கவிதை, நாவல், மேடை நாடகம், வானொலி நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம் ஆகியவற்றைப் படைக்கும் முறை பற்றி விளக்குகிறது. பதினான்காவது இயல் மாணவர் படைப்பு இலக்கியம் தொடர்பான சிந்தனைகளைப் பற்றிச் செப்கிறது. இறுதி இயல் படைப்பாளர்கள் தம் படைப்புகளை நூல்களாக வெளியிட வேண்டும் என்னும் வேண்டுகோளை முன்வைக்கிறது. பொதுவாக இந்த நூலிலுள்ள ஆசிரியரின் ஆழ்ந்த தமிழ், ஆங்கில நூல் படிப்பறிவு, அகன்ற பட்டறிவு ஆகியவற்றின் விளைவாக விளங்கும் பற்பல எடுத்துக்காட்டுகள் என்னை மிகவும் ஈர்த்தன. எடுத்துக்காட்டுகளுக்கு ஏற்ற படங்களும் எளிய நடையும், தெளிவான கருத்தோட்டமும் இந்தக் கையேட்டிற்கு எழில் கூட்டுகின்றன. மொத்தத்தில் இந்தக் கையேடு படைப்பிலக்கியப் பணியில் ஈடுபடுவோர்க்கு ஏற்றதொரு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்கு எனக் கூறலாம். இத்தகைய கையேட்டினை உருவாக்கி வெளியிட்ட நண்பர் திரு. எம். கே. நாராயணன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இக்கையேட்டினை இளையவர்கள் வாங்கிப் படித்துப் புதிய புதிய இலக்கியங்களைப் படைத்துத் தமிழன்னைக்கு வலிவும் பொலிவும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

ஏ.ஆர்.ஏ.சிவகுமாரன்

(சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மரபுக் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு)

24.05.2001

அணிந்துரை

மரபு என்னும் சொல்லுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி முறைமை, சான்றோரின் சொல் வழக்குமுறை பழமை, வமிசம், பாரம்பரியம், இயல்பு, இலக்கணம், நல்லொழுக்கம், பெருமை, மேம்பாடு, நியாயம், வழிபாடு, பருவம் எனப் பதின்மூன்று பொருளைத் தருகின்றது. சான்றோரால் தொன்றுதொட்டு வழங்கப்பட்டு வரும் முறைமையே மரபு எனக் கூறலாம். "எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர், செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே" என்று இலக்கணமும் மரபுக்கு வரையறை தரும். (நன்னூல் 3881)

தமிழர் தம் தொன்னூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் எழுத்ததிகாரத்தில் இடம்பெறும் நூன்மரபு, மொழிமரபு, தொகைமரபு ஆகிய இயல்களும், சொல்லதிகாரத்தில் இடம்பெறும் விளிமரபு என்னும் இயலும், பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெறும் மரபியல் என்னும் இயலும் தொல்காப்பியனார் மரபுக்குத் தரும் இன்றியமையாமையை எடுத்தியம்பும். தொல்காப்பியத்தின் தொடக்க இயல் நூன்மரபு; இறுதி இயல் மரபியல். இவ்வைப்பு முறையும் மரபின் தேவையை வலியுறுத்தும். இலக்கணம் கூறும் எழுவகை வழுவினுள் மரபு வழுவும் ஒன்றன்றோ? நம் தமிழில் வழங்கும் மரபுத் தொடர்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தான் ஓரளவுண்டோ? ""வெண்ணையூர்ச்சடையன் தன் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே இராமபிரானுக்குப் புனைந்தான் மெளலி" என்று மனித மரபுக்கு முடிசூட்டுகிறான் கம்பன். இன்று உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அந்த அந்த நாடுகளின் மரபினைக் கட்டிக்காக்க மரபுடைமைக் கழகங்கள் காணும் போக்கும் நிலவி வருவதையும் நாம் நோக்க வேண்டும்.

இலக்கண உலகில் யாப்பிலக்கண மரபு நமக்கு இன்று நேற்றுத் தோன்றியதன்று. தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ஒன்று

என்பதைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில் வரும் நல்லிசைப்புலவர் செய்யுள் உறுப்பென, வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத்தனரே" (1) "யாப்பென மொழிய யாப்பறி புலவர்" (77). "வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின், நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும் யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்" (75) என்னும் தொடர்கள் காட்டும் "எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியிற் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டலே யாப்பு" (77) அதாவது எழுத்து, அசை, சீர், அடி, தொடை முதலிய உறுப்புகளைக் கொண்டு இயற்றப்படுவதே யாப்புக்குரிய கவிதைகளாகும். இவற்றையே இக்காலத்தில் மரபுக்கவிதைகள் என அழைக்கிறோம்". "மரபே தானும் நாற்சொல் இயலான் யாப்பு வழிப்பட்டன்று' என்னும் (செய்யுளியல் 79) தொல்காப்பிய நூற்பாவும் இதனை வலியுறுத்தும்.

சான்றோரால் தொன்றுதொட்டு வழங்கிய யாப்பிலக்கண முறைமையைப் பின்பற்றி இயற்றப்பெற்ற மரபுக் கவிதைகள் தோற்றத்தால் தொன்மை இயல்பும், ஊற்றத்தால் வலிமையுடும் தன்மையும் கொண்டவை. இவை உள்ளடக்கத்தாலும் உருவத்தாலும் உத்தியாலும் புதுப்புதுக் கோலங்களைக் காலந்தோறும் கண்டவை. எனினும் உருவாக்கத்தால் யாப்பிலக்கண மரபினை மையமாகக் கொண்டவை என்பதை மறத்தல் கூடாது.

இத்தகைய மரபுக் கவிதைகள் தமிழகத்தின் சேயகமாகிய சிங்கப்பூரில் சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றி வளர்ச்சி கண்டுள்ள திறத்தை விளக்க முயல்கின்றது. "சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மரபுக் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு' என்னும் இந்நூல். இதன் ஆசிரியர் முனைவர் ஏ.ஆர்.ஏ.சிவகுமாரன் சைவமும் தமிழும் இருகண்ணெனப் போற்றும் ஒரு நல்ல குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். சிங்கப்பூரில் பிறந்து தமிழகம் சென்று இளங்கலை, முதுகலைப் படிப்பினை முடித்துச் சிங்கப்பூர் வந்து ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் உறுப்புலவர் தமிழ்மொழி நிலையத்திலும், தொடக்கக் கல்லூரியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இப்போது நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். இவர் என் மேற்பார்வையில் "சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம் - (1965-90) ஒரு திறனாய்வு' என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு செய்தார். அந்த ஆய்வேட்டின் ஒரு பகுதியே "சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மரபுக் கவிதைகள் - ஓர் ஆய்வு' என்னும் இந்நூல். இந்த ஆய்வுதான் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிப் பல்கலைக்கழக நிலையில் முதன்முதலாகச் செய்யப்பட்ட ஆய்வு என்பதையும் இங்குக் குறிப்பிட வேண்டும்.

இந்நூல் சிங்கப்பூரின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிப் பின்னணியையும் தருவதுடன் மரபுக் கவிதைகள் பற்றிய முன்னோடி ஆய்வுகளையும் முதலில் விளக்க முற்படுகின்றது. பிறகு 1965 முதல் 1990 வரையிலுள்ள காலகட்டத்தில் தோன்றிய மரபுக்கவிதை நூல்களைத் தரவாகக் கொண்டு திறனாய்வு செய்வதை நோக்கமாகப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. இக்கவிதைகளின் பாடுபொருளாகிய உள்ளடக்கம், கதை, உருவம், உத்தி ஆகியவற்றைப் பகுத்தும் தொகுத்தும் விரிவாகத் திறனாய்வு செய்கின்றார் இந்நூலாசிரியர். இதன்வழிச் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மரபுக்கவிதைகள் பற்றிப் படிப்போர் நன்கு அறிய முடியும். மேலும் இந்நூலிலுள்ள பின்னிணைப்புப் பட்டியல்கள் எதிர்கால ஆய்வுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் இயல்பின.

முதன்முதலில் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வை மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டம் பெற்றதுடன் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் மரபுக்கவிதைகள் பற்றி இப்போது ஒரு நூலும் வெளியிட்டுள்ள முனைவர் சிவகுமாரன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன். இவர் இதுபோன்ற இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவரது நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் வாழ்வோர் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறுவதுடன் இவரது முயற்சிக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர் இரத்தினகுமார் அவர்களின்

திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு அளித்த அணிந்துரை

தமிழர்கள் உலகிற்கு வழங்கிய நன்கொடைகளுள் ஒன்று திருக்குறள். உலக மொழிகள் பலவற்றில் மொழிபெயர்ப்புப் பெற்றிருக்கிற சிறப்பு மூன்று நூல்களுக்கு உண்டு. அவை முறையே பைபிள், குரான், திருக்குறள் என்பன. இவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் சமயச் சார்புடையவை. சமயம் கடந்த நூலாகத் திகழும் சால்பு திருக்குறளுக்கே உண்டு. மேலும் இவை மூன்றனுள் இலக்கியமாகக் கருதப்பெறும் தகுதி திருக்குறளுக்கே இருப்பதாகப் பலர் கருதுவர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே திருவள்ளுவரால் இயற்றப் பெற்ற திருக்குறள் வடிவச் சுருக்கமும் கருத்துப் பெருக்கமும் கொண்ட ஒரு நூலாகும். 1330 குறள்களும் 133 அதிகாரங்களில் அமைந்துள்ள இந்நூல் வழியாகத் திருவள்ளுவர் அருளிய புரட்சிக் கருத்துகள் பல. இவற்றை இந்நூல் எழுந்த காலச்சூழலை ஒட்டிக் கண்டால் நன்கு உணர முடியும். திருக்குறள் என்னும் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் (Content), உருவம் (Form), உணர்த்தும் முறை (Technique) ஆகிய மூன்றின் அடிப்படையில் வள்ளுவர் கண்ட புதுமையான - புரட்சியான சிந்தனைகளைப் பார்ப்போம்.

உள்ளடக்கம்

திருக்குறள் சங்ககால இலக்கியத்திற்குப் பின்னே தோன்றிய நூல் என்பது பெரும்பான்மையான அறிஞர்கள் கருத்து. சங்ககாலத்தில் இலக்கியத்தின் பாடுபொருள் அகம், புறம் என இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. அகம் என்பது காதலையும் புறம் என்பது காதல்லாத மற்றவற்றையும் குறிக்கும். ஆனால் திருவள்ளுவரோ குறளின் பாடுபொருளை அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்றாகப் பகுத்துப் பேசுகிறார். இம்மூன்றில் சங்க இலக்கியம் காட்டும் அகம் இன்பமாகப் பேசப்படுகிறது. புறம் என்பதை அறம் என்றும் பொருள் என்றும் இரண்டாக்கிப் பேசும் இயல்பைத் திருவள்ளுவரிடம் காணுகிறோம். மேலும் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் வரிசை முறையில் வைத்து அறத்திற்கே முதன்மை கொடுத்து முப்பாலாய் வகுத்துக்கூறும் பண்பினையும் வள்ளுவரிடம் பார்க்க முடிகிறது.

முதலில் நான்கு அதிகாரங்கள் கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல் என்னும் நான்கு அதிகாரங்கள் பாயிரமாக - முன்னுரையாக அமைந்துள்ளன. அறத்தை இல்லறம், துறவறம் எனப் பகுத்துத் திருவள்ளுவர் விளக்குகிறார். அறத்துப்பாலில் 38 அதிகாரங்கள் 380 குறட்பாக்கள் உள்ளன. அறம் என்றால் என்ன என்பதற்கு திருவள்ளுவர் கூறும் விளக்கம் நீள நினைந்து போற்றுதற்குரியது. மனத்தூய்மையே அறம் என்றும் அழுக்காறு (பொறாமை), அவா (ஆசை), வெகுளி (கோபம்), இன்னாச்சொல் (கடுஞ்சொல்) ஆகிய நான்கும் அற்ற மனநிலையே மனத்தூய்மையே அறம் என்றும் திருவள்ளுவர் அறத்தை வரையறுத்துக் கூறுகிறார். மனம் உடையவன் தான் மனிதன். மனமே எண்ணத்திற் அடிப்படை. மனம் தூய்மையானால் எண்ணம் தூய்மையாகும். எண்ணம் தூய்மையானால் சொல், செயல் தூய்மையாகும் என்பது வள்ளுவர் கருத்து. "அறவினை யாதெனில் சொல்லாமை" (321) என்று கூறும் வள்ளுவர்,

"பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற

செய்யாமை செய்யாமை நன்று" (297)

என்றும் உண்மையை வலியுறுத்துகிறார். அறத்துப்பாலில் வள்ளுவர் ஒரு சிறந்த அறநெறியாளராகக் காட்சி அளிக்கிறார். பொருள் என்பதற்கும் திருவள்ளுவர் தரும் விளக்கம் புதியது. படை, குடி, கூழ் (பொருளியல்), அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும் உடைய அரசு பற்றிப் பொருட்பால் 70 அதிகாரங்களில் (700 குறள்களில்) விளக்கம் தருகிறது. சமுதாயம் நாடு, மக்கள் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் இப்பகுதியில் கள்ளுண்ணாமை, பரத்தை ஒழிப்பு, கயமை ஒழிப்பு, வறுமை ஒழிப்பு முதலிய சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் காணமுடிகிறது.

"பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்லது இல்லை பொருள்" (751)

என்னும் குறளில் பொருள் என்பதற்குப் பல பொருள் தருகிறார் வள்ளுவர். பொருட்பாலில் திருவள்ளுவர் ஒரு அரசியல் மேதையாகத் தோன்றுவதைக் காணலாம்.

இன்பம் எனப் பொருள் தரும் காமம் பற்றி விளக்குவது காமத்துப்பால் என்னும் பிரிவு. களவு, கற்பு என்னும் இருபகுதியில் திருமணத்திற்கு முந்திய நிலை, பிந்திய நிலை பற்றிய தமிழரின் அகக் கோட்பாடுகளை அழகுறப் பாடுவது காமத்துப்பால். இது 25 அதிகாரங்களைக்

(250 குறள்களை) கொண்டு விளங்குகிறது. மலரினும் மென்மையானது காமம். சிலர் தான் இதன் தன்மை அறிய முடியும் என்று கூறும் குறள்வழி (1289) காமம் என்பது தூய காதல் - உள்ளக்காதல் என்பதை உணரமுடிகிறது. சமஸ்கிருதத்தில் வாத்தையனார் கூறும் காமம் உடலுடன் தொடர்புடைய பாலுணர்வு (Sex) பற்றியதாக உள்ளது என்பதையும் நாம் இங்கு ஒப்பிட்டுணர வேண்டும். ஒவ்வொரு திருக்குறளும் இங்கு ஓரங்க நாடகமாகத் தலைவன், தலைவி, தோழி கூற்றுகளாக அமைந்து நாடகத் தனிநிலைப் பாடலாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். உரிப்பொருளை மையமாக வைத்து உரைக்கப்பட்ட குறள்கள் இவை. காமத்துப்பாலில் வள்ளுவர் கற்பனை ஆற்றல் மிக்க கவிஞராகத் தோன்றுகிறார்.

சங்ககாலத்தில் சாதிப் பிரிவு இருந்தது என்பதற்கு,

"வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்

கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்

மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே" (புறம். 183)

என்ற ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் புறப்பாட்டு சான்றாக உள்ளது. இந்தச் சூழலில் திருவள்ளுவரோ,

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான் (972)

என்னும் குறள் வாயிலாக மக்கள் உயிரெல்லாம் பிறப்பால் ஒத்த தன்மையுடையன; சிறப்பு அவரவர் செய்தொழிலைப் பொறுத்து அமையும் என்று கூறுகிறார். தமிழகத்தில் சாதிய பிரிவு ஆரியர்களால் புகுத்தப்பட்ட ஒன்று. ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி உரைக்கும் மனு கண்ட முறையைத் திருவள்ளுவர் மறைமுகமாக எதிர்த்துப் புரட்சிக்குரல் எழுப்பியுள்ளார்.

சங்ககாலத்தில் ஆரியர்கள் தமிழரசர்களை ஆட்டிப் படைத்ததையும் காணமுடிகிறது. ஆரியர்கள் தமிழ் மன்னர்களை யாகம் எனப்படும் வேள்விகளைச் செய்யத் தூண்டியுள்ளனர். தமிழ் அரசர்களை அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு வேள்விகள் செய்வதை மிகப் பெருமையாகக் கருதி உள்ளனர். இராய தூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி என்ற மன்னர்களின் பெயர்களிலுள்ள அடைமொழிகளே இதற்குச் சான்றுகளாக

அமைந்துள்ளன. பல்யானைச் செல்கெழுக்குட்டுவன் என்னும் சேர அரசன் பாலைக் கௌதமனார் என்னும் புலவர் அரசர்க்காகச் செய்த வேள்வி பற்றிப் பதிற்றுப்பத்து என்னும் சங்க நூல் வழி அறியமுடிகிறது. மன்னர்கள் மட்டுமின்றி மக்களும் வேள்விகளை விரும்பிச் செய்தனர். இந்நிலை கண்ட திருவள்ளுவர்,

அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்

உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று (259)

என்னும் குறள்வழி நெய் முதலாயின சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்வதைவிட ஓர் உயிரை நீக்கி அதன் உடலை உண்ணாமை நன்று என்று கூறி அவ்வேள்வியைக் கண்டிக்கிறார்.

சங்ககாலப் புலவர்கள் கள்ளுண்ணுதலையும் புலால் உண்ணுதலையும் தவறாகக் கருதவில்லை. ஔவையார் அதியமான் இறந்தகாலைக் கையறுநிலைப் பாடலாகப் பாடிய பாட்டில்,

சிறியகட் பெறினே எமக்கியும் மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே (புறம். 235)

என வரும் தொடர்களாக ஔவையார் அதியமான் கள்ளுண்டு களித்ததைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் திருவள்ளுவர் கள்ளுண்ணாமை என ஓர் அதிகாரம் வைத்து 10 குறளில் அதனைக் கண்டிக்கிறார்.

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்

நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர் (926)

கள்ளுண்டு கிடக்கின்றவன் உணர்வின்றி இருப்பதால் செத்தாரின் வேறல்லன் என்று கடுமையாகச் சாடி நிற்பதில் வள்ளுவர் புரட்சி செய்கிறார்.

இவ்வாறே புலாலுணவு உண்ணுதலும் பொதுவாகப் புலவர், பாணர், கூத்தர் முதலிய பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையைச் சங்ககால நூல்களில் காணுகிறோம். ஆனால் திருவள்ளுவரோ புலால் உண்ணாமை என்னும் ஓர் அதிகாரமே வகுத்து

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை எல்லா

உயிரும் கைகூப்பித் தொழும்

என்று வலியுறுத்திப் பேசுகிறார்.

சங்ககால அகப்பாடல்களில் ஊடலுணர்த்தும் மருதத்திணைப் பாடல்கள் வரைவின் மகளிர் ஒழுக்கம் பற்றிப் பேசப்பட்டுள்ளது. காதல் பரத்தை, காமப்பரத்தை, சேரிப்பரத்தை, இல்பரத்தை எனப் பல்வகைப் பரத்தையர் பற்றிய செய்திகளைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் திருவள்ளுவரோ தம் காமத்துப்பாலில் ஊடலுக்குப் பரத்தையரைக் காரணம் காட்டாத புலவி நுணுக்கம், ஊடலுவகை காட்டி நிற்கிறார். "பரத்த நின்மார்பு" என்று ஆடவரைப் பரத்த என அழைக்கிறார்.

பொது நலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்

மாண்ட அறிவி னவர் (913)

என்று பரத்தையர் ஒழுக்கம், பெண்வழிச் சேறல் முதலியவற்றை எதிர்த்த முதற் புரட்சியாளராக வள்ளுவர் விளங்குகிறார்.

பிறர்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறன்ஓன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு (148)

என்பது வள்ளுவர். மேலும் ஒருவன் ஒருத்தி வாழ்வை வலியுறுத்துவது வள்ளுவம்.

ஒருவன் செயலைச் செய்யும்போது செயலின் நோக்கம் மட்டும் சிறப்புடையதாக இருந்தால் போதாது. அந்தச் செயலை நிறைவேற்றும் வழியும் (Means and Ends) அறம் திறம்பாத முறையில் அமைய வேண்டும் எனக் கூறுகிறார் வள்ளுவர். ஈன்ற தாய் பசியோடு இருப்பதைக் காண்பவன் பாவம் செய்தவனாவான். தாயின் பசியைப் போக்கப் பிச்சை எடுத்தோ, திருடியோ தீர்க்க வேண்டும் என மனுதர்மமும், சாணக்கியர் எழுதிய

அர்த்தசாஸ்திரம் முதலிய சமஸ்கிருத ஆரிய நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. பெற்ற தாயின் பசியைப் போக்குவதே மகனின் கடமை. வழியைப் பற்றிக் கவலை இல்லை என்பது அவற்றின் கருத்து. ஆனால் வள்ளுவரோ,

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை (656)

எனக் கூறுகிறார். தன்னைப் பெற்ற தாயின் பசியைப் போக்குவதற்குக் கூடச் சான்றோர் தூற்றும் செயல்களைச் செய்தல் கூடாது என்பது இக்குறளின் கருத்து. எனவே வழியும் இலட்சியமும் அறத்தொடு பொருந்தியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர் வள்ளுவர்.

வடமொழி வேதங்கள், இதிகாசங்களில் இல்லற வாழ்வினைவிடத் துறவறமே சிறந்தது என்றும் அதுவே முத்திக்கு வழி என்றும் கூறித் தவம் மேற்கொண்டு அதாவது காட்டிற்குச் சென்று மழை, வெயில், கடும்பசி பாராது தவமேற்கொள்வதை வலியுறுத்தப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் திருவள்ளுவரோ இல்வாழ்க்கையில் ஆணும் பெண்ணும் இருந்து நன்மக்களைப் பெற்று விருந்தோம்பிப் பலருக்கும் பயன்பட வாழ்தலையே வலியுறுத்துகிறார்.

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின்

போஓய்ப் பெறுவ தெவன் (46)

இயல்பினால் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பவன்

முயல்வாருள் எல்லாம் தலை (47)

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை

நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து (48)

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் (50)

என்னும் இல்வாழ்க்கை அதிகாரக் குறள்கள் இதற்குச் சான்று பகரும்.

மேலும் தவம் என்பதற்குத் திருவள்ளுவர்

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற் குரு (261)

என்று புதுவிளக்கம் தருகிறார். தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலும், பிறிதோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யாதிருப்பதும் தாம் தவத்தின் வடிவம் என்பதே இந்தக் குறளின் கருத்து. மேலும் தங்கருமம் செய்தலே தவம் என்னும் கருத்தும் திருவள்ளுவர்க்கு உண்டு.

மனிதத்தை - மனிதப் பண்பை அளக்கும் அளவுகோலாகத் திருவள்ளுவர் காட்டும் பண்புகள் இரண்டு. மனிதனின் முழுமைப்பண்பு - மனிதத்தின் உச்சநிலை சான்றாண்மை (a perfect man). "அன்பு நான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு ஐந்துசால் பூன்றிய தூண்' எனக் கூறும் சான்றாண்மை அதிகாரம் முழுதும் மனிதப் பண்பின் உச்சநிலை அளவுகோலைக் குறிப்பிடுகிறது. இதேபோலப் பொருட்பாலின் இறுதி அதிகாரமான கயமை மனிதப் பண்பின் கீழ் மட்ட நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. எனவே மனிதத்தையே அளந்து காட்டிய மாண்பும் திருக்குறளுக்கு உண்டு என்று கூறலாம்.

மனிதநேயத்தை எல்லா இடங்களிலும் எடுத்துரைக்கும் இயல்பைத் திருக்குறளில் பார்க்க முடிகிறது.

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு

வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை (221)

அறிவினால் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய்

தன்னோய்போல் போற்றாக் கடை (315)

என்னும் குறள்களில் மனிதநேயம் மாண்புடன் விளங்கக் காணலாம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து

கெடுக உலகியற்றி யான் (1062)

என்னும் குறள் வாயிலாக மனிதநேயத்திற்கு மாறாக இறைவன் மனிதனைப் பிச்சை எடுத்து உண்ணுமாறு படைத்திருப்பானாயின் அவன் கெட்டொழிக என்று இறைவனையே பழித்துப் பேசும் நிலைக்கு - கடவுளை வாழ்த்தித் திருக்குறளைத் தொடங்கிய திருவள்ளுவர் செல்கிறார் என்றால் அவர் மனிதநேயத்திற்குக் கொடுத்த மதிப்பு எவ்வளவு என்று தெரிகிறதல்லவா?

உருவம்

உள்ளடக்கமாகிய பொருளால் மட்டுமின்றி உருவமாகிய பா வடிவத்திற்கும் புதுமை கண்டவர் வள்ளுவர். திருக்குறளுக்கு முந்திய சங்க இலக்கியம் ஆசிரியப்பாவாலும் கலிப்பாவாலும் அமைந்திருக்கின்றது. ஆனால் திருவள்ளுவர்தான் முதன்முதலில் குறள் வெண்பா என்னும் ஒரு வகைப் பா வடிவத்தை உருவாக்கித் தம் இலக்கியத்தை அதன்வழி வெளிப்படுத்தினார். ஏழு சீர்களைக் கொண்ட ஒன்றே முக்கால் அடியில் உலகத்தையே உள்ளடக்கிக் காட்டியவர் வள்ளுவர். "கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்குறுகத் தறித்த குறள்" என்று இதனைப் புலவர்கள் பாராட்டினர். அரிய பெரிய கருத்துக்களைச் சுருங்கக் கூறி விளக்கியதில்தானே திருக்குறளின் பெருமையே அடங்கியுள்ளது.

உணர்த்தும் முறை

இலக்கியம் சிறப்பது உள்ளடக்கம், உருவம் ஆகிய இரண்டினால் மட்டுமன்று. உணர்த்தும் முறைதான் மிக முக்கியம். இலக்கியத்திற்கு உயிர்நாடி உணர்ச்சி; அழகு சேர்ப்பது கற்பனை; இனிமை சேர்ப்பது ஓசை நயம்; கவர்ச்சி சேர்ப்பது அணிநயம்; சலிப்பைத் தவிர்ப்பது நடை அழகு. புலவர் தம்முடைய அனுபவத்தை - பட்டறிவைக் கற்பனை வாயிலாக எண்ணிப் பார்த்து உணர்ச்சி, கற்பனைத்திறன், ஓசையழகு, அணிநயம், நடையழகு ஆகியவற்றுடன் படிப்பவருடைய உள்ளத்திலும் அத்தகைய அனுபவம் ஏற்படும்படி செய்யுள் நடையிலாவது உரைநடையிலாவது சுவைபடச் சொல்வதுதான் இலக்கியம். எனவே, உணர்ச்சி, கற்பனை, ஓசை, அணி, நடை ஆகிய உணர்த்துமுறைக் கூறுகளாலும் திருக்குறள் உயர்ந்து விளங்குகிறது.

உணர்ச்சி

இலக்கியத்தில் காணப்படும் உணர்ச்சியை மெய்ப்பாடு எனப் பெயரிட்டு எட்டு வகையாகப் பகுத்துக் காண்பர் தொல்காப்பியர். நகை, துன்பம், இளிவரல், வியப்பு, அச்சம், வீரம், கோபம், மகிழ்ச்சி (இன்பம்) என்னும் எட்டுச் சுவைகளுடன் வடமொழியாளர் கூறும் சாந்தம் என்பதையும் சேர்த்து ஒன்பது சுவைகளாகப் பகுப்பர். இவற்றையே நவரசம் என்று கூறுகிறோம். இந்த ஒன்பது சுவைகளுக்கும் ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுகள் திருக்குறளில் உள்ளன.

அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத்

தீயுழி உய்த்து விடும் (168)

என்னும் குறளில் ஒருவனுடைய செல்வத்தைக் கெடுத்து அவனைத் தீய வழியில் செலுத்தும் பொறாமையைத் திருவள்ளுவர் பாவி எனத் திட்டுகிறார். இங்கு அவரது கோபத்தை நாம் பார்க்கிறோம்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்

வினைக்கரிய யாவுள காப்பு (781)

என்னும் குறளில் நட்பைப்போல் அருமையானது எது என வியக்கின்றார்.

தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்

மேவன செய்தொழுக லான் (1073)

என்னும் குறளில் கயவரும் தேவர்களைப்போல் மனம்போனபடி நடத்தலால் தேவர்களை ஒப்பர் என எள்ளி நகையாடுகிறார்.

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன

ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல் (1071)

என்னும் குறளில் நகைச்சுவை அமைந்துள்ளது.

என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலர்என்னை

முன்நின்று கல்நின் றவர் (771)

என்னும் குறளில் வீரன் ஒருவன் பகைவர்களைப் பார்த்துப்,

பகைவர்களே! என் தலைவனை எதிர்த்த பலர் இறந்து நடுகற்களாக நிற்கின்றனர்.
எனவே அவனை எதிர்த்துப் போரிட வராதீர்" என்று கூறும் வீர உரையில் வீரச்சுவையைக்
காணலாம்.

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்

கொன்றது போலும் நிரப்பு (1048)

என்னும் குறளில் நேற்றுக் கொலை செய்ததுபோல் துன்புறுத்திய வறுமை இன்றும் என்னிடம்
வருமோ என்று கூறும்போது வறுமை கண்டு அவர் கொள்ளும் அச்சம் புலப்படுகிறது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்று

எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து (1241)

என்னும் குறளில் பிரிவால் வருந்தும் தலைவி தன்னெஞ்சை நோக்கித் துன்பம் துடைக்கும்
மருந்து ஒன்று எண்ணிப் பார்த்துச் சொல் எனக் கேட்கும்போது, துன்பச்சுவையை நாம்
காணமுடிகிறது.

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின் (1330)

என்னும் குறளில் இன்பச்சுவையின் உச்சத்தை உணர முடியும்.

அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்

செந்தண்மை புண்டொழுக லான் (30)

முதலிய குறள்களில் சாந்தம் தாண்டவமாடுகிறது.

கற்பனை

திருவள்ளுவரின் காமத்துப்பாலில் அமைந்த குறள்களில் கற்பனைச் சிறப்பை நாம் மிகுதியாகக் காண முடிகிறது. காதலியின் கண்களைப் பாராட்டும் ஒரு தலைவன்,

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்

மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று (1114)

எனக் கூறுகிறான். அதாவது குவளை மலர்கள் இவள் கண்களைப் பார்த்து ஈடாக முடியவில்லையே என்று ஏங்கித்தலை கவிழ்ந்து நிற்குமாம். காதலர் நெஞ்சத்துள் இருப்பதால் சூடான பொருள்கள் சாப்பிட அஞ்சும் தலைவியையும்,

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்

அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து (1128)

என்னும் குறள் கூறுகிறது.

மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்

வேலைநீ வாழி பொழுது (1221)

என்று மாலைக் காலத்தை நோக்கிப் பிரிந்திருக்கும் தலைவி பேசுவதையும் காணலாம். நெஞ்சொடு கிளத்தல், நெஞ்சொடு புலம்பல், புலவி நுணுக்கம் முதலிய அதிகாரங்களில் கற்பனை உச்ச நிலையில் இருப்பதை உணரலாம்.

ஓசைநயம்

இலக்கியத்திற்கு இனிமை கொடுப்பது ஓசைநயம். ஓசைநயம் இன்பம் உவமையிலா இன்பம் என்பார் பாரதியார்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக (391)

என்னும் குறளில் வல்லோசையையும்,

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை

மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு (1081)

என்னும் குறளில் மெல்லோசையையும்,

குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்

மழலைச்சொல் கேளா தவர் (66)

என்னும் குறளில் இடையின ஓசையையும் கேட்க முடிகிறதல்லவா?

யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்

சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு (397)

என்னும் குறளில் வெண்பாவுக்குரிய செப்பலோசைச் சிறப்பையும் காணலாம்.

அணிநயம்

உவமை என்பது ஒருவகை அணி. ஒரு பொருளையும் இன்னொரு பொருளையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது உவமை அணியாகும். இந்த அணியே ஏனைய அணிகளுக்கெல்லாம் தாயணியாகும். திருக்குறளில் உவமை அணியையும் அதனடிப்படையில் பிறந்த உருவகம், பிறிதுமொழிதல் முதலிய அணிகளையும் திருவள்ளுவர் தம் நூலுக்கு அழகூட்டும் பொருட்டுக் கையாண்டுள்ளார்.

தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்

நிலையின் இழிந்தக் கடை (964)

என்னும் குறளில் மக்கள் தங்கள் நிலையிலிருந்து தாழ்ந்தபோது அவர்கள் தலையிலிருந்து உதிர்ந்த மயிர்போல இழிவாகக் கருதப் பெறுவர் எனக் கூறுகிறார்.

உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு (339)

என்று இறப்புக்கும் பிறப்புக்கும் ஏற்ற உவமைகளை - நமக்குத் தெரிந்த உவமைகளைக் - கூறுகிறார். கணவன் மனைவிக்கிடையே இருக்கும் சிறு பிணக்கினை, உப்புக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது

மிக்கற்றால் நீள விடல் (1302)

உப்புக் கூடாமலும் குறையாமலும் இருந்தால்தான் சுவை. அதுபோல ஊடல் அமைய வேண்டும் என்கிறார். ஒரு குறளில் பல உவமைகளை அடுக்குகிறார்.

முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு (1113)

மூங்கில் போன்ற தோள், தளிர் போன்ற மேனி, முத்துப் போன்ற பல், இயற்கை மணமே மணம், வேல் போன்ற கண் என் காதலிக்கு என்று கூறுகிறான் காதலன். பிறவியைப் பெருங்கடல் ஆக உருவகிக்கிறார்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார் (10)

ஐம்பொறிகளை ஐந்து யானைகளாக உருவகம் செய்கிறார்.

உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்

வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து (24)

அருளை அன்புத்தாய் பெற்ற குழந்தை என உருவகிக்கிறார்.

அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்

செல்வச் செவிலியால் உண்டு (757)

மயிலிறகே ஆனாலும் அளவுக்கு அதிகம் ஏற்றினால் வண்டியின் அச்ச முறிந்துவிடும் என்னும் கருத்தைக் கூறி அதன் வாயிலாக எளிய பகைவர்களானாலும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து

எதிர்க்கும்போது வலிய அரசனும் தோல்வி அடையலாம் என்னும் கருத்தைப் புரிய வைக்கிறார்.

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்

சால மிகுத்துப் பெயின் (475)

இதற்குப் பிறிதுமொழிதல் அணி என்று பெயர். இவ்வாறு பல அணிகள் திருக்குறளில் அமைந்து அதற்கு இலக்கிய எழிலைக் கூட்டுகின்றன. திருவள்ளுவர் அறக்கருத்துக்களை உவமையாகக் கூறும் பண்புடையவர்.

அழுக்கா றுடையார்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை

ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு (135)

என்னும் குறளைக் காண்க. பொறாமையுடையவன் செல்வம் பெறுவதில்லை. அதுபோல ஒழுக்கமில்லாதவன் உயர்வு பெற முடியாது என்பது இக்குறளின் கருத்து. ஓர் அறக்கருத்துக்கு இன்னோர் அறக்கருத்து இங்கே உவமையாக வருவதைக் காணலாம்.

நடை அழகு

இலக்கியத்தைப் படிப்பவர்களிடையே சலிப்பைத் தவிர்ப்பதற்கு இலக்கிய ஆசிரியர்கள் பலப்பல நடைகளைக் கையாள்வர். அவ்வாறே திருவள்ளுவரும் பலப்பல புதுப்புது உத்திகளைக் கையாள்கிறார்.

இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்

இல்லவள் மாணாக் கடை (53)

இது கேள்வியாக அமைந்த குறள்.

வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்

தீமை இலாத சொல்லல் (291)

இது கேள்வியும் பதிலும் ஆக அமைந்த குறள்.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்

நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து (1085)

கேள்விகளே பதிலாக அமைந்த குறள் இது. ஒன்றனுள் ஒன்று என்பது இன்னொரு வகை உத்தி.

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்

கற்ற செலச்சொல்லு வார் (722)

இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்

துன்பம் உறுதல் இலன் (629)

இப்படிச் சில குறள்.

பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகன்எனல்

மக்கட் பதடி யெனல் (196)

என்னும் இக்குறளில் முதலாவது 'எனல்' என்பது 'என்று கூறாதே' என்று பொருள் தரும். இரண்டாவது 'எனல்' என்பது 'என்று கூறுக' என்று பொருள் தரும்.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு (60)

தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்

தம்தம் வினையான் வரும் (63)

பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார்என்பர் அருள்நீங்கி

அல்லவை செய்தொழுகு வார் (246)

என்னும் குறள்கள் மேற்கோள் நடையில் அமைந்தவை.

உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்

அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல் (743)

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை (322)

இவை நூல் மேற்கோள் நடையில் அமைந்தவை. இப்படிப் பலப்பல நடை வேறுபாடுகளை மேற்கொண்டு வள்ளுவர் தம் இலக்கியம் படிப்பார்க்கக் களைப்பின்றி இருக்குமாறு செய்கிறார். அறத்துப் பாலிலும் பொருட்பாலிலும் இடம்பெற்ற குறள்கள் ஒன்றிரண்டு தவிர் மற்றவை வள்ளுவர் கூற்றாகவே கொள்ளப்படும். ஆனால் காமத்துப்பாலில் இடம்பெறும் குறள் அனைத்தும் தலைவன், தலைவி, தோழி முதலியோர் கூற்றாகக் கருதப்படும். இந்த வகையில் காமத்துப்பாலில் இடம்பெற்ற குறள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஓரங்க நாடகமாகும்.

காலக்கண்ணாடி

இலக்கியம் காலக்கண்ணாடி என்பர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு எழுந்த நூலாயினும் திருக்குறள் இன்றும் வாழும் வள்ளுவமாக இலங்குகிறது. காரணம் என்ன? மெய்யறிவுச் சார்புடைமை, பொதுமை நோக்கு, அறிவியல் அணுகுமுறை, மனித முயற்சியின் மாண்பு போற்றல், இலக்கியம் இணைந்த இயல்பியல் என்று ஐவகைக் காரணம் உரைப்பர். அறிஞர் வி.சி.குழந்தைசாமி மேலும் திருக்குறள் தமிழ் மண்ணில் தோன்றியதாக இருப்பினும் அனைத்துலகையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகவும் உள்ளது. எனவே காலம் கடந்த, ஞாலம் கடந்த இலக்கியமாகத் திருக்குறள் இன்று திகழ்கிறது. இன்று மட்டுமா? இல்லை என்றும் இவ்வுலகில் அது நின்று நிலவும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய சிறப்புடைய திருக்குறளை இக்கால இளையர்க்கேற்ற வகையில் எளிய ஆங்கிலத்தில் தெளிவான முறையில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ள பேராசிரியர் இரத்தனகுமார் அவர்களின் உழைப்பும் முயற்சியும் பாராட்டுதற்குரியன. இந்நூல் வெறும் மொழிபெயர்ப்பாக மட்டுமின்றி இரத்தனகுமாரின் ஆழ்ந்தகன்ற அறிவாற்றல் அடிப்படையிலும் அறிவியல் பார்வையிலும் பகுத்தறிவுக் கண்ணோட்டத்துடனும் குறளைத் தந்துள்ளது. எனவே இதன் வழியாக இளையர் உலகம் நல்வாழ்க்கையும் முன்னேற்றமும் பெற்றுத் திகழும் என நம்புகிறேன்.

சிங்கை ஓதுவார் வைத்தியநாத தேசிகர் தொகுத்து வெளியிட்ட
"பண்ணிசைப் பாடல்கள்' நூலுக்கு அளித்த அணிந்துரை

28.5.2009

இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்ப் பாகுபாடு தமிழுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும். இதனை உணர்ந்த நாயன்மார்கள் இறைவனை முத்தமிழாகவே கண்டு போற்றினார்கள்.

மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன் கண்டாய்

முத்தமிழும் நான்மறையும் ஆனான் கண்டாய்

என்பது திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்.

முத்தமிழில் நடுவில் இருப்பது இசை. "சுதி, பாட்டு, பண், தாளம், பக்கயியம், பாடுவார் உள்ளம், கேட்போர் உள்ளம் ஆகிய அனைத்தும் இசைந்தால்தான் இசை. இல்லாவிட்டால் அதன் பெயர் இரைச்சல்" என்பார் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம். இவையனைத்தும் ஒன்றுபடுதலே வழிபாடு. எனவேதான் சுந்தரர் "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்' இறைவன் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். "தமிழோடிசைபாடல் மறந்தறியேன்' என்பது நாவுக்கரசர் வாக்கு. இசை வாயிலாக இறைவனை வழிபாடு செய்வது என்றென்றும் இன்பம் தரும் ஒன்றாகும்.

இறைவன் உயிர்களுடன் ஒன்றாகவும் வேறாகவும் உடனாகவும் இருப்பதுபோல் தமிழர் வாழ்வில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை இசை பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதை நாம் அறிவோம். இசைக்கு அடிப்படை பாடலும் பண்ணும் ஆகும். பண் என்பது இராகத்தைக் குறிக்கும். பாடலும் பண்ணும் பொருந்தி வந்தால்தான் சிறப்பு. எனவே தான் திருவள்ளுவரும் "பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல்?' என்று கேட்கிறார்.

பண்ணுக்கும் இறைவனுக்கும் தொடர்புண்டு. "பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய்' என்று இறைவனை அழைக்கிறார் சுந்தரர்.

தமிழில் பண் சுமந்த பாடல்களைப் பாடியவர்கள் நாயன்மார்கள். பரிபாடலுக்குப் பிறகு சிலப்பதிகாரத்தில் பண்களைப் பற்றிய செய்திகளைப் பார்க்கிறோம். பிறகு காரைக்கால் அம்மையார் பண் சுமந்த பதிகப் பாடல்களைப் பாடினார். அவ்வழியைப் பின்பற்றிய நாயன்மார்கள் தங்கள் பதிகங்களைப் பண்களுடன் பாடிச் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தார்கள். "நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பியவர்' ஞானசம்பந்தர் அல்லவா?

இத்தகைய பண்ணிசைப் பாடல்களை நம் மாணவர்களும் மற்றோரும் பாடி இறைவனை வழிபடுவதற்கேற்ற வகையில் சிங்கப்பூர் அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் ஓதுவார் மூர்த்தி திருமுறைக் கலாநிதி சோ.வைத்தியநாத தேசிகர் தொகுத்து நூலாக வெளியிடுவது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். திரு வைத்தியநாத தேசிகர் அவர்கள் பண்ணிசைப் பாடல்களைப் பாடுவதில் ஆழ்ந்தகன்ற புலமை உடையவர். மேலும் சிறுவர்க்கும் பெரியோர்க்கும் பண்ணிசைப் பாடல்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் பல்லாண்டு அனுபவம் பெற்றவர். இவரது மாணவர்கள் பலர் பண்ணிசைப் பாடல் குறுந்தட்டு வெளியிட்டுள்ளனர். மேலும் சிங்கை, மலேசியா, தமிழகம் ஆகிய நாடுளில் பல பண்ணிசை அரங்குகளில் பாடிப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர். தேசிகரது பண்ணிசைப்பாடல் பணியைப் பாராட்டித் திருமுறை மாநாட்டினரும், ஆதீனங்களும் விருதுகள், பட்டங்கள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். சிங்கப்பூரில் வாழும் ஒரு சீன மூதாட்டிக்குப் பண்ணிசைப் பாடல்களைப் பயிற்றுவித்துப் பாடச் செய்தது இவரது பணியின் சிகரம் என்று கூறலாம்.

"பண்ணிசைப் பாடல்கள்' என்னும் இந்த நூலில் தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் முதலிய பன்னிரு திருமுறைப்பாடல்களும் திருப்புக்கழ், அபிராமி அந்தாதி, சகலகலாவல்லி (சரசுவதி) மாலை ஆகிய நூற்பாடல்களும் உள்ளன. மாணவர், இளையர் வயதுக்கேற்ற வகையில் பாடல்கள் தரப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் பல அற்புதச் செயல்களைக் கண்ட பாடல்களும் உள்ளன. பாடல்கள் எழுந்த சூழ்நிலையும் சுருக்கமாகத் தரம் பெற்றுள்ளது. நால்வர் பெருமக்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் உள்ளன. பண்ணிசைப் பாடல்களுக்கு உட்பொருளாக இருக்கும் நடராசப் பெருமான் திருவுருவம் இந்த நூலின் முகப்பு அட்டையில் அழகு செய்கிறது. "மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளாரை முன், துதி செய்யும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர்' என்று தானே சேக்கிழார் பெருமான் பண்ணிசைப் பாடல்களுக்கு விளக்கம் தருகிறார். இதனைத் தான் இந்த அட்டைப்படம் அறிவுறுத்துகிறது. இத்தகைய சிறப்புமிக்க இந்த நூலைத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் வாங்கித் தாங்களும் தங்கள்

பிள்ளைகளும் படித்தும், பாடியும் சைவத்தையும் தமிழையும் இவ்வுலகில் வளர்த்து என்றும்
நின்று நிலவுமாறு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

ஓதுவார் தம் பணியை ஓயாது தொடர இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

"பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்" - அருணகிரிநாதர்

முத்து. மாணிக்கம்

(வண்ணத் தமிழுக்கு வாழ்த்துப்பா நூறு)

30.04.2009

"வண்ணம்" என்னும் சொல்லுக்குப் பலபொருள்கள் இருப்பினும் "சிறப்பு" என்னும் பொருளில் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் அகலிகைப் படலத்தில் இராமனின் பெருமையைக் கூறும்போது "கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன், கால் வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்" என்று கூறுகிறார். வண்ணத்தமிழ் என்னும்போது தமிழின் சிறப்புகள் நம் நினைவுக்கு வரவேண்டும். தமிழுக்குரிய சிறப்புகள் பலப்பல. எனினும் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் பெயர்ச்சிறப்பு, இனிமைச் சிறப்பு, எளிமைச் சிறப்பு, தனிமைச் சிறப்பு, தொன்மைச்சிறப்பு, சுழிச் சிறப்பு, எழுத்துச் சிறப்பு, சொற்சிறப்பு, ஒலிச்சிறப்பு, கவிதைச் சிறப்பு, கலைச் சிறப்பு, மருத்துவச் சிறப்பு, இசைச் சிறப்பு, நாடகச் சிறப்பு, இலக்கியச் சிறப்பு, இலக்கணச் சிறப்பு எனப் பதினாறு சிறப்புகளாகப் பட்டியலிட்டு "தமிழின் சிறப்பு" என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமின்றித் தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கே இனிமை, நீர்மை, அகப்பொருள், வீரம், இறைமை, மறவர், நாடு, அரசர் முதலிய பல பொருள் உண்டு. த - வல்லினம், ம் - மெல்லினம், ழ - இடையினம் அ, இ, உயிர் ஒலிகள். இவற்றால் அமைந்த (த்அம்இழ்) அழகும் தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கு உண்டு. மேலும் உயர்தனிச் செம்மொழியாக இன்று உலகில் கருதப்படும் மொழிகளில் உன்னத மொழியாகத் திகழும் சிறப்பும் நம் தீந்தமிழுக்கு உண்டு. இத்தகைய சிறப்புகளை எல்லாம் இக்கால இளையரும் ஏனையோரும் உணரும் வகையில் "வண்ணத் தமிழுக்கு வாழ்த்துப்பா நூறு" என்னும் நூலை இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார் சிங்கையின் மூத்த தமிழிசைப் பாவலர் பாத்தாரல் முத்துமாணிக்கம்.

வாழ்த்து என்பது தமிழில் பெயராகவும் வினையாகவும் இருக்கும் சொல்லாகும். வாழ்த்து என்பது "ஆசி கூறுதல்" என்னும் பொருளில் மட்டுமின்றி வணக்கம் / வணங்குதல் (திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்து) என்னும் பொருளிலும் வரும். கவிஞர் முத்துமாணிக்கம் "வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைமைப் பொருளாக இறைவனை மட்டுமின்றித் தமிழையும் கருதி வாழ்பவர். எனவே அவர் தமிழின் சிறப்புகளை

நினைத்துப் போற்றி வணங்கும் வகையில் அமைந்ததே இந்நூல். கவிஞரின் எண்ணத்தின் இனிய வெளிப்பாடாக இலங்கும் வண்ணத்தமிழ்க் கவிதை வனப்பினையும் இங்கே காணமுடிகிறது.

தமிழே இனிய மொழி. இனிமைக்கு இனிமை சேர்க்கும் வகையில் "செவிநுகர் கனிகளாக இலங்கும் கவிஞரின் கவிதைகளும் உள்ளன. இந்நூலை வாங்கித் தமிழின் சிறப்பினையும் கவிஞர் முத்துமாணிக்கம் அவர்களின் கவிதைச் சிறப்பினையும் கண்டின்புறுமாறு தமிழ்கூறும் நல்லுலகை வேண்டுகிறேன். கவிஞர் நல்ல உடல்நலத்துடன் பல்லாண்டு வாழ்ந்திடக் கடவுளை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் அவர்களின்

திருவாசகம் - எளிய உரை நூலுக்கு

அளித்த அணிந்துரை

6.6.2008

ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும், ஜெர்மானியம் தத்துவத்தின் மொழி என்றும், இலத்தின் சட்டத்தின் மொழி என்றும், பிரஞ்சு தூதின் மொழி என்றும் சொன்னால் தமிழ் பக்தியின் மொழி என்று கூறினார் பன்மொழி அறிந்த பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளார். இவ்வாறு தமிழுக்குரிய அடையாளமாகப் பக்தி என்னும் பண்பினை ஊட்டிய பாவலர்கள் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஆவர். நாயன்மார்கள் பாடிய பக்திப் பனுவல்கள் திருமுறைகள் எனப்படும். இந்தத் திருமுறைகளில் தோத்திரம் உண்டு; சாத்திரம் உண்டு; சரித்திரம் உண்டு; சரித்திர நாயகர்களாகிய நாயன்மார்கள் சிவபெருமானைத் தோத்திரமாகவும், சாத்திரமாகவும் கண்டு தொழுதனர். "தோத்திரமும் சாத்திரமுமானார் தாமே' என்னும் நாவுக்கரசரின் வாக்கு இதனை வலியுறுத்தும்.

தோத்திர நூல்களில் சிறந்தது திருவாசகம். சாத்திர நூல்களில் சிறந்தது திருமந்திரம் என்பார் வள்ளலார். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்குய்ப்பதாகிய - வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாகிய - நமச்சிவாய மந்திரத்தையே தொடக்கச் சொல்லாகக் கொண்டு திகழ்வது திருவாசகம். இறைவனையே சைவனாகவும் செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டானாகவும் கண்டு இன்புறும் நூல் அது. தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்னும் சைவர்களின் முழக்க வாசகத்தை வழங்கி நிற்பதும் திருவாசகமே ஆகும். இலக்கிய உலகில் திருவாசகம் என்றும் தித்திக்கும் தேனை ஒத்தது, படிப்பார் உள்ளத்தை பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் பான்மையது. ஜி.யு.போப் போன்ற வேற்றுச் சமயத்தினரின் போற்றுதலையும் பெற்ற நூல் அது. "கண்ணால் யானும் கண்டேன், காண்க' என நம்மவர்க்குக் கடவுளைக் கண்டு காட்டும் ஏற்றம் கொண்ட இயல்பினது திருவாசகம். அது ஓர் அன்பு நூல். எனவே தான் திருவாசகம் படிப்போர் "அன்பர் ஆகுநர் அன்றி மன்பதை உலகில் மற்றையர் இலரே' என்று பாராட்டினார் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்.

இத்தகைய பெருமை மிக்க திருவாசகம் மாணிக்கவாசகர் சொல்லிய பாட்டாகும். இதன் உட்பொருளாக இலங்குபவர் தில்லை நடராசப் பெருமானாவார். இந்த உட்பொருளை உணர்நாம் திருவாசகப் பாட்டின் புறப்பொருளை முதலில் அறிந்து போற்ற வேண்டும். இதனை எல்லாரும் அறியும் பொருட்டுத் திருவாசகத்திற்கு எளிய உரை எழுதித் தருமாறு சிங்கப்பூர்த் திருமுறை மாநாட்டினர் சொல்லின் செல்வர் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் அவர்களை வேண்டி நின்றனர். அதன் விளைவே உங்கள் கைகளில் இன்று திகழும் இந்தத் திருவாசக எளிய உரை நூலாகும்.

உரையாசிரியர் பொற்கிழிக் கவிஞர் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் அவர்கள் தம் சிறுவயது முதலே திருவாசகம் படிக்கத் தொடங்கியவர். ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அதில் தோய்ந்து திளைத்தவர். ஆய்ந்து நுண்பொருள் கண்டு நுவல்பவர். தம் இல்லத்திற்கே திருவாசகம் எனப் பெயரிட்டும் ஆண்டுதோறும் திருவாசக விழாக்கள் நடத்தியும் மகிழ்பவர். பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கம், கம்பன் அடிப்பொடி சா.கணேசன், கவிஞர் கண்ணதாசன் முதலிய தமிழ் அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டவர். இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளினெல்லாம் திருவாசகம் பற்றிப் பல சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப நிகழ்த்தியவர். கயிலைக் காட்சியைக் கண்டுகளித்து மற்றவர்களுக்கும் தம் சொல்வண்ணத்தால் தீட்டிக் காட்டும் திறத்தினர். அரிய பொருளை அனைவரும் அறியும்வண்ணம் எளிமையாகவும், எளிய பொருளை அறிஞர் பலரும் போற்றும் வகையில் அருமையாகவும் விளக்கும் இயல்பினர். இலக்கிய உலகில் இணையற்ற பட்டிமன்றப் பேச்சாளர். வணிகத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்து சைவத்தையும் தமிழையும் வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். இவரது ஆழ்ந்தகன்ற புலமையும் பழுத்த அனுபவமும் இந்த உரையில் பளிச்சிடக் காணலாம்.

இந்த உரை, நூலாகவும், கணிணி வட்டாகவும் வெளியிடப்படுகிறது. இதனைத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் வாங்கிப் படித்தும் கேட்டும் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து இறையருள் பெற வேண்டுகிறேன். நல்லதோர் உரையை நமக்கு நல்கிய நாவலர் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் அவர்கள் திருமந்திரம் முதலிய பல நூல்களுக்கு உரை எழுதி உதவிட வேண்டுகிறேன். அவரது சைவப் பணியும் இலக்கியப் பணியும் தொடர இறைவனை வணங்குகிறேன்.

முருகடியான்

(சங்கமம் / பெருங்காப்பியம்)

5.12.2007

இலக்கிய வகைகளில் ஏற்றமிக்கது காப்பியம். இது "காவ்யம்' என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லின் திரிபு எனத் தமிழ் அகராதி கூறுகிறது. பழைய உரையாசிரியர்களின் கருத்தும் இதுவே ஆகும். கவிஞனுடைய செயல் எதுவோ அதுவே காவ்யம் ஆகும். கொள்கைகளைப் பொதிந்து காப்பது எதுவோ அதுவே காப்பியம் என்று கருதி இதனைத் தமிழ்ச் சொல்லாகக் கருதுவர் இக்காலத் தமிழறிஞர் சிலர். "நாடகக் காப்பியம் நன்னூல் நுனிப்போர்' எனக் காப்பியம் என்னும் சொல்லை மணிமேகலை முதன்முதலில் கையாள்கிறது. இதற்கேற்ற தமிழ்ச்சொல் செய்யுள் எனவும், தொடர்நிலைச் செய்யுள் எனவும் அடியார்க்கு நல்லார், உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் முதலிய பழந்தமிழ் இலக்கிய உரையாசிரியர்கள் பகர்வர். தனிநிலைச் செய்யுள்கள் சிதறிக் கிடக்கும் மலர்கள் போன்றவை. தொடர்நிலைச் செய்யுளாகிய காப்பியமோ சேர்த்துக் கட்டிய மாலை போன்றது. சேர்த்துக் கட்டும் நாராக - நூலிழையாகக் காப்பியக்கதை அமைகின்றது. எனவே கதை தழுவிய கவிதை வடிவ இலக்கியமே காப்பியமாகும். தமிழில் தோன்றிய முதற்காப்பியம் இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரமே ஆகும். "நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்னும் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு' என்று பாரதியார் இதனைப் பாராட்டிப் பாடுகிறார். இதனைத் தொடர்ந்து மணிமேகலை, பெருங்கதை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி முதலிய காப்பியங்கள் தோன்றின. பிறகு "காவ்ய தர்சம்' என்னும் சமஸ்கிருத நூலினை முதல் நூலாகக் கொண்டு கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட "தண்டியலங்காரம்' என்னும் அணி இலக்கண நூல் காப்பியத்திற்கு இலக்கணம் கூறி அதனைப் பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம் எனப் பகுத்துப் பேச முற்பட்டது. தொல்காப்பியம் கூறும் தொன்மை எனும் வனப்பினுள் ஒன்றாகக் காப்பியத்தைக் குறிப்பர். "காப்பியம் மனித வாழ்வின் கலைக்கூடம், காப்பியக் கவிஞன் ஓவியக் கலைஞன். ஓவியம் வரைவோன் உள்ளக்கிழியில் உருவெழுதிப் பார்க்கின்றான். பின் கோடுகள் வரைந்து

வண்ணங்கள் தீட்டிக் கண்கவர் ஓவியத்தைப் படைக்கின்றான். காப்பியப் புலவனும் மனத்திரையில் உருவெழுதிக் கொள்கிறான். பின் சொற்களின் துணைகொண்டு யாப்பாக்கிக், கற்பனையும் உவமையும் கூட்டிச் சிந்தையை அள்ளும் காப்பியத்தைப் படைக்கின்றான். ஓவியம் கண்டு நிற்பார் மெய்ம் மறக்கின்றனர்; ஓவியத் திறன் அறிந்து மகிழ்கின்றனர். காப்பியம் கற்பார் மனத்தைப் பறிகொடுக்கின்றனர்; காப்பியத் திறன் தேர்ந்து இன்பறுகின்றனர்" - என்று புலவர் சோம.இளவரசு "காப்பியத்திறன்' என்னும் நூலில் கூறுகிறார்.

இதற்கேற்ப "அழகோவியம்' என்னும் குறுங்காப்பியம் ஒன்றை 1963ஆம் ஆண்டில் இயற்றிக் கோலாலம்பூர் தமிழ் இளையர் மணிமன்றம் நடத்திய குறுங்காவியப் போட்டியில் முதற்பரிசாகிய தங்கப் பதக்கம் பெற்ற சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் பாத்தென்றல் முருகடியான் இப்போது "சங்கமம் (கூடுகை)' என்னும் பெயரில் பெருங்காப்பியம் ஒன்றை இயற்றி உலகத் தமிழர்க்குக் காணிக்கையாகத் தந்துள்ளார். இது கவிஞர் முருகடியானின் பன்னிரண்டாவது நூல். ஆதலின் தமிழன்னைக்கு அவர் அளித்த "குறிஞ்சி மலர்' எனக் குறிப்பிடலாம். பத்துப்பாட்டில் கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டுப் போல இக்கவிஞர் பாடிய இக்கவிதை நூலும் அமைந்துள்ளது. முன்னையது (குறிஞ்சிப்பாட்டு) கபிலர் ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்குத் தமிழ் அறிவுறுத்தற்குப் பாடியது. அதுபோல "சங்கமம்' என்னும் இந்நூலும் உலகத் தமிழர்க்குத் தமிழ் உணர்வையும், பண்பாட்டினையும் ஊட்டப் பாடிய ஒன்றாகும்.

இலக்குடையதே இலக்கியம். இலக்கு என்பது குறிக்கோள். இலக்கியத்தில் குறிக்கோளின் தேவையைப் பேராசிரியர் வ.சுப.மாணிக்கனார் "'ஒரு குறிக்கோளை வைத்து இலக்கியம் யாப்பவனே எழுத்தாளன்' என்றும், "'மக்கள் வாழ்க்கை இலக்கியத்தின் பொருள்; குறிக்கோள் இலக்கியத்தின் நாடி; நயம் இலக்கியத்தின் அணி" என்றும் குறிப்பிடுகிறார். அதற்கேற்பச் "சங்கமம்' என்னும் நூலின் குறிக்கோளைக் கவிஞர் முருகடியான் கூறுவதைக் கீழே காண்க:

"ஒன்றுபடல், இனப்பகைமை உள்ளாமை ஒன்றும்!

ஊனமெனப் பிற சமயந் தள்ளாமை ஒன்றும்!

என்றுமுள தென்றமிழை உள்ளாமை ஒன்றும்!

இனிய தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கொல்லாமை ஒன்றும்!

கண்டுநிகர் தாய்மொழியைக் குன்றிலிடல் ஒன்றும்!

கலப்புமொழிப் பெயர்துடிக் களிக்காமல் வென்றும்

நின்றுயர் நன்னெறிகள் காப்பியத்தில் உண்டு!

நிலையாமை ஊழ்வலியை நிறைவாகக் கொண்டு"

இந்நூல் வருகைக் காண்டம், வசைபுரி காண்டம், வஞ்சக்காண்டம் என மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டு இலங்குகிறது. இந்தக் காப்பியக் கதைக்களம் தமிழகத்திலுள்ள பூம்புகார், சிங்கப்பூர், மலேசியா என மூன்று நாடுகளின் பின்னணியில் அமைந்துள்ளது. இவற்றில் நடுநாயகமாக விளங்கும் சிங்கப்பூரே சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இந்நூலின் காப்பிய நாயகன் செந்தில். அவனுக்குக் காவேரி என்பவள் முதல் மனைவி. வள்ளி என்பவள் காதல் மனையாள். செந்தில் - வள்ளி இருவரின் மகள் வெண்ணிலா. செந்தில் வாழ்க்கை செம்மையுற வழிகாட்டியாக விளங்குபவர் அறவாணர் என்னும் சான்றோர். இவர்களை மையமாக வைத்தே இக்காப்பியக்கதை சுழல்கிறது.

செந்தில் தன் 16ஆம் ஆண்டில் தன் சொந்த ஊரான பூம்புகாரிலிருந்து புறப்பட்டுச் சிங்கப்பூருக்கு 1957இல் வருகிறான். இயல்பாகவே கவிதை எழுதும் ஆற்றலும் இசையுடன் பாடும் திறனும் வாய்ந்த செந்தில் தமிழர் திருநாள் பாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொள்ளும்போது வள்ளி என்னும் பாவை நல்லாளைச் சந்தித்துக் காதல் கொள்கிறான். பலநாள் பழகிய பின்பு மணமுடிக்கும் நேரத்தில் அவன் தந்தைக்கு உடல்நலமில்லை எனத் தொலைவரி அனுப்பித் தமிழகத்திற்கு வரவழைத்து அவன் விருப்பத்திற்கு மாறாக அவன் அத்தை மகள் காவேரியை அவன் பெற்றோர் மணமுடித்து வைக்கின்றனர். வருத்தமிகுதியடைந்து அவன் மட்டும் சிங்கப்பூருக்கு வருகிறான். பிறகு வள்ளியை மணக்கிறான். வள்ளி கருவுற்று வெண்ணிலா என்னும் மகளைப் பெற்றுவிட்டு இறக்கிறாள். அவளை வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டு ஒட்டுக்கடை வைத்து நடத்தும் செந்தில் அறவாணர் அறிவுரையால் மீண்டும் தமிழகம் சென்று முதல் மனைவி காவேரியை அழைத்துக் கொண்டு சிங்கை வந்து இல்லறம் நடத்துகிறான். தீயவர்களின் நட்பால் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகும் செந்தில், நண்பர்களின் வஞ்சகச் சூழ்ச்சியால் சிறை செல்ல நேரிடுகிறது. வஞ்சக நண்பர்களில் ஒருவனின் கையை வெட்டித் துண்டித்த காரணத்தால் காவேரியும் சிறைத் தண்டனை பெறுகிறாள். செந்தில் குற்றமற்றவனாகக் கருதப்பட்டு விடுதலை பெறுகிறான். சிறையில் குழந்தை ஈன்ற

காவேரியும் விடுதலை பெற்ற பின்னர் செந்தில், காவேரி, குழந்தைகள் சேர்ந்து வாழும் சூழ்நிலையில் தைப்பூசம் பார்க்கச் செல்கின்றனர். அங்கு நடந்த கலவர நிகழ்ச்சியால் காவலரின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குச் செந்தில் இரையாகி மடிகிறான். இதனைக் கண்ணுற்ற காவேரியும் உயிர் துறக்கிறாள். இருவரும் இறந்த நிலையில் அறவாணர் பிள்ளைகளைத் தமிழகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார். இவ்வாறு காப்பியக்கதை அவலத்துடன் முடிகின்றது.

இந்தக் காப்பியக்கதை நிகழ்ச்சிகளில் மிகுதியானவை சிங்கப்பூரில் நடக்கின்றன. சிங்கப்பூரின் தோற்றம், வரலாறு, வளர்ச்சி, சிறப்பு, அரசியல், சமுதாயநிலை, குறிப்பாகத் தமிழ், தமிழர் நிலை ஆகியவற்றை விளக்குவது இந்தக் காப்பியத்தின் அடிநாதமாக விளங்குவதைப் படிப்போர் நன்குணர்வர். இவ்வகையில் சிங்கையின் சிறப்பைப் பாடும் செந்தமிழ்க் காப்பியம் என இதனைச் செப்பலாம். செந்திலின் கதையும், சிங்கப்பூர்ச் சிறப்புமே இக்காப்பியத்தின் உள்ளடக்கமாகும்.

உருவத்தில் கற்றவர் போற்றும் வகையில் பலவகை மரபுக் கவிதை வடிவங்களைக் கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். மேலும் நாட்டுப் பாடல்களின் பலவகை வடிவங்களையும் சந்தப் பாடல்களையும் கதைச் சூழ்நிலைக்கேற்ப ஆங்காங்கே அமைந்திருக்கும் கவிஞரின் திறன் போற்றுதற்குரியது. யாப்பும் சந்தமும் இவர்க்குக் கைவந்த கலைகளாதலின் இவரின் ஏவலுக்கு இணங்கி இக்காப்பியத்தின் வடிவமைப்புக்கு எழில் கூட்டுகின்றன. இடையிடையே கதை நிகழ்ச்சிகள், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் உரைநடைப் பகுதிகளும் உள்ளதால் இது சிலப்பதிகாரம் போல உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாகவும் இலக்கிய உலகில் உலாவரும் இயல்புடையதாக உள்ளது. சில பகுதிகளின் இறுதியில் கவிதை பற்றியும் இலக்கியம் பற்றியும் பல அறிஞர்கள் கூறிய பொன்மொழிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதையின் இலக்கணத்தை இவை கூற, காப்பியம் இவற்றிற்கு இலக்கியமாக இலங்குவதையும் பார்க்க முடிகிறது. பாடலில் வரும் அருஞ்சொற்கள் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கம் ஆங்காங்கே தருவதால் நூலாசிரியரே அரும்பதவுரையாசிரியராகவும் திகழ்கிறார். இது இக்கால இளையர் பாட்டின் பொருளுணர்ந்து பாராட்ட உதவும்.

உணர்த்துமுறையாகிய உத்தியிலும் இக்காப்பியம் சிறப்புற்றுள்ளது. ஓசைநயம், சொல்லழகு, பொருளாற்றல், அணிநயம் முதலியனவும் இந்நூலில் நன்கு அமைந்துள்ளன. நடைமுறை வாழ்வில் நாம் காணும் வகையிலுள்ள புதிய புதிய உவமைகள், உருவகங்கள்,

தற்குறிப்பேற்ற அணிகள், இயற்கை வருணனை, எழில் கூட்டும் கற்பனை ஆகியவற்றுடன் நல்ல பல சொல்லாக்கங்களும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இயன்றவரை தனித்தமிழ் நடையில் தரக் கவிஞர் முயன்றுள்ளார். தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவரின் திருக்குறள் கருத்துகளும், சிலப்பதிகாரச் செய்திகளும் இதிகாசம், புராணம் கூறும் தொன்மங்களும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுக் காப்பிய இயல்புக்கு உறுதுணையாக உதவியுள்ளன. உவமைக்கும் தொன்மத்துக்கும் ஒரு சில எடுத்துக்காட்டுக் கவிதைகள்:

கல்விக்காய் கப்பல் ஏறிக்

கடல்தாண்டிச் சென்ற செந்தில்

மல்லுக்கு நிற்கும் ஏழ்மை

மடிவாடும் பெற்றோர்க்காகப்

பல்லுக்குள் மாட்டிக் கொண்ட

பாக்குப் போலானான் குத்தும்

முள்ளுள மகுடந் தன்னை

முடிசூடிக் கொண்டா னந்தோ (ப. 61)

மாதவி ஊடிச் சென்றாள்

மணிச் சிலம்புரு வாயிற்று

பாதகி தாடகை தான்

படைத்தனள் ராமகாதை

காதகக் கவிஞன் "செந்தில்"

கதையையும் கவிதை யாக்க

மாதவப் புலவர் வந்தால்

மாந்தர்க்குப் பாட மாகும் (ப. 61)

உள்ளடக்கத்தாலும், உருவத்தாலும், உணர்த்தும் முறையாலும் செந்தமிழ்க் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் செல்வாக்கு இக்காப்பியத்தில் படிந்துள்ளதை நாம் நன்குணர முடிகிறது. சிலப்பதிகாரக் கதை தொடங்கும் புகார் நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர் அல்லவா நூலாசிரியர்! கோவலன், கண்ணகி, மாதவி ஆகியோர் தம் ஊர்க்காரர் கவிஞர் என்பதைக் காவியம் நன்கு காட்டுகிறது.

"சங்கமம்" என்னும் தலைப்பும் கதையாலும் கதை நிகழ் இடத்தாலும் காலத்தாலும் பொருந்தி நிற்பதை நூலாசிரியர் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. தலைவன் செந்தில் வள்ளியுடனும் காவேரியுடனும் சங்கமமாகும் நிலையே கதைக்கரு. கதை தொடங்கும் புகார் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமிக்கும் இடம் அன்றோ? பெரும்பகுதி நிகழும் சிங்கப்பூரோ சீனர், மலாய்க்காரர், இந்தியர் (தமிழர்), ஏனையோர் எனப் பல இனத்தவர் சங்கமிக்கும் இடம்; சீனம், ஆங்கிலம், மலாய், தமிழ் முதலிய மொழிகள் சங்கமமாகும் இடம்; பௌத்தம், இஸ்லாம், சைவம், வைணவம், சீக்கியம் முதலிய பல மதங்கள் இணைந்து நல்லிணைத்துடன் சங்கமமாகும் நாடு. கிழக்கும் மேற்கும் கூடும் இடம். 1957 முதல் 2007 வரை ஐம்பதாண்டுகள் கதை நிகழ்காலமாக 20ஆம் நூற்றாண்டும் 21ஆம் நூற்றாண்டும் இணைந்து நின்ற காலப்பகுதி அல்லவா?

"பாவிகம் என்பது காப்பியப் பண்பு" என்னும் தண்டியலங்கார வரையறைக்கேற்ப இக்காப்பியம் உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி மூன்றின் சங்கமமாக மட்டுமின்றி ஊழின் பேராற்றலையும் வாழ்வின் நிலையாமையையும் இறுதியில் வலியுறுத்திச் செல்கின்றது.

""எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினையுடைய காவியம் ஒன்று தற்காலத்தில் செய்து தருவோன் நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகிறான்" என்று பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதம் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். இதனை வைத்துப் பார்த்தால் பாத்தென்றல் முருகடியானும் "சங்கமம்" என்னும் கவிதை இயற்றி நமது தாய்மொழிக்கும் - குறிப்பாகச் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் புத்துயிரும் எழுச்சியும் ஊட்டியுள்ளார் எனலாம். எனவே அவரைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

தோற்றிய இக்கவிக் காப்பியத்தால்

தொல்தமிழ்த் தாய்நலந் துளியடைந்தால்

ஈற்றிலான் திருவருள் தேனெனவே

இனிய நன்னூல்பல இயற்றுவனே

என்று இந்நூலை முருகடியான் முடிப்பதற்கேற்ப இவர் இன்னும் பல நன்னூல் இயற்றித் தமிழ் இலக்கியப் பணியைத் தொடரவும் இவரை வேண்டுகிறேன். இந்நூலைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறவும் வேண்டுகிறேன்.

சி.இராசேந்திரன்

(திருக்குறள் உவமைநயம்)

அணிந்துரை

(இரா.பச்சையப்பன்)

24.6.2007

இலக்கியத்தில் எதைக் கூறுகிறோம் என்பதைவிட எப்படிக் கூறுகிறோம் என்பதே முதலிடம் பெறுகிறது. எதைக் கூறுகிறோம் என்பது உள்ளடக்கம் அல்லது உணர்த்தும் கருத்து என உரைக்கப்படும். எப்படிக் கூறுகிறோம் என்பது உத்தி அல்லது உணர்த்தும் முறை என அழைக்கப்படும். இத்தகைய உத்தி வகைகளில் இன்றியமையாத இடம்பெறுவது உவமையாகும்.

உவமை என்னும் சொல் ஒப்பு, ஒற்றுமை எனப் பொருள்படும். இச்சொல்லைத் திருவள்ளுவர் தம் குறளில் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் முதல் அதிகாரத்திலேயே "தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது" என்னும் குறட்பாவில் கையாள்கிறார். இங்கு உவமை என்பது ஒப்பு, நிகர் என்னும் பொருளில் அமைவதைக் காணலாம். உவமை, உவமம், உவமானம் எல்லாம் ஒரு பொருள் தரும் சொற்களே.

உவமை இலக்கியத்தில் பெறும் இடம் குறித்து விரிவாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியர் தம் பொருளதிகாரத்தில் உவமையியல் என்னும் பகுதியில் விளக்கியுள்ளார். உவமையின் தோற்றம், இயல்பு, தேவை, உவம உருபுகள் முதலியன பற்றிய விளக்கங்கள் அங்கே உள்ளன. தொல்காப்பியர் 36 உவம உருபுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனைப் "பயில்வார் தமிழிலக்கியம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத்துணைச் செறிவும் பொலிவும் விரிவும் கொண்டதாக இலங்கியதைக் கண்டு வியவாமல் இரார்" என்று கூறுகிறார் பேராசிரியர் தமிழண்ணல்.

உவமையின் நோக்கம் இரண்டு. ஒன்று தெரிந்ததைக் கொண்டு தெரியாத ஒன்றை விளக்குவது. மற்றொன்று இலக்கியத்திற்கு அழகு - அணி சேர்ப்பதாகும். கடவுள் தெரியாத பொருள். இதனைப் பற்றிக் கூறவந்த திருவள்ளுவர் தம் முதற் குறளிலேயே அகர முதல எழுத்தெல்லாம் என்னும் உவமையைக் கையாளுகிறார். எல்லா ஒலிகளுக்கும் அடிப்படையாகிய வாய்திறத்தலினால் முதலில் வெளிப்படுவது அகர ஒலி என்பதை எல்லாரும் எளிதில் உணர முடியும். இவ்வாறே காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுளைக் காட்ட முயல்கிறார் வள்ளுவர். "அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல மறுஉண்டோ மாதர்முகத்து" (1117) என்னும் காமத்துப்பாலில் வரும் குறள் சந்திரனில் மறுவாகிய கறை இருப்பதுபோலத் தன் காதலி முகத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையே என வரும் தலைவன் கூற்றாக அமைந்து இலக்கிய அழகு கூட்டுகின்றது.

திருவள்ளுவர் கள்ளுண்ணாமை, புலாலுண்ணாமை, பரத்தை வீடு செல்லாமை என உள்ளடக்கத்தில் பல புரட்சிகளைச் செய்தது போல உணர்த்தும் முறையிலும் பல புதுமைகளைப் புகுத்தி உள்ளார். குறட்பாவே செய்யுளுக்கு அவர் கண்ட புது வடிவம் தானே. இவ்வாறே அவர் உவமையைக் கையாளும் போக்கிலும் பல புதுமைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை தனி ஆய்வுக்குரிய சிறப்புடையதாகும். எனினும் ஒருசில சான்றுகளைக் காண்போம்.

தலையின் இழந்த மயிரனையர் மாந்தர்

நிலையின் இழிந்தக் கடை (964)

இங்கே நாம் அன்றாடம் காணும் ஒன்றை உவமையாகக் கூறி மக்கள் தம் நிலையில் தாழ்ந்த வழி ஏற்படும் இழிவினை விளக்குகிறார் வள்ளுவர்.

முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேல்உண்கண் வேய்த்தோள் அவட்கு (1113)

என்னும் குறளில் தான் எத்தனை உவமைகள் மூங்கில் போன்ற தோள்கள், தளிர் போன்ற நிறம், முத்துப் போன்ற பல், இயல்பாகவுள்ள நறுமணம், வேல் போன்ற கண்கள் கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகுத்திய தன்மையை இங்கே காணுகிறோம்.

உடம்பொடு உயிரிடை என்ன மற்றுஅன்ன

மடந்தையோடு எம்மிடை நட்பு (1122)

என்னும் குறளில் ஆண்-பெண் காதலுறவுக்கு வள்ளுவர் காட்டும் உவமையில் - உடம்புக்கும் உயிருக்கும் இடையேயுள்ள உறவில் - எத்துணை பொருளாழம் உள்ளது. உடம்பும் உயிரும் இணைந்திருந்தால்தானே இயக்கம், வாழ்வு எல்லாம். உடம்பின்றி உயிர்மட்டும் இருந்தால் அது பேய் ஆகும். உயிரின்றி உடம்பு மட்டும் இருந்தால் அது பிணம் ஆகும். இரண்டும் தனத்தனி இருந்தால் அஃறிணையாகவே கருதப்படும். இரண்டும் இணைந்திருந்தால் தான் உயர்திணைத் தன்மையும் மனிதனாய் பெறமுடிகிறது. உவமையின் ஆழம் இங்கு உணரமுடிகிறது.

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்

மாணிழை கண்ஒவ்வேம் என்று (1114)

என்னும் திருக்குறளில் குவளை போன்ற கண்கள் என்னும் உவமையோடு கற்பனையும் இணைந்து இருப்பதைக் காணலாம்.

கடல்ஓடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடல்ஓடும்

நாவாயும் ஓடா நிலத்து (496)

என்னும் குறளில் உவமை மட்டுமே உணர்த்தப்பட்டு அதன்வழி இடம் அறிந்து செயல்படும் கருத்து விளக்கம் பெறுவதைப் பார்க்கிறோம்.

அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை

ஓழுக்க மிலான்கண் உயர்வு (135)

என்னும் குறளில் ஓர் அறக்கருத்து இன்னோர் அறக்கருத்துக்கு உவமையாக இடம்பெறுவதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய் போல உவமையும் ஓர் அறநெறி. அதன் வாயிலாக விளக்கப்படும் பொருளும் ஓர் அறநெறி. இப்படி அறநெறிகளையே இன்னோர் அறநெறிக்கு உவமை கூறும் குறட்பாக்கள் பல உள்ளன. இவ்வாறு திருவள்ளுவர் கையாளும் உவமையில் பல திறப்பாங்கினை அடுக்கிக் கொண்டே செல்லலாம்.

திருவள்ளுவரின் உவமைகளைப் படித்து இன்புற்ற அன்பர் சி.இராசேந்திரன் திருக்குறளில் உவமை இடம்பெறும் குறள்களை எல்லாம் தொகுத்துத் திருக்குறள் உவமை

நயம் என்னும் பெயரில் ஒருநூலாக்கித் தந்துள்ளார். இந்நூலில் ஒவ்வொரு திருக்குறளிலும் உள்ள உவமை பற்றிய விளக்கம் ஒரே பக்கங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

நூலாசிரியர் இராசேந்திரன் சிங்கப்பூரிலுள்ள இந்தியத் தூதரகத்தில் முதன்மைச் செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலம் முதல் அவரை நான் நன்கு அறிவேன். தமிழார்வமும் இலக்கிய நுகர்வனுபவமும் மிக்கவர் என்பதை இவர் சிங்கையில் நடைபெற்ற இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியபோது நான் உணர்ந்தேன். நவில்தொறும் நல்ல பண்புமிக்க நண்பராகவும் இருந்தார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்தில் முதுநிலைப் (MA) பட்டமும் குற்றவியல், கல்வியல் ஆகிய இரு துறைகளில் இளங்கலைப் பட்டமும் பெற்ற இராசேந்திரன் புதுடில்லியிலுள்ள இந்திராகாந்தி திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஹைதராபாத்திலுள்ள NALSAN நிறுவனத்திலும் அனைத்துலக வணிக நடவடிக்கை செயற்பாடு பற்றிய இரண்டு பட்டயச் சான்றிதழ்களும் பெற்றுள்ளது. இவரது பரந்த பல்துறைக் கல்வி அறிவைப் புலப்படுத்தும் 2003ஆம் ஆண்டு குடியரசு விழாவின் போது இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், இவரது சிறப்பான பணிச் சேவையைப் பாராட்டி விருதுச் சான்றிதழ் வழங்கி உள்ளார். ஆழ்ந்தகன்ற பரந்துபட்ட கல்விப் புலமையும், இருபதாண்டுகளுக்கு மேலான இந்திய அரசுப் பணி அனுபவமிக்க இராசேந்திரன் தம் இலக்கிய ஆர்வ மிகுதியால் திருக்குறள் உவமையில் தம் இதயத்தையும் பறிகொடுத்துத் தான் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவரும் குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினரும் பெறும் வகையில் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். அவர்க்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோன்று இன்னும் பல நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட வேண்டுகிறேன். தமிழார்வலர்கள் இந்நூலை வாங்கிப் படித்து இன்புற வேண்டுகிறேன்.

கல்விக்கரசி கலைமகள்

அணிந்துரை

9.5.2007

உலகத்திலுள்ள பொருள்களில் கண்ணுக்குப் புலப்படும் பொருள்களைப் பருப்பொருள்கள் என்றும், கருத்துக்கு மட்டும் தோன்றுதற்குரிய பொருள்களை நுண்பொருள்கள் என்றும் பகுப்பர். இவற்றை முறையே உருவப்பொருள்கள் என்றும், அருவப் பொருள்கள் என்றும் அழைக்கலாம். அன்பு, அறிவு, அழகு, அறம், உண்மை முதலிய பொருள்கள் நுண்பொருள் வகையின் பாற்படும். இவற்றை "நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது காட்டலாகாப் பொருள் என்பர்" (சூ. 1192) என்று கூறுவர் ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியர்.

அருவப் பொருள்களுக்குக் கல்லாலோ, வண்ணத்தாலோ, சொல்லாலோ, மண்ணாலோ உருவம் கொடுத்து ஆக்கிக் காட்டும் அற்புதம் கலைஞர்களுக்கு உண்டு. நுண்பொருள்களில் கலையின் உட்பொருள்கள் ஓரளவுக்கு உருவப் பொருள்களாயினும், ஒட்டுமொத்த நிலையில் கலை என்பது அருவப் பொருளே ஆகும். அந்த நிலையில் கலைக்கு ஓர் உருவம் கொடுத்ததுடன் அதனைக் கலைமகள் எனவும் கடவுளாக்கி வழிபடத் தொடங்கிய நிலையைத் தமிழ் உலகில் காண்கிறோம். மேலும் கலை என்பது கல் என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது. ஆதலின் கற்கும் வித்தைகள் எல்லாமே கலையாகிக் கல்வியாக விரிந்து நிற்கும் நிலையையும் பார்க்க முடிகிறது. கல்வித் தெய்வமாகவே கலைமகள் காட்சியளிக்கிறாள். கலைமகள் வழிபாட்டில் எல்லாச் சமயத்தவரும் உடன்பட்டு இணைந்து நிற்பதையும் பார்க்க முடிகிறது.

பௌத்த சமய நூலாகிய மணிமேகலையில் சிந்தாதேவி, நந்தா விளக்கு, நாமிசைப்பாவை, வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி எனக் கலைமகளையும், கலைமகள் கோயிலை நியமம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ள செய்தியைக் காண்கிறோம். சமண சமய நூலாகிய சீவகசிந்தாமணியில் முதல் இலம்பகம் (பிரிவு) நாமகள் இலம்பகம் எனப் பெயர் தாங்கியுள்ளது.

சைவ சமய நூல்களில் சாத்திரமும் தோத்திரமும் கலந்து விளங்கும் பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரத்தில்,

ஏடு அங்கை நங்கை, இறை எங்கள் முக்கண்ணி

வேடம் படிகம், விரும்பும் வெண்தாமரை,

பாடும் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்

தூடுமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே

என ஒரு செய்யுள் வருகின்றது. சிவசக்தியே கலைமகள் வடிவம் கொண்டதாகச் செபுகிறார் திருமூலர். ஏனைய திருமுறை ஆசிரியராகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் கலைமகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சைவ சமயச் சான்றோராகிய குமர குருபரரும் காசியில் முஸ்லீம் அரசருடன் பேசி வாதாடக் கலைமகளை வேண்டிச் சகலகலாவல்லிமாலை பாடி அருள் பெற்றதாகக் கூறுவர். வைணவராகிய கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரும் கலைமகளை வழிபடச் சரசுவதி அந்தாதி பாடியுள்ளார். தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூத்தனூர் என்னும் இடத்தில் சரசுவதிக்கெனக் கோயில் ஒன்று உள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய பாரதியாரும் ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம் என்னும் தலைப்பில் நொண்டிச் சிந்து வகையில் பாடல்களும், ஸரஸ்வதி தேவியின் புகழ் என்னும் தலைப்பில் இசைப்பாடலும் பாடியுள்ளார்.

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்

தீமைகாட்டி விலக்கிடும் தெய்வம்

உய்வம் என்ற கருத்துடையோர்கள்

உயிரினுக்கு உயிராகிய தெய்வம்

செய்வம் என்றொரு செய்கை எடுப்போர்

செம்மை நாடிப் பணிந்திடும் தெய்வம்

கைவருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்

கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்

எனப் பாரதியார் கலைமகளைத் தெய்வமாகக் காண்கிறார். மேலும் இவர் இன்பமே வடிவாகிடப் பெற்றாள் என்றும், தரணி மீது அறிவாகிய தெய்வம் என்றும் கூறுகிறார்.

கலைமகள் வடிவத்தில் "பிரமவித்தை முகமாகவும், நான்மறைகள் கைகளாகவும், எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்களாகவும், இசையும் இலக்கியமும் இரு தனங்களாகவும், புராண - இதிகாசங்கள் திருவடிகளாகவும், ஓங்காரம் யாழாகவும்" கருதப்பெறும். "கற்றது கையளவு கல்லாதது உலகளவு' என்னும் கருத்தினை "உற்றகலை மடந்தையும் ஓதுவதுவழி உணர்த்துகிறாள்' என்பர். வெள்ளைக் கலை உடுத்து வெள்ளைப்பணி பூண்டு வெள்ளைத் தாமரையில் அவள் வீற்றிருப்பது அறிவின் அடையாளத்தை அறிவிப்பதாகச் சான்றோர் கருதுவர். கல்விக்குரிய இத்தெய்வத்தைக் கிரேக்கர் அதினை என்ற பெயராலும், ரோமானியர் மினர்வா என்னும் பெயராலும் அழைத்துப் போற்றுவதாகத் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் கூறும்.

இத்தகைய கல்வித் தெய்வத்தை அனைவரும் பாடிப் பரவி வழிபடுவதற்கேற்ற வகையில் கல்விக்கரசி கலைமகள் என்னும் பெயரில் அமைந்த நூலைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். இந்நூலின் முன்னுரையில் கலைமகள் தொடர்பான அரிய செய்திகள் நன்கு தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. கலைமகளுக்குப் பூணூல் அணிந்துள்ள செய்தி எனக்குப் புதுமையாக இருந்தது. ஆங்கிலத்திலும் சுருக்கம் தரப் பெற்றுள்ளது. துதிப்பாடல்கள் என்னும் தலைப்பில் விநாயகர், அம்பிகை வழிபாட்டுப் பாடல்கள் முதலில் உள்ளன. பிறகு கலைமகள் பற்றிக் கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம், சிவரகசியம், திருமுறையில் இடம்பெற்ற பாடல்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிற்குரிய உரை விளக்கங்கள் பாடல்களைப் படிப்பார் பொருளுணர்ந்து படிக்க உதவும்.

பிறகுதான் கம்பர் பாடிய சரசுவதி அந்தாதியின் காப்புச் செய்யுள்களுடன் முப்பது பாடல்களும் (மூலம் மட்டும்) அவற்றிற்குரிய ஆங்கில எழுத்துப் பெயர்ப்பு வடிவத்துடன் தரப் பெற்றுள்ளன. பிறகு இவற்றிற்குரிய பொழிப்புரை விரிவாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறே குமரகுருபரரின் சகலகலாவல்லி மாலையின் பத்துப் பாடல்களும் முதலிலும், பின்பு அவற்றின் பொழிப்புரையும் இடம்பெற்றுள்ளன. செய்யுள்கள் படிப்பதற்கேற்ற வகையில் பதம் பிரித்துத் தரப்பெற்றுள்ளது. பாராட்டத்தக்கதாகும். பொழிப்புரையைப் படிப்பவர்கள் அறுபத்து நான்கு கலைகள், நான்மறைகள், நான்கு யுகங்கள், இறைவனின் ஐந்தொழில்கள், நாற்கவி, ஐம்பால், அட்டமாசித்தி முதலிய தொகைக் குறிப்புகளுக்குரிய

விளக்கங்களை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தொகுப்பாளர் தந்திருப்பது போற்றுதற்குரியது. இடையிடையே ஆங்கிலவழி விளக்கங்களும் இன்றைய இளையர்க்கு உதவும்வகையில் உள்ளது உவகை அளிக்கின்றது. இறுதியில் குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்குதவும் வகையில் வடமொழி மந்திரங்களையும் தொகுப்பாளர் வழங்கியுள்ளார்.

இத்தகைய தொகுப்பாளரின் அரிய முயற்சியால் உருவாகியுள்ள கல்விக்கரசி கலைமகள் என்னும் இந்நூலை வாங்கி அனைவரும் படித்துக் கேடில் விழுச்செல்வமாம் கல்விக்குரிய கலைமகளை வழிபட்டு அவள் அருள் பெறுவார்களேயானால் தொகுப்பாளர் மனம் குளிரும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்துக் கலைமகளை வழிபட்டுப் பயன்பெறும் என நம்புகிறேன். தொகுப்பாளர் நலம் பல பெற்று இத்தகைய நன்னூல் பல நல்கிட இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

அன்னை ஆராதனை

அணிந்துரை

9.5.2007

சௌந்தர்ய லஹரி என்னும் சமஸ்கிருதத் தொடருக்கு அழகின் அலைகள், அழகு வெள்ளம், அழகுப்பெருக்கு என்பது பொருளாகும். அழகைக் கடவுளாக்கி அழகு வழிபாடு செய்யும் அரிய பழக்கம், தமிழரிடையே இன்று நேற்றுத் தொடங்கியதன்று; பழங்காலந்தொட்டு வருகின்ற ஒரு பண்பாகும். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகனை அழகின் வடிவமாகவே தமிழர்கள் கண்டு வழிபட்டதைத் திரு.வி.கலியாணசுந்தரனாரின் 'முருகன் அல்லது அழகு' என்னும் நூல் வெளிப்படுத்திக் காட்டும். 'மணங்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி' என்றுதானே நக்கீரனாரின் திருமுருகாற்றுப்படை 'முருகு' என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் மொழிகின்றது. மணம், தெய்வத்தன்மை, இளமை, அழகு இவற்றின் மொத்த வடிவமே முருகனாகும். "ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டு ஒன்றாகி மேயின எனினும் செவ்வேள் விமலசாம் சரணம் தன்னில் தூய நல் எழிலுக்கு ஆற்றாது" என்று முருகப் பெருமானின் பகைவனாகிய சூரபன்மனே வியக்கின்றான் எனில் முருகப்பெருமான் அழகின் பேரெல்லை எனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? எனவே அவன் அழகைப் பார்த்துப் பார்த்து அனுபவிக்க "நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே" எனப் பாடுகிறார் அருணகிரியார்.

திருமாலையும் "அழகர்" எனப் பெயரிட்டு அவர் உறையும் தலத்தையும் "அழகர் கோயில்" எனத் தமிழர்கள் அழைத்தனர். திருவரங்கத்தில் அவன் அழகைக் கண்டு திருப்பாணாழ்வார் முதலிய பெருமக்கள் அனுபவித்துப் பல பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். அழகின் எல்லைக்குவமையாகத் திருமகளாகிய மகாலெட்சுமியைத் தானே தமிழர்கள் கூறுகின்றனர். சிவபெருமானையும் நித்த மணாளர், நிரம்ப அழகியர் என்று மாணிக்கவாசகரும், அழகன் என ஏனைய நாயன்மார்களும் பாடிப் பரவுகின்றனர். மதுரையிலுள்ள சிவபெருமான் 'சுந்தரேசர்' என அழைக்கப்பெறுகிறார். சுந்தரேசன் என்றால் "அழகுத் தெய்வம்" என்பதுதானே பொருள். பல திருத்தலங்களில் கோயில் கொண்டுள்ள பராசக்திக்கு 'சௌந்தரநாயகி' அதாவது 'அழகம்மை' என்னும் பெயர் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். அபிராமி என்னும் பெயருக்கும்

அழகி என்றுதான் பொருள். எனவேதான் அபிராமி பட்டரும் 'அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத வல்லி' என அபிராமி அந்தாதியில் பாடுகிறார். சேக்கிழாரும் 'மொய்த்துவளர் பேரழகின் மூத்தவடிவேயோ' என்று தடுத்தாட்கொள்ள வந்த சிவபெருமானின் அழகைச் செப்குகிறார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பெருங்கவிஞரான பாரதியும் 'மங்கியதோர் நிலவினிலே கனவிலிது கண்டேன்' எனத் தொடங்கும் பாட்டில் பதினாறு வயது இளமங்கையாக அழகைக் கண்டு "அட்டாவோ? அட்டா, அழகென்னும் தெய்வந்தான் அதுவென்றே அறிந்தேன்' என வியந்து நின்று உரையாடி மகிழ்ந்ததைப் பார்க்கிறோம். பாரதிதாசனும் "அழகின் சிரிப்பு' என்னும் நூலெழுதியதுடன் "தொட்ட இடமெல்லாம் அழகென்பார் கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள்' எனவும், "அவளே கவிதை தந்தாள்' எனவும் பாடுகிறார்.

இத்தகைய அழகினை அன்னையாகிய உலகம்மையின் வடிவத்தில் கண்ட உவகையின் உந்துதலால் ஆதிசங்கரர் வடமொழியில் இயற்றிய அற்புத நூலே செளந்தர்ய லஹரி ஆகும். இந்நூலை இந்து சமய அன்பர்கள் இறையருள் பெற்று இனிது நீடு வாழ வேண்டும் என்னும் உயரிய குறிக்கோளுடன் அன்னை ஆராதனை என்னும் பெயரில் தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. இந்நூலின் தோரணவாயிலில் தொகுப்பாளரின் நூன்முகமும், அறிஞர்களின் அணிந்துரை, கருத்துரை ஆகியனவும் உள்ளன. நூன்முகம் நூலுக்கேற்ற அறிமுகமாக அமைந்து அழகுக்கு அழகு செய்கின்றது. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரிவது இயல்புதானே! அடிக்குறிப்பில் ஆங்கில நூற்கருத்துக்களும் உள்ளன.

நூலுள் ஆதிசங்கரரின் சுலோகம் தமிழெழுத்து வடிவத்துடனும், ஆங்கில எழுத்துப் பெயர்ப்பு வடிவத்துடனும் முதலில் தரப் பெறுகின்றது. பிறகு பொழிப்புரை, விளக்கவுரை இடம்பெறுகின்றன. பின்னர் பெருங்கவிஞர் அ.வெ.ரா. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் 'அழகு வெள்ளம்' என்னும் பெயரில் இயற்றிய செளந்தர்ய லஹரியின் மொழியாக்கக் கவிதைகள் உள்ளன. அப்பாடல்களுக்கு அரும்பத உரையும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. பிறகு சுலோகத்தின் ஆங்கிலக் கருத்து விளக்கம் அமைந்துள்ளது. இறுதியில் ஒவ்வொரு சுலோகத்திற்கும் பலனும் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. இந்த அமைப்பில் ஆதிசங்கரரின் செளந்தர்ய லஹரியின் பிற்பகுதியிலுள்ள 42 முதல் 100 வரையிலான சுலோகங்கள் இந்நூலில் இலங்குகின்றன. விளக்கவுரையில் தொகுப்பாளரின் பரந்துபட்ட நூலறிவும், வழிபாட்டின் பயனாய் வாய்த்த வாலறிவும் வெளிப்படக் கண்டிப்புறலாம். அன்னையின் "கேசாதிபாத' வருணனை - முடி முதல்

அடி வரையிலுள்ள அழகு வருணனைவழி அன்னை ஆராதனை செய்யப்படுகிறார். எனவே அவள் உருவத்தை உள்ளக்கிழியில் (மனத்திரையில்) எழுதித் தியானிக்க இப்பாடல்கள் உதவும். உள்ளத்தால் அவளை நினைத்து, உரையால் இப்பாடல்களைப் பாடி அவளைத் துதித்து, உடலால் வணங்கி வழிபட்டு அன்னையின் அருளை அன்பர்கள் பெற வேண்டுகின்றேன். இதற்கு உதவிய தொகுப்பாளர்க்கு அன்பர் உலகம் நன்றி செலுத்தும் என நம்புகிறேன்.

இரா.பச்சையப்பன்

(ஒளவையார் அறநெறி - 1)

1.11.2006

அறநெறி என்பது தமிழர்கள் உலகிற்கு வழங்கிய ஓர் ஒப்பற்ற கோட்பாடு ஆகும். அறநெறி என்பது வேறுமொழிகளால் மொழிபெயர்த்துச் சொல்ல முடியாத ஒரு சொற்றொடர் ஆகும். நீதி, ஒழுக்கம், நேர்மை, ஈகை முதலிய பல்பொருள் உணர்த்தும் ஒரு தொடர். யானை, தேர், குதிரை, மறவர் ஆகிய நாற்படையில் சிறப்புற்று விளங்கினாலும் "மாண்ட அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்" என்று மருதனிளநாகனார் என்னும் புலவர் பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடும் புறநானூற்றுப் பாடல் புகல்கிறது. அரசின் வெற்றி அறநெறியின் அடிப்படையில்தான் அமைகிறது என்பது இதன்வழி நன்கு புலனாகிறது. மேலும் அவர் அந்த அரசனை,

""நமரெனக் கோல்கோடாது

பிறரெனக் குணங்கொல்லாது

ஞாயிற்றன்ன வெந்திற லாண்மையும்

திங்களன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்

வானத்தன்ன வண்மையும் மூன்றும்

உடையை யாகி இல்லோர் கையற

நீநீடு வாழிய நெடுந்தகை" (புறம். 55)

என்று வாழ்த்துகிறார். நேர்மையான செங்கோல்முறை (நீதி - Justice) ஆண்மை, இரக்கம், வள்ளல் தன்மையாகிய கொடை என்பதே அறநெறி என உணரமுடிகிறது.

"நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் ஒருவன்

செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென

அறம் பாடிற்றே ஆயிழை கணவ" (புறம். 34)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலாலும் அறம் என்னும் நூலே இருந்ததாக அறியமுடிகிறது. "அறன் கடைப்படாஅ வாழ்க்கை" என்று அறநெறி வாழ்க்கையை அகநானூறு (155) சுட்டுகிறது. திருவள்ளுவரும்,

""மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அறம்" (குறள். 34)

""அழுக்காறு அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்" (குறள். 35)

"அல்லவை தேய அறம்பெருகும்" (குறள். 96)

"அன்பிலதனை அறம்காயும்" (குறள். 77)

"அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து" (குறள். 130)

"அறம் துழும் துழந்தவன் கேடு" (குறள். 204)

என்னும் குறள்களின் வழி அறத்தை வரையறுத்து அதன் ஆற்றலை வலியுறுத்துகிறார்.

பின்னர் இளங்கோவடிகள் தம் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தின் மூன்று நோக்கங்களில் ஒன்றாக "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்' என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார். மணிமேகலையில்,

"அறமெனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின்

மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்

உண்டியும் உடையும் உறையுளும் கண்டதில்" (xxv)

என்று கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் உலகில் வாழும் உயிரினத்துக்கு உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, தங்கத்தக்க உறைவிடம் கொடுப்பதே அறம் எனக் கூறுவதைக் காணலாம்.

இவற்றையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த ஓளவை மூதாட்டி அறநெறியை விளக்க அரியதோர் புதுநெறி கண்ட புலமையாளராகத் திகழ்வதைப் பார்க்கிறோம். ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி என்னும் நீதிநூல்களின் வாயிலாகப் பாலர்தம் பருவத்திற்கேற்பப் படிப்படியாக உருவத்தாலும், உள்ளடக்கத்தாலும் உணர்த்துமுறையாலும் இலக்கியத்தில் புதுமையைப் புகுத்திய பெருமாட்டியாக ஓளவையார் விளங்குகிறார். தமிழெழுத்துகளில் மொழி முதல் எழுத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அகர நெடுங்கணக்கு வரிசையில், அறநெறிக் கருத்துக்களை உணர்த்து முறைக்கு ஆத்திசூடி எனப் பெயரிட்டு அவர் அமைத்த அடித்தளமே இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதி, பாரதிதாசன், வ.சுப.மாணிக்கனார் முதலிய பன்னிருவர்க்கு மேலான பலர் இவ்வகையில் நூல்கள் அமைக்கக் காரணமாக அமைந்தது. ஆத்திசூடி இருசீர்களால் அமைந்த அடிகள் கொண்ட நூல்; கொன்றை வேந்தன் நாற்சீர்களால் அமைந்த அடிகள் கொண்ட நூல்; நல்வழி, மூதுரை நாலடி வெண்பாக்களைக் கொண்ட நூல்கள்.

தமிழிலுள்ள நூல்களில் மிகச்சிறியது ஆத்திசூடியே ஆகும். 109 அடிகளைக் கொண்டது. ஒவ்வோர் அடியும் இருசீர்களைக் கொண்டு இலங்குவது. இது சிறார்க்குரியதாயினும் சிந்தனையை நோக்கப் பெரியவர்க்கும் உரிய பெருமை உடையது. அகர வரிசையைக் கற்பிப்பதுடன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அறநெறிகளையும் இளைய நெஞ்சங்களில் பதிய வைக்கின்றது. இந்நூல் கற்கும் மாணவர் அகராதி பார்த்துச் சொற்பொருளுணரும் திறனையும் பெறுவர். உடல், உள்ளம், உயிர் செம்மை பெற உதவும் நெறிமுறைகளையும் உணர்வர். "நினைவில் வைத்துக் கோடற்கு எளிமை உடையன. மாணவர்களுக்கும் போதிப்பதற்கு மிகவும் ஏற்புடையன" என்று பேராசிரியர் தமிழண்ணலும், "மிகச் சுருங்கிய சொற்களால் பொதுவான நீதிகளை இவ்வளவு அதிகமாகச் சொன்ன நூல் வேறு இல்லை" என்று அறிஞர் மு.அருணாசலனாரும் ஆத்திசூடியைப் பாராட்டுகின்றனர்.

இத்தகைய சிறப்புடைய ஆத்திசூடி நூலை ஆராய்ந்து "ஓளவையார் அறநெறி1' என்னும் பெயரில் ஓர் அருமையான நூலைத் தமிழ்ப்பணிச்செம்மல் இரா.பச்சையப்பன், எம்.ஏ., ஐ.பி.எஸ்., அவர்கள் ஆக்கியுள்ளார்கள். திருவாளர் பச்சையப்பன் அவர்கள் யான் 1956-59ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சிறப்புத் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பு பயிலும்போது மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்றவர்கள். நாங்கள் இருவகுப்பினரும் ஒவ்வொரு வாரமும் முதல் இருநாட்கள் இணைந்து டாக்டர் மு.வரதராசனார், பன்மொழிப் புலவர் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார், வைணவப் பேரறிஞர் புருடோத்தம நாயுடு போன்றோரிடம்

கற்கும் பெரும்பேறு பெற்றோம். அந்தவகையில் திரு.பச்சையப்பன் என்கூடப் படித்தவர். என்னைப்போலத் தமிழ்த் துறையில் பணி செய்யாது இந்திய அரசினைச் சார்ந்த அஞ்சல் துறையில் மேல்நிலை அஞ்சலகக் கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பணிக்கு ஓய்வு பெற்றாலும் படிப்பிற்கு ஓய்வு தராத பண்பினர்.

பகவத் கீதையைத் தமிழில் கவிதை நூலாகப் படைத்துப் புகழ்பெற்ற பச்சையப்பன் அவர்கள் திருவேங்கடவன் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவேங்கடவன் புகழ், வெங்கடேச சரணம், வெங்கடேச மங்களா சாசனம், ஸ்ரீ முகுந்தமாலை, பஜகோவிந்தம், ஆதித்ய இருதயம் முதலிய வைணவ வடமொழித் தோத்திரப் பாடல்களை வண்டமிழால் கவிதையாக்கி வழங்கிய வள்ளல் ஆவார்.

"ஒளவையார் அறநெறி 1' என்னும் இந்நூலில் ஆசிரியர் பச்சையப்பன் முன்னுரையாக ஒளவையார் பற்றிக் கூறிய கருத்துகள் விரிவாக உள்ளன. தமிழ் இலக்கிய உலகில் காணப்படும் மூன்று ஒளவையார்கள் பற்றிய செய்திகள் படிப்பவர்க்கும் பெரும்பயன் விளைவிக்கும் இயல்பின. நூலினுட் புகுமுன் தக்கதோர் பின்னணியாக இப்பகுதி உள்ளது. நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாவுக்கும் ஏற்ற விளக்கங்களையும், அது உணர்த்தும் அறநெறிக் கருத்துக்கு ஈடான திருக்குறளையும் எடுத்து ஆசிரியர் விளக்கியுள்ள திறம் போற்றுகுரியது.

எனவே இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் ஆத்திதூடியையும், திருக்குறளையும் ஒப்புநோக்கிப் படிப்பது போன்ற ஓர் உணர்வை உறுதியாகப் பெறுவார்கள். ஒப்பிலக்கிய நோக்குக்கும் இந்நூல் ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டு. தமிழ் இலக்கிய உலகில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதில் ஒளவையாரும், திருவள்ளுவரும் ஒருவரை ஒருவர் விஞ்சி நிற்பதையும் நாம் காணமுடியும். திருவள்ளுவர் காலத்தில் அவர் நூலே முதல் முதலில் குறுகத் தரித்த குறளாக இருந்தது. குறள் எனும் பெயரும் அதனால்தான் பெற்றது. ஒளவையாரின் ஆத்திதூடியும், கொன்றைவேந்தனும் சொற்சுருக்கம் கருத்துப் பெருக்கம் காணும் முறையில் குறளையும் வென்று விளங்குவதைப் பார்க்க முடிகிறது. எனவேதான் திருவள்ளுவரும் ஒளவையாரும் நீதிநூற் புலவர்களில் முன்வரிசையில் நிற்கின்றனர்.

இந்த நூல் ஆத்திதூடி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் கைவிளக்காக அமையும் தன்மை உடையது. தமிழ் கற்கும் மாணவர்களுக்குத் திருக்குறளைக் கற்க வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்வது. படிக்கும் மற்றவர்களுக்கு ஆத்திதூடி திருக்குறள் இரண்டின் ஆழத்தையும்

அகலத்தையும் அறிய உதவும். பெருவிளக்காக அமைவதாகும். எனவே இத்தகைய நன்னூலை எழுதிய என்னுடன் பயின்ற இனிய நண்பர் பச்சையப்பன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இதுபோன்ற இனிய தமிழ் நூல்கள் பலவற்றினை இயற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் நல்ல உடல் நலத்துடன் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழ்ப் பணியாற்ற இறைவனை வேண்டுகிறேன். இந்த நூலை வாங்கிப் படித்தின்புறத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் வாழும் தமிழ்ப் பெருமக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

இரா.பச்சையப்பன்

(ஒளவையார் அறநெறி - 2)

15.11.2006

கொன்றை வேந்தன் என்பது சிவபெருமானைக் குறிக்கும் ஒரு தொடர். சிவபெருமான் கொன்றைமாலை அணிந்த கோலத்தினன் என்பதை சைவ சமயக்குரவர்கள் நால்வரும் குறிப்பிடுகின்றனர். "கொன்றை சூடி நின்ற தேவை, அன்றி ஒன்றும் நன்று இலாமே" என்பது திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம். மேலும் அவர் கோளறு பதிகத்தில் கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்து சிவன் அவர் உளம் புகுந்ததை ஆறு இடங்களில் கூறுகிறார். "கொன்றை சூடியைக் குன்ற மகனொடும் நின்ற நீலக்குடி அரனே" என்பது திருநாவுக்கரசர் வாக்கு. "வம்பறா வரிவண்டு மணம் நாற மலரும் மதுமலர் நற்கொன்றையான் அடிஅளால் பேணா எம்பிரான் சம்பந்தன்" எனச் சுந்தரர் போற்றுகிறார். "கொன்றை மதியமும் கூவிளம் மத்தமும் துன்றிய சென்னியர்" என்பது மாணிக்கவாசகர் வாக்கு. இப்பெருமக்கள் நால்வரும் சிவபெருமானைக் கண்ணாற் கண்டு பண்பொருந்திய பாடல்களைப் பாடியவர்கள். மேலும் கொன்றை என்பது மூலமந்திரமாகத் திகழும் ஓங்கார வடிவம் எனவும் உரைப்பர். இறைவனைத் திருவள்ளுவர் "அறவாழி அந்தணன்" என அழைப்பர். அறத்தின் வடிவமாகவுள்ள எருதேறி வருபவன் சிவபெருமான்.

இத்தகைய சிவபெருமானை நினைவூட்டும் வகையில் தொடங்கும் நூலே கொன்றைவேந்தன் என்னும் ஒளவையாரின் நீதி நூலாகும். இந்நூலில் சிவத்தைப் பேணின் தவத்திற்கு அழகு' எனச் செப்பியவரல்லவா ஒளவையார். மேலும் இந்நூல் ஒளவையார் இயற்றிய "ஆத்திசூடி" நூலுக்கும், நல்வழி, மூதுரை ஆகிய நாலடிப் பாக்களால் அமைந்த நூலுக்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றாகும். தமிழ் எழுத்துகளில் மொழி முதலாகும் எழுத்துக்களைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு நான்கு சீர்களால் அமைந்து நீதிக் கருத்துக்களை - அறநெறிக் கொள்கைகளைச் சிறுவர்க்குக் கற்பிக்க உதவுவது ஆகும். அதே நேரத்தில் ஆத்திசூடியில் இல்லாத அளவுக்கு உவமைநயம், ஓசை இனிமை முதலிய இலக்கியக் கூறுகளையும் கொண்டமைய நாற்சீர் விரிவு கொன்றைவேந்தனில் இடம் அளித்துள்ளது. "அன்னையும்

பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்', "ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வதுர்", "கிட்டாதாயின் வெட்டென மற' முதலிய தொடர்களில் முதல் சீரும் மூன்றாம் சீரும் எதுகையாக அமைந்து ஓசை இன்பம் தருவதை உணரலாம். ஓசை தரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பம் அன்றோ?" ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து', "தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்' முதலிய தொடர்களில் உவமைகள் வந்துள்ளன. ஓரடியில் கருத்தழகும் கலையழகும் பெற்றுத் திகழும் கொன்றைவேந்தன் நூலை 'ஓளவையாரின் அறநெறி 2' என்னும் தலைப்பில் நூலாக்கிப் பல்வேறு உட்பிரிவுகளில் பகுத்து விளக்கம் தருகிறார் தமிழ்ப்பணிச் செம்மல் இரா.பச்சையப்பனார்.

திருவாளர் பச்சையப்பன் அவர்கள் யான் 1956-59ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சிறப்புத் தமிழ்ப் பட்டப்படிப்பு பயிலும்போது மாநிலக் கல்லூரியில் பயின்றவர்கள். நாங்கள் இருவகுப்பினரும் ஒவ்வொரு வாரமும் முதல் இரு நாட்கள் இணைந்து டாக்டர் மு.வரதராசனார், பன்மொழிப் புலவர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், பேராசிரியர் சி.கோவிந்தராசனார், வைணவப் பேரறிஞர் புருடோத்தம நாயுடு முதலிய பெருமக்களிடம் கற்கும் பேறு பெற்றோம். அந்தவகையில் திரு பச்சையப்பன் என் கூடப் படித்தவர். என்னைப் போலத் தமிழ்த்துறையில் பணிபுரியாது இந்திய அரசினைச் சார்ந்த அஞ்சல் துறையில் மேல்நிலை அஞ்சலகக் கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். பணிநிலையில் ஓய்வு பெற்றாலும் படிப்பிற்கும் ஆய்வுக்கும் ஓய்வு தராத பண்பினர்.

பகவத் கீதையைத் தமிழில் கவிதை நூலாகப் படைத்துப் புகழ்பெற்ற பச்சையப்பன் அவர்கள் திருவேங்கடவன் திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருவேங்கடவன் புகழ், வெங்கடேச சரணம், வெங்கடேச மங்களாசாசனம், ஸ்ரீ முகுந்தமாலை, பஜகோவிந்தம், ஆதித்ய இருதயம் முதலிய வைணவ வடமொழித் தோத்திரப் பாடல்களை வண்டமிழால் கவிதையாக்கி வழங்கிய வள்ளல் ஆவார்.

'ஓளவையார் அறநெறி 2' என்னும் இந்நூலுக்கு முன்னோடியாக "ஓளவையார் அறநெறி 1' என்னும் நூலை ஆத்தித்யின் விளக்கமாகப் பச்சையப்பன் ஆக்கியுள்ளார். அதற்கு அணிந்துரை வழங்கும் வாய்ப்பை எனக்கு அளித்தார். 'ஓளவையார் அறநெறி 2' என்னும் இந்நூலுக்கும் அணிந்துரை தருமாறு என்னையே வேண்டினார். இது அவர் என்பாற் கொண்ட பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய சான்றாகும். அவர்க்கு என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றி உரியதாகுக.

'ஓளவையார் அறநெறி 2' என்னும் இந்நூலில் கொன்றை வேந்தன் இயற்றியருளிய ஓளவையார் பற்றிய முன்னுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இதனால் ஓளவையார் பலர் இருந்ததைப் படிப்போர் உணர்ந்து தெளிவு பெறுவர். மேலும் கொன்றை வேந்தனிலுள்ள மொத்தம் 91 பாடல்களைத் தெய்வம், கல்வி, செல்வம், இல்லறம், ஒழுக்கம், சமுதாயம் என்னும் ஆறு தலைப்புகளில் அடக்கிப் பகுத்து ஆசிரியர் விளக்கி இருக்கும் இயல்பு போற்றத்தக்கதாகவுள்ளது. இத்தலைப்புகளின் கீழ்வரும் பாடல்கள் உணர்த்தும் கருத்துக்களுக்கேற்ற திருக்குறள்களையும், ஆத்திசூடி, முதுரை, நல்வழி, பகவத்கீதை முதலிய நூற் கருத்துக்களையும் ஆசிரியர் பச்சையப்பன் தந்திருக்கும் அழகு பாராட்டத்தக்கது. இது படிப்போர்க்கு ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும் திறன் ஏற்பட வழிவகுக்கிறது; அவரது ஆழ்ந்தகன்ற புலமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

திருவாளர் பச்சையப்பன் சிங்கப்பூர்க்கு வந்து தம் மகனார் இல்லத்தில் தங்கியிருந்து ஓய்வு நாள்களை வீணாக்காது இந்த இரண்டு நூல்களையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளார். அவரைப் பாராட்டி நிற்பதுடன் இன்னும் பல நூல்களையும் இயற்றித் தமிழன்னைக்குச் சூட்டி மகிழ வேண்டும் என அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நூலைத் தமிழ் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

முத்துமாணிக்கம்

(வணக்கம் சிங்கப்பூர்)

4.9.2006

'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்

நற்றவ வானினும் நனிசிறந் தனவே'

என்பது பெரியோர் வாக்கு. பிறந்த மண்ணைத் தம்மைப் பெற்றெடுத்த தாயாகக் கருதித் தாய்நாடு எனப் போற்றுவது தமிழர் மரபு. "தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற - எங்கள் தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா' என்று இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வழிகாட்டியாக இலங்கிய புதுமைக்கவி பாரதியார் பாப்பா பாட்டில் பாடுகிறார். தாய்நாட்டின் சின்னமாகத் திகழும் கொடியினையும் வணங்குவதற்குத் "தாயின்மணிக்கொடி பாரீர் - அதைத் தாழ்ந்து பணிதிட வாரீர்' என்று நாட்டு மக்களை அழைக்கிறார். இந்திய நாட்டினைப் பாரத நாடு என்று அழைத்து "வந்தே மாதரம் என்போம் - எங்கள் மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்' என்னும் பல்லவிப் பாடல் வழி பாரத நாட்டினை வணங்குகிறார் பாரதியார். மேலும் அவர் "நாட்டு வணக்கம்' என்னும் தலைப்பிட்டுப் பாரத நாட்டின் பெருமைகள் பலவற்றைக் கூறி ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் இதை (பாரதமாதாவை) 'வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம் என்று வணங்கேனோ' என்று பாடுகிறார். இதன்வழி பாரதியார் நாட்டு வணக்கம் பாடிய முன்னோடியாகவும் திகழ்கிறார். பாரத மாதாவுக்குத் திருப்பள்ளி எழுச்சி நவரத்னமாலை, திருத்தசாங்கம் முதலிய சிற்றிலக்கியம் பாடித் தேசபக்தியைத் தெய்வபக்தியாகவும் அவர் மாற்றிக் காட்டுகிற அற்புதம் என்றும் பாராட்டுக்குரியது.

பாரதியாரைப் பின்பற்றிச் சிங்கப்பூர் வாழ் மூத்த தமிழ்க்கவிஞர் முத்துமாணிக்கம் 'வணக்கம் சிங்கப்பூர்' என்னும் தலைப்பில் கவிதைப் பாமாலை யாத்துச் சிங்கப்பூரை வணங்கி வாழ்த்துகிறார். இவருக்குப் பிறந்த வீடு தமிழகம், புகுந்த வீடு சிங்கப்பூர். இவர் முறையாகத் தமிழ் படித்தவர் அல்லர்; எனினும் இறையருளும் குருவருளும் கொண்டு தமிழுணர்வும் இசையறிவும் தந்த உந்துசக்தியால் கவிதை இயற்றும் வன்மை தனக்கு வந்ததாகக் கருதும் இயல்பினர். "பொன்வண்டு", 'தேன்கூடு' ஆகிய சிறுவர்க்கான பாடல் நூல்களையும் இந்து,

இஸ்லாம், கிறித்துவ சமயச் சார்புடைய பக்திப் பாடல்கள் கொண்ட நூல்களையும் இயற்றி வெளியிட்டுள்ள இவர் 'பாத்தூரல்' என்னும் பட்டமும் பெற்றவர். நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பாடி இறைவழிபாடு செய்யும் நல்லியல்பினர். நாட்டுப்புறச் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்து நகர்ப்புற வாழ்க்கை மேற்கொண்டவர். இவர் சிங்கப்பூரின் பல்வகைச் சிறப்புகளையும் பாடிப் பரவுவதற்காகவே "வணக்கம் சிங்கப்பூர்" என்னும் இந்நூலினை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் குறிக்கோளை இவர்,

"வாழுகின்ற நாட்டுக்கு வணக்கம் சொல்வோம்

வளருகின்ற முறையினிலும் இணைவு கொள்வோம்

ஏழுசுரப் பண்பாடி இன்பம் காண்போம்

எமதருமைத் தாய்நாட்டைப் போற்றிக் காப்போம்

சூழவரும் துன்பங்கள் துடைத்தொழிப்போம்

சொல்லுயர்ந்த சிங்கப்பூர் மக்க ளாவோம்

வாழிநலம் பெற்றோங்கும் சிங்கை நாட்டு

வரலாற்றைப் படித்துணந்து வாழ்வோம் வெல்வோம்"

என்று இறுதிப் பகுதியில் குறிப்பிடுகிறார்.

இயற்கை வளம் இல்லாதிருந்தும் மனித வளத்தால் ஏற்றம் பெற்ற சிங்கைச் சிறப்பை,

வயல் இல்லை வரப்பில்லை வாய்க்கால் இல்லை

வரிசைமிகும் பயிர்ப்பச்சை நிலமும் இல்லை

இயல்புடைய உழவுத்தொழில் என்பது இல்லை

ஏகாந்தப் பரப்புடைய நிலமும் இல்லை

பயன்மிகு வணிகவியல் தொழிற் புரட்சி

பாங்குடைய மனிதவளம் படைத்த நாடு

என்று பாராட்டி இறுதியில்,

நயமுடைய சிங்கப்பூர் நாட்டுத் தாயின்

நற்புகழை வணங்கிடுவோம் வாழ்க வாழ்க

என்று சிங்கைக்கு வணக்கமும் வாழ்த்தும் கூறி முடிக்கிறார்.

சிங்கப்பூரின் இயற்கை எழில், நல்லாட்சி, மக்கள் மாண்பு, பல இன ஒற்றுமைப் பாங்கு, தொழில்வளம் முதலிய பல சிறப்புக்களைப் பாடுவதுடன் போதைப் பழக்கம், மூடநம்பிக்கை முதலிய சில சீர்கேடுகளையும் சாடி நிற்கிறார் கவிஞர் முத்துமாணிக்கம். பெயருக்கேற்பச் சிங்கப்பூர் நிலத்தில் மாணிக்கத்தையும் சூழ்ந்து நிற்கும் கடலில் கருத்து முத்துக்களையும் எடுத்துக் கவிதைகளாக்கி இருக்கும் இவர் திறம் போற்றுதற்குரியது. தம் பாட்டுத் திறத்தால் நாட்டுப் பற்றினை ஊட்டும் கவிஞர் பாராட்டுக்குரியவர். இந்நூலிலுள்ள கவிதைகள் பலவற்றின் இறுதி அடிகள் சிங்கப்பூர்த் தாயை வணங்கி வாழ்த்தும் நிலையில் இருப்பதால் வணக்கம் சிங்கப்பூர் என்னும் தலைப்பும் பொருத்தமுடையதாக உள்ளது.

பாடல்களில் கூறியது கூறலும் ஆங்காங்கே அறிவுரைப் போக்கும் மிகுதியாக உள்ளன. இவற்றைத் தவிர்த்துக் கவிதைச் சுவையைக் கற்பனை, புதிய உவமைகள் வாயிலாக இன்னும் கூட்டி இருக்கலாம். நூலின் பாடல்களின் எண்ணிக்கையும் ஓரளவு குறைக்கலாம். சிறுவர் பாடலில் கவிதைப் பாடல்களைப் புகுத்தி வழிகாட்டிய கவிஞர் இந்நூலிலும் சிங்கப்பூரின் வரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டு கதைபோல அமைத்து ஒரு நல்ல காவியமாக அமைத்திருந்தால் கூறியது கூறலைத் தவிர்த்திருக்கலாம். சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு சிறுகாவியமாவது கிடைத்திருக்கும். முத்துமாணிக்கம் போன்ற மூத்த கவிஞர்கள் சிதறிய பூக்களாகச் செய்யுள் இயற்றாமல் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையாகக் கவிதைக் காவியம் படைக்க முயல வேண்டும் என்பது என் வேட்கையும் வேண்டுகோளுமாகும்.

அண்மையில் சிங்கப்பூர்க் குடியரசின் பிரதமர் திரு பிரிகேடியர் ஜெனரல் லீ தம் தேசிய நாள் உரையில் சிங்கப்பூர் மக்கள் சிங்கப்பூர் மீது பற்றும் பிணைப்பும் கொண்டு திகழ வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளார். அதற்கேற்பச் சிங்கப்பூர்க் கல்வி நிலையங்கள் 'தேசிய கல்வி' என்னும் பாடத்தை மாணவர்களுக்கு இன்னும் ஆர்வம் ஊட்டும் வகையில் மேம்படுத்திக் கற்பிக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இந்த முயற்சிக்கு ஒரு

வகையில் இந்நூல் - வணக்கம் சிங்கப்பூர் என்னும் இந்நூல் - உதவும் என்று கூறலாம். தமிழ் மாணவர்கள் இதனை வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன். தமிழாசிரியப் பெருமக்களும் இந்நூலிலுள்ள சில பாடல்களை மாணவர்கட்குப் பாடமாக அவ்வப்போது பயிற்றுவிக்கலாம். ஏனைய பொதுமக்களும் சிங்கப்பூரின் சிறப்பை உணர இந்நூல் உதவும் என உரைக்கலாம்.

"வணக்கம் சிங்கப்பூர்' என்னும் இந்நூலை இயற்றி வெளியிட்ட கவிஞர் முத்துமாணிக்கம் நல்ல உடல் நலத்துடன் பல்லாண்டு வாழ இறைவனை வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

கவியரங்க மலர்

27.12.2005

சிங்கப்பூர் நகரத்தார் மன்றத்தினர் சென்ற செப்டம்பர்த் திங்கள் மூன்றாம் நாள் இலக்கிய விழா நிகழ்ச்சியைத் தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் திருமண மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தினர்.

இலக்கியத்திற்கு வடிவங்கள் இரண்டு. ஒன்று கவிதை; மற்றொன்று உரைநடை. எழுத்து நடனமாடினால் கவிதை; நடந்து வந்தால் உரைநடை. இவ்விரண்டும் இலக்கிய விழாவில் இடம்பெறும் வகையில் கவியரங்கமும் பட்டிமன்றமும் அமைத்தது பாராட்டிற்கு உரியது. கவியரங்கத்திற்கு முன்னர் கவிதைப் பூங்கா என்னும் ஒரு நிகழ்ச்சி, பார்வையாளர்கள் தாங்கள் படித்த, வடித்த, சுவைத்த, பாராட்டிய கவிதைகளை வாசிக்க வாய்ப்பளித்தது. இந்தக் கவிதைப் பூங்கா காணும் பூங்காவாகவும் காதால் கேட்டு மகிழும் பூங்காவாகவும் இருந்தது. கவிதைக்கும் மலருக்கும் (பூவுக்கும்) இடையே காணும் ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் யாவை?

மலர்களின் இதழ்களே கவிதையின் சொற்கள்

மலரின் மணமே கவிதையின் உணர்ச்சி

மலரின் வண்ணமே கவிதையின் கற்பனை

மலரின் வடிவமே கவிதையின் யாப்பமைதி

மலரின் நறுந்தாதே கவிதையின் கருத்து

மலரால் மாலை கட்டுவதுபோல

கவிதையால் நூலை ஆக்கலாம்

என்னும் மலர்கள் வாடும்; கவிதையோ வாடாது.

எனவே கவிதைகள் வாடாமலர்கள். இத்தகைய மலர்களைக் கொண்ட பூங்காவில் 27 பேர் 27 விண்மீன்களைப் போலப் படித்தும் நடித்தும் காட்டினர். சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை

இந்நிகழ்ச்சியில் பங்கு பெற்றனர். கவிதைகளைப் படிப்பதே கவிதை படைப்பதற்கு அடிப்படை என்பதை இந்நிகழ்ச்சி நன்கு எடுத்துக்காட்டியது.

கவியரங்கம் என் தலைமையில் விழிப்புணர்வு வேண்டும் என்னும் பொதுத் தலைப்பினை ஒட்டிக் கவிஞர்கள் லெ.சக்திகுமார், க.வெங்கடாசலம், அழகுசுந்தரம், சா.மெய்யப்பன், சித.அருணாசலம், ராம.வைரவன் ஆகிய அறுவர் முறையே குலத்தில், குழந்தை வளர்ப்பில், பொருளாதாரத்தில், சமுதாயத்தில், பருவத்தில், உன்னில் ஆகியவற்றில் விழிப்புணர்வு வேண்டும் என்பதனை விளக்கிக் கவிதைகள் படைக்க நடைபெற்றது. கவிஞர்கள் மிகச் சிறப்பாகக் கவிதைகள் படைத்தனர்.

கவிதைப் பூங்கா, கவியரங்கம் ஆகியவற்றில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் காற்றோடு காற்றாகப் போய்விடாமல் இருக்க இலக்கிய விழா நிகழ்ச்சிகளை ஒலிவட்டுகளாக (சிடி) நகரத்தார் மன்றத்தினர் கொணர்ந்தனர். இப்போது கவிதைப்பூங்கா, கவியரங்கம் இரண்டிலும் இடம்பெற்ற கவிதைகளை ஒரு நூலாகவும் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். மேலும் இடையிடையே கவிதை பிறந்த கதையாகக் கண்ணதாசன் கவிதைகள் தோன்றிய காலச் சூழல்களையும் அவர் மகன் கண்மணி சுப்பு வாயிலாகக் கேட்டவற்றையும் தொகுத்துள்ளனர். இந்நூல் கவிதையைப் படிப்பவர்க்கும், சுவைப்பவர்க்கும், பாராட்டுபவர்க்கும், பகுத்தாராய்பவர்க்கும் படைப்பவர்க்கும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் நகரத்தார் பண்பாடுகளை அறியவும் மேம்பாடு அடையவும் இந்நூல் உறுதுணையாக உதவும். இந்நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றவர்களை அடையாளம் காட்டவும் அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டவும் இந்நூல் வெளியீட்டு முயற்சியை மேற்கொண்ட நகரத்தார் மன்றத்தினரின் பணியைப் பாராட்டுகிறேன். இதுபோன்ற இலக்கியப் பணியை இனிவரும் செயற்குழுவினரும் தொடர வேண்டும் என்பது என் விருப்பமும் வேண்டுகோளுமாகும். இந்நூலை அன்பர்கள் வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மு.தங்கராசன்

(தமிழ் எங்கள் உயிர், இன்பத் தமிழ்-கட்டுரை நூல்கள்)

23.3.2005

சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர்களில் ஒரு சிலரே கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம் முதலியவற்றை இயற்றும் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்களுள் சிறந்து நிற்பவர் மூத்த தமிழாசிரியர் திரு.மு.தங்கராசன் அவர்கள். இவர் இங்கு நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்குத் தமிழ் பயிற்றுவித்துத் தடம் பதித்தவர். இவர் மாணவர்கள் பலர் சிங்கையில் தமிழாசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஏன்? இவர் மக்கள் மூவர் தமிழ்க்கல்வித் துறையில் பணியாற்றி உயர்பதவி வகித்து வருகிறார்கள். திரு.மு.தங்கராசன் உயர்நிலை மாணவர்க்கேற்ற பாடநூல் உருவாக்கப் பணியிலும் ஈடுபட்டு உழைத்தவர். கல்விப் பணியுடன் கடவுட்பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றிலும் பல்லாண்டுகளாகப் பங்கேற்றுப் பாடுபட்டவர். நண்பர்களுக்கு ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் உதவும் நல் உள்ளத்தர்.

திரு.மு.தங்கராசன் இதுவரை எட்டுக் கவிதைத் தொகுப்பும், ஏழு சிறுகதைத் தொகுப்பும் ஆக பதினைந்து நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார். பதினைந்தாவது நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது வாழ்த்திப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது இவர் பதினாறாவது நூல் வெளியிட்டுப் பதினாறாம் பெற்றுப் பெருவாழ்வு கண்டவராகத் திகழ வேண்டும் என வாழ்த்தினேன். அதற்கேற்ப அவர் இப்போது தம் கட்டுரைகளைத் 'தமிழ் எங்கள் உயிர்', 'இன்பத் தமிழ்' என்னும் பெயர்களில் இரண்டு நூல்களாகத் தொகுத்து வெளியிடுகிறார். இவை முறையே சிங்கப்பூரில் உயர்நிலை ஒன்று, இரண்டு வகுப்புகளிலும், மூன்று, நான்கு வகுப்புகளிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உரியவை. எனினும் பெரியவர்களும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்கவை எனலாம்.

கட்டுரை என்னும் சொல் தமிழில் வினைச்சொல்லாகவும் பெயர்ச் சொல்லாகவும் இருக்கும் பெற்றியது. வினைச்சொல் நிலையில் உறுதியாகச் சொல்லுதல், தெளிவாகச்

சொல்லுதல் என்னும் பொருள் தரும். பெயர்ச்சொல் நிலையில் பொருள் பொதிந்த சொல், பழமொழி, புனைந்துரை, வியாசம் (Essay) என்னும் பல பொருள் உணர்த்தும். கட்டுரை என்னும் சொல்லைக் கோப்புரை என்னும் பொருளில் முதன்முதலில் கையாண்டவர் மறைமலை அடிகளே ஆவார். ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் கோவைப்பட வரையும் உரை அல்லது எழுத்து வடிவமே கட்டுரையாகும்.

சிறந்த கட்டுரையின் கூறுகளாக ஒருமைப்பாடு (Unity), பொருட் பொலிவு, ஒழுங்கு (Order), பாகி அமைப்பு (Paragraph Structure), நன்னடை (Good Style), தெளிவும் துப்புரவும் (Legibility and Neatness), பொருத்த வீதம் (Proportion), அளவு மிகாமை, முடிவு (Conclusion or Personal Touch), கட்டுரைப் பொருள் வன்மை பெறும் வகை என்னும் பத்துக் கூறுகளைப் பட்டியலிட்டுள்ளார் தேவநேயப்பாவாணர். கட்டுரை எழுதுவது என்பதே ஒரு தனிக்கலை. அது எளிதன்று. "மொழியறிவும் பொருளறிவும் இருந்தாலன்றி ஒருவர் கட்டுரை எழுதுவது கடினம். கட்டுரை எழுதுவதுற்கு மிகுந்த பயிற்சியும் வேண்டும்; ஓரளவு மொழிநடையும் வேண்டும். இலக்கண அறிவு இல்லாதவர்கள் கட்டுரை எழுதினால் அது மதிப்பற்ற வெற்றுரை ஆகும்" என்று கூறுகிறார் அ.கி.பரந்தாமனார்.

பல்லாண்டு தமிழ் பயிற்றுவித்த பட்டறிவும், பல நூல்களைப் படித்த பட்டறிவும், கவிதை, சிறுகதை முதலியவற்றைப் படைத்த எழுத்தாற்றலும் தங்கராசனாரின் கட்டுரை நூல்களுக்கே கவினூட்டுகின்றன. இந்நூல்களின் தலைப்புகளே இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைகின்றன. தமிழ் எங்கள் உயிர் என்பது படிப்பவர்க்குத் தமிழ் உணர்வை ஊட்டவல்லது. இன்பத் தமிழ் என்பது தமிழறிவையும் அதன் அளப்பரும் ஆற்றலையும் உரைக்கும் இயல்பினது. அதே சமயத்தில் இவை இரண்டும் பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகியோர் தமிழ் பற்றிப் பாடிய பாடல் வரிகளை நினைவூட்டும் தன்மையனவாகவும் உள்ளன. மேலும் "இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிர்" என்பதை ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் இலக்காகக் கொண்டு வாழவேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

இந்தக் கட்டுரை நூல்கள் இரண்டிலும் நாடு, மொழி, கல்வி, சமுதாயம், உண்மைகள், உணர்வுகள் என்னும் பல பிரிவுகளில் கட்டுரைகள் பகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. தேசிய கல்வி, தமிழ்மொழியின் தேவை, சமுதாயப்பணி, இலக்கியத் தொடர்களின் பொருளாழம், கல்வியின் கட்டாயம், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் வகையில் பல கட்டுரைகள் உள்ளன. இக்கட்டுரைத் தலைப்புகளும், இடையிடையே இணைத்துள்ள இலக்கிய

மேற்கோள்களும் நூலாசிரியரின் பரந்த பன்னூற் புலமையைப் பறைசாற்றுகின்றன. ஆங்காங்கே கட்டுரைக் கருத்துக்களைச் சுருக்கிக் கவிதைகளாகவும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். கட்டுரைகளின் மொழிநடையும் எழில் கூட்டும் இயல்பினதாகவுள்ளது. படிப்பவரின் மொழிவளத்தைப் பெருக்கும் பண்பினையும் கொண்டு விளங்குகிறது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஆங்கிலம் வழிச் சிந்தித்துச் செயல்படுவார்க்குப் பெருந்துணையாக இருக்கும்.

இத்தகைய சிறப்புடைய கட்டுரை நூல்களை இயற்றி எழிலுற அச்சிட்டு வெளியிடும் மு.தங்கராசனாரின் தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன். அவர் எழுதிய நாடகங்களையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிட வேண்டுகிறேன். இக்கட்டுரை நூல்கள் இரண்டையும் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் வாங்கிப் படித்து இன்புறுவதுடன் ஆசிரியரின் தமிழ்ப்பணி தொடர ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

விஜயபாரதி

(நிழலின்மடி - கவிதை)

19.1.2005

விஜயபாரதியின் கவிதைத் தொகுப்பான நிழலின் மடி என்னும் நூலைப் படித்தேன். கவிதைகள் பல படித்தேன் எனக் கண்டுவந்தேன். விஜயபாரதி! பேராற்றல் மிக்க கவிஞர்! விஜயன், பாரதி என்ற இரண்டு சொற்களின் இணைப்புப் பெயர்! வில்லுக்கு விஜயன், சொல்லுக்குப் பாரதி என்பார்கள். வில்லையும் சொல்லையும் இணைத்துப் பார்த்த முதல் கவிஞர் வள்ளுவர் அல்லவோ? "வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்லேர் உழவர் பகை' என்பது அவரின் குறள். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனும் இராமனின் அம்பினைச் "சொல்லொக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம்' என்று சுட்டுகிறான். விஜயபாரதியும் இக்கவிதை நூலில் ஒரு சொல்லேருழவராக நின்று பல நல்ல கருத்துக்களைப் படிப்பவர் நெஞ்சில் விதைக்கின்றார். வேகத்தால் இவரது கவிதைகள் தீயோர்க்குச் சுடுசரமாகவும் தூயோர்க்குத் தொடுகரமாகவும் விளங்குகின்றன. விஜயம் என்பது சிறப்பான வெற்றியையும், பாரதி என்பது கலைமகளையும் குறிக்கும். இதற்கேற்ப இவரது கவிதைகள் பலவேறு கலை வடிவங்களையும் கொண்டு வெற்றி நடைபோடுவதைப் படிப்போர் உணர்வர். மேலும் இவரது கவிதைகளை இன்னொரு வகையில் சொல்லப் போனால் பாரதி விஜயம் என்று கூடக் கூறலாம். பொதுவாக இவரது கவிதைகளில் பாரதியின் புதுமை நோக்கும் சமூகப் பார்வையும் ஆங்காங்கே தென்படக் காணலாம்.

"நிழல்மடி நீயடி' என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதை இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதன் முதல் தொடரே இந்நூலுக்கும் பெயராக அமைந்துள்ளது. "நீ இருக்கும் இடம் பூமணக்கும் - உன், நிழல் மடியே என் உடல் அணைக்கும்' என்று தன் வீட்டுப் பகுதியில் இருக்கும் நிழல் தரும் மரத்தை நோக்கிக் கவிஞர் பாடுகிறார். இரவு என்னும் மற்றொரு தலைப்புக் கவிதையிலும் இரவை "ஒளிப்பகல் தந்த ஊமைக் காயங்களுக்கு நித்திரை ஒத்தடம் தரும் நேசமிகு தாய்மடி' என்று அழைக்கிறார். மேலும் வறுமையின் வெம்மைக்கும் வாழ்வுக்குமிடையே நிழலாய் நீண்டு, நேச விருட்சமாய் இருந்து தங்களுக்குச் சாய மடி தந்த -

தரும் தாய்க்கு இந்நூலைப் படைக்கிறார். அதனால் நிழல் மடி என்பது தாயின் மடியை நினைவுறுத்தும் தொடராகவும் உள்ளது. பொதுவாகக் கவிதைகளே கவிஞரின் ஒளி அனுபவத்தால் கிடைக்கும் நிழல்கள்தானே. இவை படிப்பவர்க்குச் சுகம் தரும் தாய் மடிகள் அல்லவா? அந்த வகையிலும் விஜயபாரதியின் கவிதைத் தொகுப்பை நிழல் மடி என அழைப்பது பொருத்தம் தானே?

இந்நூலில் முதலில் தமிழ் மொழியை வாழ்த்துகிறார். அடுத்துச் சிங்கப்பூரில் தமிழைச் செழிக்க வைத்த தமிழவேள் கோ.சாரங்கபாணியை வரலாற்று நாயகன் எனப் பாராட்டிப் போற்றுகிறார். பிறகு தமிழ் வாழும் நாடான சிங்கப்பூரின் சிறப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார். சிங்கப்பூர் மற்ற நாடுகள் கற்றுக் கொள்வதற்கேற்ற ஞான-பூமியாக வள்ளுவரின் முப்பாலும் வாழும் தீவாக - குறிக்கோளால் வளர்கின்ற தீவாக - இருப்பதைக் கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். வெளி நாட்டிலிருந்து வந்து சிங்கையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஞாயிறன்று தேக்கா பகுதியில் கூடுவதைப் பற்றியும் கவிதை உள்ளது.

"தேக்காவின் தெருக்களுக்குச்

சென்று வரும்போதெல்லாம்

செல்களுக்குப் புதுரத்தம் ஊறும்! என்

சிந்தனையின் கவலைகளும் ஆறும்"

என்று அவர்கள் உணர்வதாகக் கூறுவது நன்று. ஏக்கம் என்னும் தலைப்பில் வேலை செய்யும் பெற்றோரின் அன்புக்கு ஏங்கும் குழந்தையின் ஏக்கத்தையும் படம்பிடிக்கிறார். "கல் தமிழா கல்' என்னும் தலைப்புக் கவிதை எல்லாரும் கட்டாயம் படிக்க வேண்டிய ஒன்று.

இயற்கை பற்றிய பிரிவில் மின்னல், கடல், மரம், நிலம், வானம், ஆற்று மண் முதலிய தலைப்புப் பற்றிய கவிதைகளில் கற்பனை மேலோங்கி இருக்கிறது. "திறந்து மூடுகிற வான மாளிகையின் ஜன்னல்' தான் மின்னல் என்பதும் "முதலை' இழந்தாலும் மூழ்கிப் போகாத இயற்கை வங்கி' கடல் என்பதும், "கவிஞர்களின் கற்பனைக்குத் தீனி தரும் அகண்ட அமுதசுரபி' வானம் என்பதும் சில எடுத்துக்காட்டுகள். எட்டுக்கால் பூச்சியின் கூட்டினை எச்சில் எல்லோரா என்பது மிகச்சிறப்பு. "எட்டுக்கால், அல்ல அல்ல, எட்டுக் கைப்பூச்சியே உன். கூடுகள் ஒவ்வொன்றுமே, எச்சில் எல்லோராக்கள் தானே' என்பது கவிதை.

காதல் பற்றிப் பாடாத கவிஞர் உண்டா? விஜய பாரதியும் இளமைக் காதல், முதுமைக்காதல் பற்றிப் பாடிய பின்னர் இறுதியில் மணமுறிவு என்னும் தலைப்பில் "மணமுறிவு இல்லறத்தின் சிக்கலுக்கு மற்றுமொரு சிக்கலன்றித் தீர்ப்பே அல்ல' என்று கூறிக் "குணம், பண்பு, அறமென்னும் நெறிகள் காத்துக் குடும்பமெனும் ஒளிவிளக்கைச் சுடரச்செய்கின்றார்.

திருவிழாக்கள் என்னும் பிரிவில் பொங்கல், தீபாவளி, அன்பர்தினம், அன்னையர் தினம், மே தினம் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றைக் கவிஞர் பார்க்கும் பார்வையே தனிப்பார்வை. காரணம் இவ்விழாக்களை எல்லாம் அவர் மனிதநேயக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்குகிறார். "உலக நாடெங்கும் இன்பம் பொங்கும் நாள் வாராதோ? என்று பொங்கல் நாளைக் கண்டு ஏங்குகிறார். "அகிலமெங்கும் பெருகிவிட்ட அசுரர்களைக் காணும்போது கண்ணன் வரவேண்டிய காலம் இது" என்று தீபாவளியைப் பாடுகிறார். "ஓரடி நாற்பாபோல, உடல் இளைத்த தொழிலாளி, ஈரடி குறட்பா சொல்லும், மூன்றாம் பால் சுவைக்கும் பொன்னாள்' என்று மேதினத்தைக் குறிக்கிறார். "தனமாய் மகனையே தாய் கருதல் போலவே - பெற்ற தாயை மகன் காக்கும் நாள் அன்னையர் நாள்' என்கிறார். அன்பர் தினத்தில் காதலை,

உடல் விட்டு உயிர் போதல் சாதல்

உயிருக்குல் உயிர் பாய்தல் காதல்

கடல்தாண்டி வந்தாலும் வாழும்

கரைகளையும் மீறி அது ஆளும்

கண்ணுக்குள் கனவுப்பு பூக்கும்

கவிஞனென எனைக்கூட ஆக்கும்

விண்ணுக்குள் சஞ்சரிக்க வைக்கும்

என்று பாடுவது சிறப்பு. அதே நேரத்தில் "ஓவர் டைம்' வேலை பார்க்கத் தூண்டும் கணவன் மனைவியர் அன்பர் தினத்தையும் இவர் காட்டத் தவறவில்லை.

மண்வாசனை என்னும் பிரிவில் தாம் பிறந்த தமிழ் நாட்டுச் செய்திகள் சிலவற்றைப் பாடுகிறார் விஜயபாரதி. "கடற்கரைச் சாலையில் கண்ணகி கேட்பது நீதியல்ல, நிற்க ஒரு இடம்" இது கண்ணகி சிலை சென்னைக் கடற்கரைச் சாலையில் எடுக்கப்பட்டது கண்ட கவிஞர் குமுறல். "தரமான பொருளை மட்டமே தரச்சொல்லி ஓட்டைகளோடு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமே சல்லடை' நல்ல கற்பனை. நாற்காலிக்கும் பசுவுக்கும் சிலைடைக் கவிதையும் இங்குள்ளது.

அடுத்து மாறி வரும் சில பண்புகள் பற்றிய பிரிவுள்ளது. "நான்" "நாம்" ஆகும் ஞான ஆசையில் உரித்தெரியப்பட்டன ஒப்பனைப்புகள்' தான் துறவு என்பது நல்ல வரையறை. இவ்வாறே "மொழிபெயர்ப்பு தேவையில்லாத முதல் உலகப் பொதுமொழி' புன்னகை என்பதும் ஆகும். "சமயத்துக்கேற்பத் தரித்துக் கொள்ளவும் உதவாதபோது உரித்துத் தள்ளவும் யதார்த்த வாழ்க்கையில் தான் எத்தனை வேடங்கள்' என்று வியந்து பாடுவதும் நன்று. வேர்கள் என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'த(லை)ழை விரிகோலத்தோடு, கிளைக்கரம் நீட்டி, விழுதுத்தடியூன்றிப் பருத்த உடலைப் பரப்பி, ஆண்மையோடு நிற்கும் ஆலவிருட்சம், பூமிப் பெட்டகத்தில் பொத்தி வைத்துப் பாதுகாக்கும் தன் வேர்களை' இது நல்ல உருவகத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டு. "சுயம்' ஆணாதிக்கக் கொடுமையை அறிவிக்கிறது. கைம்மாறு கருதாது இயற்கை தரும் நன்கொடைகளைத் துய்க்கும் மனிதன் தான் மட்டும் நன்கொடை தரும்போது எதிர்நோக்கும் தன்னல மனப்பான்மையைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது நன்கொடை என்னும் கவிதை. மௌனத்தின் சுகத்தையும் கவிஞர் நன்கு வர்ணித்துள்ளார்.

எனக்கு விஜயபாரதியை அறிமுகப்படுத்திய பகுதி "படவசனம் ஒன்று. பாவகை பல' என்பதுதான். இளம் விதவையின் அவலம் என்னும் ஒரே கருப்பொருளைத் திரைப்பட வசனம், நாவல், புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதையில் கலிவிருத்தம், எண்சீர்விருத்தம், குறள்வெண்பா, அகவற்பா, பட்டுக்கோட்டையாரின் நாட்டுப்புறப் பாடல் என்னும் பலவகை வடிவங்களில் எழுதியிருக்கும் பாங்கு பாராட்டத்தக்கது. இதனை "உள்ளடக்கம் ஒன்று உருவம் பல' என்னும் கவிதைப் பாடத்தில் என் தமிழ் மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி விளக்கினேன். அவர்களும் பாராட்டினார்கள்.

இரு பொருளுணர்த்தும் ஒரு சொல்லாகிய மாலை பற்றிய கவிதை அருமையாக அமைந்துள்ளது. "பூக்களின் தொகுப்பான மாலை ... பொழுதின் பகுதியான மாலை ... இரண்டின்

வாழ்வுமே ஈசல் வாழ்க்கைதான். அன்றன்றே மரணம்! என்றாலும் மறுநாள் இன்னொரு ஜனனம். இருவரின் உதயத்தையும் உறுதிப்படுத்துவது கதிரவனின் பொற்கிரணங்கள் தான். மாலைப்பொழுதும் மாலையின் பூக்களும் தென்றல் காழுகன் தீண்டித்தீண்டி மகிழும் இரட்டை மனைவியர்' என்று இரு பொருளுக்கிடையிலுள்ள ஒற்றுமைகளைக் கூறிப் பின் வேற்றுமைகளையும் விளக்குவது சிந்தனைக்கு விருந்து. சொல்லை "மௌன தேசத்தின் மரபு மரபு மீறல்' என்பதும் "ஐந்திலக்கணங்களிலும் அதிகாரம் செய்யும் அதிகாரம்' என்பதும் அழகுக்கு அழகு செய்வன. இவ்வாறே சொல்லால் உருவாகும் நூலை "ஞான மூலதனத்தால் நடத்தப்படுகிற "வரிகள்' நிறைந்த வணிகம்' என்கிறார் கவிஞர்.

"நகை என்ற சொல்லின் பல்வேறு பதங்களுமே ஆண்களின் பண்பைக்கு அபாய அறிவிப்பு தான்" என முடியும் நகைக் கவிதையும் கவிஞரின் சொற்பொருளாட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். நாக்கு பற்றிய கவிதை தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் ஒன்றெனலாம். "என்னால் முடியாது' என்னும் கவிதை கவிஞரின் மொழி இன சமூகப் பற்றினைக் காட்டும் சான்றாகவுள்ளது. இறுதியில் பகலவன் தமிழர்க்குத் தரும் பாடம் ஒற்றுமையே என்னும் கவிஞரின் கூற்றை உணர்ந்து செயல்படுவோமாக.

சிதறிக் கிடந்த கவிதைகளைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலை இது. அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்ட கவிதைகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் இன்னும் செம்மை சேர்க்க இடமுண்டு என்பது என் கருத்து. இந்நூலில் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, துளிக்கவிதை (ஹைக்கூ) என மூன்று வகை வடிவக் கவிதைகளும் உள்ளன. "மரபுக் கவிதைகள் மடிசார்ப் புடவைகள், அச்சு மாறாமல் கட்ட வேண்டும். புதுக்கவிதைகள் நவீன ஆடைகள், விருப்பம்போல் இட்டுக் கொள்ளலாம். துளிக் கவிதைகள் நீச்சலுடைகள், இயன்ற வரைக்கும் வெட்டுதல் வேண்டும். அனைத்தும் அழகுதான் அனைத்துக்குள்ளும் பொம்மைகள் இன்றி உயிர்கள் இருப்பின்" என்று கவிஞர் புகாரி கூறுவதற்கேற்ப விஜயபாரதியின் கவிதைகள் எந்த வடிவில் இருந்தாலும் உயிர் இருப்பதால் எழிலாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய கவிதைத் தொகுப்பினைத் தந்த கவிஞர் விஜயபாரதிக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலை வாங்கிப் படித்து இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகை வேண்டுகிறேன்.

என்.எஸ்.நாராயணன்

(பொன்விளையும் மண்மகள்)

7.4.2004

சித்திரம், ஓவியம், படம், கிளவி, எழுத்து என்பன தமிழில் ஒரு பொருள் உணர்த்தும் பல சொற்கள். தமிழர் சித்திரக் கலையில் பண்டைக் காலம் தொட்டுச் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்குச் சங்க நூல்களான மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, பரிபாடல், புறநானூறு முதலிய இலக்கிய நூல்களில் இடம்பெறும் சித்திரமாடம் பற்றிய செய்திகளே சான்றாகும். சித்திரகூடம் என்னும் பெயரில் மண்டபங்கள் திருச்சியை அடுத்த திருவெறும்பூர், தில்லை என்னும் சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் இருந்தன என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. கி.பி. 600-630இல் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து அரசாண்ட பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மனுக்குச் சித்திரகார்ப்புலி என்னும் பட்டப் பெயருண்டு என்பது வரலாற்றுச் செய்தி. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் உட்புறச்சுவரில் ஓவிய வடிவத்தில் சைவ நாயன்மார் கதைகள் உண்டு. கோயில் சுவர்களிலும், அரண்மனைச் சுவர்களிலும் மகாபாரதம், இராமாயணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடல் ஆகிய நூற்கதைகள் வண்ண ஓவியத் தொடர்களாகத் தீட்டப் பெற்றிருப்பதை இன்றும் நாம் காணலாம். தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் புத்தர் கோயில் சுவர்களில் அவர் வாழ்க்கை வரலாறு வண்ண ஓவியத்தொடர் கதைகளாக வரையப்பட்டுள்ளன.

சித்திரம் எழுதுவோர் தங்கள் சித்திரங்களின் வாயிலாகக் கருத்துக்களைப் பார்ப்போர் கண்ணில் பதிப்பிக்கும் ஆற்றலுடையோர் ஆதலின் கண்ணுள் வினைஞர் என அழைக்கப்பட்டனர். ஓவியனைக் கிளவி வல்வோன் என நற்றிணை என்னும் பழந்தமிழ் நூல் குறிப்பிடுகிறது. ஓவியம் கருத்தினை எளிதில் விளக்கும் சொற்றொடராக (கிளவியாக) அமைதலால் ஓவியன் இப்பெயர் பெற்றான். மேலும் ஓவியம் எழுத்துநிலை என்றும், சித்திர மாடங்கள் எழுத்துநிலை மண்டபம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. மொழியில் எழுத்து தோன்றுவதற்கு முன்பு சித்திரமே எழுத்தாக அமைந்தது என அறியமுடிகிறது. எழுத்து வரலாற்றில் உருவ எழுத்து (Pictograph) முந்தியது. பின்னர்தான் கருத்தெழுத்து (Ideograph)

தோன்றியது. இது மொழியியல் உண்மையாகும். ஓவியச் செந்நூல் கற்றறிந்தவள் மாதவி என்று மணிமேகலை கூறுவதால் ஓவியக்கலை பற்றிய நூல்கள் பழங்காலத்தில் இருந்தன என்பதை உணரமுடிகிறது. சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரையை ஒத்த முகம் என்று இராமன் முகத்தைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் அழைக்கிறான். இத்தகைய சிறப்புமிக்க சித்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு சித்திரக்கதைத் தொடர் நூல் ஒன்றைப் "பொன் விளையும் மண்மகள்" என்னும் பெயரில் திரு என்.எஸ்.நாராயணன் எழுதி வெளியிட இருப்பது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

திரு என்.எஸ்.நாராயணன் வங்கித் துறையிலிருந்து வானொலித் துறைக்கு வந்து நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர், தயாரிப்பாளர், படைப்பாளர், தகவல் தொகுப்பாளர் முதலிய பல நிலைகளில் பணியாற்றியவர். பிறகு தமிழ் முரசு நாளிதழிலும் செய்தியாளர், விளம்பரப் பிரிவு நிர்வாகி எனப் பல நிலைகளில் பணியாற்றினார். அப்போது செய்தியாளர் என்னும் நிலையில் அரசியல் தலைவர்களுடன் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அந்நாடுகள் பற்றிய அரிய தகவல்களைக் கட்டுரைகளாக அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்டார். பல சிறுகதைகளும் தமிழ் முரசு இதழில் எழுதியுள்ளார். ஏறத்தாழ இருபத்தோர் ஆண்டுகள் மக்கள் தொடர்புத் தகவல் சாதனத் துறையில் பணியாற்றியதன் விளைவாகப் பேச்சு வன்மையும் எழுத்தாற்றலும் மிக்கவராக விளங்குகிறார். சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற சிறப்புமிக்க பல கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு நிகழ்ச்சி நெறியாளராகப் பணியாற்றிப் புகழ்பெற்றவர் இவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

இவர் எழுதிய பொன்விளையும் மண்மகள் என்னும் இந்தச் சித்திரக்கதை தொடர்நூல் இந்தியாவிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு வேலை நாடி வரும் ஒரு தமிழ் இளைஞனின் கதையைக் கருவாகக் கொண்டிருக்கிறது. அவன் சிங்கைக்கு வருவதற்கான சூழல்களையும் வந்தபின் அவன் பெற்ற அனுபவங்களையும் ஆசிரியர் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இதன்வழி இத்தகைய இளைஞர்கள் இந்தியாவில் வேலை செய்யாமல் ஏன் சிங்கை வருகிறார்கள் என்று சிங்கப்பூர் மக்களிடையே குறிப்பாக மாணவர்களிடையே எழும் வினாவுக்கு விடை அளிக்க முயல்கிறார். கதைக்கரு தமிழகத்தையும் சிங்கையும் இணைக்கும் பாலமாகவும் அமைகிறது. "கிராமத்தில் நேரம் நொண்டி அடிக்கிறது. சிங்கையில அது பஞ்சாய்ப் பறக்கிறது" என்று முதலில் கருதும் கதைத் தலைவன் நடேசமணி "சோம்பலுடன் இருந்தால் நேரமும் சோம்பேறித்தனமாகத்தான் நகரும்" என்னும் உண்மையை உணர்வதாக ஆசிரியர் கூறுவது பாராட்டுக்குரியது. தமிழரின் விழாக்களில் தலைசிறந்த பொங்கல் திருநாளின் சிறப்பையும்

கதையினுள் நுழைத்து ஆசிரியர் விளக்கியுள்ள திறன் படிப்போர் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை உணர வழிவகுக்கும். கூட்டுக்கு வெளியே வந்தால் தானே கற்றுக் கொள்ள முடியும்? என்ற கேள்வி வாயிலாகப் படிப்போரைப் பலவகையில் சிந்திக்க வைக்கிறார் ஆசிரியர். விடுதலை பெற்றால்தானே உண்மையை உணரமுடியும்.

ஆசிரியரின் மொழிநடை பழமையும் புதுமையும் தழுவியதாக உள்ளது. இதற்கு இந்நூலில் எடுத்தாளப்பெற்றுள்ள "தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும்" "தெரியாத தேவதையைவிடத் தெரிந்த பிசாசே மேல்' முதலிய பழமொழிகளையும், "இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு போல', "அளவு சரியில்லாத சட்டை அணிந்திருப்பது போல', "ஓட்டுக்குள்ளிருந்து ஆமை தலை நீட்டுவது போல', முள்ளங்கிக் கொத்துப் போல' முதலிய உவமைத் தொடர்களையும் சான்றுகளாகக் கூறலாம். மேலும் இந்நூலாசிரியர் விமானப் பயணம் தொடர்பாக இருக்கை வார்கள், பேழைக் காப்பகம், பயணிகள் கூடம், ஓடுதடம், நகரும் மின்தடம், கடப்பிதழ், குடி நுழைவு நடைமுறை, சுழலும் பயணப்பெட்டிகள் மேடை, வேலை அனுமதிப் பத்திரம் முதலிய நல்ல தமிழாக்கச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியது கண்டு அகமகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டேன். கைவந்த கலை, கொடுக்குப்பிடித்தல் முதலிய மரபுத் தொடர்களும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பொன் விளையும் மண்மகள் என்னும் இந்நூலின் தலைப்பு ஒருவருக்குப் பொன் விளைவிக்கும் பூமியே மற்றவருக்கு மண் விளைவிக்கும் தன்மையதாக மாறவும் கூடும் என்பதைப் புலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வண்ண ஓவியங்கள் கண்ணைக் கவரும் வகையில் அமைந்து எழுத்தின் எண்ணத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றன. எழுத்தின் எண்ணமும் ஓவியத்தின் வண்ணமும் ஒருங்கிணைந்து செல்லும் போக்கு படிப்பார்க்குக் கருத்து வழியும் கண்வழியும் கதையைக் கொண்டு செல்ல உதவுகின்றன.

கருவாலும், கதைசொல்லும் உத்தியாலும், மொழிநடையாலும் சிறந்து விளங்கும் இந்தச் சித்திரக் கதைத்தொடர் நூலை எழுதி வெளிக் கொணர்ந்த திரு என்.எஸ். நாராயணனைப் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். இந்நூலைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் குறிப்பாகத் தமிழ் மாணவர் உலகம் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

அருண்முல்லை

அணிந்துரை

25.1.2004

"நாத்திகள் கேள்வி' என்னும் தலைப்பில் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் அருண்முல்லை தம் கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட இருப்பது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இவர் கவிதைகளை அவ்வப்போது தமிழ்முரசு வார இதழ்களில் நான் படித்து மகிழ்வது உண்டு. கவிஞர் அருண்முல்லை நற்றமிழ்ப் பற்றாளர். நாடு, இனம் முன்னேற வேண்டும் என்னும் நல்தோக்கினர். மரபுக் கவிதை இயற்றும் மாண்பினர். எதுகை, மோனை மட்டுமின்றி எழில் நடையும் கவிதையில் மரபு மாறாமல் இடம்பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தர். பிற மொழிச் சொற்களை இயன்ற வரையில் தவிர்த்து எழுதும் பெற்றியர். இத்தகைய நோக்கும் வாக்கும் போக்கும் இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளில் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

நாத்திகள் என்பவன் கடவுட் கொள்கையை மறுப்பவன், ஆத்திகனோ கடவுட் கொள்கையை ஏற்று வாழ்பவன். "ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி, நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்' என்னும் திருவாசகத்தின் அடிகள் இதனை வலியுறுத்தும். நாத்திகள் ஆத்திகள் ஆகிய சொற்கள் வடமொழித் திரிபால் வந்தவை. வேள்வி என்பது யாகம், ஓமகுண்டம், பூசனை ஆகியவற்றை உணர்த்தும் தமிழ்ச்சொல். இவற்றை விரும்பாதவன். வெறுப்பவன் நாத்திகள். இந்நிலையில் இந்நூலின் தலைப்பு "நாத்திகள் வேள்வி' என முரண் அணியில் அமைந்துள்ளதே என எண்ணத் தோன்றும். இதற்கு விடை கூறுமுகமாக நூலாசிரியர் "எனக்குக் கடவுள் வள்ளுவனே. அவனை நோக்கிச் செய்யும் வேள்விதான் இந்த நாத்திகள் வேள்வியும். என் தெய்வம் வள்ளுவனுக்கு என் அறியாமை, ஆசை, அச்சம், வியப்பு நான்கையும் வேள்வித்தீயில் போட்டு வணங்குகிறேன். நான் செய்வதும் கடவுள் வணக்கம்தான்" என்று வேள்வியை வெறுத்து ஒதுக்கிய வள்ளுவனுக்கே வேள்வி செய்கிறார் இக்கவிஞர்.

மேலும் வேள்வி என்பது வேள் என்னும் அடிச்சொல்லைக் கொண்டது. இது வேட்கை, விருப்பம் ஆகியவற்றால் விளைவது. எனவே நாத்திகன் விருப்பத்தால் - வேட்கையால் - விளைந்ததே இக்கவிதைத் தொகுப்பு எனக் கருதவும் இடமுண்டு. கவிஞனது வேட்கையானே அவன் கவிதையின் உள்ளடக்கமாக உருவெடுக்கிறது. "வினவு கேள்வியின் நெய் சொரிந்திட வேள்வி போல் மனம் தீ வளர்ப்பது" கவிதை என்பதைக் கவிஞர் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்நூலில் மொழி, இனம், சமூகம், பகுத்தறிவு வாதம், காதல், நாடு, பொது என்னும் ஏழு பிரிவுகளில் கவிஞர் அருண்மூல்லை தமது வேட்கையைத் தவழவிட்டுள்ளார். மொழியின்றி இனம் இல்லை; இனம் இன்றிச் சமூகம் இல்லை; சமூகம் இன்றி நாடில்லை. மனிதன் தனக்குரிய பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி உலவ மக்கள் மீதும் உயிரினங்கள் மீதும் காதல் கொண்டு வாழ்ந்தால்தான் நாடு, இனம், சமூகம் நல்வாழ்வுபெறும் என்பதை இங்குள்ள பிரிவுகள் எடுத்து இயம்புகின்றன. இதுவே நாத்திகன் வேட்கையாக - வேள்வியாக அமைகிறது.

கண்ணதாசன் கவிக்குக் காரணம் குழந்தை உள்ளம், எண்ணரும் ஞானப்பாட்டன் என்று கண்ணதாசனைக் கூறும் கவிதையில் வரும் பாட்டன் என்பது தந்தையின் தந்தை என்னும் பொருளிலும், பாட்டினை உடையவன் என்னும் பொருளிலும் வந்து இரு பொருள் தரும் சிலேடையாக அமைந்து கவிதைக்கு அழகு தருகிறது. பாரதிதாசனைக் கவித் தொழிற்சங்கமாகக் காண்கிறார் கவிஞர். பொங்கலைப் போற்றுவதும் தீபாவளியைத் தூற்றுவதும் நாத்திகர் மரபு என்பதையும் இக்கவிதை நூல் காட்டுகிறது.

"பொன்மகள் நீ எனச் சொன்னது யார்? நீ போர்தொடுத்தால் பலர் புறமுதுகே' தூரிகையும் எழுதுகோலும் தம்தொழிலை மாற்றிக் கொண்டு கவிதையும் ஓவியமும் தீட்டின. நான் அவளாகினேன், அவள் நானாகினாள் எனும்படி உணர்வு பெற்றோம்" "துளி நஞ்சினை உன்முறுவல் தெளித்தால் துடிக்கும் இதயம் செயற்படுமோ?' இந்த வரிகள் காதல் என்னும் பிரிவில் வந்து களிப்பூட்டுகின்றன. கிரகணத்தைச் சூரியனும் சந்திரனும் தழுவுவதாகக் காணும் கற்பனை நன்று.

நாடு என்னும் பகுதியில் சிங்கப்பூர் மண்ணின் மணம் கமழக் காணலாம். "ஆதவன் கிழக்கின் தோற்றம் அதனெதிர் மறைவுத் தோற்றம் ஏதொரு மறைப்புமின்றி எங்களுர் காட்டும்' என்று சிங்கப்பூரின் இயற்கைச் சிறப்பைக் கவிஞர் போற்றுகிறார். சமூகம் என்னும் பிரிவில்

திகழும் ஞாயிறும் தேக்காவும் என்னும் பரிசு பெற்ற கவிதை பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாக விளங்குகிறது.

இத்தகைய கவிதைகள் அடங்கிய இந்நூல் கவிஞர் கோ.அருண்முல்லையின் முதல் நூல். இதுவே இனிவரும் நூல்களின் முதல் நூலாக அமைய என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முல்லை எளிமையான மலர், இனிமையான நறுமணங் கொண்ட மலர், கற்பின் சின்னம். இதற்கேற்ப இவர் எளிமையும் இனிமையும் மிக்க கவிதைகள் பலவற்றை எழுதி எல்லோரையும் ஈர்க்க முயல்வாராக. இந்த நூலைத் தமிழலகம் வாங்கிப் படித்து நாத்திகள் வேள்வி - வேட்கை - விருப்பம் நிறைவேற ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன்

(சிறுவாசகம்)

9.6.2003

திருவாசகம், படிப்பார் நெஞ்சினை உருக்கிப் பக்குவப்படுத்தும் பண்புடையது. எனவேதான் "திருவாசகத்துக்கு உருகார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்" என்னும் பழமொழி எழுந்தது. கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் கவிதைகளும் - நெஞ்சக் கனகல்லை நெகிழ்ந்துருகச் செய்யும் பாடல்களும் - கொண்ட திருவாசகப் பெருமையைச் சிவப்பிரகாசர்,

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்

மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே

வாசகம் அதற்கு வாக்கியம்

தூக்கல் அல்குல் வேய்த்தோ ளிடத்தவனே

எனக் கூறுவர். திருவாசகமே வாசகம்; அதன் உட்பொருள் தில்லைக் கூத்தனே என்பது இப்பாட்டின் பொருளாகும். திருவாசகம் படிப்பார் பெறும் பயனைச் சிவப்பிரகாசர்,

திருவாசகமிங் கொருகால் ஓதில்

கருங்கால் மனமும் கரைந்துருக் கண்கள்

தொடுமணற் கேணியில் சுரந்து நீர் பாய

மெய்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி

அன்பர் ஆகுநரன்றி

மன்பதை யுலகில் மற்றையர் இலரே

என்று கூறுகிறார். இராமலிங்க வள்ளலாரோ,

வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை

நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே

தேன் கலந்து பால்கலந்து செங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்

ஊன் கலந்துஎன் உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே

என்று பாடுகிறார். இத்தகைய திருவாசகத்தில் தோய்ந்து படித்ததன் விளைவாக அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன் ஆக்கிய கவிதைத் தொகுப்பே இந்த 'சிறுவாசகம்' என்னும் நூல். இது அரிஸ்டோ கிருஷ்ணனின் எட்டாவது நூலாகும். திருவாசகமும் சைவத் திருமுறை வரிசையில் எட்டாம் திருமுறை என்பதும் எண்ணி இன்புறத்தக்கது. திருவாசகத்தில் வரும் பதிகத் தலைப்புகளை உள்ளத்தில் பதித்து அவற்றின் சாயலைப் படிவமாக்கி அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன் பாடிய பாடல்களை இந்நூலில் காணலாம்.

சிறுவாசகம் என்றும் நூல் இருபகுதிகளைக் கொண்டு இலங்குகிறது. முதற்பகுதி பக்திப் பாவில் படமாடும் பரமனைப் பற்றியும், இரண்டாம் பகுதி தமிழர் நாவில் நடமாடும் பைந்தமிழ். தமிழர் சமூகம் பற்றியும் பேசுகின்றன. பரமனுக்கும் பைந்தமிழுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பை நம் திருமுறைகளும் திவ்வியப் பிரபந்தப் பாடல்களும் நன்றாக எடுத்துரைக்கும். "பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவைஒப்பாய்' என்னும் சுந்தரர் வாக்கு இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு. "இலங்கும் உயிர் உடல் அனைத்தும் ஈசன் திருக்கோயில்' என்பார் திருமுலர். எனவே பகுதியால் இரண்டாயினும் பண்பால் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பாடுபொருள்களை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. முதற்பகுதியில் உள்ள தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. திருச்சிற்றம்பலம் என்னும் தொடருக்கேற்ப இந்நூலாசிரியர் தமிழம்பலம் என்னும் தொடர் ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளார். வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை இருந்து வழங்கிய தமிழ் இன்று உலகெங்கும் பரவி இருக்கும் பான்மையை இத்தொடர் விளங்குகிறது. திருச்சிற்றம்பலமாக இருக்கும் திருக்கோயில்கள் அனைத்தும் தமிழம்பலங்களாக மாறித் தழைக்க வேண்டும் என்னும் ஆசிரியரின் ஆவலையும் இலக்கினையும் இத்தொடர் எடுத்துரைக்கின்றது.

முதற்பகுதியில் அன்னைப்பத்து, ஆனந்தமாலை, காதல்பத்து, காமப்பத்து, குயிற்பத்து, சிவப்பத்து, திருக்கோத்தும்பி, திருப்பொற் சுண்ணம், திருச்சாழல், பிடித்தபத்து, புணர்ச்சிப்பத்து, திருவம்மாளை, திருப்புலம்பல் முதலிய தலைப்புகளுடன் சின்னாளப்பட்டி சிவன் பதிகம், உழுவோம் வாரியா? ஆகிய தலைப்புகளைக் கொண்ட பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள் அம்மாளை, சாழல் என்பன மகளிர் விளையாட்டுகள் சொற்சுண்ணம் என்பது சுண்ணப்பொடி இடித்தல் பற்றியது. கோத்தும்பி, குயிற்பத்து என்பன வண்டு, குயிலை நோக்கி இறைவனைப் பற்றிக் குரல் எழுப்ப அழைப்பன. இப்பகுதியிலுள்ள பாடல்களைப் படிப்போர் திருவாசகத்தில் இப்பாடல்கள் அமைந்த இயல்பினை - சாயலை நன்கு உணர்வர். பாடல்கள் அமைப்புமுறை அதாவது - யாப்பமைதி, ஒத்திருப்பதை உணர்வர். உருவம் மட்டுமன்றிப் பெரும்பாலான பாடல்களின் உள்ளடக்கமும் இறைவனுடன் தொடர்புடையதே ஆகும்.

சின்னக் கருங்குயிலே இன்னுமின்னும் கேட்டியேல்

சன்ன வெண்ணீர்க்கோடு சந்திக்கும் நெற்றி போற்றி

சின்னாளப்பட்டியுறை சீர்மிகு பார்வதி நேசன்

என்னுந் இருந்துறைய எந்நாளும் கூவாய்

என்று குயிற்பத்தில் வரும் பாடல்,

விண்ணாளும் தேவர் வீழ்ந்து தொழுதிருக்கும்

தண்ணாடு நிலவு தனிக்குடித்தனமிருக்கும்

பண்ணாரு நால்வர் நாடிப் படிந்திருக்கும்

எண்ணாளும் உலகு ஏத்தித் துதித்திருக்கும்

பொன்னான மேனியாள் பார்வதி மனமிருக்கும்

கண்ணாளு கவின்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் (ப. 57)

என்று திருவம்மாளையில வரும் பாடல் ஆகியவற்றைப் படித்தாலே இவ்வியல்பு விளங்கும். பிடித்த பத்து என்னும் பகுதியில் ஆசிரியர் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகள் பலவற்றைத்

தந்துள்ளார். புணர்ச்சிப் பத்துப் பதிகம் இரண்டில் தமிழையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் உவமைகளாக எடுத்தாண்டுள்ள திறம் போற்றுதற்குரியது. "பக்தியும் தமிழும் பகிர்ந்த தன்ன, தெக்கத்தித் தமிழே தென்படப்புணரே", "கம்பன் தமிழில் கலந்தன்ன புணரே" என்பன சில சான்றுகள். திருப்பொற் சுண்ணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் பல ஓசை நயத்துடன் உள்ளன. சின்னாளப்பட்டி சிவன்பதிகமும் திருப்புகழ்ச் சந்தத்தில் உள்ளது.

இரண்டாம் பகுதியில் உள்ள பாடல்கள் ஆசிரியரின் மொழி, இனம், சமூகம், நாடு பற்றிய சிந்தனைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. முதற்பகுதி அன்னைப்பத்தில் தொடங்க இந்த இரண்டாம் பகுதி அப்பா பத்து எனத் தொடங்குகிறது. "அம்மையே! அப்பா! ஒப்பிலா மணியே" என்று தானே திருவாசகம் ஆண்டவனை அழைக்கிறது. அதிசயப்பத்து அச்சோ பதிகம், திருவுந்தியார், திருப்பள்ளி எழுச்சி, வாழாப்பத்து முதலியன திருவாசகத்திற் காணப்படும் தலைப்புகளை ஒட்டியன. அப்பாபத்து, ஆசைப்பத்து, கருர்ப்பத்து, காஞ்சிப்பத்து, பட்டுபட்ட பத்து, பாரதப்பத்து, பூண்டறுபத்து, தஞ்சைப்பத்து, திருவக்களைப் பதிகம் ஆகியவை ஆசிரியரே அமைத்துக் கொண்டு எழுதியவை. அப்பா பத்தில் வரும் "தொடு தொடு ஆண்டவன் நம்மவனே! தொடாதே என்றால் நமனவனே!" என்றும் அப்பாபத்துப் பாடலில் வரும் வரிகள் உள்ளத்தைத் தொடும் வரிகள் "சாத்திரம் பல பேசும் சமூகக்கர்கள்; கோத்திரமும் குலமும் கொண்டென் செய்வீர்; பாத்திரம் சிவனென்று பணிதிரேல், மாத்திரைக்குள் அருளும் மாற்பேறரே" என்று நாவுக்கரசர் ஆத்திரமாகக் கேட்கும் தேவார அடிகள் என் நினைவுக்கு வந்தன.

அதிசயப்பத்தில் இந்திய நாட்டில் உலவும் சீர்கேடுகளை அடுக்கி அதிசயமாகக் காண்கிறார் ஆசிரியர். எடுத்துக்காட்டு "கலக நிலையே கலக்க நாகரிகப் பேர்தான் வளர்ந்து உலக வந்தது பேய்கள் உலக அதிசயங்கண்டாமே" பாரதப்பத்தில் இந்திய நாட்டின் ஏற்றம் எடுத்துரைக்கப்படுவது நன்று மனிதநேய மாண்பினை,

அறிவெலாம் அரசியல் அழுகலில் அழுகியனை

அறமெலாம் ஆர்ப்பரிப்ப ஆகும்வழி தந்தருளி

உறவெலாம் மனிதமே உச்சமென உயிர்த்துப்

புறமெலாம் எனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

என்று அச்சோப்பதிகத்தில் வரும் பாடல் காட்டும். மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத உணவு தந்து தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியமாகத் திகழும் தஞ்சைப் பகுதி தண்ணீர்ற்று வறண்டு கிடக்கும் தன்மையை - வறுமை நிலையை - ஆசிரியர் தஞ்சைப்பத்து என்னும் பகுதியில் படம்பிடிக்கிறார். "வாயொடு உணவுக்கு வழியில் தடையோ? வயலுள்ள தஞ்சையில் வறுமைப்படையோ?" என்று கேள்வி எழுப்புகிறார். இவ்வாறே மானத்தை மறைக்க உதவும் ஆடை தரும் நெசவாளர் நிலைகளை எண்ணி நெஞ்சம் கலங்கும் பாடல்களை காஞ்சிப் பதிகம், பட்டுபட்ட பத்து ஆகிய பகுதிகளில் காணலாம். "இரத்தல் நிலையிலுமே ஈசற்கும் பட்டளித்த இனியவர் அடைதல் கீழ்நிலையோ?" என்று வினா எழுப்பிச் சிவனிடம் "மறப்பனும் நினையினும் மறையவா! எம் சிவனே! மனம் இரங்கி அருளாதது அருளோ!" என வேண்டுகிறார். பட்டுபட்ட பத்தில் சின்னாளப்பட்டியரைச் சிறுகச் சிறுகக் குடித்து முள்ளே வறுமை பிடியில் வாடுறோமே நெடுக வழிவழி சரியா? நீ சொல்லே வெறுமையில் நானும் வேண்டியோ கிடக்க ஓகோகோ ஏனிதும்லே பெருமையில் எம்மை நீ வைக்க வேண்டும் பிறழ்ந்தால் நீயுமே கல்லே" என்று இறைவனிடம் கேட்கும் அளவுக்குக் கவிஞர் கடவுளிடம் உரிமை கொண்டாடுகிறார். இவ்விரு பகுதிகளிலும் நெசவுத் தொழில் நுட்பம் பற்றிய ஆசிரியர் அறிவு நன்கு தென்படுகிறது.

தமிழ் வழிபாட்டின் தேவையை வலியுறுத்தும் பாடல்கள் நூல் முழுதும் விரவிக் கிடக்கின்றன. "அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் சொற்றமிழ் பாடுக' என்னும் கருத்து இந்நூலின் அடிநாதமாக விளங்குவது பாராட்டத்தக்கது. அண்மையில் பல எதிர்ப்புகளுக்கு இடையில் குடமுழுக்கினை அருந்தமிழில் நடத்தி வெற்றி பெற்ற தமிழர்களைப் போற்றிப் பரவுகிறது கருர்ப்பத்து' - வழிபாடென்ன வடமொழியாக வாழ்ந்த மொழியது முடமொழியா? வழியே தமிழே பேசலையா? வாழும் தமிழா நீ சிலையா?" என்று பூண்டறுபத்தில் தமிழ்ப் பயிரை அழிக்க வரும் பூண்டுகளை வேறுக்க முற்படும் கவிஞரின் தமிழ்ப்பற்று அளவிடற்கரியது" மாட்சிமைத் தாய்த்தமிழே மண்முடப்பாரோம் மணந்துணிந்து எதிர்ப்பாருடன் கண்மூடிச் சேரோம்' என்று இவர் பேசும் பாடல் இதற்கோர் சான்று.

"ஆயிரம் கடவுளர் அருகியே ஆயினர், ஆயினர் ஒன்றிலென உந்திபற; ஆயிடர் அற்றதென உந்தீபற' என்று வரும் திருவந்தியார் அடிகள் "ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலார்க்கு நாம் ஆயிரம் திருநாமம் பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ?" என்னும் திருவாசகத் தொடரை நினைவுபடுத்துகின்றன. திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பதிகங்கள் இரண்டிலும்

இறைவனை இவ்வுலகில் இருக்கும் இடர்களைய எழுப்பும் பாங்கினைக் காண்கிறோம். "இங்குப் பட்டினி எங்கும் அதுவே, இதென்ன இறைவா இதற்கா நீயுளாய்? பொங்கிச் சாப்பிடல் பொதுவெனவிருளா பொங்கி எழு நீ பள்ளி எழுந்தருளாயே!" என்று புதுமை நோக்கில் இறைவனைத் துயிலெழுப்பும் போக்கு பாராட்டுக்குரியது.

காவிரியும் வற்றியே கவலைகள் தொற்றியே, கருமைதான் வேலிதுகண்டாய்

பாவிரியும் தமிழால் பாராண்ட அரசே, சின்னாளப்பட்டியுறை சிவனே

பாவிகள் உலகைப் பங்கிட்டார் முழுதுமே படுக்கவேமனையிலே அந்தோ

ஆவியென் அமைதி அய்யகோ கண்டாய் அய்யனே அருள்புரிவாயே

என்று அச்சோப்பதிகத்தில் வரும் பாடல் ஆசிரியர் பிறர் நலம் பெருக இறைவனை வேண்டும் திறத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பொதுவாகச் சிறுவாசகம் என்னும் நூலில் அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன் திருவாசகத்தின் சாயல் தென்படப்பல பாடல்கள் ஆக்கியுள்ளார். எனினும் திருவாசகத்தின் உருக்கம், கவித்துவம் முழுமையும் இந்நூலில் கொள்ள இயலாது என்பதையும் இவர் நன்கு உணர்ந்துள்ளார். திருவாசகம் முழுதும் அருளியல் நோக்கில் அமைய இந்நூல் இறையணர்வை இவ்வுலக நிலையுடன் மிகவும் இணைத்துப் பேசும் இயல்புடையதாக விளங்குகிறது எனலாம். மேலும் பல பாடல்களில் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் போலச் சிற்றின்ப வருணனை சிறிது அதிகம் இடம்பெறுவதை உணர முடிகிறது. கற்பனை வளமும் கவித்துவ உத்திப் பெருக்கும் நிறைந்த கவிதைகளை இயற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுப் பேரும் புகழும் அடையத் திருவாளர் அரிஸ்டோ கிருஷ்ணன் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். ஏனெனில் அவர் பொருளுக்கோ புகழுக்கோ நூல்கள் இயற்றுபவரல்லர்; தம் "ஆத்ம திருப்தி" எனும் மனநிறைவு கருதியும் தமிழும் தமிழரும் தமிழ் நாடும் தரணியில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்ற தணியா வேட்கை நாட்டமும் தான் இவர் இலக்கியம் படைப்பதற்கு உரிய காரணங்களாகும். இவரது இலக்கியப் படைப்பாற்றல் பெருகித் தமிழ்மொழி வளம்பெற இறையருளை வேண்டி அமைகிறேன். இவர்க்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகை வேண்டி நிற்கிறேன்.

முருகதாசன்

(வாடாமலர்கள்)

7.6.2003

மலர் காட்டும் வாழ்க்கையே தமிழர் வாழ்க்கை. தமிழர் வாழ்வில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மலர்கள் இன்றியமையாத இடம்பெறுகின்றன. தமிழர்கள் தாங்கள் பிறந்த நிலத்தைக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என நானிலமாக மலர்களின் அடிப்படையிலேயே பகுத்துள்ளார்கள். வாழ்க்கையின் மறுபதிப்பாக இலங்கும் இலக்கியத்தின் பாடுபொருள்களாகிய ஒன்றாகிய அகத்திணையைத் தூய்மையான காதலைக் - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரித்துப் பார்த்ததும் மலர்களை மையமாகக் கொண்டதே ஆகும். மற்றொரு பாடுபொருளாகிய புறத்தில் வரும் போர்ப் பாகுபாடுகளில் அமையும் வெட்சி, கரந்தை, நொச்சி, வாகை முதலியனவும் மலர்களின் பெயர்களாகவே உள்ளன. போர் செய்யும் போதும், காதல் திருமண நிகழ்ச்சியின் போதும் மலர்மாலை அணிவது மரபாக இருந்துள்ளது. மூவேந்தர்க்கு உரிய அடையாளமாகவும் மலர்மாலைகள் திகழ்ந்துள்ளன. வெற்றி பெற்றவர்க்கும், போரில் சாதனை புரிந்தவர்க்கும், புலவர்களுக்கும் மாலை சூட்டி மகிழ்வதும் மன்னர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. இறந்தவர்க்கும் மாலை அணிவித்து மரியாதை செலுத்துவதும் தொன்றுதொட்டு வரும் நெறியாகும்.

எழுத்தறிவித்த இறைவனாக விளங்கும் ஆசிரியரையும் மலருடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறது. நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூல் "மங்கலம் ஆகி இன்றியமையாது யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப் பொழுதின் முகமலர்வுடையது" ஆதலின் ஆசிரியரும் ஓர் அரிய மலராகிறார்.

எல்லாம் வல்ல இறைவனையே திருவள்ளுவர் "மலர்மிசை ஏகினான்" என அழைக்கிறார். நினைப்பவர் நெஞ்சமாகிய மலரில் விரைந்து வருபவன் இறைவன் என்பது இந்தக் குறளடியின் பொருள். தமிழர்களின் இறைவழிபாட்டிலும் மலர் இன்றியமையாத இடம்பெறுகிறது. "அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டு ஆங்கு ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து

வழிபட்டார்க்கு இறைவன் கரும்பினில் கட்டி' போலக் காட்சி அளிப்பான் என்பது திருநாவுக்கரசர் வாக்கு.

இத்தகைய சிறப்புடைய மலர்க்கும் இலக்கியத்தின் எழிலரசியாகத் திகழும் கவிதைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. மலர்களின் இதழ்களே கவிதையின் சொற்கள்; மலரின் மணமே கவிதையின் உணர்ச்சி. மலரின் வண்ணமே கவிதையின் கற்பனை. மலரின் அழகிய வடிவமே கவிதையின் யாப்பு அமைதி. மலரின் நறுந்தாது கவிதையின் கருத்து. மலர்களால் மாலை கட்டுவது போலக் கவிதைகளால் நூல்கள் ஆக்கலாம். கவிதைக்கும் மலர்க்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடும் உண்டு. அதுதான் இயற்கை தரும் மலர்கள் வாடும். கவிஞன் தரும் கவிமலர்களோ வாடா மலர்கள். முன்னவை நெடுநாள் நிற்கும் தன்மையன அல்ல. ஆனால் பின்னவை அழியாது நெடுங்காலம் என்றும் நின்று வாழும் இயல்பின. எனவே தான் அழியும் பொருள்களாகப் படைக்கும் அயனை-பிரம்மாவைக் காட்டிலும் கவிஞர்கள் பெரியவர்கள் என்கிறார் குமரகுருபரர். இத்தகைய 'வாடாமலர்கள்' என்னும் தலைப்பில் சிங்கை நாட்டின் சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராகிய பாத்தென்றல் முருகதாசன் இப்போது ஒரு கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் முருகதாசனின் பதினோராவது நூலாகும்.

'வாடாமலர்கள்' என்னும் இந்நூலில் கவிதைகள் மூன்று பிரிவுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பிரிவு 'வணங்கிச் சொரிந்த வாசமலர்கள்' என்னும் பெயரில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட தலைப்புகளில் வாழ்த்துக் கவிதைகள் தரப் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பிரிவான நான் சிந்திய கண்ணீர் மலர்கள் என்னும் பெயரில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட இரங்கல் பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இறுதிப் பிரிவில் என் கழுத்தில் விழுந்த பாமாலைகள் என்னும் பெயரில் கவிஞர் முருகதாசனை வாழ்த்தியும் பாராட்டியும் பிற கவிஞர்கள் பாடிய கவிதைகள் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

வணங்கிச் சொரிந்த வாசமலர்கள் பிரிவில் தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் தன்னலம் கருதாது பாடுபட்ட நல்லவர்களை வாழ்த்தியும் பாராட்டியும் பாடிய பாடல்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. ஒன்றா உலகத்தில் உயர்ந்த புகழெய்திப் பொன்றாது இருக்கும் பெரியவர்களை இலக்கியத்தில் என்றும் வாழ வைக்கும் முயற்சியின் விளைவே இக்கவிதைகள். கவிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், சமூகத் தலைவர்கள், வள்ளல்கள், இசைக் கலைஞர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், சொற்பொழிவாளர்கள், திருமணங்கொள்ளும்

நறுமணமக்கள் ஆகியோரோடு நிறுவனங்களும் சமூக அமைப்புகளும் கவிஞரின் வாழ்த்தைப் பெறுவதை இப்பகுதியில் காணலாம். வாழ்த்து என்னும் சொல் தமிழில் மனம், மொழி, மெய்யால் வணங்கி வழிபட்டு நிற்பதையும், மற்றவர்களைப் பல்லாண்டு எல்லாச் செல்வமும் பெற்று வாழ்க என்று (ஆசிர்வதித்தலாகிய) வாழ்த்துவதையும் குறிக்கும். திருக்குறளில் வரும் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் அதிகாரப் பெயர் கடவுளை வணங்குவதையே சுட்டும். இயன்மொழி வாழ்த்து என்று சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் புறத்திணைத் துறையும் திருமண வாழ்த்து என்னும் தொடரும் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துதலைக் குறிக்கும். இவ்விரண்டு பொருளும் ஒருசேர விளங்கும் வகையில் இப்பிரிவுக்குக் கவிஞர் வணங்கிச் சொரிந்த வாசமலர்கள் எனப் பெயரிட்டிருப்பது போற்றுதற்குரியது. இது கவிஞரின் தன்னடக்கத்தையும், தமிழ்ப் புலமையையும் ஒருசேரக் காட்டுகிறது.

வாழ்த்துவதற்குத்தான் வாயை இறைவன் படைத்துள்ளான் என்பது தமிழர்களின் நம்பிக்கை. திருவள்ளுவரின் இனியவை கூறல் என்னும் அதிகாரமும்

""வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்

தாழ்ந்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனை"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் இதனை வலியுறுத்தும். வாயால் வாழ்த்தும் வாழ்த்துகள் பொய்மை கலந்த போலியாக அமையாமல் உண்மை கலந்த வாய்மையாக அமைய வேண்டும். அப்போதுதான் அவை பலிக்கும். இத்தகைய இயல்புடைய கவிதைகளே இப்பிரிவில் இடம்பெற்றுள்ளன. உப்புக்கும் காடிக்கும் ஒப்புக்கும் பாடப்பெறாத ஒப்பற்ற கவிதைகளே இங்கு உள்ளன. "அன்பெனும் நாரெடுத்தேன்; அர்ச்சனைப் பூந்தமிழ் தொடுத்தேன் என்றென்றும் வாழ்க்வென்றே இளங்கவியாய் மாலையிட்டேன்" என்ற கவிதை இதனை எடுத்து இயம்பும்.

கலைஞர் கருணாநிதியை "அஞ்சுகத்தாய் பெற்றெடுத்தாள்! அருந்தமிழ்த்தாய் தத்தெடுக்க! கொஞ்சுதமிழ் மக்கள் நெஞ்சக் கோவில்களில் நீ நிலைத்தாய்" என்று போற்றுகின்ற இடம் அருமையாகவுள்ளது. மலேசியா, சிங்கை நாடுகளில் கவிதைப்பயிர் செழிக்கச் செய்த கவிவாணர் ஐ.உலகநாதனைப் பாராட்டிப் பாடும் கவிதையில் வரும் கற்பனை நயம்.

கவிதை என்ற விதைகளுக்குக் கால்முளைக்க வைத்தவன்

கால்முளைத்த கவிதைகளின் கருவில் நின்ற வித்திவன்

சிவிகை தூக்கும் எங்களுக்குச் செந்தமிழாம் சொத்திவன்

செந்தமிழில் நாங்கள் செய்த தவமளித்த சித்திவன்

ஓதுவார் முத்துகுமாரசாமிக்கு வழியனுப்பும்போது,

கடலால் பிரிந்திருந்தோம்; கடவுள்வழி சேர்ந்திருப்போம்

உடலால் பிரிந்திருப்போம்; உள்ளூணர்வில் நிலைத்திருப்போம்

என்று பாடியுள்ள கவிதை பொருத்தமான கவிதையாகும்.

தாயாகித் தமிழாகித் தங்கத் தமிழ் மணக்கும்

வாயாகி வாழ்பவளை வணங்குகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன்

என்று வணங்கி வாழ்த்தும் வனப்பும் நன்று.

ஒரு நடனமணியின் அரங்கேற்றத்தில் வாழ்த்தும் கவிதையில்,

காந்தத்தில் கண்ணெடுப்பாள்! கார்முகிலைத் தலைமுடிப்பாள்!

காந்தள் பூ விரலெடுப்பாள்! காவியங்கள் பல வடிப்பாள்!

என வரும் உவமைகள் மரபு உவமைகளாக இருந்தாலும் எடுத்துரைக்கும் உத்தி

பாராட்டுக்குரியது. "பொழிகின்ற முகிலுக்குப் பொங்கலிடடார்! மணப்பூக்களால் விருது என்னும்

மாலையிட்டார்' என்று கவிஞர் முகிலன் விருது பெற்றதைக் காட்டும் படிம உத்தி

பாராட்டுக்குரியது.

""ஆடும் பரிவேலைத் தேடும் பெயரோடு, பாடி வருகின்ற பண்புநிலா. தமிழ் தேடித்

திரிகின்ற தும்பி நிலா' என்று அமைச்சர் சாமிவேலரைப் பாடும் கவிதையிலும், "மைவண்ணம்

மேனியில் தான்! மலர்வண்ணம் நெஞ்சமெல்லாம்! கைவண்ணம் தமிழ்நலம்! காக்கவந்த

கார்முகில் தான்' என்று அமைச்சர் தொண்டமானைப் பாடும் கவிதையிலும் அருணகிரி,

அருட்கம்பன் இலக்கியச்சாயல் இடம்பெறக் காணலாம்.

திருமண வாழ்த்துப்பாடல் ஒன்றில் அந்தாதித் தொடை அழகும், பல பாடல்களில் அருமையான இயைபுத்தொடை அழகும், தலையாய எதுகை மோனையுடன் இணைந்து கவிதைக்கு எழில் ஊட்டுகின்றன ஓசை இன்பத்தைக் காட்டுகின்றன. "பூவுறையும் மணத்தைப் போலும் பொன்னுறையும் ஒளியைப் போலும் பாவுறையும் தமிழாய் நீங்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்திருப்பீர்' என மணமக்களை வாழ்த்துவதும் சிறப்பாகவுள்ளது. மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் ஏற்ற அறிவுரைகளும் திருமண வாழ்த்தில் இடம்பெற்றுள்ளன.

"தமிழில் வழிபடவும், தமிழில் பெயரிடவும், தமிழில் உரையாடித் தமிழ் வளர்க்க வேண்டுமெனச் சொன்னால் எவர் கேட்டார், சொரணையே இல்லாத மண்ணான மண்டைகளை மழையாகிக் கழிவிடவா?' என்று கேட்கும் வினாவில் இவரது தமிழ் வேட்கை பளிச்சிடுகிறது. நாகையைப் பற்றிய வருணனை ஒன்று

காளமேகப் புலவரைக் கவிபாடிக் களித்த நகர்

கட்டுமாக் கட்டிலிலே காதலர்கள் துயின்ற நகர்

ஏலமுடன் பல்பொருள்கள் ஏற்றியிறக்கிட்ட நகர்

எந்தமிழர் சிங்கைவர ஏறுதுறையான நகர்

என்னும் பாடல் நன்கு சித்திரிக்கின்றது.

இரண்டாம் பிரிவு "நான் சிந்திய கண்ணீர் மலர்கள்' தமிழ் அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், தமிழ் வளர்த்த சான்றோர்கள், வள்ளல்கள் இறந்தபோது கவிஞர் முருகதாசன் பாடிய இரங்கல் கவிதைகளின் தொகுப்பாக உள்ளது. இப்பாடல்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் புறத்திணையாக வரும் கையறுநிலை என்னும் துறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றியவை. கையறுநிலை என்றால் செயலற்று மிக வருந்தி நிற்கும் இயல்பு என்பது பொருள். "கழிந்தோர் தேஎத்து அழிபடர் உறீஇ, ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்' என்று தொல்காப்பியம் இதற்கு இலக்கணம் கூறும். இறந்தோரை எண்ணி இன்னலுற்று வருந்திய வருத்தத்தின் வடிகாலாக அமைந்த கவிதைகளைக் கொண்டது இத்துறை. இதனைச் சார்ந்த பாடல்களை இன்று புறநானூற்றில் காணலாம். இம்மரபினை ஒட்டிக் கவிஞர் முருகதாசன் பாடிய பாடல்களில் துன்ப உணர்ச்சி பெருக்கெடுத்துப் படிப்பார் உள்ளத்தை உருக்கும் பான்மையில் உள்ளது.

சித்தாந்த வித்தகர் முருபழ.இரத்தினம் செட்டியார் மறைவை எண்ணிச் "சைவத்தின் தேரொன்றின் அச்சே முறிந்ததா? சந்தனக் காடின்று தீயால் எரிந்ததா? கைவல்யக் கற்பூரம் காற்றால் கரைந்ததா?' என்று பாடிய பாடலும், தமிழ் நெறிக்காவலர் விக்டர் மறைவின்போது,

எழுத்தாளன் கைவிரலில் எலும்பாய் இருந்தவனை

பழுத்திருந்த பலாமரத்தைப் பறித்தவனும் பாவியன்றோ?

மேகத்தைத் தீயிலிட்டால் தாகத்தைத் தீர்ப்பதெங்கே?

சாகத்தான் பிறவி என்றால் சத்தியங்கள் வாழ்வதெங்கே?

என்று பாடிய கவிதைத் தொடர்களும், கலைஞர் சிவாஜி கணேசன் இறப்பை எண்ணி,

எமனுக்கே எமனென்று இடிஓசை செய்த உன்னை

அவனுக்கே அடிபணியும் அவலநிலை ஆனதையா

தேம்பித் தவிப்பதன்றித் திருவேடன் வெந்தவுடல்

சாம்பலைப் பூசுகின்ற சந்தர்ப்பம் வாய்க்கலையே

என்று பாடிய பாடல் வரிகளும் படிப்பார் கண்களில் கண்ணீர் வரவழைக்கும் பண்பின.

"மீன் வாங்கலையோ' என்னும் இலக்கிய வடிவினை எழுதிய செ.வே.சண்முகம் இறப்பை எண்ணி "மீன் வாங்க அழைத்த உன்னை வான் வாங்கிப் போனதென்னே? மீனாட்சி செய்யவிட்டு வானாட்சி செய்வதென்னே?' என்று பாடிய பாடலில் ஓசைநயத்துடன் துன்பச்சுவை அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இப்படி இப்பகுதியில் பல பாடல்கள் உணர்ச்சிப் பெருக்கால் கவிஞரின் நன்றியுள்ளத்தைக் காட்டி நிற்கின்றன.

இறுதிப் பகுதியாகிய "என் கழுத்தில் விழுந்த பாமாலைகள்' என்னும் தலைப்பில் கவிஞர் முருகதாசனை வாழ்த்திப் பல கவிஞர்கள் பாடிய மரபுக் கவிதைகளும் உரைவிச்சுக்களும் உள்ளன. இவற்றிலும் இலக்கிய நயமிக்க கூறுகள் பல உள்ளன.

முருகதாசனின் வாடாமலர்கள் என்னும் இக்கவிதை நூல் தமிழுக்கு வாழ்வளித்த சான்றோர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டும் நூலாக மட்டுமின்றி வரலாற்றுப் பதிவேடாகவும்

இலக்கிய நயமிக்க இன்பச் சுரங்கமாகவும் இலங்குகிறது. இதனைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்து இன்புறுவதுடன் பாத்தென்றல் முருகதாசன் தொடர்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்ற ஆதரவு அளித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிங்கைத் தமிழிலக்கியத்திற்குச் சிறப்புகள் பல சேர்க்கும் செந்தமிழ்க் கவிஞர் முருகதாசனைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

இளமாறன்

அணிந்துரை

09.01.2002

குமுறல் என்னும் சொல்லுக்கு இடியென அதிரொலி எழுப்பதல், கலப்போசை எழுப்பதல், மனத்தினுள்ளேயே வருந்துதல், பீரிடுதல், கொதித்தல் எனப் பல பொருள்கள் உள்ளன. சமுதாயத்திலும், நாட்டிலும், வீட்டிலும், உலகத்திலும், ஊரிலும் நேர்மைக் குறைவான செயல்களும், அறத்திற்கு மாறான நிகழ்வுகளும், நாணயக் குறைவான நடவடிக்கைகளும், தாய்மொழிக்கும், தாய்நாட்டிற்கும் தரக்குறைவு தரும் தாழ்நிலைகளும் நிகழும்போது கவிஞர்கள் உள்ளத்தில் வருந்திப் பீரிட்டுக் கொதித்தெழுந்து கவிதைகளைக் குமுறல்களாக வெளிப்படுத்துவர். "இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றி யான்' என்பது பிச்சைக்காரர்களைக் கண்டு திருவள்ளுவர் பெருமான் கொதித்தெழுந்து பேசிய குமுறல். "பட்டாங்கு யானுமோர் பத்தினியே யாமாகில் ஒட்டேன் அரசோடு ஒழிப்பேன்' என்பது கணவன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்ட கண்ணகியின் குமுறல். "சாத்திரம் பேசும் சமூகக்காரன்; கோத்திரமும் குலமும் கொண்டென் செய்வீர்?' என்பது சமுதாயத்தில் சாதி வேறுபாடு கண்ட நாவுக்கரசரின் குமுறல். "தனி ஒருவனுக்கு உணவிலை எனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்பது பொதுவுடைமை காண விழையும் பாரதியின் குமுறல். "கொலைவாளினை எட்டா, கொடியோர் செயல் அறவே' என்பது கொடுமை கண்டு துடித்தெழுந்த பாரதிதாசனின் குமுறல்.

இத்தகைய குமுறல் கவிதைகள் பலவற்றை இயற்றி ஒரு தொகுப்பாகச் சிங்கப்பூர்ச் செந்தமிழ்க் கவிஞர் பாத்தேறல் இளமாறன் ஒரு நூலாக இப்போது வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். சிங்கப்பூரில் வாழ்பவர். 1964 முதல் கவிதைகள் எழுதி வருபவர். சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை படிக்கும் கவிதை நூல்கள் யாத்தவர். பனிக்கூழ், திங்கள் ஆகியவை இவர் இளங்குழந்தைகளுக்கேற்ற வகையில் எழுதிய கவிதைத் தொகுப்புகள். மழலையர்க்கேற்ற இவரது "பனிக்கூழ்'க் கவிதைகள் இசைவட்டாகவும், ஒலிப்பெழையாகவும் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ் கற்பிக்கும் கணினி வட்டிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இளஞ்சிறார்களை எளிதில் ஈர்க்கும் இசையாற்றல் பெற்றவை. இவரது "பாத்தேறல்', 'நினைக்க கவைக்க' என்னும் கவிதைத் தொகுப்புகள் பெரியோர்க்குரியவை. முருகன் காவடிப் பாடல்கள், பட்டுக்கோட்டைப் பாடல்கள் - இவர் இயற்றிய பாடல்கள்

கொண்ட ஒலிப்பேழைகள். இவருக்குப் பொன்பாவலர் மன்றம் பாத்தேறல் விருது அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளது. மேலும் சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் வாரத்திலும் இவர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்துள்ளார்.

பாத்தேறல் இளமாறன் பைந்தமிழ்பால் தீராப் பற்றுடையவர் என்பதைக் "குமுறல்" தொகுப்புக் கவிதைகளைப் படிப்போர் நன்கு உணரலாம். தூய தமிழில் எல்லாரும் எழுத வேண்டும், பேச வேண்டும் என்று எண்ணுபவர். "தேய்ந்த இசைத்தட்டில் செவிக்குண்டோ முழுப்பாட்டு? மாய்ந்த மொழிக் கலப்பால் மலர்ச்சி தமிழ் பெற்றிடுமா?" என்று கேட்கும் இவரது கவிதை இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு. தமிழர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழில் பெயர் வைக்காத தாழ்நிலைகளைக் கண்டு கொதித்தெழுந்த குமுறல் கவிதைகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. "தமிழினப் பிள்ளைகள் தமிழ்ப் பெயர் தாங்கியே தளிர்ப்பதுதானே முறை" என்று இவர் கூறுவது சரிதானே! வேண்டி உன்ன பணிஞ்ச எங்க வேதனையைத் தீர்க்காவிட்டா நீயுமென்ன அருள்நிறைஞ்ச சாமி - கொடும் நீசருக்குத் தானே நீ மாமி' என்று ஓங்காரக் காளியிடம் கூடப் பாத்தேறல் குமுறலைக் காட்டியுள்ளார். இறுதியில் முதுமைப் புலம்பல் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்தொகுப்பில் கற்றோர்க்கேற்ற யாப்புக் கவிதைகளும், மற்றோர்க்கேற்ற நாட்டுப்பு வடிவக் கவிதைகளும் உள்ளன. பேச்சுத் தமிழ்க் கவிதைகளும் உரைவிச்சுக் கவிதைகளும் ஒருங்கே இடம்பெற்றிருக்கின்றன. "இயற்கை செய்திடும் எளிதான மழிப்பு வழக்கை என்பது" என்னும் தொடர் இவரது கவித்திறத்தைக் காட்டுவதற்கோர் காட்டு. "நான் கடலோரக் கேணி; தெம்மாங்கைக் கேள் நீ' என்னும் தொடர் ஓசை நயத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

இத்தகைய பாடுபொருள் நலமும், பாநயமும் மிக்க "குமுறல்" பாத்தொகுப்பினை வெளியிட்ட கவிஞர் பாத்தேறல் இளமாறனைப் பாராட்டுகிறேன். இவர் இன்னும் பல கவிதைத் தொகுப்புகளை இயற்றி வெளியிட வாழ்த்துகிறேன். இவர் வாழ்வில் வளம் பல பெற்றுத் திகழ இறைவனை வணங்குகிறேன். சிங்கப்பூரில் தமிழுணர்வும் இனமான உணர்வும் மிகுதியாகக் கொண்டு தொண்டுகள் செய்துவரும் இளமாறன் கவிதை நூலை வாங்கி இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டுமாறு தமிழ்ப் பெருமக்களை வேண்டுகிறேன்.

கிருஷ்ணன்

அணிந்துரை

2.2.2002

அருளாட்சி அழைக்கிறது; அருமையான தலைப்பு. பொருளாட்சியே பெரிது எனப் போற்றும் உலகை நோக்கி அருளாட்சி அழைக்கிறது என அறைகூவல் விடுகின்றார் அன்பர் கிருஷ்ணன். அருளாட்சி என்னும் தொடரை முதன்முதலில் தமிழில் கையாள்பவர் திருவள்ளுவரே ஆவார். "பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு' (குறள் 252) என்பது குறள். மேலும் திருக்குறளில் உள்ள அருளுடைமை என்னும் அதிகாரம் "அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம்' என்பதைத்தானே வலியுறுத்துகிறது.

அருள் என்பது அன்புத் தாய் பெற்ற குழந்தை; பொருள் என்னும் செவிலித்தாய் போற்றி வளர்க்கும் குழந்தை. மன்னுயிர் அனைத்தையும் தன்னுயிராகக் கருதும் கருணை மாண்பே அருள். இத்தகைய அருளை ஆளுதலே அருளாட்சி அருளாள்வர்க்கு அச்சம் இல்லை; அல்லல் இல்லை; ஆனந்தமாகிய பேரின்பமே உண்டு என்பது திருவள்ளுவர் துணிபு.

அன்பு, அருள், அறம் முதலிய அருங்குணங்களை ஆண்டவனின் பண்புகளாக, இறைமைப் பண்புகளாக எண்ணிய மாண்பும் தமிழர்க்கு உண்டு. எனவேதான் "அன்பே சிவம்' எனத் திருமூலரும், "அந்தணன்", "அறவாழி' என்று திருவள்ளுவரும் இறைவனை அழைத்தனர். "அருளே உலகெலாம் ஆள்விப்பது ஈசன் அருளே பிறப்பறுப்ப தானால் - அருளாலே, மெய்ப்பொருளை நோக்கும் விதியுடையேன் எஞ்ஞான்றும், எப்பொருளும் ஆவது எனக்கு' என்று காரைக்கால் அம்மையார் இறைவன் அருளாட்சியை எடுத்து இயம்புகிறார். "பித்தா பிறைசூடி பெருமானே அருளாளா' என்று அழைக்கின்றார் சுந்தரர். "அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் நெறியை'த் திருவாசகமும் கூறுகிறது.

இறைவன் உயிர்களிடத்துக் கொண்ட பெருங்கருணையால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களைச் செய்கிறான். இந்த

ஐந்தொழில்களில் சிகரமாகக் கருதப்படுவது அருளலே. இதன் நிமித்தமே ஏனைய தொழில்கள் என்பது தமிழர்கள் கண்ட தத்துவக் கோட்பாடாகும்.

"அருளது சக்தியாகும் அரன்தனக்கு' என அருளைச் சக்தியாக - இறைமையாகக் கண்டவர்களும் தமிழர்களே.

அருளைப் பேரொளியாகவும் தனிப் பெருங்கருணையாகவும் இணைத்து அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங் கருணை என்னும் தாரக மந்திரத்தை, உருவாக்கி அருளாட்சியை உலகம் முழுதும் பரப்ப விழைந்தவர் வள்ளலார் ஆகிய இராமலிங்க அடிகளார். அவரது அருட்பெருஞ்சோதி அகவலின் பெருமையை அறியாதார் யார்?

இத்தகைய சிறப்புகள் கொண்ட "அருளாட்சி' வயப்பட்ட அன்பர்களில் ஒருவர் நண்பர் கிருஷ்ணன். இவர் இளமையிலேயே இலக்கிய ஆர்வம் கொண்டு பல தமிழ் நூல்களைப் பயின்றவர். நவில்தொறும் நூல் நயம் காண்பவர். இலக்கியம், சமயம் என்னும் இரு துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இலண்டன் மாநகரிலுள்ள மெய்கண்டார் ஆதீனத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அவ்வாதீனம் நடத்தும் உலக சைவப் பேரவை மாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டவர்.

திருக்கைலாய யாத்திரை மேற்கொண்டு பல புண்ணியத் தலங்களை வழிபட்ட பெருமை உடையவர். மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாகத் தொழுது வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கப் பெற்றவர். அடியார்கள் பலர் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் பெற்றவர். படமாடும் பரமன் அருளும் நடமாடும் அடியார் அருளும், பைந்தமிழாடும் இலக்கியத்தாயின் அருளும் கொண்ட அன்பர் கிருஷ்ணனின் "அருளாட்சி அழைக்கிறது' என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலைக் கண்டேன். அகமகிழ்ச்சி மிக்க கொண்டேன். "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்னும் அருள் நோக்கமே இந்த நூல் ஆக்கத்திற்கு அடிப்படை என்பதை உணர்ந்தேன். இதனைக் கணினி இணையப்பதிப்பாகவும் கொணரும் முயற்சி பெரும் பயன் தரும்.

இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு சமயம், இலக்கியம், பொது என்னும் மூன்று தலைப்புகளில் கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளது. அன்பர் கிருஷ்ணன் தமிழ்முரசு நாளிதழ் ஞாயிறு மலர்களில் எழுதிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். எனவே இக்கட்டுரைகளை நாளிதழிலே வெளிவந்தபோதே நான் படித்துப் பாராட்டி இருக்கிறேன். கட்டுரை ஒவ்வொன்றும்

ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கும் கருத்து மலர்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையாக உள்ளது. எனவே அரிதில் முயன்று தேடிப் படிக்க வேண்டிய கருத்துகளை ஒருங்கே தொகுத்துத் தந்த பெருமை அன்பர் கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு உண்டு. எனவே இந்த வகையில் கிருஷ்ணன் ஒரு "கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பியாக" (பல மலர்களிலுள்ள தேனை எடுத்துத்தரும் வண்டென) இருந்து தமிழ்த்தேனை இந்நூலில் தந்துள்ளார்.

சமயம் என்னும் தலைப்பில் சைவம், வைணவம், பௌத்தம் ஆகிய சமய நெறிகளுடன் சித்தர்கள், வள்ளலார், சங்கரர் காட்டிய செந்நெறிகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் உள்ளன. விழாக்கள் பற்றிய விளக்கங்களும் இடம்பெறுகின்றன. இலக்கியப் பகுதியில் சிறுவர்க்கான ஆத்திதடி முதல் பெரியவர் போற்றும் சிலப்பதிகாரம், பெரியபுராணப் பெருமைகள் பேசப்படுகின்றன. மேலும் ஆய்வு நோக்கில் இலக்கியத்தில் சமயப் பொறை, நோன்பு, விரதம், விருந்து, மருந்து, விளக்கு, யாழ் முதலிய பல தலைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலக்கியத்தில் அறிவியல் பல அரிய செய்திகளைத் தாங்கியுள்ளது. "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் தொடர்பான அறிவியல் செய்தி பாராட்டிற்குரியது. பொது என்னும் தலைப்பில் கல்வி, இசை, மலர், சிரிப்பு முதலியவற்றின் சிறப்பும், மகளிர் மறுமலர்ச்சி முதலிய சமுதாயச் சிந்தனைகளும் உள்ளன. பொதுவான இந்தக் கட்டுரைத் தலைப்புகளை நோக்கினால் தமிழில் என்ன இல்லை, படித்துப் பாருங்கள் என்று கூறித் தமிழனைத் தலைநிமிர் வைக்கும் தன்மையனவாகத் தென்படும். மேலும் தமிழனை அடையாளம் காட்டும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களான சைவம், திருமுறை, சன்மார்க்கம், விழாக்கள், சமயப்பொறை, சித்த மருத்துவம், விளக்கு, மலர்கள், இசை, ஒருலக மனப்பான்மை, இல்லறத்தில் நல்லறம், விருந்தோம்பல் முதலிய குறியீடுகளை இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு விளக்கும் இயல்பு போற்றத்தக்கதாகவுள்ளது. மேலும் இந்நூலாசிரியரின் நடை எளிமையும் தெளிவும் உடையது. எனவே இளையரும் முதியோரும் படித்து இன்புறத்தக்கது.

"அருளாட்சி அழைக்கிறது" என்னும் நூலின் பெயருக்கேற்ப முதல் கட்டுரை ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம் பற்றியும் இறுதிக் கட்டுரை திருக்கைலாய யாத்திரை பற்றியும் அமைந்துள்ளது பாராட்டிற்குரியது. இதனைப் பார்க்கும்போது "நமசிவாய வாழ்க" என்று தொடங்கி யாத்திரைப்பத்தில் முடியும் மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமே எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. மேலும் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை நோக்கும்போது சமயத்தால் தமிழும், தமிழால்

சமயமும் தழைத்திருப்பதை உணரமுடியும். அந்த உணர்வே இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு படிப்பார்க்கும் ஏற்படும்.

இத்தகைய ஒரு நல்ல கட்டுரைத் தொகுப்பினை வெளியிட்ட நண்பர் கிருஷ்ணன் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவரது தமிழ்ப் பணியும் சமயப் பணியும் தொடர வாழ்த்துகிறேன். அவர்க்கு எல்லா நலனும் வாய்க்கவும் பல்லாண்டு அவர் வாழ்ந்திடவும் தில்லைக் கூத்தனை வணங்குகிறேன்.

இவரது இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலாகிய "அருளாட்சி அழைக்கிறது" என்னும் நூலை வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறுமாறு தமிழ்கூறும் நல்லுலகை வேண்டுகிறேன்.

ஆரமுதம் நின் அருளின் சீர் இருந்தால் உய்வேன் சிவமே பராபரமே - தாயுமானவர்

அணிந்துரை

29.5.2002

தேம்பாவை என்னும் சொற்றொடர் தேம், பாவை என்னும் இரு சொற்களின் இணைப்பால் உருவான ஒன்று. தேம் எனும் சொல்லுக்குத் தமிழ் அகராதி இனிமை, நறுமணம், தேன், தேனீ, வண்டு, கள், ஈரம், மதம், நெய், இடம், நாடு, திக்கு எனப் பல பொருள் தரும். இவ்வாறே பாவை எனும் சொல்லுக்கும் அகராதி பொம்மை போன்ற அழகிய பெண், பதுமை, அழகிய உருவம், கருவிழி, பெண், குரவ மலர், நோன்புவகை, திருவெம்பாவை, திருப்பாவை, இஞ்சில், கிழங்கு, மதில் எனப் பல பொருள் கூறும். மேலும் தமிழில் பாவை என்பது அவுணர் மோகித்து விழுமாறு திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடிவம் கொண்டு ஆடிய பாவைக் கூத்தினையும் குறிக்கும். கோயிலில் இறைவனுக்குரிய தீபாராதனைக்குள் ஒன்று பாவைத் தீபம் கோயிலில் ஏற்றப்படும் விளக்குகளில் ஒன்று பாவை விளக்கு. பாவைப் பாட்டு என்பது திருப்பாவை, திருவெம்பாவைகளில் உள்ளவைபோல நான்கு அடியின் மிக்க வரும் செய்யுள் வகையாகும். இதனைத் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவில் அடக்க வேண்டும் என்று தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் (தொல்.பொரு. 401) உரையில் பேராசிரியர் கூறுவர். பாவை நோன்பாகவும் கருதப்பெறும் சடங்கினைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பார்க்க முடிகிறது.

பாவைப்பாட்டின் கரு சங்க இலக்கியமாகிய பரிபாடலில் காணப்பெறுகிறது. அந்நூல் தைந்நீராடல் பற்றி விளக்கும்போது கன்னிப் பெண்கள் தாயருகே நிற்க "வெம்பாதாக வியனில் வரைப்பென அம்பா ஆடலில்' தலைப்படுவர் எனக் கூறுகிறது. உலகம் வெம்மையின்றி மழைவளம் பெறுதல் பொருட்டுக் கன்னியர் தாயருடன் (அம்பா) நீராடுதலை இக்கூற்று எடுத்தியம்பும். பின்னர்ப் பல்லவர் காலத்து எழுந்த பக்தி இலக்கியங்களில் திருவாசகம், நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் ஆகிய நூல்களில் திருவெம்பாவை, திருப்பாவை என்னும் பெயர்களால் உருப்பெற்ற பாவைப்பாட்டு தமிழ் இலக்கிய உலகில் உலவத் தொடங்கியது.

திருவெம்பாவை, திருப்பாவை இரண்டும் மார்கழி மாதத்தில் முறையே சைவ, வைணவக் கோயில்களில் ஓதப் பெறுபவை. திருவெம்பாவையைப் பாடியவர் மாணிக்கவாசகர். இந்நூலின் பெருமை "பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' என்று சிவபெருமான் மாணிக்கவாசகருக்குப் பணித்தமையால் விளங்கும். திருப்பாவை பாடியவர் ஆண்டாள். இதன்

பெருமை "சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பது' என்னும் இறுதிப் பாசுரத் தொடராலும் "திருப்பாவை முப்பது செப்பினாள் வாழியவே' என்னும் தொடராலும் போதரும். இப்பாடல்களில் ஈற்றுப்பகுதி "எம்பாவாய்' என முடியும். எம் என்பது எங்கள், பாவை என்பது பதுமை அல்லது அழகிய உருவம். திரு என்பது அருள்; தெய்வத்தன்மை திருவெம்பாவையின் உட்பொருள் சக்தியை வியந்தது என்பர். எனவே திருவெம்பாவை, திருப்பாவை முறையே சிவன், திருமால் ஆகியோருடன் தொடர்புடையவை; இறைமையைக் கருவாகக் கொண்டவை. கடல் கடந்து தாய்லாந்து நாட்டிற்குச் சென்ற சிறப்பும் இப்பாவைப் பாடல்களுக்கு உண்டு.

இப்பாடல் வகையை ஒட்டி மொழியை மையமாக வைத்துத் தமிழ்ப்பாவை எனப் பாடிய பாவலரும் உளர். "தமிழ் மாதங்களில் பத்தாவது மாதம் தை மாதம்; தமிழ்நாட்டுப் பயிர்கள் பிரசவிக்கும் மாதம்' என்று ஒரு புதுக்கவிதையால் பாராட்டப்படும் தைமாதத்தை முன்னிலைப்படுத்தித் தைப்பாவை என்ற இலக்கிய நூல் ஒன்றை இயற்றினார் கவியரசுக் கண்ணதாசன். அதனைப் பின்பற்றித் தாய் நாடாகிய சிங்கப்பூரை முன்னிலைப்படுத்தித் "தேம்பாவை' என்னும் பெயரில் முருகதாசன் ஒரு சிறுநூலை இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூல் தலைப்பு தேம்பாவை - தேயமாகிய நாட்டைப் பற்றிய பாவை. இனிமையும் தமிழ் மணமும் கமழ்கின்ற தீம்பாவையாகவும் இந்நூல் திகழ்கிறது. சிங்கப்பூரைப் பெண்ணாக உருவகப்படுத்தி அதன் பல்வகைப் பண்புகளையும் பல்லினச் சிறப்புகளையும் பகர்ந்து ஒவ்வொரு பாட்டிலும் சிங்கை உமையே என்று முடியுமாறு முருகதாசன் பாடியுள்ள சிறப்புப் போற்றுதற்குரியது. சிங்கை உமையே என்னும் தொடர் "சிங்கப்பூராகிய பெண்ணே' என்னும் நாட்டுப் பெருமையையும் சிங்கத்தில் வீற்றிருக்கும் உமையாகிய பராசக்தியையும் ஒருசேர உணர்த்தும் தொடராக இருப்பது அருமையிலும் அருமை. "பெற்ற தாயும் பிற்த பொன்னாடும் நற்றவ வாணினும் நனி சிறந்தன' அன்றோ? சிங்கை நாட்டினைத் தாய்நாடாகப் போற்றும் தன்மையும் தேச பக்தியைத் தெய்வ பக்தியாக்கும் தெளிவும் தென்படக் கண்டு மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டேன். இப்பாடல்கள் சிங்கப்பூருக்கும் பொருந்தும்; சிங்கத்தில் வீற்றிருக்கும் உமையாகிய பராசக்தியையும் ஒருசேர உணர்த்தும் தொடராக இருப்பது அருமையிலும் அருமை. "பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வாணினும் நனி சிறந்தன' அன்றோ? சிங்கை நாட்டினைத் தாய்நாடாகப் போற்றும் தன்மையும் தேச பக்தியைத் தெய்வ பக்தியாக்கும் தெளிவும் தென்படக் கண்டு மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டேன். இப்பாடல்கள் சிங்கப்பூருக்கும் பொருந்தும்;

சிங்கத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவசக்திக்கும் பொருந்தும். முருகதாசனின் தெய்வபக்தி தேச பக்தியாவதும், தேசபக்தி தெய்வ பக்தியாவதும் இந்நூலின் சிறப்புகளில் ஒன்றாகும். இதற்கு,

செம்மாப்பில் சிரிக்கின்ற சிற்றாடைச் செல்வியே

சிங்கப்பூரான தாயே! செந்தமிழ்த் தேனூற்றி

வழிபாடு செய்ய நான் சிந்தித்தேந் சிறுவன்நானே!

அம்மா, என் மழலைக்கும் அருகில்வா! நாவில்வா!

அழைக்கிறேன் முருகன் அடியான்! அற்புதம் செய்யுமுன்

பொற்பதம் பணிகிறேன், ஆடிவா, சிங்கை உமையே

என்னும் இரண்டாம் பாடல் அடிகளைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

கடலைத் தூர்த்துக் கட்டிடங்கள் கட்டிய நாடு சிங்கைநாடு. கழிவு நீரைக் குடிநீராக்க முயலும் நாடு இது இதனை "கடுகையும் மலையாக்கி, கடலையும் மனையாக்கிக் கண்ணீரை வைரமாக்கி, கழிவு நீரைக் கூடக் குடி நீராய்த் தெளிவாக்கிக் கட்டுக்குள் மக்களாக்கிய நாடு என்று மூன்றாம் பாடலில் கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார். அகழ்வாரைத் தாங்குமுன் புகழ்வாழப் பாடுவேன் (பா. 6) "பகைவரும் என்றாலும் முகநகநட்புக்குப் பாய்போட்டுக் கெடுவதில்லை' (பா.8) என்னும் அடிகள் திருக்குறளை நினைவுபடுத்துகின்றன. அலை ஓசை கேட்குதம்பா (பா.15) என்னும் அடி தமிழுக்குச் சிங்கை தரும் சிறப்பினைப் பேசுகிறது. சிங்கையின் சமய நல்லிணக்கத்தைச் சிறப்பிக்கும் பாடலில் (19) கவிதை ஓட்டம் களிநடம் புரியக் கண்டேன். "திரிகூடராசப்பன் கவிபோலும் மேகங்கள் திருக்குன்றில் வந்து கூட' (பா.1), "வான் கவிந்திருக்கும் வையத்தில் நெற்றியில் வைத்த செந்தூரமாக' (பா.1), "கடுகு போலிருந்தாலும் காரத்தில் குறையாத கன்னி நீ' (பா. 16) என்ற அடிகளில் நல்ல உவமைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. "சுவருக்குத் தெரியுமா சுண்ணாம்பு சத்தென்று? "சுள்ளிதன் நெருப்பறியுமா?' (பா.5) என்று வரும் கேள்விகள் சிந்தனைக்குரியவைகளாகச் சிறக்கின்றன.

பா தென்றல் முருகதாசன் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர்களில் மரபுக் கவிதை பாடும் மாண்பினர். வடபத்திரகாளி, முருகன் காவடிச்சிந்து பல்வகைப்பாடல் தொகுப்பு நூல்கள் இயற்றி வெளியிட்டவர். வில்லிசைப் பாடல்களும் இயற்றி இசைப்பதில் வல்லவர். சிறுகாவிய நூல்

ஒன்றும் சிங்கப்பூர் தொடர்பாகப் பாடியவர். இப்போது இவர் தேம்பாவை என்னும் பெயரில் சிங்கை நாட்டின் சிறப்பினைச் செந்தமிழ்க் கவிகளாய்ப் புனைந்து வெளியிட்டுள்ளார். அவருக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலைத் தமிழன்பர்கள் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

சி.குமாரசாமி

(சி.குமாரசாமியின் வாழ்க்கை வரலாறு - சிந்தனைகள்)

4.5.1999

சிங்கப்பூரில் பெரியவர் சி.குமாரசாமி அவர்களையும் என்னையும் இணைத்தது செந்தமிழ்ப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளே. 1987இல் திருக்குறள் விழா நடத்த வேண்டும் என்ற வேட்கையை நிறைவேற்ற நடைபெற்ற கூட்டத்தின் வழி எனக்குப் பெரியவர் சி.குமாரசாமி அவர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அன்று தொடங்கிய நட்பு நவில்தொறும் நூல்நயம்போல் அமைந்து பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பாக மாறிற்று.

பெரியவர் சி.குமாரசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சிந்தனைகளையும் உள்ளடக்கிய இந்நூலைப் படித்து அகம் மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டேன். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பகுதி, சுயசரிதை எனப்படும் தன் வரலாற்று விளக்கமாக அமைந்து படிப்பவர்க்கு ஆர்வமும் சுவையும் ஊட்டுகின்ற வகையில் விளங்கக் கண்டேன். தமிழகத்தில் பிறந்து, மலேசியாவில் மாற்றினப் பெண்ணை மணந்து, சிங்கப்பூரில் பலருக்கும் பயன்பட வாழ்ந்த வாழ்க்கையை இப்பகுதி படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இவரது வாழ்க்கை வரலாறு, இவர் தமிழ், தமிழர் நலத்தில் இளமையிலிருந்து இன்றுவரை இடையறாது கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டையும் அக்கறையையும் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது. தமிழ்க்கல்விப் பணியும், சமுதாயப்பணியும், திருக்கோயில் பணியும் செய்ததுடன் திருக்குறள் விழா, பொங்கல்விழா, காற்பந்தாட்டப் போட்டிகள் முதலியவற்றையும் நடத்தித் தமிழர்கள் உடல், உள்ளம், உணர்வு நலம் பெற்று ஓங்கிட வழி செய்த பெரியவர் குமாரசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை பலருக்கும் வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காக விளங்குகிறது. மேலும், ஜப்பானியர் காலத்தில் சிங்கப்பூர் இருந்த நிலையையும் பெரியவர் குமாரசாமி நல்ல நினைவாற்றலுடன் நன்கு விளக்கியுள்ளார். தேசியக் கல்வியை வலியுறுத்தும் சிங்கப்பூர்க் கல்விக் கோட்பாட்டிற்கு உதவும் வகையில் இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. பொதுவாகக் குமாரசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு தனிமனித வாழ்க்கை வரலாறாக மட்டும் தோன்றாமல் சிங்கப்பூர்த் தமிழரின் இன, மொழி, சமுதாய வரலாறாகவே தோன்றுகிறது என்று துணிந்து கூறலாம்.

இந்நூலில் அமைந்துள்ள பெரியவர் குமாரசாமி அவர்களின் கட்டுரைகள் திருக்குறளை உயிர்ப்பாகக் கொண்டு தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு, சமுதாயச் சீர்திருத்த நோக்கு ஆகியவற்றைப் பற்றி அமைந்துள்ளன. "உலகம் போற்றும் பொது நூல்' என்னும் கட்டுரை திருக்குறளின் சமயப் பொதுமையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. "மொழியே மாந்தரின் விழி இனம் வாழும் வழி' என்னும் கட்டுரை தமிழின் பெருமையைத் தக்க எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குகிறது. பெற்ற தாயின் வாழ்விலே பிறந்த சேய்களின் வாழ்வு இணைந்துள்ளது என்னும் கருத்துடன் எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்னும் கொள்கையைப் பரப்ப முயல்கிறது. "தமிழ்மறை காட்டும் பண்பாடு' என்னும் கட்டுரை திருக்குறள் வழி பண்பாட்டிற்குத் தெளிவான விளக்கம் தருகிறது. "அரிசியை மண்ணிலே விதைத்துத் தண்ணீர் விட்டால் அது முளைப்பதில்லை. உமியை விதைத்துத் தண்ணீர் விட்டாலும் அப்படித்தான். அரிசியும், உமியும் சேர்ந்து இருக்கும் நெல்லினை விதைத்துத் தண்ணீர் ஊற்றினால் நாளடைவில் முளை கிளம்புகிறது. நல்ல பயன் தருகிறது. படிப்பும், பண்பும் கலந்த வாழ்க்கையே உன்னத வாழ்க்கையாக அமைய முடியும் என்பதற்கு மேற்கண்ட உவமையைக் குமாரசாமி அவர்கள் எடுத்தாண்டிருக்கும் திறம் என்றும் நினைத்து இன்புறுதற்குரியது. உலகோடு ஒட்டிவாழ், சுடும் சுடும் என்னும் கட்டுரைகள் பெரியவர்க்குத் திருக்குறளின்பால் இருந்த ஆழ்ந்த புலமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. "மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்ற கட்டுரை தொண்டு வாழ்க்கையின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகிறது. பழமையில் புதுமை என்னும் கட்டுரை சிந்தனைக்கு விருந்தாக அமைகின்றது. "புதுமை என்பது பழமையின் குழந்தையே என்னும் தெளிவு நமக்கு வேண்டும்' என்னும் கருத்து போற்றுதற்குரியது. "சிங்கப்பூர்ச் சமூக அமைப்புகளின் பணியும் நிலையும்' என்னும் கட்டுரையில் பெரியவர் தம் காலத்தில் இருந்த சமூக அமைப்புகளைப் பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இதில் உள்ள கருத்துகள் சமூக இயல் ஆய்வுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். எந்தக் கட்டுரை எழுதினாலும் இடையிடையே திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டும் இவர் இயல்பு இவருக்குத் திருக்குறளின்பால் இருக்கும் ஈடுபாட்டை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. திருக்குறள் பரப்புநர் பெரியவர் சி.குமாரசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும், சிந்தனைக் கட்டுரைகளும் படிப்பவர் மனத்தில் தமிழ் உணர்வையும், தமிழ்மொழிப் பற்றையும், தமிழர் நலம்பேணும் நாட்டத்தையும் திருக்குறள் படித்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும் என்ற தெளிவையும் ஏற்படுத்தும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. எனவே இந்நூலைத் தொகுத்தளித்த கவிஞர் செவ்வியன் அவர்களையும், வெளியிட முயற்சி மேற்கொண்ட அன்பர்களையும் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன். திருக்குறள்

பரப்புநர் திருவாளர் சி.குமாரசாமி அவர்கள் உடல்நலத்துடன் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழர்க்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்ற இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

இக்குவனம்

("வாழும் கவியரசு வைரமுத்து")

10.1.1999

சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை நோக்கும்போது, சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இரண்டு நெறிகள் இருப்பதை நாம் உணர முடியும். ஒன்று புலவர் இலக்கிய நெறி, மற்றொன்று பொதுமக்கள் இலக்கிய நெறி. புலவர் இலக்கிய நெறி என்பது கற்றோரால் கற்றோருக்கென்று உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை உடையது. இலக்கண மரபு குன்றாது தொன்மை இலக்கியச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டது. பொதுமக்கள் நெறி என்பது ஓரளவு கற்றோரால் உருவாக்கப்பட்ட இலக்கியங்களாய் இருப்பினும் நாட்டுப்புற இலக்கியச் செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்ட போக்குடையது. படிப்பறிவு இல்லாத பாமர மக்களும் கேட்டுச் சுவைப்பதற்குரிய ஒன்று. பெரும்பாலும் வாய்மொழி இலக்கியப் பண்புடையது. ஏட்டில் எழுதா இலக்கிய இயல்புடையது. சிங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புலவர் இலக்கிய நெறியைத் தோற்றுவித்தவர் இலங்கைச் சதாசிவ பண்டிதர். அவர் 1887இல் இயற்றி வெளியிட்ட சிங்கை நகர் அந்தாதியும் சித்திரகவியுமே புலவர் நெறி இலக்கியத் தொடக்கங்கள் ஆகவுள்ளன. இவரைப் பின்பற்றி இன்று சிங்கையில் சிறந்த அந்தாதிகளும், சித்திரக்கவிகளும் படைப்பவர் வெண்பாச்சிற்பி இக்குவனம் அவர்கள்.

இறைத்தொடர்பான எத்தனையோ அந்தாதிகளுடன், சிங்கை நாட்டை உருவாக்கிச் செல்வச் செழிப்புடையதாக்கிய செம்மலும், சிங்கைக்குடியரசின் முன்னாள் பிரதமரும், இந்நாள் மூத்த அமைச்சருமான மாண்புமிகு வீ குவான்பூ அவர்களைப் பற்றியும், முன்னாள் சிங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் தமிழ்க்காவலர் திரு.ஜப்பார் அவர்களைப் பற்றியும், அந்தாதிகள் பாடிய இக்குவனம் இந்திய முன்னாள் பிரதமர் அமரர் ராஜீவ் இரங்கல் அந்தாதி, வாரியார் இரங்கல் அந்தாதி, நாமகள் அந்தாதி, கூட்டுறவு அந்தாதி எனப் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். ஆயிரக்கணக்கான வெண்பாக்களை இயற்றியுள்ள கவிஞர் இக்குவனம் எழுதியுள்ள சித்திரக்கவிகளோ நூற்றுக்கணக்கில் இருக்கும். இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள் இதுவரை பல

வெளிவந்துள்ளன. இவையனைத்தும் மரபுவழி நிற்கும் இவரது இலக்கிய புலமைக்குச் சான்று பகரும் இயல்பின.

கவிஞர் இக்குவனம் அவர்கள் இயற்றியுள்ள "வாழும் கவியரசு வைரமுத்து" என்னும் 500 வெண்பாக்களைக் கொண்ட அந்தாதி வடிவ நூலைப் படித்துப் பார்த்து அகமகிழ்ந்தேன். கவியரசர் வைரமுத்து அவர்கள் "விலைமதிப்பிட முடியாத பெருங்கவிஞர்" என்று கலைஞர் அவர்கள் ஒருமுறை கவியரங்கில் குறிப்பிட்டார்கள். நவமணிகளில் பெருமதிப்புடைய வைரமும் முத்தும் இவர் பெயரில் இடம்பெற்றுள்ள காரணத்தால் மட்டுமன்றி, வைரம் போன்று கருத்தொளி வீசும் தன்மையும், முத்துப்போன்ற தண்மையும் கொண்ட தமிழ்க் கவிதை இயற்றும் காரணத்தாலும் விலைமதிப்பிடமுடியாத கவிஞர் இவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய கவிஞரின் காலம் கடந்து ஏன் இடம் கடந்து வாழும் இயல்பை இந்நூல் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

அந்நாதி என்பது ஒரு பாடலின் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சொல்லோ அடுத்த பாடலுக்கு முதலடியாக வந்து நூலின் முதற்பாடலையும், இறுதிப் பாடலையும் இணைத்துக்கட்டும் பாமாலை ஆகும். இப்பாமாலையைக் கவிஞர் இக்குவனம் வெண்பா, என்றும் விழுமிய யாப்பால் கட்டிய பூமாலையாகக் கவிஞர் வைரமுத்து அவர்களுக்குச் சூட்டி மகிழுகிறார். மேலும் கவிஞர் இக்குவனம் தம்முடைய நட்பையும், அன்பையும் வெளிப்படுத்தி வைரமுத்து அவர்களின் கவிதையாற்றலைக் கண்டு வியப்பதுடன் அவர் தாகூரைப் போன்று நோபல் பரிசு பெறவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறார். காவியங்கள் பல படைக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார்.

"தங்கரதம் போலோருநூல் தண்டமிழில் செய்துநீ

வங்கக் கவிஞர்போல் வா'

என்னும் வெண்பா அடிகளே இதற்குச் சான்று.

முத்து என்னும் சொல்லைப் பல இடங்களில், பல நிலைகளில் கையாளும் பாங்கு இவரது சொல்லாட்சித் திறத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இதே சான்று:

வைரமுத்து வாழும் மணிமுத்து நெஞ்சத்தே

வைரம் நிறைமுத்து வாழ்முத்து - வைரமுத்து

செந்தமிழ் கண்டமுத்துச் சீலக் கவிமுத்து

செந்தமிழ் காக்குமுத்து காண் (2)

மேலும் சான்று வேண்டுவோர் 1-7, 439-449 வெண்பாக்களைப் படித்து மகிழலாம்.

ஆதியும் அந்தமில்லாத அரும்பெரும் சோதியாகிய தமிழ்த் தாய்க்கு தம் வைர வரிகளாலும் முத்தின் தண்ணொளியாலும் நலம் கூட்டும் கவியரசு வைரமுத்து பற்றிய இந்த அந்தாதி நூலை இயற்றிய வெண்பாச்சிற்பி இக்குவனம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கவிஞர் ஒருவரை இன்னொரு கவிஞர் பாராட்டும் நூலினை - தாயகக் கவிஞனை சேயகக் கவிஞன் பாராட்டிப் பாடிய - இந்நூலினைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் வரவேற்றுப் போற்ற வேண்டுகிறேன்.

அ.சாகுல் ஹமீது

(புதுக்கவிதைகள்)

30.7.1998

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலான வரலாற்றை உடைய இன்றமிழ் இலக்கியம் உள்ளடக்கத்தாலும், உருவத்தாலும் உணர்த்தும் முறையாலும் எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கண்டு ஏற்றம் பெற்று விளங்குகிறது. அத்தகைய மாற்றங்களின் விளைவால் அண்மையில் தோன்றிய இலக்கிய வகையே உரைவிச்சு எனப்படும் புதுக்கவிதை. இது உருவத்தால் உரைநடையாகவும் உள்ளடக்கம், உணர்த்தும் முறை ஆகியவற்றால் கவிதையாகவும் அமைந்துள்ளதால் இதற்கு வசன கவிதை எனப் பெயர் வழங்கித் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார் பாரதியார். இவரைத் தொடர்ந்து ந.பிச்சமுர்த்தி, வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன் முதலியோர் புதுக்கவிதை இயற்றித் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்தனர். பிறகு, மரபுக் கவிஞர்களாகிய நா.காமராசன், சிற்பி, தமிழன்பன், அப்துல் ரகுமான், மேத்தா, வைரமுத்து முதலிய பல கவிஞர்கள் புதுக்கவிதை உலகின் புகுந்து அதற்கு வலிவும் பொலிவும் ஊட்டினர். இவர்களைப் பின்பற்றி இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் எத்தனையோ தமிழ்க் கவிஞர்கள் புதுக்கவிதை எழுதி வருகின்றனர்.

"சொற்சிக்கனம், பேச்சுப்பாங்கு, பேச்சமைதி, புதுமைப்படிமம் பயன்பாடு, தற்காலச் சொல்லாட்சி, உணர்ச்சிப்பாங்கு, தத்துவ நோக்கு, ஒலிநய அழுத்தம் உடனிகழ் கால உணர்வு, இன்றைய இக்கட்டான நிலை இவற்றைத் தன் உள்ளடக்கியத்திற்கும், உருவத்திற்கும் பொருளாகவும், சாதனங்களாகவும் கொண்டு புதுக்குரலில் ஒலிப்பது தான் இன்றைய புதுக்கவிதை' என்கிறார் சி.சு.செல்லப்பா. "இலக்கணச் செங்கோல், யாப்புச் சிம்மாசனம், எதுகைப் பல்லக்கு, மோனைத் தேர்கள், கனிமொழிச்சேனை, பண்டித பவனி இவை எதுவும் இல்லாத - கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக் கற்றுக் கொண்ட, புதிய மக்களாட்சி, முறையே புதுக்கவிதை' என்கிறார் மேத்தா. புதுக்கவிதையின் உணர்த்து முறைகளாகக் குறியீடு, படிமம், இருண்மை, முரண் எனப்படும் எள்ளல், பழிப்புரை, நையாண்டித் தனம், ஒவியத்தன்மை, வடிவம் முதலியவற்றைக் குறிப்பர். இப்பகுதியில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் புதுக்கவிதையின் இயல்பினை - இலக்கணத்தை எடுத்து இயம்பப் போதுமானவை.

இத்தகைய வரலாறும் இலக்கணமும் கொண்ட புதுக்கவிதைப் போக்கில் என் மாணவர் திரு.அ.சாகுல் ஹமீது, தம் உணர்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் எழுதி அவ்வப்போது சிங்கை மலேசிய நாளிதழ்களில் வெளியிட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். இவர் தேசிய கல்விக் கழகத்தில் தமிழாசிரியப் பயிற்சி வகுப்பில் இரண்டு ஆண்டுகள் பயின்றார். அப்போது அன்பும் பண்பும் அறிவு வேட்கையும் இலக்கிய ஆர்வமும் கொண்டு விளங்கிய நன் மாணவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த அவர் இப்போது தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். தேசிய கல்விக் கழகத்தில் பயிலும்போதே அவரின் கவிதைகள் தமிழ் முரசு நாளிதழில் அவ்வப்போது வெளிவரும். அவற்றைப் படித்துப் பார்த்துச் சுவைக்கும் பழக்கமும் எனக்கு உண்டு. அதனுடன் அவருக்கு அக்கவிதைகள் பற்றிக் கூறி ஆர்வம் ஊட்டுவேன். அவரின் கவிதைகளை நூலாகப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே அகமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்நூல் சிதறிக் கிடந்த கவிதை மலர்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய சிறுமாலை அல்லவா?

இந்நூலில் காதல், தத்துவம், இயற்கை, சமூகம், மதம், மனித நேயம் எனப் பல பொருள் பற்றிய கவிதைகள் உள்ளன. ஒளவையார் இயற்றிய ஆத்திசூடி முறையைப் பின்பற்றிக் காதல் துடியாக இரு கவிதைகள் உள்ளன. அவள் ஓர் இலக்கணம் என்னும் கவிதை என்னைக் கவர்ந்த கவிதைகளில் ஒன்று. "இவள் சீறினால் வல்லினம், சிணுங்கினால் மெல்லினம், சிரித்தால் இடையினம், இவள் அவனது உயிர், அவன் இவளது மெய், இனி இவர்கள் உயிர்மெய்' என்று வரும் கவிதைத் தொடர்களில் இவருக்கு இலக்கணம் கற்பித்ததன் பயனை உணர்ந்தேன். இலக்கணத்தை இலக்கியமாகக் காட்டும் உத்தி பாராட்டுதற்கு உரியது. இனித்தேன், புதுமுகம் ஆகிய கவிதைகளில் இவரது சொல்விளையாட்டு புலப்படுகிறது. அர்த்தம் என்னும் கவிதை ஓசைநயத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. காதலர் குருடர்கள் என்னும் கவிதை ஒரு சிறு ஓரங்க நாடகமாகச் சிறக்கிறது.

"குப்பை எடுக்கிறோம் என்பதற்காக எங்களைக் குப்பைகளாகப் பார்ப்பது முறையா?' என்னும் சிறு கவிதையில் எழுப்பும் கேள்வியும், "விலைமகள் பற்றிய பிரச்சினைக்குக் காரணம் விலை கொடுத்தவனா? விலையாக்கியவனா அல்லது விலையானவனா?' என்னும் கேள்வியும் சமுதாயச் சாடல்களாக அமைந்துள்ளன. குப்பையும் இவர் கருத்தில்பட்டு கவிதைப் பொருளாகிக் கோபுரமாகச் சிறந்து நிற்கின்றது.

இயற்கையைப் படைத்த இறைவனைச் சூரியப்பந்தாடும் காற்பந்தாட்டக்காரனாக வானத்திடலில் விளையாடும் விளையாட்டு வீரனாகக் காட்டும் "கோல் மன்னன்" நல்ல கற்பனை. அவனிடம் "ஆட்டோகிராப்" வாங்கிட இரவில் நட்சத்திர நங்கைகள் வருவதாக இவர் கூறும் அழகு சுவையுடையது. இவ்வாறே இமைகளுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கச் சொல்லும் கவிதையும் அமைந்துள்ளது. சிரிக்கின்றேன் என்னும் கவிதை இயற்கையைச் சித்திரிக்கிறது. ஆலமரம் இவருக்கு வேதம் ஓதுகிறது. "கம்பத்து வாழ்க்கை" இவருக்குள்ள இயற்கை ஈடுபாட்டினை இயம்புகிறது. தாயும் தந்தையும் குருவும் சகோதரனும் இவருக்குப் போதிமரங்களாகத் தென்படும் காட்சி மாட்சியுடையதாக அமைந்துள்ளது.

மனிதநேயம் பற்றிய கவிதை சிங்கைக்கு வேலைசெய்ய வந்திருக்கும் தொழிலாளி பற்றிப் பேசுகிறது. மனித நேயமின்றி மதங்களைத் தழுவி என்ன பயன்? என்று கவிஞர் கேட்கிறார். மனிதன் மனிதனாக இன்றி மிருகமானதை ரசிப்பதற்கு ரசிகள் என்ற அடைமொழி அவசியமா? என்னும் கவிஞரின் கேள்வியும் நம்மை மானிடம் பற்றிச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் சாகுல் ஹமீது கவிதைத் தலைப்பின் வழியாகவும், முடிப்பின் மூலமும் பல கேள்விகள் எழுப்பிப் படிப்பவரின் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறார். சிந்தனைத் தூண்டல் சிறந்த கவிதைக்கு ஓர் அடையாளமன்றோ?

இத்தொகுப்பு நூலிலுள்ள கவிதைகள் பொருளாலும் சொல்லும் போக்காலும் ஓரளவு சிறந்து விளங்கினாலும் இவை கவிஞரின் தொடக்ககால முயற்சிகளே என்பதை நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் இவர் கவிதை உலகில் கடந்து செல்ல வேண்டிய பாதை நெடுந்தூரம் உள்ளது. எனினும் இவர் எதிர்காலத்தில் ஏற்றமிக்க கவிதைகள் எழுதி இலக்கியப் பாதையில் வெற்றிநடை போட்டுச் செல்வார் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை உள்ளது. அயரா உழைப்பும், படைப்பு ஆர்வமும், படிக்கும் பழக்கமும் தொடர்ந்து இருந்தால் முன்னேற வாய்ப்புண்டு. எனவே இளங்கவிஞராகிய சாகுல் ஹமீது இவற்றைக் கடைப்பிடித்து இன்னும் ஆழமும் அழகுமிக்க கவிதைகளை இயற்றிச் சிறந்த கவிஞராகத் திகழ என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவரது முதல் வெளியீடாகிய இந்நூலை வாங்கி இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டத் தமிழ்ப் பெருமக்களை வேண்டி நிற்கிறேன்.

ப.சுதர்மன்

சமயத்தால் ஓர் உலகம்

21.9.1997

தமிழில் இன்றைய பயண நூல்களின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குவது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய ஆற்றுப்படை இலக்கியமாகும். ஆற்றுப்படை என்றும் சொல்லுக்கு வழிகாட்டுதல் என்பது பொருளாகும். புலவர், கூத்தர், பாணர், பொருநர் போன்ற கலைஞர்கள் தாங்கள் ஒரு வள்ளலிடம் சென்று பரிசுப் பொருள்களைப் பெற்றுத் திரும்பும்போது வழியில் பரிசு பெறாது வறுமையில் வருந்தும் தன் இனக் கலைஞர்களைக் கண்டு அவர்களும் தங்களைப்போல் வளமான பரிசினைப் பெற்று வாழ வழிகாட்டுவதே ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் அடிப்படையாகும். இதனைத் தமிழ் முதல் நூலாகிய தொல்காப்பியர்,

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச்

சென்று பயன்எதிரச் சொன்ன பக்கமும்

என்று ஆற்றுப்படை இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. பத்துப்பாட்டு என்னும் சங்க இலக்கியத்தில் செம்பாதி ஐந்து - ஆற்றுப்படை இலக்கிய வகையைச்சாரும். அவை திருமுருகாற்றுப் படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பன. இவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படை, திருவருட்செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு வழி காட்டுகிறது. ஏனைய ஆற்றுப்படை நூல்கள் பொருட்செல்வத்தைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டுகின்றன. இவ்வுலக வாழ்விற்குப் பொருட் செல்வம் இன்றியமையாதது.

அவ்வுலக வாழ்விற்கு அருட்செல்வம் தேவையான ஒன்றாகும். "அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை; பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு" என்பது வள்ளுவம்.

ஆற்றுப்படை நூல்களின் அடிப்படைத் தத்துவம் "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்னும் திருமூலர் அருள்வாக்கே ஆகும். இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தினைக் கொண்டு நண்பர் திரு.ப.சுதர்மன் அவர்கள் தாம் மேற்கொண்ட அமெரிக்கப் பயணத்தில் தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக "சமயத்தால் ஓர் உலகம்" என்னும் இந்தப் பயண நூலை எழுதி இருக்கின்றார். இந்தப் பயண நூலின் முதற்பகுதி குவை (ஸீநீஉடநிதி) என்னும் இடத்தில் சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமி அவர்கள் அமைத்த சைவ சமய ஆதினத்தைச் சார்ந்த இறைவன் கோயிலுக்குச் செல்லுவதற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றது. நூலாசிரியர் அங்குத் தாம் பெற்ற இறையருள் அனுபவங்களையும், அமெரிக்காவில் சைவம் கோலோச்சி நிற்கும் சால்பினையும் எடுத்தியம்புகிறார். திருவள்ளுவரும் திருமூலரும் காட்டும் நெறியில் சைவ சமயத்தினர் கூறும் அருவ வழிபாடாகிய சிவலிங்க வழிபாடும், உருவ வழிபாடாகிய நடராசப் பெருமான் வழிபாடும் உலகம் போற்றும் வகையில் அமைந்திருக்கக் கண்டு உவகை அடைகின்றார். இந்த உவகையை மற்றவர்களும் உணருமாறு நன்கு எடுத்துரைக்கின்றார். இவ்வகையில் அருட்செல்வம் பெறுவதற்கு வழிகாட்டுகின்றது இந்தப் பயண நூல்.

அருட்செல்வம் குருவழியாகப் பெறுவதற்குரிய ஒன்று. "குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே" என்பது அருணகிரியார் வாக்கு. அருட்செல்வத்தை அமெரிக்காவில் இருந்து கொண்டு அனைவர்க்கும் வாரி வழங்கும் குருவாகிய சிவாய சுப்பிரமணியசுவாமி அவர்களைப் பற்றி நூலாசிரியர் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். "சுவாமி அவர்கள் பிறப்பால் ஓர் அமெரிக்கர்; நிறத்தால் ஒரு வெள்ளையர்; உணர்வால் ஒரு தமிழர்; உள்ளத்தால் ஒரு தெய்வம்; எழுத்தால் ஒரு தத்துவஞானி; யோகத்தால் ஒரு முனிவர்; உழைப்பால் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஓர் உயிரூற்று; ஓர் ஊன்றுகோல்; சமயத்தால் ஓர் உலகம் - எல்லாம் சமம்" என்று சுதர்மன் கூறும் சொல்லோவியம் போற்றுதற்குரியது. சுவாமி அவர்களைக் கண்டவர்கள் இத்தொடர்களின் உண்மை ஆற்றலை உணர்வர்.

இந்தப் பயண நூலின் இன்னொரு பகுதி அமெரிக்கப் பெருநகரங்களில் ஒன்றான லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் நகருக்கு நூலாசிரியர் மேற்கொண்ட பயண அனுபவங்களைப் பற்றியது. இதன்

தனிச்சிறப்பினை எடுத்தியம்பும் நூலாசிரியர் "லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் ஆசியாவிற்கான பசிபிக் வாசற்படியாகும் ஆசிய நாடுகளின் வர்த்தக மூலப் பொருள்களின் நுழைவாசலும் இதுவே. அதோடு உலகத்தின் சினிமாத் தயாரிப்பில் சரித்திரம் படைத்துவரும் ஹாலிவுட் ஆசிய வருவாய்த்துறையின் இருப்பிடமும் இங்குள்ளது. அதனோடு விளையாட்டு அரங்கமான டிஸ்னிலாண்டு. இதற்கு இணை உலகெங்கும் இல்லை" என்று கூறுகிறார். இவற்றின் இயல்பினையும் இவற்றின்வழி தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் வாசகருடன் பங்கிட்டுக் கொள்கிறார். இப்பகுதி பொருட்செல்வம் பெறுவதற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றது.

இந்நூல் வெறும் பயண நூலாக மட்டுமின்றி, குடும்பப்பாசம், நட்பு, இரக்க உணர்வு, அன்பு, அருள்நோக்கு, விருந்தோம்பல் முதலிய மனிதநேயங்களின் மாண்புகளையும் ஆங்காங்கே எடுத்து விளக்குகின்றது. விமானப் பயணத்தில் ஏற்படும் அனுபவத்தை அழகினை நூலாசிரியர் விவரிக்கும் வருணனைகள் படித்து இன்புறத்தக்கன.

நூலாசிரியர் சுதர்மன் அவர்கள் பழகுவதற்கு இனிய பண்பாளர்; நல்ல குடும்பத் தலைவர்; ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பற்றாளர். வரலாற்றுணர்வினர்; சைவத்தின்பால் நாட்டமுடையவர்; தம் மக்களைச் சைவம், தமிழ், சமுதாயம் ஆகிய முத்துறைகளிலும் பணியாற்றுவதற்காகவே வளர்த்தவர். இவரது வரலாற்றுப் புலமையை விளக்கும் நூல் "வரலாற்று நினைவுகள்" தமிழக அரசின் பரிசினைப் பெற்றது. இவரது மொழியுணர்வினை விளக்க எழுந்த நூல் "நினைவலைகள்" இவரது சமயப் பற்றினை விளக்க எழுந்த நூலே இந்தப் பயணநூல். "சமயத்தால் ஓர் உலகம்". இம்மூன்று நூல்களிலும் இவரது சமுதாய உணர்வு சங்கிலிபோல் பின்னிப் பிணைந்திருக்கக் காணலாம். வரலாறு, மொழி, சமயம் எல்லாம் சமுதாயம் என்னும் நிலத்தில் வேர்விட்டுக் கிளைத்தெழுந்தவைகள் தாமே. சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடாகத்தானே இலக்கியங்கள் அமைய வேண்டும். சமுதாய முன்னேற்றம் கருதிப் பல கருத்துக்களையும் நூலாசிரியர் இம்மூன்று பகுதிகளிலும் சொல்லுவதும் பாராட்டுக்குரியது.

வளர்க சுதர்மனின் இலக்கியப்பணி.

வா.மு.சேதுராமன்

(சந்தித்தேன் சிந்தித்தேன்)

7.1.1997

சிந்தனை மனிதனுக்கே உரிய சிறப்புடைமை. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளும் சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கும் சிறந்த ஊற்றுக்கண்கள். இவை உலகில் திகழும் பொருள்களையும் வாழும் உயிரினங்களையும் சந்திக்கும் சந்திப்பே சிந்தனையின் பிறப்பிடம். சிந்தனைகளுக்கு இலக்கிய வடிவம் கிடைக்கும்போது அவை என்றும் அழியா வரம் பெறுகின்றன.

பெருங்கவிக்கோ வா.மு.சேதுராமன் அவர்கள் மலேசிய மண்ணில் கண்ட இயற்கைக் காட்சிகளையும் சந்தித்த மனிதர்களையும் மையமாகக் கொண்டு தமக்கு எழுந்த சிந்தனைகளைச் செந்தமிழில் கவிதையாக்கி "சந்தித்தேன், சிந்தித்தேன்" என்னும் பெயரில் ஓர் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். கவிதைகளில் சொற்கள் செந்தேனாக இனிக்கின்றன; சில வேளை நம்மைச் செந்தேனாகவும் கொட்டுகின்றன; நம்மையும் சிந்திக்க வைக்கின்றன. பெருங்கவிக்கோ மொழியில் சொல்லப் போனால்,

"படித்தேன் படித்தேன் பைந்தமிழை நன்கு

படித்தேன் எனக் கருத்துப் பாய்ச்சும்'

நூல் இது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

பெருங்கவிக்கோ உலகம் சுற்றிய தமிழ்க் கவிஞர்; பெருங்கவிஞராகத் திகழ்வதுடன் "தமிழ் நூல்களில் கவிதை பற்றிய கருத்துகளும் கற்பனைகளும்" என்னும் தலைப்பில் நல்லதொரு ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் கவிதைத் தொகுப்புகள், குறுங்காப்பியங்கள், நாடகக் காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கியம், பயண இலக்கியம், மொழியாக்கக் கவிதைகள் எனப் பல துறை நூல்களுக்கும் சொந்தக்காரர். எழுத்தால் மட்டுமின்றி எண்ணத்தால், இதயத்தால் இன்னுரையால், இனிய செயலால், எழுச்சிமிக்க பணியால்

தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தளராது பாடுபட்டுப் பணியாற்றும் தகைமையாளர். சிந்தனையைச் செயலாக்கத் துடிக்கும் இவர் துடிப்பினை உணர்த்தும் கவிதையைக் காணுங்கள்.

கொடுமலையில் இருந்தென்னை வீழ்த்தி னாலும்

கொட்டுகின்ற நீரருவியாக வாழ்வேன்

தொடுவானம் உச்சியிருந்து உருட்டினாலும்

தொடர்கின்ற ஒளிக்கதிராய்ச் சுடர்வேன்; வெல்வேன்

படுஆழக் கடல்வீழ்ந்தால் தெப்பம் ஆவேன்

படர்நெருப்பில் குளித்தாலும் நிமிர்வேன்; எந்த

இடுக்கணிலும் நிலைகுலைந்து வாழ்வே மாட்டேன்

எண்ணங்கொள் சிந்தையே நீ செயலில் முந்து

மலேசியாவின் மாண்புமிக்க இயற்கை வளத்தின் எழிலை,

தென்றல்தான் தாலாட்டும் சிந்துமழை பாலாட்டும்

நன்றலைகள் இசையூட்டும் நடைப்பணிகள் விசையூட்டும்

மன்றமெல்லாம் மகிழ்வூட்டும் வழியெல்லாம் நலம் காட்டும்

குன்றமெல்லாம் வளம் கொஞ்சும் கொடைமலைநாடு அம்மே

என்று பாடுகிறார் பெருங்கவிக்கோ. இவர் சந்தித்த இயற்கைக் காட்சிகளின் வருணனை இக்கவிதை நூலின் பாடுபொருள்களில் ஒன்றாய் இலங்குகின்றது. இச்சந்திப்பால் விளைந்த சிந்தனையைக் கவிஞர்,

எழில்மிகுந்த விண்ணகமோ? அமரர் தங்க

எடுப்பித்த பூமித்தாய் குடியிருப்போ?

மொழிதமிழின் சாறெடுத்துச் செய்தேன் கூடோ?

முதிர்சுவையோ? அமுதத்தின் ஊற்றோ! வைய

விழிகளெல்லாம் அதிசயித்து நோக்கும் சோலை

மென்பொழிலோ? பண்சுவையோ? கோடித் திங்கள்

பழிகறையைத் தான்துடைத்த ஒளியின் ஊற்றோ?

பருவஎழில் கூத்தாடும் மலேசியாவே

என்று பாடி வியக்கின்றார்.

மலேசியாவின் அரசியல் தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், கல்வியாளர்கள், சான்றோர்கள், எழுத்தாளர்கள், பொதுநலப் பணியாளர்கள், வள்ளல்கள் எனப் பலதிறப்பட்ட மனிதர்களையும் சந்தித்து நட்புக் கொண்டதன் விளைவாக எழுந்த சிந்தனைக் கவிதைகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. மலேசியத் தமிழர்களின் மாபெருந் தலைவராய், மண்ணுலகில் சிறந்த செயலாற்றிச் சாதனையாளராக விளங்கும் அமைச்சர் சாமிவேலு அவர்களைப் பற்றி,

பொதுப்பணித்துறையில் புதுமை புகுத்தியவர்

எதுஎது தடையோ அதைஅதை அகற்றிநல்ல

வழிசாலை மலைநாட்டில் வகுத்த தன்றித் தமிழர்

வழி நல்ல புதுமை வழங்கு சாலையும் வகுத்தார்

எனப் பாராட்டுகிறார். "பொதுப்பணித்துறையில் புதுமை புகுத்தியவர்" என்பதன் பொருளாழம் நீள நினைதற்குரியது. இதன் விளைக்கத்தை அடுத்து வரும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன அன்றோ?

"கடிவாளம் என்னவென்று காட்டு' எனும் தலைப்பிலுள்ள கவிதைகள் தமிழர்களிடத்தில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்த முயல்கின்றன. தரணியில் தமிழர்கள் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் "தங்களுக்குள்ளே சண்டை, பொறாமை, தகாத உட்பகை, சாய்க்கும் வஞ்சகம், வெங்கொடுமைகள், வீறாப்பு எல்லாம் மேவி வாழுமே. விரும்பி ஆளுமே' என்று கூறிக் "குடிமலேசியாவிலும் குறைவே இல்லை, சொல் பகை தமிழன் தனக்குள் வளர்ப்பான்' என்று வருந்துகிறார் பெருங்கவிக்கோ. இருந்தாலும்,

நிதிதரும் வள்ளல்போலும் நிழல்தரும் சோலை போலும்

மதிதரும் அறிஞர்போலும் மனம்தரும் நண்பர்போலும்

விதிதரும் ஆற்றல்போலும் விளைவுதோர் இன்பம் போலும்

நதிதரும் தண்ணீர்போலும் நட்புக்கோர் மலைநாடேதான்

என்று அவர் போற்றத் தவறவில்லை. இங்கே உவமைகள் உவந்துவந்து வரும் அழகை உற்றுநோக்குங்கள்.

பெருங்கவிக்கோ கண்ட காட்சிகள் பலவற்றையும் சந்தித்த மனிதர்கள் பலரையும் பாடுபொருளாகக் கொண்ட இந்நூற் கவிதைகளில் ஓசை அழகும் உவமை அணி அழகும் அகவல், விருத்தம், வெண்பா முதலிய யாப்பழகும் களிநடம் புரியக் கண்டேன்; அகமகிழ்ச்சி, மிகக் கொண்டேன்; கடவுளர் பற்றிய கவிதைகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறும் என்று நம்புகிறேன். பெருங்கவிக்கோ அவர்களின் தமிழ்ப் பணியும் தமிழர் நல வேட்கைப் பணியும் தழைத்தோங்கிட வாழ்த்துகிறேன்.

மு.தங்கராசன்

(கற்பனை மலர்கள் (சிறுகதை))

30.1.1996

"கற்பனை மலர்கள்' ஆம்! ஆராய்ந்து பார்த்தால் "ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்குமே கற்பனை மலர்கள்தான். கலைஞன் என்னும் தோட்டத்தில் பூத்த கவினமலர்கள் தானே கலைகள். எனவே தான் வள்ளலார் "கலையுரைத்த கற்பனையே' எனப் பாடுகிறார். எனினும் இலக்கியக் கலைக்கும் கற்பனைக்கும் இன்னும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. புலவன் நெஞ்சம் என்னும் பூங்காவில் இலக்கிய மலர் பூக்கின்றது; உவகை, அவலம், இழிவு, வியப்பு, வீரம், வெகுளி, அச்சம், நகை ஆகிய எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாகிய (உணர்ச்சி) மணம் பரப்புகின்றது; செய்யுள் அல்லது உரைநடை ஆகிய வடிவம் என்னும் இதழ்களைக் கொண்டிலங்குகிறது; கற்பனை என்னும் வண்ணத்தால் கட்டழகு பெறுகின்றது.

இலக்கியக்கலைக்கு எழில் கூட்டும் கற்பனை என்னும் சொல்லைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன்முதலாகத் திருமூலர் தான் கையாளுகின்றார். எனினும் அவருக்கு முந்திய தமிழ் இலக்கியங்கள் புனைவு, படைத்தல், கட்டுரை போன்ற சொற்கள் வாயிலாக இப்பொருண்மையை உணர்த்துகின்றன. கற்பனை என்பது உள்ளத்தின் படைப்பு; எண்ணத்தின் விளைவு. எனவே தான் சேக்கிழார் பெருமான் "கற்பனை கடந்தசோதி' என்று கடவுளைக் குறிப்பிடுகின்றார். இலக்கண நூல்களில் தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய அறுவகை இலக்கணம் என்ற நூல்தான் கற்பனைக்குரிய இயல்புகளை விளக்க முயல்கின்றது. "கற்பனை புலவோர் கருதினளவாம், அஃதையும் விரித்திடில் அனந்தம் ஆமே' என்று அவ்விலக்கணம் பேசும்.

இலக்கிய வகையில் ஒன்றான கதைக்கும் கற்பனைக்கும் உள்ள இணைபிரியாத தொடர்பைக் "கற்பனை ஊற்றாம் கதையின் புதையல்' என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தம் குருவாகிய பாரதியைப் பாராட்டுமிடத்துக் கூறுகின்றார். கதை என்னும் சொல் தமிழில் பெயர்ச் சொல்லாகவும் வினைச்சொல்லாகவும் விளங்கும் தன்மையது. சிறுகதை, பெருங்கதை,

தொடர்கதை, கட்டுக்கதை ஆகிய தொடர்களில் கதை என்பது மையச் சொல்லாக உள்ளது. இலங்கைத் தமிழில் கதை என்பது வினைச் சொல்லாகவும் விளங்கும்.

சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் கதை என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறார். சிலப்பதிகாரப் பதிக உரையில் காதை, காண்டம் ஆகிய காப்பிய உறுப்புகளை விளக்கும்போது கதை என்பது பொய்ப்பொருள் புணர்த்துக் கூறுவது. என்னை? "கதை எனக் கருதல் செய்யான்; மெய்யெனத் தானும் கொண்டான்" (சீவகசிந்தாமணி, பா. 214) என்றமையானும் வழக்கினுள்ளும் "இஃது ஒரு கதை என்ப ஆகலானும்' என்று கூறுகிறார். இக்காலத் தமிழகராதி கதை என்பதற்கு ஏதேனும் ஒரு செய்தியை, நிகழ்ச்சியை அல்லது கற்பனையான ஒன்றை மையமாக வைத்துச் சுவையுடன் சொல்லப்படுவது என்றும், நம்ப முடியாத விவரிப்பு என்றும், விவாதத்துக்குள்ளான விஷயம் என்றும், வாழ்க்கை என்றும் விளக்கம் கூறுகின்றது. இவ்விளக்கங்கள் கதைக்கும் கற்பனைக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பையும் இயல்பையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

"கற்பனை மலர்கள்' என்னும் இந்நூல் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பு. இந்நூல் மு.தங்கராசன் என்னும் தமிழ்ப் புகழ்ப் பூத்த தனிமலராகும். கவிஞர் மு.தங்கராசன் சிங்கப்பூரில் தமிழாசிரியர் பரம்பரை ஒன்றைத் தோற்றுவித்த தலைமையாளர். இவர் தந்தையாரும் ஒரு தமிழாசிரியர். இவரும் ஒரு தமிழாசிரியர் இவர் தனயன்மார் மூவரும் தமிழாசிரியர்கள். பிள்ளைகளைத் தமிழ்த் தாய்க்குத் தந்ததுடன் பிறவற்றாலும் தமிழ்ப்பணியாற்றிய பெருமகனார். இவர் உள்ளம், உரை, உடல் ஆகிய மூன்றாலும் தமிழ் உணர்வு மிக்கவர். எண்ணத்தாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் சிங்கையில் இனிய தமிழ்த் தொண்டாற்றுபவர். இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று துறைகளுக்கும் பணியாற்றிய முத்தமிழ்ச் செல்வர். கவிதை, உரைநடை ஆகிய இரண்டின் வழியாகவும் இலக்கியப் பணியாற்றியவர். இவர் இயற்றி வெளியிட்ட கவிதை நூல்கள் ஐந்து; அணிகலன் (1985); மகாந்தம் (1988), உதயம் (1988), மாதுளங்கன் (1989), பனித்துளி (1992), பொய்கைப் பூக்கள் (1992). இவர் எழுதி வெளியிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகள் மூன்று பூச்செண்டு (1985), மலர்க்கொத்து (1988), சிந்தனைப் பூக்கள் (1988). இந்நூற்பெயர்களனைத்தும் மலரோடும் கனியோடும் தொடர்புடையனவாக அமைந்து தமிழ்த் தாய்க்கு அணிகலன்களாக உள்ளன. "கவிக்குலம் போற்றும் தமிழவேள்' என்னும் தொகுப்பு நூல்வழித் தமிழவேள் சாரங்கபாணி அவர்களுக்குத் தமிழஞ்சலி செலுத்தியவர் மு.தங்கராசன். தமிழவேள் நாடக மன்றத்தை உருவாக்கி இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை நடத்தி வரும்

நற்பண்பாளர். நன் மாணாக்கர் பலரை உருவாக்கிய நல்லாசிரியர். மொத்தத்தில் சிங்கையில் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழர்க்கும் சீரிய தொண்டாற்றும் சால்பினர் தங்கராசனார்.

இவர் எழுதிய இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் - கற்பனை மலரில் - ஆறு சிறிய கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருவிளக்கும் தெருவிளக்கும், விடியல், ஆத்மார்த்தங்கள் அழிவதில்லை, நம்பிக்கை, அபூர்வ நண்பர்கள், தூரத்துப் பார்வையில் ஆகிய இக்கதைகள் ஆறும் சிங்கப்பூர்ப் பின்னணியில் அமைந்தவை. ஆசிரியரின் அனுபவ வெளிப்பாடுகளாக அமைந்தவை. வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அறிவுரைகள் பலவற்றை வழங்குபவை. ஆசிரியரின் தமிழறிவைப் புலப்படுத்துபவை. படிப்பவரை நல்லாற்றுப்படுத்தும் பயன் நோக்கையே மையமாகக் கொண்டவை. இலக்கியச் சுவையை மேம்படுத்தக் கலைநோக்கும் கற்பனைநோக்கும் எவ்வளவு இன்றியமையாதவை என்பதைப் படிப்பவர்கள் எளிதில் உணரும் வண்ணம் செப்பும் இயல்புடையவை.

இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பைத் தமிழுலகம் ஏற்று இந்நூலாசிரியர்க்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

கவிஞர் தங்கராசனார் தமிழ்ப்பணி தழைக்க வாழ்த்துகிறேன்.

பார்வதி பூபாலன்

(இளவேனிற் பூக்கள்)

12.11.1996

இளவேனிற் பூக்கள்! இன்றமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பு; இதற்கேற்றதொரு தலைப்பு. இளவேனில் தமிழர் கண்ட அறுவகைப் பருவங்களில் பெருமை மிக்கது; ஆற்றல் கொண்டது; ஏற்றம் உடையது; இன்பம் விளைவிப்பது. எனவேதான் நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவடிகள் "மன்னன் மாரன் மகிழ்துணையாகிய இன்னிள வேனில்' என்று இளவேனிலைப் பாராட்டிப் பாடுகிறார். காதற் கடவுளாம் காமனுக்குத் துணையாக இருப்பது இளவேனிற் காலம் என்பது இளங்கோவடிகளின் கருத்தாகும். தொண்டுகு உய்யவந்த தோன்றலாகிய திருநாவுக்கரசர் இறைவன் இணையடி நீழலை நினைத்துப் பாடும்போது

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்

விசு தென்றலும் வீங்கிந வேனிலும்

மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே

ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே'

என்று குறிப்பிடுகின்றார். உடலுக்கு ஊற்றின்பம் தரும் இளவேனில் உள்ளத்திற்கு எல்லை இல்லா இன்பம் தரும். இறைவன் இணையடிககு உவமை ஆவதை இப்பாடலில் காண்கிறோம். சிற்றின்பத்திற்குத் துணையாகவும் பேரின்பத்திற்கு உவமையாகவும் இருப்பது இளவேனில் அன்றோ? இவ்வாறே தமிழர் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் தலைமை இடம்பெறும் தகுதிபெற்ற பூக்களும் கடவுளோடும் காதலோடும் தொடர்பு பெற்றிருப்பதை வள்ளுவரின் தெள்ளுதமிழ்க் குறள் "மலர்மிசை ஏகினான்' என்றும் "மலரினும் மெல்லிது காமம்' என்றும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பூக்களுக்கும் பாக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. புவின் இதழ்களே பாவின் சொற்கள்; புவின் மணமே பாவின் உணர்ச்சி; புவின் வண்ணமே பாவின் கற்பனை; புவின் அழகிய வடிவமே பாவின் யாப்பமைதி; புவின் நறுந்தாது, பாவின் கருத்து, பூக்களால் பூமாலை கட்டுவது போலப் பாக்களால் பாமாலை கட்டலாம்.

இப்படிக் கட்டிய நறுந்தமிழ்ப் பாமாலையே இளவேனிற் பூக்கள் என்னும் இந்நூலாகும்.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களை இயற்றித் தொகுத்து அளித்திருப்பவர் சிங்கப்பூர்ச் செந்தமிழ்க் கவிஞர் திருமதி பார்வதி பூபாலன் அவர்கள். திருமதி பார்வதி சிங்கப்பூரில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். தமிழ்மொழி அறிவும் தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் தமிழ் கற்பிக்கும் திறனும் மிக்க திருமதி பார்வதி தமிழுணர்வும் தமிழர் முன்னேற்றத்தில் ஆர்வமும் கொண்டவர். சென்னை மாணவர் மன்றம், அகில மலேயா தமிழாசிரியர் சங்கம் ஆகியவற்றின் சார்பில் நடைபெற்ற தமிழ் மணி வகுப்பில் படித்துச் சான்றிதழ் பெற்றவர். கல்விக் கழகம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர்களுக்காக நடத்திய உயர்கல்வியியல் சான்றிதழ்ப் பணியிடைப் பயிற்சியில் சிறப்புத் தகுதி பெற்றுத் தேறியவர். எழுத்தாற்றலும் சொல்லாற்றலும் மிக்கவர். தேசிய கல்விக் கழகத்தில் பகுதிநேர விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர். தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைத்துப் படித்து அதன் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அறிந்து அதில் கூறும் வடிவங்களைத் தம் இதயத்தில் பதித்து அவற்றைப் பல்வேறு பொருள்களில் கொண்டும் கவிதையாற்றலை இவர் இயற்றி வெளியிட்டுள்ள இளவேனிற் பூக்கள் என்னும் இக்கவிதை நூலில் காணலாம்.

இளவேனிற் பூக்கள் என்னும் இக்கவிதை நூலில் பாக்கள் மொழி, நாடு, சான்றோர், இயற்கை, பொது என்னும் ஐந்து பிரிவுகளில் பகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. இப்பாகுபாடு பாடுபொருளை மையமாகக் கொண்டெழுந்த பாகுபாடு ஆகும். "பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே" என்னும் சான்றோர் வாக்கு இயற்கையின் அடிப்படையில் எழுந்த பொதுச் சட்டம் அல்லவா?

மொழி எனும் பிரிவில் தமிழ்த்தாயைத் திருத்தசாங்கம் பாடி அறிமுகப்படுத்தி, தமிழம்பாவை வழி நம்மைத் தட்டி எழுப்பி அவளை வணங்குமாறு அறிவுறுத்திப் பயில்தொறும் உயிர் வளர்க்குமாறு அவளை வேண்டி, அவள் மலர்ந்த தாளினைச் சேவிக்க வைப்பதுடன் தமிழின் தனித்தன்மைகளையும் தமிழ் பத்து எனப் பாடிப் பரவுகிறார் கவிஞர் பார்வதி. பாரதி பாடிய பாரத தேவியின் திருத்தசாங்கம், மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவெம்பாவை, இளங்கோவடிகள் பாடிய அம்மாளை ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு இக்கவிதைகளில் செவிநுகர்கனி வாக்காகத் திகழ்கின்றது. தமிழ்த்தாயின் நாடு பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

சோலை மரகதமே! செந்தமிழாள் நாடுதான்

வேலைக் குமரிமுதல் மேரிடையாம் - மேலும்

மலையகம், ஈழம் வளஞ்சிங்கை யாவும்

தலைமகள் ஈடெனச் சாற்று

என்று தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் தற்போது விரிந்து நிற்பதையும் கவிஞர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

நாடு என்னும் பிரிவில் துவங்கும் பரிதியைப் போன்று இலங்கும் சிங்காரச் சிங்கை நாடு இம்பரை மயங்கச் செய்யும் இயல்புகளையும், தூங்காத் துறைமுகத்தின் பாங்கினையும், வான்புகழ் ஈட்டிடும் அதன் வனப்பினையும் கவிஞர் பார்வதி சித்திரிக்கும் அழகு மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. உவமை அழகும் ஓசை அழகும் உணர்ச்சி அழகும் பழகு தமிழில் பளிச்சிடுகின்றன. "உள்ளுவதற்கு அரியதாக உருவத்தால் சிறியதாக தெள்ளுதமிழ்க் குறளைப் போலத் திகழ்கின்ற அழகு நாடு" என்னும் கவிதை அடிகளில் சிங்கப்பூரின் சிறப்பைச் சித்திரிக்கும் உவமையாகக் கடுகைத் துளைத்தேழ்கடலைப் புகட்டிய குறள் இடம்பெறுவது அருமையிலும் அருமை.

சான்றோர் என்னும் பிரிவில் வள்ளுவர், இளங்கோவடிகள், பாரதி, பாரதிதாசன், அண்ணா, திரு.வி.க., உ.வே.சா., தமிழவேள் கோசா ஆகியோரைப் பற்றிய பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவர்களின் இலக்கியச் சிறப்பும் தமிழ்ப் பணியும் அரிய கருத்துகளும் கவிதைகளின் பாடுபொருளாக நல்ல வடிவத்தில் திகழ்கின்றன. ஆவியில் சேர்ந்தான் அறி என்பது நல்ல கற்பனைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இயற்கை என்னும் பிரிவில் திங்களும், செங்கதிரும், சோலையும் கடலும் இடம்பெறுகின்றன. மேலும் இயற்கையின் மாற்றத்திற்கும் தோற்றத்திற்கும் பலவகைக் காரணங்களைக் கற்பிக்கும் வகையில் ஏனோ? என்னும் தலைப்பு அமைந்துள்ளது.

காலையிலே பொன்மஞ்சள் பூசிக்

கவின்நிறைந்த பொன்மகளாய்த் தோன்றிச்

சோலையிலே பல்வண்ணம் கொண்டு

சிந்தையள்ள நடைபயின்ற வானே!

மாலையிலே ஒளியெல்லாம் மாறி

மதிமுகமே சிவந்திடுதல் ஏனோ?

வேலையின்றித் திரிகின்றார் கண்டு

வெகுளிமிகக் கொண்டதனால் தானோ?

இயற்கையை மையமாக வைத்துக் கவிஞர் உரைக்கும் கருத்துகள் பல சமூகச் சிந்தனையைப் பற்றியனவாகவுள்ளன.

பொது என்னும் பிரிவில் சமூகம், இனம், தாய், பொங்கல், வாழ்த்து, கண்ணீர், தீ முதலிய பல தலைப்புகளில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கண்ணீர் என்னும் தலைப்பிலுள்ள முகில், கடல், மலர், மாந்தர் விடும் கண்ணீர் பற்றிய கவிதைகள் சிறப்பாகவுள்ளன. இப்பகுதியிலுள்ள "வாழ்த்தாய் நெஞ்சே" என்னும் கவிதைச் சங்கத் தமிழின் திட்பத்தையும் நுட்பத்தையும் நடையாலும் பொருளாலும் தெளிவாகக் காட்டும் இயல்புடன் திகழ்கிறது.

இந்நூலிலுள்ள கவிதைகள் பலவகை யாப்பு வடிவத்தைக் கொண்டிருப்பது இதற்கொரு சிறப்பு எனலாம். வெண்பா, ஆசிரியப்பா, விருத்தம் முதலிய பலவகையாப்பு வடிவங்களில் பலவகைச் சந்தங்களையும் கவிஞர் பார்வதி கையாண்டுள்ள திறம் போற்றுதற்குரியது. கவிதையில் வரும் சொல்லாட்சி இவரது இலக்கியப் புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாயுள்ளது.

பொதுவாக இளவேனிற் பூக்கள் என்னும் நூலிலுள்ள கவிதைகள் உள்ளடக்கத்தாலும் உருவத்தாலும் உணர்த்தும் முறையாலும் பழமையிற் புதுமையும் புதுமையிற் பழமையும் கலந்து இணைந்து இலங்கும் இயல்பின. தொட்ட இடங்களில் எல்லாம் இலக்கியச் செல்வாக்குத் தட்டுப்படும் தன்மையன. மரபுநெறி போற்றி நிற்கும் மாண்பின. இத்தகைய நூலை ஆக்கிய திருமதி பார்வதி பூபாலன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிங்கைக் குடியரசில் சிறந்த பெண் கவிஞராகத் திகழும் பெருமை அவருக்கு உண்டு. அவர் இதுபோன்று இன்னும் பல நூல்கள் எழுதி

வெளியிட வேண்டுகிறேன். இந்த நூலை வாங்கிப் படித்துத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்
அவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

செவ்வியன்

(சிங்கப்பூரில் தமிழர்களும் தமிழும்)

7.11.1996

தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் திலகமெனத் திகழும் சிறப்புடைய ஒரு சிறு தீவு சிங்கப்பூர். எனினும் அது செல்வச் செழிப்பும் செம்மையான ஆட்சியும் மிக்க நாடு. இந்நாட்டின் மக்கள்தொகையில் 7.1 விழுக்காட்டினர் இந்தியர்கள். இவர்களில் ஏறத்தாழ 65 விழுக்காட்டினர் தமிழர்கள். சிங்கையில் வாழும் தமிழர்களின் வளமான நிலையை எண்ணி "சிங்கையில் தான் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்" என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டதாகக் கூறுவர். சிங்கப்பூரின் இன்றைய நல்வாழ்விற்கும் ஏற்றமிக்க வளத்திற்கும் தமிழ்ச் சமுதாயமும் ஒரு கணிசமான பங்காற்றியுள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழர்களின் தாய்மொழியான தமிழைத் தன் அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாகக் கொண்டு அதன் நலத்திற்கும் உயர்வுக்கும் பணியாற்றுவதில் சிங்கப்பூர் முன்னணியில் நிற்கிறது. சிங்கை அரசாங்கத்தின் இருமொழிக்கொள்கை காரணமாக இன்று சிங்கப்பூரில் தொடக்கப்பள்ளி முதல் தொடக்கக் கல்லூரி வரை தமிழ் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 18,000. இவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் ஏறத்தாழ ஐநூறு ஆகும். தமிழ் கற்றல் - கற்பித்தலுக்கு வேண்டிய பாடத்திட்டம், பயிற்றுமுறை, பயிற்றுகருவிகள் உருவாக்கும் பணியிலும் சிங்கப்பூர் பல சிறந்த சாதனைகளைப் படைத்திருக்கிறது. தமிழ் பயிற்றுவதற்குரிய பயிற்று கருவிகள் பலவற்றைத் தொழில்நுட்பத்தின் துணைகொண்டு படைப்பதில் சிங்கப்பூர் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. கணினிக்கான தமிழ் விசைப்பலகை ஒன்றை உருவாக்கியதையும், இண்டர்நெட் எனப்படும் கணினி இணைப்பு வழி தமிழ்மொழி இலக்கியம் ஆகியவற்றை உலகிடைப் பரப்பும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் இங்குக் குறிப்பிடலாம். தமிழகத்திலிருந்து 100 தமிழாசிரியர்கள் சிங்கப்பூர்ப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிச் செல்வச் சிறப்புப் பெறும் வாய்ப்பும் அண்மையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு நூற்றாண்டு வரலாற்றைக் கொண்ட சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம் சிங்கைக் குடியரசு ஆட்சியில் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம் எனப் பலவகைப் படைப்பிலக்கிய வகையிலும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் "ஆசியான் விருது" எனப்படும் சிறப்பினைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வாங்கித் தரும் வாய்ப்பினை வழங்கியுள்ள நாடு சிங்கப்பூர் நாடே. ஆசியான் கூட்டமைப்பில் தமிழ்க் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதும் சிங்கப்பூர் தான் என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும்.

இத்தகைய "சிங்கப்பூரில் தமிழர்களும் தமிழும்" என்னும் தலைப்பில் கவிஞர் செவ்வியன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்நூல் விரிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். இந்நூல் இரு பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. முதல்பகுதி சிங்கப்பூர்த் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் தமிழர் அமைப்புகளின் பணிபற்றியும் பேசுகிறது. இரண்டாம் பகுதி தமிழ் இலக்கியம் பற்றிக் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகம், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் என்னும் சிறு தலைப்பில் பல செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருகின்றது. சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கவிதைதான் சிறப்பிடம் பெற்று திகழ்கிறது. எனவே அதன் பாடுபொருளை இந்நூலாசிரியர் மொழி, இயற்கை, காதல், இனம், நாடு, சமுதாயம், சாதியும் மதமும், பகுத்தறிவு, முயற்சி திருவினையாக்கும், அறிஞர்கள், உழைப்பாளர் தினம், சிறுவர் இலக்கியம், இலக்கியச்சுவை, நூல் ஏறாக் கவிதைகள், புதுக்கவிதை எனப் பல பிரிவுகளில் பகுத்து செய்திகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் ஆங்காங்கே எடுத்துக்காட்டிச் சிங்கைக் கவிதைகளுடன் ஒப்புநோக்கியும் கூறியுள்ளார். இதன்வழிக் கவிஞர் செவ்வியனின் இலக்கியப் புலமை நன்கு பளிச்சிடுகின்றது. இதனால் இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் இரண்டு நாட்டு இலக்கிய இன்பமும் பெறமுடிகின்றது. நூல் ஏறாக் கவிதைகள் என்னும் தலைப்பில் நூல் வடிவம் பெறாக் கவிதைகளைச் சேர்த்திருப்பது போற்றத்தகுரியது.

சிறுகதைகள் பற்றிய பகுதியில் சிறுகதைகளின் சுருக்கமும் கொடுத்திருப்பதுடன் அவற்றின் சிறப்பினையும் ஆங்காங்கே ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நாடகம் பற்றிய விபரமும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஏறத்தாழ 160க்கு மேற்பட்ட நூல்களை வாங்கிப் படித்துச் செய்திகளைத் தொகுத்துள்ளார் கவிஞர் செவ்வியன்.

இந்நூலாசிரியரான கவிஞர் செவ்வியன் தமிழகத்தில் அரசாங்கப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர். தணியாத தமிழார்வம் மிக்கவர். நல்ல கவிஞர். ஆய்வுகள் நடத்திக் கட்டுரைகள் எழுதும் ஆற்றல் மிக்கவர். நான்கைந்து நூல்கள் எழுதிய நல்லாசிரியர். பொதுப் பணியாளர். தமிழர் உயர்வுக்கு அயராது பாடுபடும் அன்பர். இவர் சிங்கப்பூரில் இருக்கும் தம் மகள் வீட்டுக்கு வந்து பேரன் பேர்த்தியருடன் பொழுதைக் கழிக்க முயன்றபோது சிங்கைவாழ் தமிழர்கள் பற்றியும் சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் ஒரு நூல் எழுத வேட்கை கொண்டார். உடனடியாகத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், ஆர்வலர்கள், அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், அமைப்புகளைச் சார்ந்தவர்கள் ஆகிய பலதிறப்பட்டவர்களைச் சந்தித்துக் "கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி' எனத் தகவல்களைத் தொகுக்க முயன்றார். நூல்களை வாங்கிச் சேர்த்துத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். இவ்வளவு விரைவில் இத்தகைய பெருநூலை எழுதி முடிப்பார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இவரது முயற்சியும் பணியும் போற்றத்தக்கவை. இந்நூல் சிங்கப்பூரில் தமிழர் முன்னேறவும் இலக்கியப் பயிர் செழித்து வளரவும் உரமூட்டும் என நம்பலாம். ஏனைய நாடுகளில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாகவும் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். இந்நூலைத் தமிழ்பெருமக்கள் வாங்கிப் படித்துச் சிங்கைத் தமிழர் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் அறிய முயல்வார்களாக.

வி.ஆர்.பி.மாணிக்கம், லோசினி

(சிங்கப்பூரில் தமிழ்க்கவிதை)

09.08.1996

கலைகளிற் சிறந்தது கவின்கலை; கவின் கலைகளில் சிறந்தது இலக்கியக்கலை; இலக்கியக் கலையில் ஏற்றம் பெற்று இலங்குவது கவிதைக் கலை. இத்தகைய கவிதைக்கலை அனுபவம் என்பது கேட்டின்புறுதல், படித்தறிதல், சுவைத்து மகிழ்தல், பாராட்டிப் போற்றல், திறனாய்ந்து தெளிதல், படைத்தளித்தல் எனப் பல திறப்பும். இவற்றுள் கேட்டின்புறுதல் என்பது கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் களிப்பருளும் இயல்பினது; படித்தறிதல் கற்றவர்க்கு மட்டுமே பயனளிப்பது; சுவைத்து மகிழ்தல் கற்றவரில் சிலரால் மட்டுமே செய்யக்கூடியது; பாராட்டிப் போற்றல் அச்சிலரில் நன்னெஞ்சம் அரிய பண்பும் உடையவர்க்கு மட்டுமே உரியது; திறனாய்ந்து தெளிதல் என்பது குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடும் ஆய்வாளர் மட்டுமே ஆற்றக்கூடிய செயலாகும். படைத்தளித்தல் என்பதோ கருவிலேயே திருவுடைய கவிஞர்களால் மட்டுமே செய்யக்கூடியதாகும். கேட்டின்புறுதலும் படித்தறிதலும் கவிதையை அனுபவிக்கும் முறையையும், சுவைத்து மகிழ்தலும் பாராட்டிப் போற்றலும் கவிதையைக் கனிவுடன் நுகரும் இயல்பையும், திறனாய்ந்து தெளிதல் என்பது கவிதையை மதிப்பிடும் தன்மையையும், படைத்தளித்தல் என்பது கவிதை இயற்றும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்துகின்றன. இவற்றுள் பாராட்டிப் போற்றுதல் என்பது கவிதையின் நல்லியல்புகளைக் கண்டறிந்து பாராட்டிக் கவிஞர்களைப் போற்றும் தகைமை உடையது. எனவே இது கவிதைப் பயிர் வளர்ந்து செழிக்க நீர் ஊற்றும் செயலுக்கு நேரான ஒன்றாகும். அந்த வகையில் அமைந்த நூல் "சிங்கப்பூரில் தமிழ்க் கவிதை" என்னும் இச்சிறிய நூலாகும்.

இந்நூலாசிரியர் இருவர்; இவர்களில் ஒருவர் திரு.வி.ஆர்.பி.மாணிக்கம்; மற்றவர் செல்வி மா.லோசினி. முன்னவர் தந்தையார்; பின்னவர் அவர்தம் அருமைத் திருமகளார். தந்தையும் மகளும் இணைந்து - இரு தலைமுறையினர் சேர்ந்து உருவாக்கிய நூல் என்னும் பெருமை இதற்கு உண்டு. திரு.வி.ஆர்.பி.மாணிக்கம் சிங்கப்பூரில் யீசுன் தொடக்கக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கல்வித் துறையில்

கற்றல் / கற்பித்தல், பாடத்திட்டம், பயிற்றுகருவி உருவாக்குதல், மதிப்பீடு செய்தல், ஆய்வு நடத்துதல், மாணவர் நலம் பேணுதல், தமிழாசிரியர் பணியை மேம்படுத்துதல் முதலிய பல்வேறு நிலைகளில் சிறக்கப் பணியாற்றிய செந்தமிழ் மாணிக்கமாகத் திகழ்பவர். சிங்கப்பூரில் முதல் உலகத் தமிழாசிரியர் மாநாட்டினையும் முதல் தமிழ்மொழி வாரத்தையும் முன்னின்று நடத்தியவர். சமுதாயப் பணிகள் பலவற்றில் ஈடுபட்டுப் பொதுப்பணிச் செம்மல் என்னும் பாராட்டு விருதும் பெற்றவர். அயரா முயற்சியும் தணியாத தமிழார்வமும் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையும் உடையவர். யீசுன் தொடக்கக் கல்லூரியில் இவர் ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழி இலக்கியம் பற்றி நடத்திவரும் மாணவர் கருத்தரங்கு முயற்சி பலரது பாராட்டினைப் பெற்ற ஒன்றாகும். செயலாற்றலும் சிந்தனை ஆற்றலுமிக்க இவர் சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியிலும் நலத்திலும் ஈடுபாடு மிக்கவர். இவர் தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிதைகளைப் பற்றி ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரை படித்தார். நூலாசிரியர்களுள் இன்னொருவரான செல்வி மா.லோசினி சிங்கையில் புதுமுக வகுப்புக் கல்வி முடித்து விட்டுத் தமிழகம் சென்று மதுரை பாத்திமா கல்லூரியில் தமிழில் இளங்கலைப் பட்டம் முதல் வகுப்புத் தேர்ச்சியுடன் பெற்றிருக்கிறார். இப்போது வேடி டோக் கல்லூரியில் தமிழில் முதுகலைப் பட்டத்திற்குப் பயின்று வருகிறார். இவரும் தம் தந்தையாரைப் போலத் தமிழார்வமும் தமிழ்க் கல்வியில் தணியாத வேட்கையும் உடையவர். நன்மாணாக்கர் என்று தமிழகப் பேராசிரியர்களால் போற்றப்பட்டவர். சிங்கப்பூரில் மாணவர் நிலையில் முதன்முதலாகத் தமிழகம் சென்று பயின்று தமிழ்மொழியில் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றவர் என்று இவரைப் பாராட்டலாம். இவரும் தம் பட்ட வகுப்புப் படிப்பில் ஒரு கூறாகச் சிங்கைத் தமிழிலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வு மேற்கொண்டவர்.

இத்தகைய இருவரால் உருவாக்கப்பட்ட இந்நூலில் மூன்று கட்டுரைகள் உள்ளன. ஒன்று காலக் கண்ணோட்டத்தில் சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிஞர்களைப் பொதுநிலையில் பாராட்டிப் போற்றுகிறது. மற்றொன்று சிங்கப்பூர்க் கவிஞர்களில் "ஆசியான்" இலக்கியச் சிறப்பு விருது பெற்ற கவிஞர் பரணின் நான்கு கவிதை நூல்களின் காணப்படும் பாடுபொருள் பற்றி விரிவாகப் பாராட்டிப் பேசுகிறது. மூன்றாவது சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் முருகதாசன் பாடிய அழகோவியம் என்னும் சிறுகாவிய நூலைப் பாராட்டிப் போற்றுகிறது. இக்கட்டுரைகளில் நூலாசிரியர்கள் தமிழகக் கவிஞர்கள் பலரைப் பொதுநிலையிலும் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர்களைச்

சிறப்பு நிலையிலும் எடுத்துக்காட்டி விளக்குகின்றனர். சிங்கப்பூர்க் கவிதைகளின் பாடுபொருளை விரிவாகப் பல நோக்கில் ஆராய்ந்துள்ளனர். தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் உள்ளவர்கள் சிங்கப்பூர்க் கவிதைகளைச் சுவைக்க இந்நூல் வழிவகுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எதிர்காலத்தில் இந்நூலாசிரியர்கள் சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிதைகளில் காணப்படும் உருவம், உணர்த்தும் முறை ஆகிய கூறுகளையும் ஏனைய இலக்கிய வகைகளையும் திறனாய்வு நோக்கில் ஆராய்ந்து நூல்கள் எழுத வேண்டும் என்பது என் வேட்கை; வேண்டுகோள். இந்நூல் வழிச் சிங்கையில் தமிழ்க்கவிதைப் பயிர் செழித்துத் தழைக்க வழிசெய்த நூலாசிரியர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன். இந்நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறும் என்று நம்புகிறேன். இதன் வழி நூலாசிரியர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

பி.பி.காந்தம்

(தூரதேசங்களில் சுகமான பயணங்கள்)

27.11.1995

பயணம் என்பது ஒரு கலை. அதிலிருந்து முகிழ்த்ததே பயண இலக்கியம். பயணம் என்னும் சொல் பழந்தமிழில் செலவு என வழங்கப்பட்டது. ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்துக்குச் செல்வதை மையமாகக் கொண்டதாதலின் பயணம் என்பது செலவு எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலுள்ள செலவழுங்குதல் (பயணத்தைத் தற்காலிகமாகத் தவிர்த்தல்) என்னும் அகப்பொருள் துறை இதனை உணர்த்தும். வடமொழியில் பயணம் என்பது யாத்திரை என வழங்கப்பெறும். சமயச் சார்புடைய புனிதப் பயணம் தமிழில் யாத்திரை ஆயிற்று. திருவாசகத்திலுள்ள யாத்திரைப் பத்து என்னும் பகுதி இதனை வலியுறுத்தும். இக்காலத்தில் பயணத்தைச் சுற்றுலா எனவும் அழைக்கின்றனர்.

பல்வேறு இடங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர்கள் அவ்விடங்களைப் பற்றியும் அவ்விடங்களில் தமக்கேற்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றியும் சுவையும் நயமும்படப் படிப்பவர்க்குச் சோர்வு ஏற்படாதவாறு சொற்களால் படைத்துக் காட்டுவதே பயண இலக்கியமாகும். பயண இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளனுக்கு எதனையும் கூர்ந்து பார்க்கும் இயல்பும், ஆர்வத்தோடு நினைவு கொள்ளும் ஆற்றலும், கண்ட காட்சிகளையும் இடங்களையும் படிப்போர் மனத்தில் பதியும் வண்ணம் வருணிக்கும் வல்லமையும், சுவைபட விளக்கும் சொல்லாற்றலும் இருக்க வேண்டும். பயணத்துக்குரிய நாட்டை அடைவதற்குரிய வழிகள், அங்குள்ள மக்கள் வரலாறு, அம்மக்களிடையே காணப்படும் பழக்க வழக்கங்கள், நடை, உடை, பாவனை, உணவு, மொழி, கலை, விழாக்கள், தொழில்கள், பொழுதுபோக்குகள், விளையாட்டுகள், வாழ்வியல் முறை, கல்வி, நாட்டில் காணப்படும் கோயில்கள், கோட்டை, கொத்தளங்கள், அரண்மனை, ஓவியக்கூடங்கள், இயற்கைக் காட்சிகள், அறிவியல் முன்னேற்றம், அரசியல் அமைப்பு முதலிய பலவற்றை உள்ளடக்கியதே பயண இலக்கியம். இருப்பினும் இவையனைத்தையும் விவரங்களாகத் "தான்" கலவாது, தந்தால் - தன் அனுபவம் புலப்படாமல் தந்தால் - அது பயண நூலாக - பயணவிவரக் கையேடாக-அமையுமே ஒழியப் பயண

இலக்கியமாகாது. எனவே பயண இலக்கியப் படைப்பாளன் தான் கண்ட காட்சிகள், செய்திகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்காமல் சுவையானவற்றை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துச் சொல்லுதல் வேண்டும். அப்படிப் படைக்கப்படும்போதுதான் அது படிப்பவர்க்கு இன்பமூட்டும், படிப்பவர் உள்ளத்தை விரிவடையச் செய்து பண்படுத்தும். படைத்தவன் பெற்ற இன்பத்தைப் படிப்பவரும் பெறத் தூண்டும். பயணம் மேற்கொள்ள வழிகாட்டும்.

சங்ககால நூலாகிய பத்துப்பாட்டில் காணப்படும் ஆற்றுப்படை நூல்களே இக்காலப் பயண நூல்களுக்கு முன்னோடி என்பர் அறிஞர். எனினும் இந்நூற்றாண்டில் தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.கல்யாண சுந்தரனார் எழுதிய "எனது இலங்கைச் செலவு" என்னும் கட்டுரையே பயண இலக்கியத்தின் தோற்றுவாயாக அமைந்தது. இதனைப் பின்பற்றித் தமிழில் நூற்றுக்கணக்கான பயண இலக்கிய நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. தமிழகத்தில் நெ.து.சுந்தரவடிவேலு, சோமலெ, கல்கி, தேவன், மணியன் முதலியோர் பயண இலக்கிய உலகில் புகழ்பெற்றவர்கள். மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்திய ஆய்வியல் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய தனிநாயக அடிகளார் "ஒன்றே உலகம்" என்னும் பயணக் கட்டுரை இலக்கியம் படைத்துள்ளார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் முருகு சுப்பிரமணியன் "தமிழ்நேசன்" நாளிதழில் பயணக் கட்டுரை எழுதினார். சிங்கப்பூரில் சர்மாவும் சுதர்மனும் பயணக் கட்டுரை இலக்கியம் படைத்துள்ளனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து இப்போது வெளிவரும் நூல் பி.பி.காந்தம் அவர்கள் எழுதிய "தூரதேசங்களில் சுகமான பயணங்கள்" என்னும் இந்நூலாகும்.

திரு.பி.பி.காந்தம் அவர்கள் மலேயாவில் தோன்றிச் சிங்கப்பூரில் காவலர் துறையில் "இன்ஸ்பெக்டராக"ப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தமிழ்மொழி என்னும் காந்தத்தால் ஈர்க்கப்பெற்று தம் ஓய்வு நேரங்களில் தமிழ் பயின்றவர். தம் பதினாறாவது வயது முதல் கட்டுரைகள், நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள் எழுதித் தமிழ்நேசன், ஜனநாயகம், தமிழ் முரசு ஆகிய நாளிதழ்களில் வெளியிட்டவர். அகில மலாயாத் தொழிற் சங்கக் கட்டட நிதி திரட்டத் "தீர்ப்பளியுங்கள்" என்ற நாடகத்தைத் தாமே எழுதி நடித்தவர். சிங்கைக் குடியரசின் வெள்ளிவிழாவின்போது இவரது சீனமொழிபெயர்ப்புக் கதைகளின் தொகுப்பு நூலொன்று "மரகத் தெய்வம்" என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பெற்றது. இலக்கியப் படைப்பாளர் என்னும் நிலையுடனன்றி இலக்கிய ஆர்வலராகவும் இருக்கும் இயல்பினர். சிங்கையில் நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்குத் தவறாது வருகை தந்து ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஊட்டும் பண்பினர். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் சொல்லாற்றல்

உடையவர். மேலும் தமிழர் நலம் நாடிப் பொதுப்பணிகளில் தளராது ஈடுபடுபவர். சிங்கப்பூர்த் தமிழர் சீர்திருத்த சங்கம், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம் முதலாய அமைப்புகளின் வாயிலாகத் தமிழர் பணியும் தமிழ்ப் பணியும் செய்யும் தகைமையாளர். இவர் தாம் பயணம் மேற்கொண்ட நாடுகளிலும் ஊர்களிலும் கண்ட காட்சிகளையும் பெற்ற அனுபவங்களையும் மற்றவர்களும் கண்டு மகிழ்ந்திட வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் எழுதிய நூல் இந்நூலாகும்.

நூலாசிரியர் பதினொரு தலைப்புகளில் மொரீசியஸ் (1) லண்டன் (1), ஹாலந்து (1), மேற்கு ஜெர்மனி (1), பாரிஸ் (1), இந்தியா (6) ஆகிய ஆறு இடங்களுக்கு மேற்கொண்ட பயணத்தில் தம்மை ஈர்த்த காட்சிகளையும் தம் புதிய அனுபவங்களையும் மட்டுமே இந்நூலில் வடித்துள்ளார். எனவே பொருளால் மேற்கும் கிழக்கும் சந்திக்கும் பாங்கினை இங்கே பார்க்கிறோம். மேலைநாட்டு நாகரிகமும் கீழை நாட்டுக் கலாசாரமும் கலந்து விருந்தளிக்கும் அற்புதக் கலவையாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

திரு.பி.பி.காந்தம் அவர்கள் தாம் சென்ற நாடுகளிலுள்ள சிறப்பான செய்திகளை நன்கு தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலில் கூறியுள்ளார். பாம்புகள் இல்லாத இடம், பட்டணத்தில் "லைசீ" மரம், 5000 கால்வாய்கள் நிறைந்த அழகிய நாடு, இரவும் பகலும் சந்திக்கும் இடம், துரோகிகளின் வாசல், ரத்த மண்டலம், பாலத்தூண்களில் சிறைச்சாலை, வானத்தைக் கூரையாகக் கொண்ட சதுக்கம், துருப்பிடிக்காத இரும்புத்தூண், உபநிசூத்களை மொழிபெயர்த்த முகலாயர், ஏரியில் விளையும் காய்கறிகள், கிருஷ்ணன் பிறந்த மதுராநகரம், மக்களை இழந்த பத்தேபூர் சிக்ரி, உலகின் பெரிய நதிகள் முதலிய உள்தலைப்புகள் இதனை மெய்ப்பிக்கும்.

இந்நூலில் வரலாறு, மக்கள் வாழ்வியல், அரசியல், பொருளியல், அறிவியல், தொழிலியல், ஆன்மீகம், பண்பாடு, கலை, நாகரிகம், கலாசாரம், மக்கள் நடை, உடை, பாவனை, உணவு, பழக்க வழக்கங்கள், இட வருணனை, இயற்கை வருணனை முதலிய பயண இலக்கியப் பாடுபொருள்கள் பக்குவமாகவும் அளவாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன. கோழியின் பூர்வீகம், வெற்றிலை பற்றிய செய்திகள் பலருக்கும் புதியனவாக இருக்கும். வான்வழி, கடல்வழி, தரைவழி ஆகிய மூவழிப் பயணங்கள் பற்றிய செய்திகளும் இந்நூலில் உள்ளன. வானூர்தி, படகு, கப்பல், ரயில், பேருந்து, மகிழ்வுந்து, குதிரை, மாட்டுவண்டி முதலிய பல ஊர்திகளில் பயணம் செய்த "சுக" அனுபவங்களும் இந்நூலில் உண்டு. தமிழ், கல்வி, கலை, கலாசாரம்,

இயற்கை இன்பம், கடவுட்காட்சி என்னும் பல நோக்குப் பயணங்களும் இந்நூலில் இடம்பெறக் காணலாம். எந்நாட்டுக்குச் சென்றாலும் ஆசிரியர் இதயத்தில் என்றும் நீங்கா இடம்பெற்ற தமிழ்மொழி, தமிழர் நலம், இயற்கை வருணனை, இலக்கிய ஆர்வம் எழுச்சி பெற்று நிற்பதை இந்நூலில் பல இடங்களில் பார்க்கலாம். இவற்றைச் சொல்லும் முறையிலும் ஒரு "சுகஅனுபவம்" தென்படுகிறது.

இந்நூலாசிரியரின் நடை, எளிமையும் இனிமையும் கலந்த ஒன்றாக இலங்குகிறது. சிறு சிறு சொற்கள், சில தொடர்கள், இவற்றால் அமைந்த வாக்கியப் போக்கு - இவை தெளிவுடன் எழிலையும் சேர்க்கின்றன. அண்மையிலுள்ள ஓர் இடத்தைக் கூப்பிடு தூரம் என்று கூறக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்நூலாசிரியர் இதனைக் கல்லெறி தூரம் என்று கூறுகிறார். இதுவும் பொருத்தமாகத்தான் தோன்றுகிறது.

வாழ்க்கையே ஒரு பயணம் தான். பிறப்பில் தொடங்கி இறப்பில் முடியும் பெரும் பயணம் அல்லவா அது. இதற்குள் எத்தனையோ சுகமான, சோகமான அனுபவங்கள். வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் சுகமான பயணமாக்கிட ஒரே வழி உலகியல் நிலையிலிருந்து இறையியல் நிலையை நோக்கிப் படிப்படியாகப் பயணம் செய்வது தான். இதனை இந்நூலின் முதலும் முடிவும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. முதல் தலைப்பு முத்துப் போன்ற மொரிஷியஸ் பற்றியது; இறுதித் தலைப்பு முத்தி தரும் காசிக்குச் செல்லும் முறையான யாத்திரை பற்றியது "பயணம்" "யாத்திரை"யாக மாறும் பாங்கு இது. மனிதப் பயணம் புனிதப் பயணமாகும் மாண்பு இது!" என்று நமக்கு எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இந்நூலை யாத்து வெளியிடும் நூலாசிரியர் திரு.பி.பி.காந்தம் அவர்களுக்கு என் நல்வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கா.இராமையா

(பிழையாய்வு பற்றிய நூல்)

1.12.1994

"கல்லாப் பிழையும், கருதாப் பிழையும், கசிந்துருகி

நில்லாப் பிழையும், நினையாப் பிழையும், நின் அஞ்செழுத்தைச்

சொல்லாப் பிழையும், துதியாப் பிழையும், தொழாப்பிழையும்

எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே"

என்று பாடினார் பட்டினத்தார். பிழை செய்வது மனித இயல்பு; பிழையைப் பொறுத்து அருள்செய்வது இறை இயல்பு; இஃது ஆன்மீக உலகியல். இவ்வாறே எழுத்தறிவிக்கும் இறைவனாகத் திகழும் ஆசிரியன் (கல்வி) உலகிலும் பிழை செய்வது மாணவனின் இயல்பு; பிழையைத் திருத்திப் பேரறிவு கொடுத்துவது ஆசிரியன் இயல்பு எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மாணவர் செய்யும் பிழைகளைக் கண்டு ஆசிரியர் வெகுண்டு எழுவது பழைய மரபு. ஆனால் இக்காலத்தில் உளவியற் கண்ணோட்டத்தில் மாணவர் செய்யும் பிழைகள் வளர்ச்சியின் அறிகுறி எனக் கருதுகின்றனர். மொழி கற்கும் மாணவர்கள் செய்கின்ற பிழைகள், அவர்கள் மொழி கற்கத் தங்களுக்குள் உருவாக்கிக் கொள்ளுகின்ற அணுகுமுறைகளையும், அவர்கள் மனத்தில் ஆழப் பதித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பயில்மொழி அறிவின் அளவையும் கண்டு கொள்ள உதவுகின்றன என்று கூறி மொழியியல் உலகில் பிழை ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியவர் கார்டர் (1967). மாணவர்கள் மொழி கற்றலிலுள்ள இடர்ப்பாடுகளைப் பற்றிய தகவல் அறியவும் பிழையாய்வு பயன்படும். மேலும் பிழை ஆய்வினை ஒரு கற்பித்தல் கருவியாகவும், பயிற்று கருவிகள் உருவாக்க உதவும் உறுதுணையாகவும் கொள்ளலாம் என்பர் ஜாக் ரிச்சர்ஸ்ட் (1985).

நோயாளியிடமுள்ள நோயினை அதன் குறிகளால் இன்னதெனக் கண்டறிதலும், அதன் காரணத்தை ஆராய்தலும், அதனைப் போக்கும் வழியைத் தெரிந்து வைத்தலும், அவ்வழியை நோயாளிக்கேற்பப் பக்குவமறிந்து பயன்படுத்தலும் ஆகிய நான்கும் ஒரு மருத்துவன் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளாகும் என்று திருவள்ளூர் (குறள். 948) கூறுகிறார். இவ்வாறே மாணவர்கள் செய்கின்ற பிழைகளைக் கண்டறிதலும், அவற்றின் காரணத்தை ஆராய்தலும் அவற்றை அகற்றுவதற்குரிய வழிமுறைகளைக் காண்பதும், அவ்வழி முறைகளைத் தம் மாணவர் தன்மைக்கேற்பத் தக்க வகையில் பின்பற்றிப் பயன் காண்பதும் ஆசிரியர் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளாகும். இப்பணிகளே பிழை ஆய்வு செய்வோர் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்று மேல்நாட்டு மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பிழைகளைக் கண்டறிந்து தொகுப்பது (Identification of Errors), பிழைகளைக் வகைப்படுத்துவது (Classification of Errors), பிழைகளைக்கான காரணங்களைக் கண்டறிவது (Sources of Errors), பிழைகளைப் போக்க வழி காண்பது (Remedial Measures) என்னும் நான்கு படிநிலைகளைக் கொண்டு விளங்குவதுதான் பிழை ஆய்வு ஆகும் (இந்தப் படிநிலைகளை மேற்கொள்ளும்போது நாம் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்).

பிழைகளைக் கண்டறிந்து தொகுக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்றபோது, பிழை எது? தவறு எது? என முதலில் பிரித்தறியக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தனியொருவர் பிழையா அல்லது குழுவாகச் செய்யப்படும் பிழையா எனக் கண்டறிய வேண்டும். பிழைகளை எங்கிருந்து கண்டறிவது என்பது அடுத்த வினா. எழுதுதல், பேசுதல், படித்தல், கேட்டல் ஆகிய நான்கு திறன்கள் நிலையிலும் பிழைகளைக் கண்டறிந்து தொகுத்துப் பார்க்கலாம். தரவு (Data), மனப்பாடம் செய்ததன் விளைவாக வெளிப்படுத்திய பகுதியா அல்லது மாணவன் சொந்தமாக உருவாக்கி வெளிப்படுத்திய ஒன்றா எனக் கண்டறிய வேண்டும். கற்பித்தலுக்கு முன்பா அல்லது பின்பா பகுதி உருவாக்கப்பட்டது எனவும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பிழைகள் வெளிப்படையாகவும் இருக்கலாம்; மறைமுகமாகவும் இருக்கலாம்; இலக்கணப்பிழையில்லாமல் இருந்து கருத்துக் குழப்பம் தரும் வாக்கியத்தையே மறைமுகப் பிழை கொண்டதாகக் கருதுவர். இவற்றையும் கண்டறிய வேண்டும். பிழைகளைக் கண்டறிய ஆசிரியனுக்கு மொழி அறிவும் ஆற்றலும் மிகுதியாக இருக்க வேண்டும். பிழைகளை வகைப்படுத்துவதிலும், பல சிக்கல்கள் எழலாம். பிழைகளைத் தோன்றல் (Addition), கெடுதல் (Omission), திரிதல் (Substitution),

வரிசைமுறை (Re-ordering) ஆரிய மாற்ற அடிப்படையில் பகுப்பது ஒருவகை; மொழியமைப்பு அடிப்படையில் ஒலிவடிவப்பிழை, சொல்லியல் பிழை, சந்திப்பிழை, தொடரியல் பிழை, பொருளனியல் பிழை, வரிவடிவப் பிழை, சொற்கோவைப் பிழை எனப்பகுப்பது இன்னொரு வகை; பிழை தோன்றுவதற்குரிய காரண அடிப்படையில் பொதுமையாக்கம், பயில்மொழி விதிகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதல், வாய்மொழி இடையீடு, தாய்மொழி இடையீடு, இரண்டாம் மொழி இடையீடு, எளிதாக்கல் பிழைகள், சூழல் தூண்டு பிழைகள், பயிலாமை எனப் பிரிப்பது இன்னொரு வகை (நடராசபிள்ளை - விமலா, 1981). இவற்றைத் தவிர முறையாகக் கற்ற நிலைப்பிழைகள் (Systematic errors), முறையாகக் கற்பதற்கு முற்பட்ட நிலைப்பிழைகள் (Pre-systematic errors), முறையாகக் கற்றபின் ஏற்படும் பிழைகள் (Post systematic errors) எனப் பகுப்பதும் இன்னொரு வகை (Brown H. Douglass, 1980).

இவற்றுள் தமிழுக்கேற்ற வகையில் எவ்வாறு பிழைகளைப் பகுக்கலாம் எனப் பார்ப்போம். தோன்றல் - திரிதல் மாற்ற அடிப்படையில் அமையும் முதல் பாகுபாடு சந்தியில் வரும் குறியீடுகளுடன் ஒத்திருப்பதால் தவிர்ப்பது நல்லது. மூன்றாவதாக அமையும் காரண அடிப்படையில் அமையும் பாகுபாடு. இரண்டாம் மொழி கற்கும் நிலைக்குப் பொருத்தமாக உள்ளதே தவிரத் தாய்மொழி நிலைக்கு அவ்வளவு ஏற்புடையதாகாது. நான்காவதாகவுள்ள மொழி கற்ற நிலையை மையமாகக் கொண்ட பாகுபாடும் இரண்டாம் மொழிச் சூழலுக்குத்தான் ஏற்புடையது. எனவே மொழியமைப்பு அடிப்படையில் செய்யப்படும் இரண்டாவது பாகுபாடு தான் தாய்மொழி கற்கும் சூழலுக்குப் பொருத்தமானதாகும். ஒரு மொழியில் தோன்றும் எல்லாப் பிழைகளும் இதற்குள் வகைப்படுத்தவும் முடியும். மேலும் மேற்கூறிய எழுவகை மொழி அமைப்பு வகைகளுடன் பேச்சுத் தமிழ்ச் செல்வாக்கு, பிறமொழிச் சொற்கள் குறுக்கீட்டுப் பிழைகளையும் எழுதும் திறன்வழி கூறும் பிழைகளையும் வகைப்படுத்தும் நிலையில் சேர்த்துக் கொள்வது முழுமை பெற வழிவகுக்கும்.

பிழைகளுக்குரிய காரணங்களைக் கண்டறிதலிலும், அறிஞர்கள் கருத்து வேறுபடகின்றனர். இவ்வாறே பிழைகளைக் களைவது தொடர்பாகப் பல வழிமுறைகளையும் ஆலோசனைகளையும் கூற முடியும். முதன்மை நிலையில் காணப்படும் ஒலியியற் பிழைகள், வரிவடிவப் பிழைகள், தொடரியல் பிழைகள், சந்திப்பிழைகள் போன்ற ஒவ்வொரு வகைப் பிழைகளையும் குறைப்பது, அகற்றுவது எப்படி என்பதில் ஆசிரியர்க்கேற்பவும், வகுப்பு நிலைக்கும் மாணவர் நிலைக்கும் ஏற்பவும் வேறுபட்ட கருத்துகள் தோன்ற வழி உண்டு.

தமிழில் மரபு இலக்கண நூலாரும் வழுநிலை, வழாநிலை, வழுவமைதி என்னும் பகுப்பில் பிழைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். தொல்காப்பியர் திணை, பால், இடம், வினா, விடை, மரபு என்னும் ஆறு கூறுகளில் தோன்றும் வழுக்களையும், வழுவமைதியையும் பற்றிச் சொல்லதிகாரத்துக் கிளவியாக்கத்தில் விளக்குகிறார். நன்னூலார் தொல்காப்பியர் கூறும் செய்திகளைத் தொகுத்து,

திணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா இறை

மரபாம் ஏழும் மயங்கியெழும் வழுவே (நன்னூல். 375)

என்று கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில் கூறாத கால வழு பற்றிய செய்தியையும் சேர்த்து நன்னூலார் வழுக்களை ஏழாகப் பகுத்துள்ளார்.

மொழியியல் உலகில் கார்டர் அறிமுகப்படுத்திய பிழையாய்வு தொடங்கி இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. இன்று இந்த ஆய்வு முறை பல மொழிகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகிறது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் இந்தப் பிழையாய்வு முறை அண்மையில் தான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போதுதான் வளர்ச்சி காணத் தலைப்பட்டுள்ளது. தமிழைப் பொறுத்தவரையில் மொழியியல் கலையின் செல்வாக்கு அண்மையில்தான் பரவத் தொடங்கியது. தமிழ்நாட்டில் இராமச்சந்திரன் (1978), சுசீலாபாய் (1979), இருளப்பன் (1980), நடராசபிள்ளை - விமலா (1981), சர்மா (1982) ஆகியோர் பிழையாய்வு தொடர்பான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழக நிலையிலும் மற்ற நிலைகளிலும் பிழையாய்வுத் தொடர்பாக ஒரு சில அறிஞர்கள் ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளனர். மலேசியாவில் ஸ்ரீதரன் (1986) தம் எம்.ஏ. பட்டத்திற்கு பிழையாய்வு செய்துள்ளார்.

சிங்கப்பூரில் தொடக்கக் காலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற மாணவ ஆசிரியர்கள் சிலர் தம் ஒப்படைப்பு நிலையில் பள்ளி மாணவர்கள் கட்டுரை எழுதும்போது செய்யும் பிழைகள் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளனர். சிங்கப்பூர்த் தேசிய பல்கலைக்கழகத்தில் முதன்முதலாகக் கல்வியியல் முதுகலைப் பட்டத்திற்காக என்னை வழியாட்டியாகக் கொண்டு என் மேற்பார்வையில் திரு.கா.இராமையா "உயர்நிலை நான்கில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்க் கட்டுரை எழுதுவதில் எதிர்நோக்கும் மொழியியல் இடர்ப்பாடுகள்" என்னும் தலைப்பில்

மேற்கொண்ட ஆய்வு சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க்கல்வி வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்றாகும். இவ்வாய்வேட்டின் தமிழ் வடிவமே இந்நூலாகும்.

நூலாசிரியர் திரு.கா.இராமையா தமிழகத்தில் பள்ளிப் படிப்பினை முடித்துவிட்டுச் சிங்கப்பூர் வந்து ஆசிரியராகப் பல நிலைகளில் பணியாற்றியவர். தொடக்கநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியராக இருந்து பட்டறிவு மிக்கவர். ஆசிரியராகப் பணியாற்றும்போதே தம் தமிழறிவையும் மேம்படுத்திக் கொள்ளப் பலவழிகளில் முயன்று வெற்றி கண்டவர். அதன் காரணமாகச் சிங்கையில் தமிழாசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்கும் நிறுவனமாக முன்னர் விளங்கிய கல்விக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து பணியாற்றத் தொடங்கினார். அக்காலக்கட்டத்தில் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி சென்று தமிழில் இளங்கலை (பி.ஏ) பட்டம் பெற்றுச் சிங்கை திரும்பினார். பிறகு கல்விக் கழகத்தின் வாயிலாகக் கல்வியியல் முதுகலைப் பட்டம் படிக்கத் தொடங்கி இந்நூலுக்குரிய ஆய்வினைச் செய்ய முற்பட்டார். இப்போது சிங்கப்பூர் நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த தேசிய கல்விக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருப்பதுடன் தமிழ்க்கல்வி தொடர்பாகப் பல ஆய்வுகளையும் செய்து வருகிறார்.

சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற தமிழியல் தொடர்பான கருத்தரங்குகளிலும் அனைத்துலக நிலையில் நடைபெற்ற தமிழ்க் கருத்தரங்குகளிலும் கலந்து கொண்டு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ளார். தமிழியல் சார்ந்த ஆய்விதழ்களிலும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். நல்ல ஆசிரியராகவும் சிறந்த ஆய்வாளராகவும் திகழும் திரு.இராமையா பாடத்திட்ட உருவாக்கம், பயிற்று கருவிகள் உருவாக்கம், தேர்வு மதிப்பீட்டுப்பணி ஆகியவற்றிலும் ஈடுபட்டவர். இவர் தம் கல்வி விடுமுறை காரணமாக அண்மையில் இலண்டன், கலிபோர்னியா சென்று வந்தார். அப்போது தான் தம் ஆய்வேட்டினைத் தமிழ் வடிவமாக்கி வெளியிட விழைந்தார். அவ்விழைவின் விளைவே இந்நூல்.

சிங்கப்பூரிலுள்ள 9 உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழ் நிலையங்களில் உயர்நிலை 4-விரைவு பகுப்பில் பயின்ற 180 மாணவர்கள் எழுதிய மூன்று கட்டுரைகளில் காணப்படும் பிழைகளைக் கண்டறிந்து தொகுத்து வகைப்படுத்தியதுடன் அவற்றைக் களைவதற்குரிய வழிவகைகளையும் பரிந்துரை செய்யும் வகையில் இந்த ஆய்வு நூல் அமைந்துள்ளது. (முன்னர்க் குறிப்பிடப்பெற்ற) மொழியியல் அமைப்பு அடிப்படையில் மட்டுமின்றி மொழிக் குறுக்கீட்டுப் பிழைகளையும்

இந்நூல் பேசுகின்றது. எனவே தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ்க் கட்டுரை எழுதும்போது எதிர்நோக்கும் மொழியியல் இடர்ப்பாடுகளை முழுமையாகக் கண்டறிந்து வகைப்படுத்திக் காட்டுவதுடன் அவற்றைப் போக்க மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் விரிவாக இவ்வாய்வேடு விளக்குகின்றது. தமிழ் கற்றல் - கற்பித்தல் பணியில் ஈடுபட்டோர் அனைவர்க்கும் இந்த ஆய்வேடு பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் வகுப்பறையை மையமாகக் கொண்டு மாணவர்களிடையே தரவுகளைத் திரட்டி அறிவியல் அடிப்படையில் முதன்முதலாகத் தமிழில் மேற்கொண்ட ஒரு முழுமையான செயல்நிலை சார்ந்த ஆய்வு என்றும், இதனைக் குறிப்பிடலாம். எனவே இத்தகைய ஆய்வு மேற்கொள்வார்க்கு இந்நூல் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இலங்கும் இயல்புடையது.

திரு.கா.இராமையா அவர்களின் முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேட்டின் ஆங்கில வடிவச் சுருக்கம் சிங்கப்பூர் கல்விக்கழக வெளியீடாக 1989இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த ஆய்வினை மையமாக வைத்துக் கல்விக் கழகத் தமிழ்த்துறை சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர்களுக்காக 1989இல் "பிழை ஆய்வு ஒரு சிறந்த கற்பித்தல் கருவி" என்னும் கருப்பொருளில் ஒரு கருத்தரங்கு நடத்தி வெற்றி கண்டது. மேலும் கல்விக் கழகத்தில் பயிலும் மாணவ ஆசிரியர்களும், பணியிடைப் பயிற்சிக்காக வரும் ஆசிரியர்களும் இந்த ஆய்வேட்டின் கூறப்பெற்ற பல்வேறு கூறுகளைத் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து வருகின்றனர். கல்விக் கழகத்தில் தமிழாசிரியர்களுக்காக நடத்தப்பெற்ற உயர்கல்வியியல் வகுப்புப் பாடங்களில் ஒரு கூறாக இந்த ஆய்வேட்டினை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு பல்வேறு தலைப்புகளில் வகுப்பறை சார்ந்த ஆய்வுகள் பலவற்றை ஆசிரியர்கள் பலர் மேற்கொண்டு ஆய்வறிக்கைகளை நூலாகத் தந்துள்ளனர். இந்த ஆய்வேட்டின் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்ட கட்டுரை ஒன்றைக் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற ஏழாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் திரு.கா.இராமையா படைத்தார். அதனைக் கேட்ட தமிழ் அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள் சிலர் இவ்வாய்வேட்டினைத் தமிழில் நூலாக வெளியிடுவது நல்லது என்று கூறினர். அவர்கள் வேட்கை இன்று செயலுருவம் கண்டது கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதுபோன்ற ஆய்வுகள் தமிழகம், மலேசியா, இலங்கை, மொரிஷியஸ், பியூஜி முதலிய நாடுகளிலும் மேற்கொள்ளுவது நல்லது. பின்பு இவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஆராய்வதும் தமிழில் புதுமை புகுத்த வழிவகுக்கும். எனவே இந்நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வரவேற்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்த ஆய்வு நூலை எழுதி வெளியிட்ட நண்பர் திரு.இராமையா இதுபோன்ற தமிழியல் ஆய்வுகள் பலவற்றைச் செய்து தமிழன்னைக்கு உரமூட்டி வளர்க்க முன்வரவேண்டும் எனக்கூறி அவர் முயற்சியை வரவேற்று வாழ்த்துகிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

முத்துமாணிக்கம்

(இந்து சமயக் கவிமலர்கள்)

27.10.1994

இவ்வுலகில் பழமையான சமயங்களுள் ஒன்று இந்து சமயம். இந்து சமயம் இறைவன் ஒருவனே என்று உறுதியாக எடுத்து உரைக்கின்றது. "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும், நன்றே நினைமின்; நமனில்லை' என்பது திருமந்திரம். ஒன்றாய் நின்று நிலவும் ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இறைவன், தன்னை வழிபடுவோர் விருப்பத்திற்கேற்பப் பல்வேறு வடிவங்களைத் தாங்கி வணங்குவார்க்கு அருள் தருகின்றான் என்றும் நம் இந்துமதம் வலியுறுத்துகிறது. "யாது ஒரு தெய்வம் கொண்டீர்; அத்தெய்வம் ஆகி ஆங்கே மாது ஒரு பாகனார் தாம் வருவர்' என்று சைவ சமயச் சாத்திர நூலாகிய சிவஞான சித்தியார் சாற்றுகிறது.

இறைவனின் பல்வேறு வடிவங்களாகிய விநாயகர், முருகன், சிவன், சக்தி, கண்ணன், திருமால், ஐயப்பன் முதலியவற்றுள் ஒன்றை மனத்தால் நினைத்து, வாயால் அதன் புகழ் பாடி, உடலால் அதற்குப் பணி செய்து நிற்பதே வழிபாடாகும். இறைவனின் புகழைப் பாடுதல் என்பது எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றாகும். பாடல்வழி இறைவனை வழிபாடு செய்வதன் பயனையும் தேவையையும் பற்றிச் சைவத் திருமுறைகள் "பாடுவார் பசி தீர்ப்பாய்' என்றும் "அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும்' என்றும் "தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்' என்றும் பேசுகின்றன. எனவேதான் அருணகிரிப் பெருமான் "பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய்' என்று முருகப் பெருமானிடம் வேண்டுகிறார்.

இறைவனை மட்டுமின்றி இறைவன் அடியார்களையும் வணங்க வேண்டும் என்று இந்து சமயம் கூறுகிறது. முன்னது ஆண்டவன் வழிபாடு; பின்னது அடியார் வழிபாடு. முன்னதைப் "படமாடுங் கோயில்' என்றும் பின்னதை "நடமாடும் கோயில்' என்றும் திருமந்திரம் அழைக்கும்.

இறைவழிபாடு, அடியார் வழிபாடு இரண்டிற்கும் உதவும் வகையில் "இந்துசமயக் கவிமலர்கள்' என்னும் பெயரில் இசைப்பாடல்களையும் கவிதைகளையும் இயற்றித் தந்துள்ளார் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் முத்துமாணிக்கம். இவர் பத்தி நெறி நிற்கும் பண்பாளர்; திருக்கோயில்களில் தினமும் பாடிப்பாடிப் பரமனைப் பரவிடும் பத்தர்; பைந்தமிழ்க் கவிஞர்.

தெய்வத் தமிழிசைப் பாடல்களை நூல்வடிவிலும் ஒலிநாடா வடிவிலும் தந்த தகைமையாளர். சிறுவர்க்கேற்ற செந்தமிழ்க் கவிதை நூல் ஒன்றையும் யாத்தவர்.

"இந்துசமயக் கவிமலர்கள்' என்னும் இந்நூலில் சிங்கப்பூர், மலேசிய மக்கள் அறிந்த இறைவடிவங்கள், அடியார்கள் பற்றிய பாடல்கள் பல உள்ளன. இசைத்தமிழ்க்கேற்ற இசைப்பாடல்களும், இயற்றமிழ்க்கேற்ற கவிதைகளும் இங்கு உள்ளன. "பஜனை' நிலையில் பாட வேண்டும் என்பது கருதியோ, எந்நிலையில் நின்றாலும் இசைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணங் கொண்டோ சமஸ்கிருதச் சொற்களை இப்பாடல்களில் மிகுதியாகக் கலந்து கவிஞர் பாடியுள்ளார். "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்' என்னும் திருமுறை வாக்கிற்கேற்ப இறைவன் வடமொழியும் தென்மொழியுமாக விளங்குகிறான். எனினும் தமிழ் மொழி நலம் கருதி எதிர்காலத்தில் கவிஞர் இதனைத் தவிர்ப்பார் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

பக்திப் பாடல்களை மலர்களாகக் கருதுவது நமது பைந்தமிழ் மரபு. "மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளாரை முன்துதி செய்யும் நாயன்மார் தூய கொன்மலர்' என்னும் சேக்கிழார் கூற்று இதனை வலியுறுத்தும். எனவே இந்நூலிலுள்ள பாடல்களையும் வாடா மலர்களாகக் கருதி இந்து சமய அன்பர்கள் இறைவனையும் இறையடியார்களையும் வழிபடப் பயன்படுத்தித் திருவருள் பெறுவார்களாக.

இக்குவனம்

(லீகுவான்யூ - அந்தாதி)

25.11.1992

தமிழர்கள் கண்ட இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்று அந்தாதி. அந்தாதி என்னும் சொல் அந்தம், ஆதி என்னும் இரு சொற்களின் இணைப்பால் உருவான ஒன்று. அந்தம் என்னும் சொல்லுக்கு முடிவு, இறுதி என்பது பொருள், ஆதி என்னும் சொல்லுக்கு முதல், தொடக்கம் என்பது பொருள். எனவே அந்தாதி என்பது முடிவும் முதலும் எனப் பொருள்படும். முடிவில் முதல், அந்தத்தில் ஆதியாக அமைவது அந்தாதி. நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலுமுள்ள இறுதி எழுத்து, அசை, சொல், சீர், அடி ஆகிய இவற்றுள் ஒன்று அடுத்த பாடலின் முதலாக வரும்படி அமைத்துப் பாடி, நூலில் உள்ள இறுதிப் பாடலின் இறுதியும் நூலின் முதற்பாடலின் முதலும் ஒன்றாக இணையும்படி கோத்தமைத்து மாலை போலத் தொடுப்பது அந்தாதி வடிவத்தின் இலக்கணமாகும். இந்த அந்தாதி இலக்கியத்தைத் தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றாகக் கருதிப் போற்றுவது தமிழ் மரபாகும்.

அந்தாதி இலக்கிய வகையின் கரு சங்க காலத்திலேயே உருக் கொண்டு விட்டது. அக்காலத்தில் ஒரு செய்யுளுக்குள்ளேயே ஓரடியின் இறுதி அடுத்த அடிக்கு முதலாக அமையும்படி புலவர் இயற்றினர்; இதனை அந்தாதித் தொடை என யாப்பிலக்கண நூல்கள் வரையறுத்தன. புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில்,

மண்திணிந்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்புதைவரு வளியும்

வளித்தலைஇய தீயும்

தீமுரணிய நீரும் என்றாங்கு

என்னும் அடிகளில் நிலன், விசும்பு, வளி, தீ என்னும் சொற்கள், அடுத்து முதலடிக்குத் தொடக்கமாக வந்து அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளதை காணலாம். ஏனைய சங்கத்தொகை நூல்களாகிய நற்றிணை, அகநானூறு, பத்துப்பாட்டில் பட்டினப்பாலை, சிறுபாணாற்றுப்படைப் பாடல்களிலும் அந்தாதித் தொடை வந்துள்ளது. மேலும் சங்க நூல்களாகிய பதிற்றுப்பத்தில் நான்காம் பத்து அதாவது ஒரு பதிகமே (பத்துப் பாடல்களுமே) அந்தாதியாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறே ஐங்குறுநூற்றில் பதினெட்டாம் பத்து முழுவதும் அந்தாதி அமைப்பில் உள்ளது. இவற்றை நோக்கும்போது சங்ககாலமாகிய கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு அளவிலேயே தமிழில் அந்தாதி தொடங்கி விட்டதை அறியமுடிகின்றது.

எனினும் நூறு பாடல்களைக் கொண்டு வெண்பாயாப்பில் அந்தாதி இலக்கிய வகையைத் தமிழில் முதன்முதல் இயற்றித் தந்த பெருமை காரைக்கால் அம்மையாரையே சாரும். கி.பி.5ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய அந்தாதி அற்புதத் திருவந்தாதி எனப்படும். சிவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட இந்த அந்தாதி பதினோராம் திருமுறை நூல்களில் ஒன்றாக வைத்துப் போற்றப் பெறுகின்றது. இவரைப் பின்பற்றிச் சைவ சமயத் தொடர்பாக இயற்றப்பெற்ற அந்தாதி நூல்கள் சில பதினோராம் திருமுறைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. நக்கீர தேவ நாயனார் இயற்றிய "கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி", கபிலதேவ நாயனாரும் பரணதேவ நாயனாரும் பாடிய சிவபெருமான் அந்தாதிகள், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் பாடிய பொன்வண்ணத்தந்தாதி, நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவை அவை. வைணவ சமயத் தொடர்பாகப் பாடப்பெற்ற அந்தாதிகளும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய முதல் ஆழ்வார்கள் மூவரும் பாடிய திருவந்தாதிகள் மூன்றையும் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். சமண சமயத்தவர்களும் திருநூற்றுந்தாதி என ஒரு நூல் பாடியுள்ளனர். கி.பி. 5 முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் அமைந்த பக்தி இலக்கியத்தில் அந்தாதி இலக்கியவகை முகிழ்த்து மலர்ந்து மணம் பரப்பியது.

பிற்காலத்தில் கம்பர் பாடிய சரசுவதி அந்தாதியும் சடகோபர் அந்தாதியும் புகழ்பெற்றிலங்கின. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வரதுங்கராம பாண்டியன் பாடிய திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி "குட்டித் திருவாசகம்" எனப் போற்றப் பெற்றது. அண்மைக் காலத்தில் அபிராமி பட்டர் எழுதிய அபிராமி அந்தாதி அனைவரும் போற்றும் பக்தி நூலாக

விளங்குகின்றது. மலேசிய சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி நூலாகத் திகழுவதும் ஓர் அந்தாதி நூல்தான். அதன் பெயர் 'சிங்கைநகர் அந்தாதி'. அதனை இயற்றியவர் யாழ்ப்பாணம் சதாசிவ பண்டிதர் என்பவர். அவர் 1887இல் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்த அந்தாதி சிங்கப்பூர் டேங்க் ரோடு தண்டாயுதபாணி பற்றியது. இது 100 வெண்பாக்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய அந்தாதி இலக்கிய மரபில் இன்று சிங்கப்பூர்க் கவிஞரும் சிறந்த தமிழ்ப் புலவருமான வெண்பாச் சிற்பி இக்குவனம் அவர்கள் ஓர் அந்தாதி இயற்றித் தமிழன்னைக்கு அணிசேர்த்துள்ளார். இவர் இயற்றிய அந்தாதி சிங்கப்பூர்ப் பிரதமராக 30 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணியாற்றிச் சிங்கையைச் சிறந்த நாடாக உருவாக்கிய பெருமகனார் மாண்புமிகு லீகுவான்பூ அவர்களைப் பற்றியதாகும். வெண்பாச் சிற்பி, சிங்கப்பூர் சிற்பிக்கு எழுப்பிய தண்டமிழ் மாளிகையே இந்த அந்தாதி ஆகும். இந்நூல் 225 வெண்பாக்களைக் (1100 அடிகளை) கொண்டு விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு வெண்பாவும் அந்தாதி அமைப்பில் வீறுபெற்று இலக்கிய எழிலுடன் திகழ்கின்றது. இந்த அந்தாதியின் இறுதிப்பாட்டு சூழ்ந்து என்று முடிகிறது; முதற்பாட்டு 'சூழ்ந்த' என்று தொடங்குகிறது. எனவே மாலைபோல இணைந்த மாண்புடன் இலங்குகிறது; தமிழ் மணக்கும் இலக்கிய மாலையே இந்நூல் என்று கூறலாம்.

கவிஞர் இக்குவனம் அவர்கள் பழைய மரபில் புதிய பொருளைப் பாடும் பண்பினர். தமிழில் தோன்றிய அந்தாதியில் பெரும்பாலானவை இறைத் தொடர்புடையவை. இக்குவனம் பாடிய இந்த அந்தாதியோ 'முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்' என்னும் திருக்குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்த லீகுவான்பூ அவர்களைப் பற்றியது. இதனை இந்நூல் வெண்பா ஒன்று பின்வருமாறு பேசுகிறது.

வகுத்த விதிமுறையில் மக்களெலாம் நின்று

தொகுத்த நெறிமுறையில் தோய்ந்து - மிகுத்த

பணிவன்பில் நாடு பரிமளித்தே நாளும்

அணிசேர்க்கச் செய்தான் அறிந்து

அரசனை ஆண்டவனாக எண்ணுவது இந்திய மரபு என்பதைத் 'திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே' என்னும் ஆழ்வார் பாடல் வலியுறுத்தும். சிங்கைக் குடியரசின்

தலைவனாய் விளங்கிய லீகுவான்யூ அவர்களை இறைவனாக இக்குவனம் காண்கிறார். இறை என்னும் தமிழ்ச்சொல் தெய்வத்தையும் அரசனையும் குறிப்பதல்லவா?

இதுவரை தமிழில் தோன்றிய அந்தாதி இலக்கியம் 100 பாடல்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. ஆனால் இந்த அந்தாதியோ 225 வெண்பாக்களைக் கொண்டு இலங்குகிறது. காரணம் என்ன? சிங்கப்பூருக்கு லீகுவான்யூ செய்த பெருந்தொண்டினைப் பாராட்டி மாலை சூட்டி வாழ்த்த விரும்பினார் இக்குவனம். பூமாலை சூட்டினால் வாழவிடும் எனக் கருதி வாடாத பாமாலை சூட்ட விழைந்தது அவர் உள்ளம். பூக்களில் சிறந்தது தாமரைப்பூ; அதுபோலப் பாக்களில் சிறந்தது வெண்பா. எனவே வெண்பாக்களால் அமைந்த பாமாலையாக அவர் இதனை இயற்றினார். அந்தாதி என்பதே முதலும் முடிவும் இணைகின்ற ஒரு மாலை தானே. ஒப்பற்ற ஒரு பெருந்தலைவருக்கு ஒரு மாலை சூட்டினால் போதாது என்று அவர் உள்ளம் கருதியதுபோலும். எனவே இருமாலையாகத் திகழ இருநூறுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்ட இந்த அந்தாதி மாலையைத் தம் தலைவருக்கு அணிவித்து அகமகிழ்கின்றார் எனக் கொள்ளலாம்.

அந்தாதி அமைப்புமுறை ஒரு நூலிலுள்ள பாடல்களை எளிதில் மனத்தே நிறுத்திக் கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்ற ஒன்றாகும். முதற்பாட்டின் முடிவு அடுத்த பாட்டிற்கு அடி எடுத்துக் கொடுக்கும். எனவே வினாவில் அடுத்த பாட்டு நினைவுக்கு வரும். இதனை மனத்திற் கொண்டே இக்குவனம் இந்த அந்தாதி பாடியதன் நோக்கத்தை இறுதிப் பாட்டில்,

ஆயிரத்தி நூறுவரி அந்தாதி வெண்பாவைப்

பாயிரமாய் லீபுகழைப் பாடினேன் - கோயிலெனும்

சிங்கைப் பதிமக்கள் தேனார்தம் உள்ளத்தே

தங்கப் படித்தல் தகும்

என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த அந்தாதியைப் பாடிச் சிங்கை வாழ்மக்கள் தம் உள்ளக்கோயிலில் லீகுவான்யூ அவர்களைத் தெய்வமாய் வைத்து நன்றிப் பெருக்குடன் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் இயம்புகிறது. ஏன் என்பதற்க விடை பகர்கிறது இன்னொரு பாடல்.

சின்னஞ் சிறியநகர் சிங்கப்பூர் இன்றுலகில்

பன்னரிய ஏற்றம் படைத்தொளிர்தல் - என்னவெனில்

நற்றலைவன் லீயென்னும் நாதன் - புரிந்தபணி

உற்றறிந்து கொள்க நலம்

இந்த அந்தாதி நூலின் இறுதிப்பாட்டு "சூழ்ந்து" என்று முடிகிறது. முதற்பாட்டு "சூழ்ந்த" என்று தொடங்குகிறது. இச்சொற்களுக்கு அடிச்சொல் "சூழ்" என்பது "சூழ்" என்னும் சொல்லுக்குப் பழந்தமிழில் எண்ணுதல், நினைத்தல், ஆராய்தல் என்பது பொருள். இந்தப் பொருளிலேயே இச்சொல்லைத் திருவள்ளுவர் பலமுறை பயன்படுத்துகிறார். உயர்ந்த எண்ணம், அதைச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்னும் நினைப்பு, அதற்காக மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி இவற்றின் முக்கூட்டுப் பரிமாணம் தானே லீகுவான்யூ. வினை செயல்வகை என்னும் அதிகாரத்தில் வினைசெயலுக்குரிய முதற்பண்பு சூழ்ச்சி (ஆராய்ந்து எண்ணுதல்) என்றுதானே வள்ளுவர் சொல்கிறார். மேலும் அமைச்சருக்குரிய பண்புகளில் ஒன்று "முறைப்படச் சூழ்ந்து செயற்படுதல்" (640) என்று கூறுகிறது வள்ளுவம். "சூழ்ந்து" என்னும் சொல் இந்நூலின் அந்தாதி ஆக இருப்பது பாட்டுடைத் தலைவனின் தலையாய பண்பினைச் சுட்டுவது போல இருக்கிறது.

ஆழ்ந்து சிந்தித்தப் பார்த்தால் இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவராக இருக்கும் லீகுவான்யூ அவர்களே "ஓர் அந்தாதி" என்று உரைக்கலாம். அதாவது அவர் சிங்கையில் பலவற்றுக்கு முடிவும் முதலுமாகத் திகழ்கின்ற பண்புடையவர் எனப் பகரலாம்.

அடிமை சிங்கைக்கு அவர் ஓர் அந்தம்

உரிமைச் சிங்கைக்கு அவர் ஓர் ஆதி!

வறுமைச் சிங்கைக்கு முடிவு கட்டியவர் அவர்;

வளமைச் சிங்கைக்கு முதலாக விளங்குபவரும் அவரே!

குடிசைகள் மிக்க சிங்கைக்கு இறுதியாக இருந்தவர் அவர்;

கோபுர வளமிக்க சிங்கைக்கு முதலாகத் திகழ்பவர் அவர்!

பழைய தலைமுறைக்கு அவர் ஓர் அந்தம்;

புதிய தலைமுறைக்கு அவர் ஓர் ஆதி!

முதுமைக்கு அவர் ஓர் அந்தம்

இளமைக்கு அவர் ஓர் ஆதி!

கல்லாமைக்கு அவர் முடிவு கட்டினார்

கல்விக்கு அவர் முதல் வழங்கினார்!

உறுதியற்ற சோம்பலுக்கு முடிவு கட்டினார்;

உழைப்புக்கேற்ற முதல் தந்தார்!

ஒரு மொழிக்கல்விக்கு இறுதி ஆனார்;

இருமொழிக்கல்விக்கு உறுதி (முதல்) ஆனார்!

தாழ்வுக்கு இறுதி கட்டினார்;

வாழ்வுக்கு வழி (முதல்) கட்டினார்!

அரசியல் நிலையாமைக்கு அவர் அந்தமானார்;

அரசியல் நிலைத்தன்மைக்கு முதல் தந்தார்

பணியாமையைப் பணியச் செய்து அந்தம் ஆனார்

பணிவன்புக்கு அணி வழங்கி முதல் ஆனார்

பல இன மொழி சமயச் சூழலில் வேற்றுமைக்கு முடிவு ஆனார்

ஒற்றுமைக்கு முதல் ஆனார்!

இவ்வாறு ஒப்பற்ற ஓர் அந்தாதியாக விளங்கும் லீகுவான்யூ அவர்களை ஒரு வரலாறாகக் கூறுகின்றார் இக்குவனம். பாடல் வருமாறு:

வரலாறு கண்டாய் வரலாறு கொண்டே

வரலாறு நீ படைத்தாய் மன்றில் - வரலாறாய்

மாறினாய் லீயெனும் மாமணியே உன்தியாகம்

வாரியினும் மாபெரிதாம் பார்

புதிய சிங்கையின் வரலாறு என்பது லீகுவான்யூ அவர்களின் வரலாறுடன் இணைந்த ஒன்றுதான்.

லீகுவான்யூ அவர்கள் வரலாறு படைத்த மாமனிதர். பிரதமர் பதவிக்குப் பெரும் போராட்டம் நடத்தும் இவ்வுலகில் முப்பத்தோராண்டுகள் தொடர்ந்து மக்கள் தலைவராய் மாண்புமிக்க பிரதமராய் இருந்தவர் லீகுவான்யூ ஒருவரே! எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தம் பதவிக்காலத்திலேயே விருப்பமுடன் தம் பதவியைத் துறந்து இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த இன்னொருவரைப் பிரதமராக்கித் தாம் மூத்த அமைச்சராக இருந்து வழிகாட்டும் பெருந்தன்மை இந்த உலகில் வேறு எந்த ஓர் அரசியல் தலைவரும் பெறாத ஒரு பெருஞ்சிறப்பு ஆகும். இதனைக் கவிஞர் இக்குவனம்,

களிப்புற்றே உன்பதவி கண்ணியமாய் நீங்கி

அளித்திட்டாய் அன்புளத்தால் அன்று - தெளிவுற்ற

நீரோடை போல் மனத்தாய் நீ செய்த தியாகத்தைச்

சீரோடு செய்வம் சிறப்பு

என்று பாராட்டுகிறார்.

இந்த அந்தாதியைப் படிப்போர் லீகுவான்யூ அவர்களின் சொற்களில் செயலாற்றலையும் செம்மைப் பண்புகளையும் சீரிய தொண்டுகளையும் கூரிய மதிநுட்பத்தையும் அறிந்து கொள்வர். சிங்கைத் திருநாட்டின் சீரும் சிறப்பையும் புரிந்து கொள்வர். சிங்கப்பூரையும் லீகுவான் யூ அவர்களையும் பிரிக்க முடியாது என்பதையும் தெரிந்து கொள்வர். "லீகுவான்யூ தான் சிங்கப்பூர், சிங்கப்பூர் தான் லீகுவான்யூ" என்று சொல்வது உண்மைதானே! எனவேதான் கவிஞர் இக்குவனம்,

சிந்தைக் கினியலீ சிங்கையின் சிற்பிநீ

தந்தைநீ சிங்கையின் தாயும்நீ - எந்தைநீ

எல்லாம் நீ இங்கே எவையும் நீ இவ்வுலகின்

வல்லோன் நீ வாழ்க மலர்ந்து

என்று வாழ்த்துகிறார்.

இந்த அந்தாதி வழி ஏற்றமிக்க தலைவரைப் போற்றித் தமிழன்னைக்கு
அதிகாரத்துவமொழித் தகுதி அளித்த அன்புக்கு நன்றி தெரிவித்த நண்பர் இக்குவனத்தைப்
பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன்.

இக்குவனம் அவர்களின் இலக்கியப்பணி தொடர இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

**Mr.GANAPATHI – SINGAPORE and Mr.M.KALYANAM –
CANADA**

(G.U Pope's Translation of Thirukkural)

11.10.1991

Forward

The Thirukkural is one of the great contributions made by the Tamils of South India to the world civilization. It occupies in the literature of the world a place comparable to the Confucian analects, Plato's Dialogues, Aristotle's Ethics and Seneca's writings. This has been translated into many languages of the world by the great scholars. Among the English translations. G.U Pope's translation is considered as one of the best.

I really appreciate and congratulate Mr.Ganapathi of Singapore and Mr.M.Kalyanam of Canada for launching a database programme, G.U. Pope's translation of Thirukkural in computer, which is the most effective tool of Informational technology of the modern world. This programme may be considered as one of the pioneer attempts to use the computer to study the Thirukkural and to pick easily any Kural(s) for a particular aspect.

This programme will be useful not only for general reading but also for research purposes. The incorporation of the transliteration of the original text of Thiruvalluvar's Thirukkural into this programme will make it even more beneficial to the scholars of Tamil language.

தமிழ்ச்செல்வம்

(திருக்குறட் கதைகள்)

14.6.1996

தமிழர்கள் தரணிக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளில் தலையாயது திருக்குறள். எனவேதான் இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பெருங்கவிஞர் பாரதியார். "வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு" என்று பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். இந்தத் திருக்குறளைத் தமிழர்கள் தம் வாழ்வு நூலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தால் அவர்கள் அவனியில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியும்; உலகில் உன்னத நிலை அடைய முடியும். இதற்குத் திருக்குறள் கருத்துகளை வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளுடன் இணைத்துப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்ள முயல வேண்டும். அந்த வகையில் அன்றாட வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளை மையமாக வைத்துச் சிறிய கதைகளை உருவாக்கித் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார் சிங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் திரு.தமிழ்ச்செல்வம். இவர் கீழை நாட்டுக் கவிதை மஞ்சரி என்னும் பெயரில் தமிழ்கூறும் உலகிலுள்ள கீழைநாட்டுக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக முன்னர் வெளியிட்டுள்ளார். "தமிழ் முரசு" "தமிழ் நேசன்" ஆகிய இதழ்களின் ஞாயிறு மலர்களில் பல சிறுகதைகளையும் எழுதி இருக்கிறார். இவர் இப்போது திருக்குறளில் பத்துக் குறள்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் கருத்து விளக்கக் கதைகளை ஒரு தொகுப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் திருக்குறளின் பொருளை மாணவர்கள் எளிதில் உணரத் துணை நிற்கும் இயல்பின. மேலும் இவை அறிவுரைக் கதைகளாக அமைந்து மாணவர்களை நெறிப்படுத்த உதவும் தன்மையில் உள்ளன. "கல்வி", "கேள்வி"களில் மேலோங்கித் தெளிவுடன் "கடமை"யாற்றி "ஒழுக்கத்துடன் அயரா "முயற்சி" மேற்கொண்டு பொய்மையைப் போக்கித் "தீயோர் நட்பை" விலக்கிக் "கொல்லாமையை"ப் போற்ற எல்லாரிடத்தும் "அன்பு" காட்டி நிற்பதே வாழ்க்கை நெறி என்பதை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இத்தொகுப்புக் கதைத் தலைப்புகள் உள்ளன. இந்நூலைத் தமிழ் உலகம் வாங்கி

அன்பர் தமிழ்ச்செல்வம் அவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஊட்டி ஆதரவு நல்க
வேண்டுகிறேன். அன்பர் தமிழ்ச் செல்வத்தின் இலக்கிய முயற்சி சிறப்புற என் வாழ்த்துகள்.

சீதாலட்சுமி

(கண்ணாடி நினைவுகள்)

படைப்பிலக்கிய வடிவங்களில் பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுவதும் எளிதில் படைக்கப்படுவதும் சிறுகதை என்னும் வடிவமே ஆகும். விஞ்ஞானத்தின் விளைவால் விரைந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இயந்திரமான வாழ்க்கையின் இடையில் இலக்கிய இன்பம் துய்க்க விழையும் பலர் சிறுகதைகளையே ஆர்வத்துடன் படிக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் கதை கேட்கும் வேட்கை மட்டுமன்று. சிறுகதையின் சிறிய அளவும் ஒரு காரணம். அதுபோலக் கவிதை இயற்ற யாப்பு இலக்கணம் கற்க வேண்டும். கதை எழுத யாப்பு இலக்கணம் தேவை இல்லை. உரைநடை எழுதத் தெரிந்து கதை சொல்லும் திறனும், கற்பனையாற்றல் ஓரளவும் இருந்தால் சிறுகதை படைத்து விடலாம்.

சிறிய கதை வேறு; சிறுகதை வேறு; சிறுகதைகள் எல்லாம் சிறிய கதைகளாக அமையும். ஆனால் சிறிய கதைகள் எல்லாம் சிறுகதைகளாக ஆகா. ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி பிறந்தது முதல் இறந்திடும் வரை நிகழ்ந்த செயல்களை எல்லாம் தொகுத்துச் சிறிய கதை வடிவில் சொன்னால் அது சிறிய கதையாகலாமே தவிரச் சிறுகதையாக ஆகாது. இராமாயணத்தையே சுருக்கிச் சிறிய அளவில் சொன்னால் அதனைச் சிறுகதை என ஒத்துக் கொள்ள முடியுமா? "எங்கேனும் தொடங்கி ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது ஒருவர் பண்பு அல்லது ஒரு கருத்து அல்லது ஓர் உணர்ச்சி என்று ஏதேனும் ஒன்றை மட்டும் ஒருமுக நோக்குடன் தெளிவாகக் காட்டிப் படைப்பதே சிறுகதை" என்று இலக்கணம் கூறுகிறார் பேரா.மு.வரதராசனார். மேலும், "ஐரோப்பிய மொழிகளில் அவ்வாறு ஒரு கல் பதித்து ஒளிவீசும் பதக்கம்போல விளங்கிய சிறுகதை என்னும் இலக்கிய வடிவைப் போற்றித் தமிழில் இயற்றும் முயற்சி இருபதாம் நூற்றாண்டில் வளர்ந்தே ஆகும்" என்று இக்காலச் சிறுகதையின் தோற்றம் பற்றி அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு அண்மையில் தோன்றி விரைவான வளர்ச்சியும் வேகமும் கண்டுள்ள சிறுகதை வடிவத்தில் தாம் எழுதிய பதினைந்து சிறுகதைகளைத் தொகுத்துக் "கண்ணாடி நினைவுகள்" என்னும் பெயரில் ஒரு நூலாக ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளார் திருமதி சீதாலட்சுமி.

இவர் தமிழகத்தில் பிறந்து தமிழில் இளங்கலை, முதுகலை படித்து நிறைநிலை ஆய்வு செய்து சிங்கப்பூரை மணந்து, சிங்கப்பூரில் ஆசிரியப் பயிற்சிப் பட்டயம் பெற்று, உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவிட்டு, இப்போது சிங்கப்பூர் நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். மக்கள் தகவல் சாதனங்களாகத் திகழும் பத்திரிகைத் துறையிலும் வானொலியிலும் பணியாற்றிய அனுபவம் இவர்க்குண்டு. இதழியல் துறையில் ஆய்வுகள் செய்தவர். இவர் தமிழகத்தில் படிக்கும்போது எழுதிய எட்டுக் கதைகளும் சிங்கப்பூர்க்கு வந்த பின்னர் எழுதிய ஏழு கதைகளும் இத்தொகுப்பு நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. எனவே இந்நூலாசிரியரது பிறந்தக மண்ணின் மணமும் புகுந்தக மண்ணின் மணமும் இக்கதைகளில் இலங்கக் காணலாம். இத்தொகுப்பு நூலைப் படிப்போர் தமிழகம், சிங்கப்பூர்ச் சூழல் கதைக்கூறுகளை ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

மேலும் இந்நூலாசிரியர் 1986 முதல் 1998 வரை எழுதிய கதைகளே இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒரு படைப்பாளரின் படைப்புக்கலையின் படிப்படியான முன்னேற்றம் - வளர்ச்சியைப் பார்வையிடவும் இத்தொகுப்பு நூல் உதவும். இக்கதைகளில் "சின்னவளின் சாமர்த்தியம்' என்பது அண்ணாப் பல்கலைக்கழகம் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நடத்திய சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கதை. "கோலங்கள்' என்பது இப்போட்டியில் இன்னோர் ஆண்டில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கதை. இப்போட்டிக்கு நடுவர்களாக இருந்தவர்கள் தமிழகம், சிங்கை நாடுகளில் சிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளர்கள் என்பதும் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

"கண்ணாடி நினைவுகள்' என்பது இத்தொகுப்பில் "மூக்குக் கண்ணாடி' பற்றிய கதையாக உள்ளது. எனினும் கண்ணுக்கு உதவுகின்ற கண்ணாடி (ஆடி) அதனைத் தாங்கி நிற்கும் மூக்கு என்னும் உறுப்பின் பெயரையும் ஏற்றுத் திகழ்கிறது. ஆடி என்பது கண், மூக்கு என்னும் இரண்டு இன்றியமையாத உறுப்புகளின் பெயர்களுடன் இணைந்து நிற்கும் ஏற்றத்தைப் பெற்றிருப்பதுபோல இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளும் தமிழகம், சிங்கப்பூர் என்னும் தாய்நாடு, சேய்நாடு ஆகிய இரண்டு நாட்டுப் பின்னணிகளிலும் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இவ்வாறு அமைந்திருப்பது இத்தொகுப்பு நூலின் ஒரு சிறப்பு என்றே கருத வேண்டும்.

நெஞ்சத்தில் பதிந்திருக்கும் கண்ணாடி போல - பளிங்கு போல நிலைத்து ஒளிவீசும்போதுதான் கலை வடிவங்கள் தோன்றும். ""உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின்

வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்" என்பது பாரதியின் வாக்கு அன்றோ, அடுத்தது காட்டுவதுதானே பளிங்கின் இயல்பு என்று கூறுகிறார். ""இலக்கியம் ஒரு காலக் கண்ணாடி" என்பதற்கேற்ப இத்தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் பளிங்குபோல ஒளிவீசி எழுந்த காலத்தையும் இடத்தையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடிகளாகவும் உள்ளன.

சிங்கப்பூரில் உள்ள தமிழாசிரியர்களின் இலக்கியப் படைப்பாளர்களாக விளங்குபவர்கள் விரல்விட்டு எண்ணுகின்ற அளவில் ஒரு சிலராகவே உள்ளனர். இவர்கள் பலராக இருக்க வேண்டும் என்பது என் நெடுநாளைய அவா. இந்த வகையில் தமிழாசிரியர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள திருமதி சீதா லட்சுமி என் அவா நிறைவேறத் தாம் எழுதுவதுடன் தம் மாணவ ஆசிரியர்களையும் எழுத ஊக்குவிக்கும் பணியில் ஈடுபடுவார் என நம்புகிறேன்."

இவர் இன்னும் பல இலக்கியப் படைப்பு நூல்களை எழுதி வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறேன். இவரின் முதல் நூலாகிய இந்நூலை தமிழகத்திலுள்ளவர்களும் சிங்கைத் தமிழர்களும் வாங்கிப் படித்து இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

மாணவர்கள்

(விடியலை நோக்கி)

ஒரு மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தேவையான முதன்மைப்பணிகள் மூன்று. முதலாவது பணி, இலக்கியத்தைப் படித்துச் சுவைக்கின்ற சுவைஞர்கள் பலரை உருவாக்குவது; இரண்டாவது பணி சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போல் நின்று இலக்கியங்களின் குணத்தையும் குற்றத்தையும் நாடி அவற்றுள் நல்லனவற்றையும் அல்லனவற்றையும் கண்டுணரும் திறனாய்வாளர்களைப் பெருக்குவது; மூன்றாவது பணி புதிய புதிய இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்கும் கலைஞர்களை - எழுத்தாளர்களை - வளர்க்க ஆவன செய்வது. சுவைஞர், திறனாய்வாளர், எழுத்தாளர் மூவரும் ஒரு மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவர்கள். இவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகப் பெருக இலக்கிய வளர்ச்சியும் ஏற்றம் பெறும்.

சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இம்மூவகைப் பணிகளையும் கல்வி அமைச்சின் பாடத்திட்ட வரைவுப் பிரிவின் தமிழ்ப் பகுதியினரும், மூத்த தமிழாசிரியர் மத்திய குழுவினரும் இணைந்து ஆண்டுதோறும் செய்து வருவதை அனைவரும் அறிவர். இவர்கள் சுவைஞர்களை உருவாக்கப் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பேச்சுப்போட்டி, கதை சொல்லும் போட்டி, பாட்டுப்போட்டி, குறள் ஒப்புவித்தல் போட்டி முதலியவற்றை நடத்தி வருகின்றனர். தினாய்வாளர்களை உருவாக்க இவர்கள் நடத்தும் கட்டுரைப் போட்டியும், விவாதப் போட்டியும் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. இளைய எழுத்தாளர்களை - இலக்கிய படைப்பாளர்களை வளர்க்கும் பணியில் உயர்நிலை மாணவர்களுக்கான சிறுகதை எழுதும் பயிலரங்கு ஒன்றினை இவர்கள் நடத்தினர். பிறகு, சிறுகதை எழுதும் போட்டியை ஆண்டுதோறும் நடத்தி வருகின்றனர். மேலும், அப்போட்டியில் இடம்பெற்ற சிறந்த சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, தொகுத்து நூலாக வெளியிடும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் மாணவர்கள் சிறுகதை எழுதும் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது. அவர்களின் "கன்னி" முயற்சியை அச்சு வடிவில் கண்டு அவர்களின் அகம் மலர்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல சிறுகதைகளைப் படைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எழுச்சி பெறவும் வாய்ப்பு

வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு "வளரும் எழுத்தாளர்களை" வளர்க்கும் பணியின் விளைவாக வெளிவந்த இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பதான் "விடியலை நோக்கி" என்னும் இந்நூல்.

இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் இருபது சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றை எழுதியவர்கள் அனைவரும் பதினமவயது கொண்ட இளையர்கள். இவர்களின் இளமைத்துடிப்பும், இலக்கிய ஆர்வமும் இந்நூலில் உள்ள கதைகளில் நன்கு வெளிப்பட்டிருப்பதை படிப்போர் எளிதில் உணர்வர்.

இக்கால இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதை எழுதுவதற்கு இலக்கண அறிவும் கற்பனை ஆற்றலும் வேண்டும். நாவல் எண்ப்படும் புதினம் எழுதுவதற்கு நீண்ட வாழ்க்கை அனுபவம் வேண்டும். நாடகம் எழுதுவதற்கோ மேடை பற்றிய அறிவு தேவை. சிறுகதை எழுதுவதற்கு வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது உருவாகும் ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்பு இருந்தால் போதும். எனவேதான், இலக்கிய வடிவங்களில் ஓரளவு எளிதான சிறுகதை எழுதத் தூண்டும் நடவடிக்கையை "வளரும் எழுத்தாளர்களிடையே ஏற்பாட்டாளர்கள் மேற்கொண்டுள்ளனர் என எண்ணுகிறேன்.

போட்டியில் கதை எழுதுவோரை வழிநடத்திச் செல்லக் கருப்பொருள்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. போட்டியாக இருப்பதால் நேரக் கட்டுப்பாடும் உண்டு. போட்டியாளர் அனைவரும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து எழுத வேண்டும் என்னும் ஒழுங்கு முறையும் உண்டு. இந்நிலையில் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகளை "வளரும் எழுத்தாளர்கள்" ஓரளவு நன்றாகவே எழுதியுள்ளனர் என்று கூறலாம்.

எழுத்தாளர்களில் சிலர் தங்கள் படைப்புகளில் சிந்தனை வினாக்கள் சிலவற்றை எழுப்பியுள்ளனர். "ஓர் ஆடவனும், ஒரு பெண்ணும் பழகினால் அது காதலாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா? ஏன் நட்பாக இருக்கக் கூடாது" என்று ஒரு எழுத்தாளர் வினா எழுப்புகிறார். ஆண் - பெண் நட்பினைக் காதலாகவே, காமக்கூறாகவே கருதி வீண்பழி தூற்றும் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு இது ஒரு நல்ல சவுக்கடி. ஆடவரும் பெண்டிரும் சரிநிகர் சமமானமாக வீட்டிலும் வெளி உலகிலும் நடமாடப் போகும் எதிர்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம் இதனை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

விதியின் விளையாட்டினை விளக்கும் கதைகள் சில இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. அதே நேரத்தில் விதியை மதியால் - முயற்சியால் வெல்ல முடியும் என்று

கூறும் கதைகளும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. "சோதிடந்தனை இகழ்' என்னும் கருத்தினைச் சொல்லுகின்ற கதைகளும் உண்டு. விதி என்பது துன்ப நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் தான் தொடர்ந்து தரவல்லதா என்பதை எழுத்தாளர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்பமும் விதியால் விளைவிக்க இயலாதா என்ன?

"பழுதென்னும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர் எழுபது கோடி உறும்' என்னும் வள்ளுவர் வாக்கினை விளக்க வரலாற்றுப் போக்கில் ஒரு கதை இடம்பெற்றுள்ளது. "குடி குடியைக் கெடுக்கும்", "போதை மருந்து வாழ்க்கைப் பாதையில் போதிக்கும் பாடம்' ஆகியவற்றை எடுத்தியம்பும் கதைகளும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. கண் இழந்தோர், கால் இழந்தோர் வாழ்வு பற்றிய கதைகளும் உண்டு. காதல், தாய்ப்பாசம், நேசம், நன்றியுணர்வு, தியாகம், பொறுமை ஆகிய போற்றத்தக்க பண்புகளை மையமாகக் கொண்ட கதைகளும் உள்ளன.

சிறுகதையில் கதைக்கருவினை நடத்திச் செல்பவை பாத்திரங்கள். அந்தப் பாத்திரங்கள் நனவுலகத்துடன் தொடர்புடையனவாக இருப்பது தான் சிறப்பு. இங்குள்ள கதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் பல நாம் அன்றாடம் வாழ்வில் காணும் கதைமாந்தர்களாகவே உள்ளன.

பாத்திரங்கள் வாயிலாகக் கதையில் நிகழ்ச்சிகள் இயங்க வேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சிகள், சிறுகதையின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகிய ஒருமை உணர்வினைச் சிறப்பிக்கத் துணைபுரிய வேண்டும். அந்த வகையில் பார்த்தால் பல கதைகள் வெறும் நிகழ்ச்சிக்கோவைகளாகவே உள்ளன. அளவுக்கு அதிகமான நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று ஒருமை உணர்வுக் கொள்கைக்கு ஊறு விளைவிக்கின்றன. அந்த வகையில் இவை சிறுகதை இலக்கணத்தினின்று விலகிச் சிறிய கதைகளாக மாறிவிடுகின்றன. இந்தக் குறையைப் போக்கிக் கொள்ள "வளரும் எழுத்தாளர்கள்' பாடுபட வேண்டும்.

சிறுகதையின் தொடக்கமும் முடிவும் குதிரைப் பந்தயம் போல் சுவைமிக்கனவாக இருத்தல் வேண்டும் என்பர் அறிஞர். இத்தகைய இயல்புடன் சில சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பில் இலங்குகின்றன. இயற்கை வருணனைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ள சிறுகதை சிலவற்றில் ஏற்ற இடங்களில் வந்து ஏற்றம் அளிக்கின்றன.

மொழிநடை ஓரளவு செம்மைப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் எளிய நடையாக, அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. எனினும், பழைய உவமைகள், பழமொழிகள், மரபுத்தொடர்கள் ஆகியவற்றின்

ஆட்சி ஒரு சிறிது மேலோங்கி நிற்கிறது. இவற்றில் "வளரும் எழுத்தாளர்கள்" புதுமை காண முற்படுதல் வேண்டும். இது அவர்களின் மொழிநடையைப் பொலிவுபடுத்த உதவும்.

கதைகள் தாம் பிறந்த மண்ணைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் அமைய வேண்டும். இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் பல சிங்கப்பூர் மண்ணின் மணம் கமழும் வகையில் உள்ளன.

கதைக்குத் தலைப்பிடுவது ஒரு கலை. இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளில் கதையில் வரும் மாந்தர் காரணமாகப் பெயர் பெற்றவை. "அன்பரசி", "சாவித்திரி", "கடமை தவறிய ரங்கன்" என்பன; கதையில் மேலோங்கி நிற்கும் பண்பு காரணமாகப் பெயர்பெற்றவை. "பாசம்", "ஆழ்ந்த நேசம்", "இதுவும் நட்புத்தான்", "நட்புக்கோர் இலக்கணம்" என்பன; கண்ணால் காணமுடியாத பண்புக்கு உருவம் கொடுக்கும் முயற்சியின் விளைவால் அமைந்தவை. "தியாகத்திரு உருவம்", "பெரிய மனம்" என்பன; உருவகத்தின் பயனாக உருவானவை. "பொம்மலாட்டம்", "அறுவடை", "பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதியின் பாடல் செல்வாக்கினால் அமைந்தவை", "மனதில் உறுதி வேண்டும்", "அக்கினிக்குஞ்சொன்று கண்டேன்"; கலை உள்ளத்தின் விளைவால் பெயர் பெற்றவை. "சிரிக்க வைத்த தெய்வம்", "அன்பு இராகங்கள்", "கரை சேராத அலைகள்", "நெஞ்சம் மறப்பதில்லை", "பொறுமைக்கு அழிவில்லை", "விடியலை நோக்கி" என்பவை. முரண்பாட்டு அழகால் அமைந்தது "முடிவில் ஓர் ஆரம்பம்".

பொதுவாக "வளரும் எழுத்தாளர்கள்" தங்கள் சிறுகதைக் கலைப் படைப்பினைச் சிறப்பாக வளர்த்துக் கொள்ள நான் சொல்லும் அறிவுரை ஒன்று உண்டு. "புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் பலவற்றைப் படியுங்கள், படித்துக்கொண்டே இருங்கள்" என்பதுதான் அவ்வறிவுரை. இச்செயல் வளரும் எழுத்தாளர்களின் படைப்பைச் செம்மைப்படுத்தும்; நெறிப்படுத்தும்; வழிப்படுத்தும்.

இந்தத் தொகுப்பிற்கு "விடியலை நோக்கி" என்னும் கதைத் தலைப்பினையே பெயராக வைத்துள்ளனர். உண்மையில் பார்க்கப் போனால் இத்தொகுப்பு சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வானில் விடியலை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்லும் இயல்பினதாக அமைந்துள்ளது. இத்தொகுப்பு நூலை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட கல்வி அமைச்சின் பாடத்திட்ட வரைவுப் பிரிவின் தமிழ்ப் பகுதியினருக்கும், மூத்த தமிழாசிரியர் மத்திய குழுவினருக்கும் என் பாராட்டினையும், வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இளைய எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஒருங்கே ஊட்டும் அரும்பணியாகவும் திகழும்

இப்பணியை அடுத்துவரும் ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து செயலாக்கப்படுத்த வேண்டுகிறேன்.
இந்நூலினை வெளியிட்ட நிலவுப் பதிப்பகத்தார்க்கும் என் பாராட்டுகள்.

மு.அ.மருது

(உணர்வுகளின் ஊர்வலம்)

உணர்வுகளின் ஊர்வலம்! ஆம்! உணர்வுகளின் ஊர்வலமே கவிதை. கவிஞரின் உணர்வுகள் கருத்தெனும் உருத்தாங்கிச் சொற்கள் என்னும் தேரில் ஏறிக் கற்பனை என்னும் குதிரைகள் பூட்டி, அணிகள் என்னும் அற்புத அழகினை ஏந்தி, ஓசை என்னும் மணி ஒலி எழுப்பி, வாசகர் நெஞ்சமெனும் வீதியில் பலமுறை வலமாக ஊர்ந்து வரும் - பவனி வரும் பண்புடையது தானே கவிதை. கலைஞரின் உணர்வுகள் மொழி என்னும் ஊர்தியில் ஏறி ஊர்வலமாக வெற்றி நடை போடும்போது கவிதைக்கலை உருவெடுக்கிறது. கலைகளிற் சிறந்தது கவிதைக்கலையே. கவிதைத் தலைவன் ஊர்வலமாக உலாவரும்போது ஏழு பருவ மகளிர் மட்டுமல்ல, ஏழு பருவ ஆடவரும் அவள் அழகில் தம் மனத்தைப் பறிகொடுத்து மயங்கி நிர்ப்பர். கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பல்லவா கவிதை. களிப்பு மட்டுமா? வாழ்வின் உண்மை ஒளி ஊட்டும் இயல்பும் கவிதைக்கு உண்டு. கவிஞன் கண்ட பட்டறிவின் பெட்டகமாகவும் கவிதை திகழ்கிறது.

"உணர்வுகளின் ஊர்வலம்" என்னும் பெயரில் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் மு.அ.மருது இயற்றிய கவிதைத் தொகுதியைக் கண்டேன். அகமகிழ்ச்சி கொண்டேன். திரு.மு.அ.மருது அவர்கள் தமிழுணர்வும் தமிழறிவும் பெற்ற நல்ல தமிழாசிரியர். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிகின்ற சொல்லாற்றல் மிக்கவர். எல்லார்க்கும் புரிகின்ற வகையில் இனிமையாக எழுதும் எழுத்தாற்றல் கொண்டவர்; சிந்தனைத் துடிப்புமிக்க செயலாற்றல் உடையவர்; சீர்திருத்த நெஞ்சினர்; செம்மைப் பண்பினர்; சமுதாயப் பணிபல புரியும் சால்பினர்; நின்ற சொல்லர்; நீடு தோன்றினியர்; பல அமைப்புகளின் வழித் தமிழர் முன்னேறப் பாடுபடுபவர். படைப்பிலக்கியத் துறையில் அண்மையில் அடியெடுத்து வைத்துப் படிப்படியாக வளர்ந்து வரும் இளைஞர். இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற இவரது கவிதைகள் முதலில் மலேசிய சிங்கை நாளிதழ்களான தமிழ்நேசன், தமிழ்முரசு ஆகியவற்றில் ஊர்வலமாக வந்தவை. தமிழ் முரசு கொட்டித் தமிழ் நேயர்களின் நெஞ்சத்தில் தவழ்ந்தவை. இவை தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் வலம்வர வேண்டும் என்னும் வேட்கையில் அவ்வப்போது பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதிய கவிதைகளைத் தொகுப்பாக்கி நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்நூலில் உள்ள கவிதை ஊர்வலம் கடவுளையும், கன்னித் தமிழையும் வாழ்த்தித் தொடங்குகிறது. கவிஞரின் தந்தைக்குப் படையலாகத் தவழ்கிறது. பார்வைகள், நினைவில் நிற்பவர்கள், இயற்கை, நாடும் நாமும் என்னும் நான்கு வீதிகளின் வழியாகச் செல்கிறது. "தமிழில் பேசி மகிழ்வோம், தகுதிபெற்று உயர்வோம்" என்று தமிழைத் தட்டி எழுப்பிக் குறள் படிக்கத் தூண்டுகிறது. புதுவசந்தம் என்னும் பெயரில் புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்கிறது. மனித நேயத்தை வாழ்த்திப் பெண்ணின் பெருமையைப் பேசுகிறது. குடும்ப விளக்காகவும் சத்திய நிழலாகவும் திகழ்கிறது. சமுதாயச் சீர்கேடுகளைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டுக் கதறிச் சில கேள்விகள் கேட்டுச் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. நாம் யார் என்று கேட்டுப் பலவகைச் சுமைகளைக்காட்டி நம்மைக் கவனமாக எண்ணிப் பார்க்கவும் நினைத்துப் பார்க்கவும் வைக்கிறது. தீய ஒளியைக்கண்டு வாழ்த்தியதோடு நாம் அறவொளி பெறவும் வழிகாட்டுகிறது. கேடில் விழுச் செல்வமாகிய கல்வியைத் தமிழர்கள் பெற்றிடத் தக்க வழிகளைக் கூறிச் செல்கிறது. உடலுரத்தையும் மொழி வளத்தையும் பெற்று முன்னேறவும் நாளைய தலைமுறை நிமிர்ந்து நின்று புதிய வரலாறு படைக்கவும் ஊக்கமூட்டுகிறது. இவையனைத்தும் கவிதை ஊர்வலம் பார்வை வீதியில் செய்த கவினார் செயல்கள்.

நினைவில் நிற்பவர்கள் என்னும் வீதியில் கவிதை ஊர்வலம் ஆண்டவனையும் ஆசானையும் வணங்கி, உழைப்பாளர், தொண்டர், தொழிலாளர், வணிகர், படை மறவர் ஆகிய குழுக்களையும் கண்டு பேசி வாழ்த்திச் செல்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கிய வானில் ஞாயிறும் திங்களும் போல இலங்கிய பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகிய கவிஞர்களின் காலடிகளையும் தொட்டுப் போற்றுகிறது. சிங்கைத் தமிழர் தலைவர் சாரங்கபாணிக்குப் பூமாலையும் சிங்கையைச் செழிப்பு நாடாக்கிய செம்மல் லீ குவான்யூவிற்குப் பாமாலையும் சூட்டி மகிழ்கிறது.

இயற்கை என்னும் வீதியில் திரும்பும் இக்கவிதை ஊர்வலம் சூரியனைத் தெரிசித்து நிலாவொளியில் நின்று, நெருப்பினை அணைக்க மழையைத் தேடி மேகத்தை நோக்கிச் செல்லுகிறது. மரத்தை வளர்க்க முற்படுகிறது. வானத்தின் உயரத்தையும் கடலின் ஆழத்தையும் காற்றின் வேகத்தையும் கண்டு வியக்கிறது.

நாடும் நாமும் என்னும் வீதியில் செல்லும் கவிதை ஊர்வலம் சிங்கையின் சிறப்பையும் செழிப்பையும் கண்டு சிங்கைக் கொடிக்குத் தலைவண்கி நிற்கிறது. இறுதியில்

"காடாய் மேடாய் இருந்த நாட்டை நல்ல வீடாய் வீதியாய் மாற்றிய நல்லவர்களை' வாழ்த்தி நிறைவு பெறுகின்றது.

இயற்கை வீதியில் ஊர்வலம் பவனிவரும்போது கவிதையின் கலை எழில் காட்சி அளிக்கிறது. ஏனைய வீதிகளில் கருத்துக்களின் கோவையே பழைய மரபுப் பின்னணியில் கோலோச்சுகிறது. எதிர்காலத்தில் கருத்தும் கலைவடிவமும் பின்னிப் பிணையுமாறும் உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி ஆகியவற்றில் புதியன பொலியுமாறும் கவிதைகள் எழுதிச் சிறக்க மகூது அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். இந்தக் கவிதை ஊர்வலத்தை வளரும் இளைய கவிஞர் ஒருவர் தரும் உணர்வுகளின் ஊர்வலமாகத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் கண்டு வரவேற்றுப் பாராட்டும் என்றும் நம்புகிறேன்.

முருகதாசன்

(வாழ்வருளும் வடகாளி)

இலக்கியக்கலை உலகில் எழிலரசியாகக் கோலோச்சும் இயல்புடையது கவிதை. கவிதைக்கு உயிர்நாடியாக இருப்பது உணர்ச்சி; உடலாக அமைவது கற்பனை; அழகூட்டுவது சொல்லாட்சி, ஒப்பனை தருவது அணிநயம், இயக்கமாக இயங்குவது ஓசை நயம், உள்ளமாக இருப்பது பொருள் கருத்து. இன்பறுத்தலும், பண்படுத்தலும் கவிதையின் பயன். இத்தகைய கவிதையை இயற்றும் கவிஞன், உலகில் நிலைத்து நிற்காத பொருள்களையெல்லாம் தன் ஆற்றலால் என்றும் நின்று நிலவும் பொருள்களாக - நில்லாத பொருள்களை நிலையுடைய பொருள்களாக மாற்றி விடுகிறான். எனவேதான், "படைப்புக் கடவுளாகிய பிரம்மன் படைக்கும் பொருள்களுக்கு அழிவுண்டு. ஆனால் கவிஞன் படைக்கும் பொருள்களுக்கு என்றும் அழிவில்லை. ஆகவே பிரம்மனைவிடக் கவிஞன் உயர்ந்தவன்" என்று குமரகுருபரர் ஒரு கவிதையில் குறிப்பிடுகிறார்.

கவிதையின் பொருள் கடவுளாக இருக்கும்போது கவிஞன் இன்னும் சிறந்தவனாகக் காட்சி அளிக்கின்றான். கடவுள் தனக்குவமை இல்லாத தனித்தன்மை உடையவர். உயிர்களின் உள்ளக்கமலத்தில் உறைகின்றவர். வேண்டதல் வேண்டாமை இல்லாதவர். எண்ணத்திற்கும் சொல்லுக்கும் அப்பாற்பட்ட கடவுளைத் தன் கவிதையில் பாடும் கவிஞனின் முயற்சி சொல்லுக்குள் கடவுளை அடக்க முயலும் முயற்சியல்லவா? எண்ணத்திற்குள் கொண்டு வரும் முயற்சியல்லவா? இந்த முயற்சி ஒரு செயற்கரிய செயலன்றோ?

இதனைச் செய்வதற்கு இறையன்பு, பக்தி இருந்தால்தான் முடியும். இந்தச் செயலைச் செம்மையாக முடித்த பெரியோர்கள் பலர் தமிழ்க் கவிஞர் உலகில் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இக்கவிஞர்கள் பரம்பரை நக்கீரர் முதல் பாரதி வரை பரந்துபட்ட ஒன்றாகவுள்ளது. இப்பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் தான் தமிழைத் திருநெறிய தமிழாக, பக்தி மொழியாக மாற்றினார்கள். தமிழுக்கு எனத் தனி இயல்பு ஒன்றைத் தந்தார்கள். இந்தக் கவிஞர் பரம்பரையில் வந்தவர்தான் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் பழநி எனப்படும் முருகதாசன். உண்மையிலேயே அவரொரு கவிதைப்பழம். படித்தாலும் படிக்கப் பக்கம் நின்று கேட்டாலும்

சுவைக்கும் பண்புடையது அவரது கவிதை. பழம் நாவிற்கு மட்டும் சுவை பயப்பது. இவர் கவிதையோ செவிக்கும், சிந்தைக்கும் இன்பம் தருவது. இவர் தரும் கவிதைப் பழத்தில் கனிச்சாறாகக் கடவுள் பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் காட்சியளிக்கும்.

முருகதாசன் என்னும் பேருக்கு ஏற்ப முருகனைப் பற்றி இவர் பாடிய காவடிச்சிந்துப் பாடல்கள் உள்ளத்தை உருக்கும் இயல்புடையவை. இப்பாடல்கள் ஒலிநாடாவில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தைப்பூசத் திருவிழாவின்போது காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள் பாடியும் கேட்டும் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்ந்திட வேண்டும் என்பது என் ஆவல்.

இளமையிலிருந்தே கவிதை இயற்றும் முருகதாசன் மலேசியா, சிங்கப்பூர், நாளிதழ்கள் நடத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பல பரிசுகள் பெற்றவர். நாளிதழில் தொடர்ந்து நல்ல கவிதைகளை எழுதி நாளும் தமிழ் வளர்க்கும் பண்புடையவர். சிங்கை வானொலியில் கவிதைகள் பலவற்றைப் பாடிச் சிறப்பு எய்தியவர். கடவுள் தொண்டன் சமுதாயத் தொண்டு செய்கின்றவர். சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் கழகத்தில் பல பொறுப்புகளில் இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டவர். தமிழ் இலக்கியப் புலமையும் உடையவர். இலக்கியப் படைப்பாளராக மட்டுமின்றி நல்ல இலக்கியச் சுவைஞராகவும் திகழ்பவர். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் பேச்சாளர். இவர் அண்மையில் சிங்கப்பூர் சிராங்கூர் ரோட்டில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள வடபத்திரகாளியம்மனைப் பற்றிப் பாடிய "வாழ்வருளும் வடகாளி" என்னும் கவிதை நூலைப் படித்துப் பார்த்தேன். கவிஞர் முருகதாசனின் கனிந்துருகும் கடவுள் பற்றுக்கும் கன்னித் தமிழ்ச் சுவைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இந்நூலிலுள்ள கவிதை ஒவ்வொன்றும் கோயில் திருப்பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது கவிஞர் நாள்தோறும் சென்று பாடிப் பரவியதன் வழி எழுந்த ஒன்றாகும்.

கடவுளை ஆணாக மட்டுமின்றிப் பெண்ணாகவும் கண்ட இயல்பு தமிழ் சமய நெறிக்கு உண்டு. எனவேதான் ஆண்டவனை நம் அடியார்கள் "அப்பன் நீ அம்மை நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ" என்று பாடினார்கள். எல்லாம்வல்ல சிவம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களை ஆற்றும் நிலையில் சக்தியாய் நிற்கிறது. இச்சக்தி நிலையே காளி எனப்படும் பராசக்தி நிலை. ஐவகைத் தொழிலாற்றும் தாய்மை நிலையை இந்நூலின் முதல் பாட்டு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. இறுதிப்பாட்டு ஓம் சக்தி என்னும் மந்திரத்தை இயம்புகிறது.

சக்தியும், சிவனும் ஒரு வடிவத்தின் இருகூறுகள் என்பதைத் தமிழர்கள் கண்ட உமை ஒரு பாகச் சிற்ப வடிவம் (அர்த்தநாரீஸ்வர) உணர்த்தும். இதனைக் கவிஞர் முருகதாசன்,

ஆதியருணா சலமாய் அமர்ந்த தேவன்

அனல்மேனி திருநீற்றுப் பொடியில் ஆணின்

பாதியென வாழ்பவளே; பழநித்தாயே!

என இந்நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

சக்தியென நீயிருந்தால் தமிழிற் சொல்லும்

சாத்திரத்தை ஓதவிடு

பக்தியுடன் செந்தமிழ்த்தேன் வேதம் பாட

பழநி யெனும் உன்மகனைப் பணித்தே; பாடும்

சக்தியரு எம்மா

என்று கேட்கும் கவிஞனின் குரலில் தமிழ்ப்பற்று கலந்திருக்கக் காணலாம்.

உள்ளிருந்து பாடுகிறாய், உணர்வில் ஊனில்

உயிரிருந்து ஆடுகிறாய்

என்னும் கவிதை வரிகள் இப்பக்திக் கவிதையின் இயக்கம் சக்தியின் இறையருள் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன.

கற்சிலையோ? தெய்வமெனத் கேட்பாருண்டு

கைகள் கண்டு நகை செய்வாருண்டு

பொற்சிலைக்கு உயிர் வருமா? பொய்யென்பாரின்

பொய்யுரைக்குத் தாளமிடும் மாந்தருண்டு

சொற்சிலைக்குத் துணையாகிப் போவாருள்ளும்

தூழ்ந்திருக்கும் நாயகியே!

என்னும் கவிதை வரிகளில் கடவுள் உண்மையை நிலைநாட்ட முயலும் முயற்சியைக் காணமுடிகிறது.

படைக்கவொரு விழிபோதும்; பகைவர் சென்னி

பணிக்கவொரு மொழிபோதும்; பசியாந் தொல்லை

துடைக்கவொரு முலைபோதும்; துணைவர் கண்டு

துடிக்கத்துடி யிடைபோதும்; அன்னச் சாயல்

கிடைக்கவொரு கால்போதும்; ககனம் எங்கும்

கறுக்கக்கருங்குழல்போதும்; சிவனார் நெஞ்சை

உடைக்கவொரு வில்போதும்; உமையே என்னை

உயர்த்தவொரு பாதியுடல் போதுந்தாயே!

என்னும் பாட்டில் கவிதைச் சுவையும், கற்பனை நயமும் மிளிர்க் காணலாம்.

"வாழ்வருளும் வடகாளி" என்னும் நூலில் கவிஞர் காளியிடம் வேண்டும் பொருள்களைக் காண்க.

பகைகண்டும் அருள்கின்ற நெஞ்சை நீதா!

பலன்கண்டு கோடலிலா உள்ளம் நீதா!

தகைகண்டு நட்புகொளும் மதியை நீதா!

தமிழ்கொண்டே பாத்தொடுக்க ஆற்றல் நீதா!

நகைகொண்ட உன்முகத்தில் நாட்டம் நீதா!

நன்றிமற வாமையெனும் பண்பை நீதா!

முகைகொண்ட காநிறைந்த குறிஞ்சி நாட்டில்

மூண்டதுயர் மாண்டுவிட அருள்செய் வாயே!

இப்பாட்டில் அன்பும் அறமும் கொண்ட வாழ்வை பண்பட்ட வாழ்வை - பயனுடைய வாழ்வை
நல்க காளியிடம் கவிஞர் வேண்டுகிறார்.

இந்தக் கவிதைகளில் நல்ல சொல்லாட்சியும் அணியழகும் மிகுதியாக உள்ளன.
"நெற்றியிட்ட பொட்டழகும்" எனத் தொடங்கும் பாடலை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

தத்துவக் கருத்துக்கள், புராணக் கருத்துக்கள் பல இக்கவிதைகளில் நடமாடக் காணலாம்.
ஓர் எடுத்துக்காட்டுக் காண்க.

கொண்டுவந்த தொன்றுமிலை! வாழ்ந்த நாளில்

கொண்டகுறை கொஞ்சமிலை! அம்மா என்னைக்

கண்டுகொள உளமிலையோ! கடைத்தேற்றாயோ?

காட்டுமனக் குரங்குகளைக் கட்டா யோநான்

உண்டுகளித் தாடியுடல் உயிரை விட்டு

ஒருபிடிவெண் ணீறாகிக் கரையும் முன்னே

எண்டிசையும் ஆள்பவள் நீ என்முன் வந்து

இனிய உரை புகலமனங் கொள்வாய் தாயே!

எளிய நடையில் உயர்ந்த தத்துவக் கருத்தை உணர்த்தும் பாங்கினை இங்கே காணலாம்.

பக்தி நெறியும் பைந்தமிழ்ச்சுவையும் தத்துவக் கருத்தும் பரிமளிக்கும் இக்கவிதை
நூலை யாத்த கவிஞர் முருகதாசனுக்கு என் பாராட்டினையும் நல்வாழ்த்தினையும்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பக்திப் பாடல்களை வெளியிட்ட வடபத்திரகாளியம்மன்
கோவில் நிர்வாகக் குழுவினரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இந்நூலை அன்பர்கள் வாங்கிப்
படித்துப் பொருள் உணர்ந்து பக்தியுடன் பாடிக் காளியை வழிபட்டு எல்லா நலன்களும் பெற்றுப்
பெருவாழ்வு வாழ்வார்களாக!

முருகதாசன் முத்தமிழால் யாத்திட்ட காளி

அருட்கவிதை கண்டேன்! அகமகிழ்ச்சி கொண்டேன்!

உவமை அழகோடு உள்ளுணர்வும் ஒன்றித்

தவழ்ந்திடத் தந்தான் தமிழ்!

வடகாளி வாழ்வருள வாழ்த்திவழி காட்டும்

படர்தமிழ் நூலினைப் பாடிப் பரவுக!

ஆழ்பொருள் காண்க! நல் லாற்றல் பெறுக! நீவிர்

தாழ்வகற்றி வாழ்க தழைத்து

கவிஞர் சு.கருணாகரசு

(நீ வைத்த மருதாணி)

10.4.2012

மருதாணி என்பது மருதோன்றி என்பதன் மருஉ வடிவமாகும். மரு என்பது மருந்து, மருத்துவம் முதலிய சொற்களுக்குரிய அடிச்சொல் ஆகும். தோன்றி என்பது தோற்றத்தைக் குறிக்கும். மருந்து தோன்றி, மருதோன்றி ஆகி மருதாணி எனப் பேச்சு வழக்கில் மாறியது.

மருதாணிக்கும் கவிதைக்கும் ஒரு சில தொடர்புகள் உண்டு. மருதாணி உடலுக்குக் குளிர்ச்சி ஊட்டும்; கவிதை உள்ளத்துக்குக் குளிர்ச்சி ஊட்டும் மருதாணி உடலுக்குச் செம்மை (சிவப்பு) நிறத்தைத் தரும்; கவிதையோ உள்ளத்துக்குச் செம்மைப் பண்பைத் தரும். மருதாணி உடலுக்கு வண்ணம் தரும் வளம் உள்ளது; கவிதை உள்ளத்துக்கு எண்ணம் தரும் ஏற்றம் உடையது. மருதாணி உடலுக்கு அழகு சேர்ப்பது; கவிதை உள்ளத்துக்கு உவகை அழகைச் சேர்ப்பது ஆகும். மருதாணிக்கு மருந்துக்குணமும் விருந்து (புதுமைப்) பண்பும் உண்டு. அதுபோலக் கவிதைக்கும் அறநெறியாகிய மருந்துப் பண்பும் அழகியலாகிய விருந்து அளிக்கும் குணமும் உண்டு.

இத்தகைய சிறப்புடைய மருதாணி என்னும் பெயரை மையமாகக் கொண்டு "நீ வைத்த மருதாணி" என்னும் தலைப்பிட்டுக் கவிஞர் சு.கருணாகரசு வெளியிடும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலைப் படித்தேன். உருவத்தால் குறுகிய புதுக்கவிதைகள் பலவற்றையும் மரபுக் கவிதைகள் சிலவற்றையும் கொண்ட தொகுப்பாக இந்நூல் இலங்குகிறது. மதுவெண்பாக்களும் பெண்பாக்களும் இருக்கக் கண்டு மகிழ்வுமிகக் கொண்டேன். மதுவெண்பாவுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

பொருளைக் கரைக்கும் புகழைச் சிதைக்கும்

குருதியில் நச்சினைக் கூட்டும் - உறுப்பில்

பதுங்கி உயிரைப் பறித்தே அழிக்கும்

மதுவைத் தவிர்த்தலே மாண்பு

இயற்சீர் வெண்டளையால் வந்த வெண்பாவான இது படிப்பவர்க்கு எளிமையும் இனிமையும் கூட்டக் காணலாம்.

இவ்வாறே இக்காலத்தில் இளையர்க்கு இன்னல் தரும் வெண்கருட்டுப் பற்றியும்,

புத்துணர்ச்சி என்று

புகைத்தால்

புற்று உணர்ச்சியாய் வந்து

புதைக்கும்!

ஆயிரம் கேடுகள்

அதற்குள் இருக்கு!

அந்த அரக்கன்

அவசியமா உனக்கு?

எனக் கவிதை வழி வினா எழுப்புகிறார்.

மூடநம்பிக்கையின் மூலமாக விளங்கும் ஆரூடம் பற்றி,

இது நம்பிக்கையின்

அடர்த்தியைக் கெடுத்துவிடும்

இதை, நம்பியோர்

முயற்சிகள் படுத்துவிடும்

என்று கவிதை வழிச் சாடும் கவிஞரைக் காணமுடிகிறது.

இதைப்போலவே சகுனத்தைச் சாதனைப் பாதையின் வேகத்தடை எனக் கூறிப் "புதுச் சரித்திரம் படைத்திடச் சகுனத்தை உடை' எனப் புகல்வதும் போற்றத்தக்கது.

புதுயுகத் தமிழர்கள்

பஞ்சையிலும் நஞ்சையிலும் உழன்றால் கூடப்

புத்தாக்கத் தொழில்நுட்பம் கற்றுக் கொள்வர்

என்பது இவரது எண்சீர் விருத்தப் பாட்டில் ஓர் அடி.

இளைய(ர்) தமிழ் என்னும் தலைப்பில்,

இன்றைய "இளையர் தமிழ்" தான்

நாளைய இனிய தமிழ்!

நம் இளைய தமிழ்!!

என்னும் கவிதை அடிகள் சிறப்பாக உள்ளன.

மொழிக்கும் விழிக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை ஒப்பிட்டு,

மொழிக்கும்

விழிக்கும்

வித்தியாசம் அதிகமில்லை என்று கூறி

இரண்டும்

பேசும் இயல்புடையவை

இரண்டுமே

"மை" எழுத

அழகு கூடும்

மொழி

உலகிற்கு

உன்னைக் காட்டும்

விழி

உலகை

உனக்குக் காட்டும்

என்று பேசுவது எழில்கூட்டுகிறது.

காலணியைக் கூடக் கருணாகரசு விட்டு வைக்கவில்லை.

காலணி, வைரம் பதித்த மகுடத்தை விட என்

காதுறுந்த செருப்பே மேல் எனக் கூறி அதற்குக் காரணம்

மகுடம் சுமையாகிறது, செருப்பு சுமந்து நிற்கிறது

என்று கூறுவதும் நன்றாக உள்ளது.

பாரினைக் காக்கும் பசுமை என்னும் தலைப்பில் இயற்கையைப் போற்றிச் சுற்றுப்புறத்தைப் பாதுகாக்கச் சொல்லும் பாங்கும் சிறப்பாக உள்ளது பொன்னாடைகள் எல்லாம் பொய்யாடைகளே எனக் கூறும் கவிஞர் கருணாகரசு பெண்பாக்கள் என்னும் சீதை, திரௌபதை, குந்திதேவி, காந்தாரி, தூர்ப்பனகை, அகலிகை முதலிய இதிகாசப் பெண்களையும், கண்ணகி, மாதவி, மணிமேகலை என்னும் காப்பிய மகளிரையும் கிளியோபாட்ரா, டயானா ஆகிய மேனாட்டுப் பெண்களையும், இந்திராகாந்தி, சான்சிராணி, கல்பனா சாவலா ஆகிய வீராங்கனைகளையும் ஒரு சில சொற்களில் சித்திரித்திருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

மாதவி கணிகை குலத்தில் பிறந்த கண்ணகி

மணிமேகலை கணிகைக் குலமும் வணிகக் குலமும்

கலந்து செய்த கடவுள் குலம்

இந்திராகாந்தி வேலியால் விழுந்த வீரிய விருட்சம்

ஆங்சாங் சுகி அம்மையார் உரிமைக்காகப் போராடும்

உயிரியல் பர்மா தேக்கு

சான்சிராணி வல்லினம் மிரண்ட மெல்லினம்

"வளரும் நகத்தை வெட்ட மனமில்லை

நீ வைத்த மருதாணி'

என்பதுதான் இந்நூலுக்குள்ள தலைப்புக்கவிதை.

இத்தகைய கவிதைகள் பலவற்றைக் கொண்ட இந்நூலை வெளியிட்டுள்ள கவிஞர் கருணாகரசு இதுபோன்ற நூல்கள் பலவற்றைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுத் தமிழன்னைக்கு அணிசேர்க்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன். தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் இவர்க்கு இந்நூலை வாங்கி ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டும் என நம்புகிறேன்.

கவிஞர் செவ்வியன்

(மலரும் மொட்டு)

முன்னுரை

சிங்கப்பூரில் சென்ற பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறப்புடன் பணியாற்றி வரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் மாணவர் சங்கத்தின் 2004-2006ஆம் ஆண்டுச் செயற்குழுவினர், ஆண்டுதோறும் வழக்கமாக நடத்தி வரும் தீபாவளி நிகழ்ச்சி, குடும்ப தின நிகழ்ச்சி ஆகியவற்றுடன் பல சமூக நிலையங்களோடு இணைந்து இரத்த நன்கொடை, உறுப்பு தான இயக்க உறுதி, மலேசியச் சுற்றுலா, மருத்துவப் பரிசோதனை, கவியரங்கம் ஆகியவற்றையும் நடத்திச் சிங்கப்பூருக்குச் சங்கத்தினரின் பங்களிப்பை நல்கினர். இப்பணி வரிசையின் சிகரமாகச் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இளைஞர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டியாக அமையும். நன்னெறிக் கருதல்களைத் தாங்கி நிற்கும் தமிழ் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டு வழங்க முடிவு செய்தனர்.

இந்நூலினை எளிய தமிழில் இனிமையான கவிதைகளைக் கொண்டு உருவாக்கித் தருமாறு கவிஞர் செவ்வியன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இந்த வேண்டுகோளை அவரும் ஏற்று "மலரும் மொட்டு" என்னும் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு நூலை இயற்றி அச்சிட்டுக் கொடுத்துவினார். அவருக்கு எங்கள் நன்றி உரியதாகும். இந்நூல் வெளிவரப் பொருளுதவி செய்த பெருமக்களுக்கும் நன்றி.

நம் சிறுவர்கள் தொடக்கப்பள்ளி நிலையில் பெற்றோர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பர். பிறகு உயர்நிலைப்பள்ளி, தொடக்க கல்லூரி செல்லும் நிலையில் புறச் சூழல்களின் தாக்குதலுக்காட்பட்டு நெறி தவறிப்போகும் சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டும் நன்னெறிக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு விளங்கும் இந்நூலை நம் இளையர்கள் வாங்கிப் படிக்கத் தூண்டுமாறு தமிழாசிரியர்களையும் பெற்றோர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறோம். நம் இளையர்கள்தான் எதிர்காலத் தலைவர்கள். இவர்கள் நன்னெறி நின்றால் நம் சமூகமும் நல்வழிப்படும். நன்னெறிகள் தானே வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்குகள்.

கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக

பெரி.நீல.பழனிவேல்

(கண்ணீர் சிந்தும் பன்னிர்ப்புக்கள்)

26.1.2004

வாழ்த்துரை

சிங்கை மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் பாதையில் தடம் பதித்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் பெரி.நீல.பழனிவேலன். ஏறத்தாழ நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகக் கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், கட்டுரை எனப் பலவகை இலக்கியத் துறையிலும் தம் படைப்புகளை ஆக்கிய பெருமை இவருக்கு உண்டு. இவர் ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளையும், சுமார் நூறு புதினங்களையும், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், அறுபதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களையும் பதினைந்து புதினங்களையும், ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார். இவரது படைப்புகள் மலேசிய, சிங்கை இதழ்களிலும், தமிழ் மாருதம் போன்ற தமிழக இதழ்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. "தமிழ் மலர்" என்னும் நாளிதழ், "கொள்கை முழக்கம்", "உரிமை" என்னும் திங்களிதழ்கள் ஆகியவற்றின் துணை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிய சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. மேலும் வானொலி, தொலைக்காட்சி, மேடை நாடகங்கள் ஆகியவற்றில் தம் நடிப்புத் திறமையையும் நன்கு காட்டியுள்ளார். சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம், சிங்கப்பூர் தமிழர் சங்கம், மாதவி இலக்கியமன்றம் முதலிய தமிழ் அமைப்புகளில் பணியாற்றிய பெருமையும் உடையவர்.

இவரது படைப்புகளில் தொட்டவிடமெல்லாம் தமிழுணர்வு தட்டுப்படும். தமிழர் நலமே நாடும் தகைமை தென்படும். பிறமொழிச் சொற்கலப்பின்றித் தூய தமிழில் இயன்ற வரையில் எழுத வேண்டும் என்ற வேட்கை உடையவர். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்னும் துடிப்புக் கொண்டவர். படைப்பாளராக மட்டுமின்றிப் படிப்பாளராகவும் விளங்கும் பண்பாளர். இளமை முதல் நிறையத் தமிழ் நூல்களை வாங்கிப் படித்துப் பயன் துய்க்கும் பழக்கம் உடையவர்.

சிங்கப்பூர் இலக்கிய வகையில் கவிதை, சிறுகதை போலப் புதினம் மிகுதியான வளர்ச்சி பெறவில்லை என்பதை எண்ணிக் "கண்ணீர் சிந்தும் பன்னிர்ப்புக்கள்" என்னும் இந்தப் புதினத்தை

நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். சிங்கே மலேசிய மண்ணின் மணம் கமழ எழுதப்பட்ட இந்த நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் வாங்கிப் படித்து இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன். இவர் இலக்கியப்பணி தொடர்ந்து சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

இலியாஸ்

(சிங்கப்பூரில் டாக்டர் வீரமணி பேச்சும் எழுத்தும்)

வாழ்த்துரை

24.11.2007

பகுத்தறிவுப் பகலவன் பெரியார் அவர்களின் கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் பாரில் எங்கும் பரப்பும் பணிக்கு வேரும் விழுதுமாகவும், நீரும் வேலியுமாகவும் இருக்கும் தமிழர் தலைவர் டாக்டர் கி.வீரமணி அய்யா அவர்களின் 75ஆவது பிறந்த நாள் அண்மையில் வருகின்றது. இதுவரை தம் பிறந்தநாள்களைத் தனி விழாவாகக் கொண்டாடுவதைத் தவிர்த்து வந்த அய்யா அவர்களும் அவை மறந்த நாள்களாகவே தோன்றின. ஆனால் அவை தமிழினத்துக்குச் சிறந்த நாட்களாகக் கருதப்படத்தக்கன என்பதை உணர்ந்த அன்பர்கள் இவ்வாண்டு டிசம்பர் இரண்டாம் நாள் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் சிறப்பாகக் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளனர். தமிழர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அல்லும் பகலும் ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் ஓயாது பாடுபட்டு வரும் அய்யா அவர்கள் நல்ல உடல்நலத்துடன் பல்லாண்டுகள் வாழச் சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள் சார்பில் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்விழாவினை ஒட்டி நண்பர் இலியாஸ் அவர்கள் சிங்கப்பூரில் அய்யா அவர்கள் பேசிய பேச்சுகளையும் சிங்கப்பூர் தொடர்பாக அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் தொகுத்துச் "சிங்கப்பூரில் தமிழர் தலைவர் டாக்டர் கி.வீரமணி பேச்சும் எழுத்தும்" என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலாக வெளியிடும் முயற்சி மேற்கொண்டார். எதனையும் செய்வன திருந்தச் செய்யும் சிறப்பியல்பு கொண்ட அவரது முயற்சி வெற்றி பெற்று இப்போது எழில் கூட்டும் ஒரு நூலாக உங்கள் கைகளில் திகழ்கின்றது. இந்த நூல் முழுவதையும் படித்தேன். அது "படித்தேனாக" எனக்கு இனித்தது. சிங்கப்பூர்த் தமிழர்களின் தலைவராக விளங்கிய "தமிழவேள் சாரங்கபாணி" அவர்களின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் சாதனைகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் சிறந்த நூல் ஒன்றினை உருவாக்கித் தந்த திரு.இலியாஸ் இப்போது செந்தமிழ் நாட்டின் தமிழர்களின் தனிப்பெரும் தலைவராக விளங்கும் வீரமணி அய்யா அவர்கள்

சிங்கப்பூரில் 1968ஆம் ஆண்டு முதல் பேசிய பேச்சுகள், எழுத்துகள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்துத் தந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். தமிழர் தலைவர் அய்யா வீரமணி அவர்களின் "இயற்பெயரும் சாரங்கபாணி' என்பதைத் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு விழாவில் குறிப்பிட்டதை அனைவரும் அறிவர். தமிழவேளும் தமிழர் தலைவரும் பெயரால் மட்டுமன்றிக் கொள்கைப் பிடிப்பாலும் பெரியார் பெருந்தொண்டர் என்னும் இயல்பாலும் ஒத்து விளங்குபவர்கள். எனவே இவர்களை "நூல்வழி' ஆவணப்படுத்த முயன்ற அன்பர் இலியாஸ் அவர்களுக்கு என் நல்வாழ்த்துகள் உரியதாகுக.

அய்யா வீரமணி அவர்களின் பேச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல், செயலாற்றல் பற்றித் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நன்கு அறியும். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைமையதாய்க் கேளாரும் வேட்ப அமையும் தன்மையதாய் இருக்கும் அவர் பேச்சிலும், கருத்தாழம் மிக்க அவர் எழுத்திலும் தென்படும் சிந்தனைத் தெளிவினை இந்நூலைப் படிப்போர் எளிதில் உணர்வர்.

1968ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாகச் சிங்கப்பூருக்குத் தமிழர் தலைவர் வீரமணி அய்யா அவர்கள் வந்தார்கள். அதன்பின் இன்றுவரை தொடர்ந்து பலமுறை வந்துள்ளார்கள். அவர்கள் வரும்போதெல்லாம் சிங்கப்பூரில் பல்வேறு விழாக்கள், நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் பங்கேற்றுப் பேசிய பேச்சுகள் பல இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. அவர்கள் "வாழ்வியல் சிந்தனைகள்' என்னும் நூல் வாயிலாகச் சிங்கப்பூர் தொடர்பாக எழுதிய கட்டுரைகள் சில இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவையனைத்திலும் "பெரியாரின் கொள்கைகளையே தம் வாழ்வின் மூச்சாகக் கொண்ட' அய்யா அவர்களின் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையும், நுண்மாண் நுழைபுலத் திறமையும் பட்டறிவும் எதனையும் எளிதில் விளக்கும் தெளிவும் வாதத்திறனும் மிளிர்க் காணலாம்.

அய்யா அவர்கள் சிங்கப்பூருக்கு வரும்போதெல்லாம் "தாம் வருவது சிங்கப்பூர்ப் பொருள்களைப் பெற்றுச் செல்வதற்காக அல்ல, சிங்கப்பூரிடமிருந்து கற்றுச் செல்வதற்காகவே' என்பதை வலியுறுத்திப் பேசுவார்கள். இதுவே அவர்களின் சிங்கப்பூர் வருகையின் நோக்கம். இதுவே அவர்களின் தனித்தன்மையை நன்கு காட்டுகிறது அல்லவா? எனக்கு "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு' என்னும் திருக்குறளுக்கு அய்யா அவர்கள் காட்டிய புத்துரையாக இந்நோக்கம் தோன்றியது. ஊரும் நாடும் கூடக் கற்றலுக்குரிய ஊடகங்காக அமையும்போது சாகும் வரை கற்காமல் காலம் கழிக்கலாமா?

என்னும் கேள்வியை நம்மிடம் கேட்பது போல இக்குறள் எனக்குக் காட்சி அளித்தது. அய்யா அவர்கள் சிங்கப்பூரில் பெற்ற அறிவின் சிறப்பைச் "சிங்கப்பூர் புதுமைகள்" என்னும் தலைப்பில் தமிழகத்தில் பேசிய பேச்சில் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். இப்பேச்சில் சிங்கப்பூரின் சிறப்புகளை மட்டுமே பேசாது அங்குள்ள மக்களின் மூடப்பழக்கங்களையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்கள். "குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகை நாடி மிக்க கொளல்" என்னும் வள்ளுவர் வகுத்த திறனாய்வின் சிறப்பினை இங்கு காணமுடிகிறது. அய்யா அவர்களின் மொழியில் சொல்லப்போனால் "இப்பேச்சு சிறப்பினை மட்டும் காட்டும் ஓவியமும் அன்று; உள்ளதைப் படம்பிடிக்கும் ஒளிப்படமும் அன்று; உள்ள நோயைப் போக்க விழையும் மருத்துவ நோக்கில் அமைந்த எக்ஸ்ரே படம்' என்று தான் கூறவேண்டும். ஓவியம், ஒளிப்படம் (போட்டோ) எக்ஸ்ரே மூன்றிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைப் பெரியாரை ஒரு சமூக மருத்துவராகக் காட்டும் பேச்சில் அய்யா அவர்கள் நன்கு விளக்கியுள்ளார். (விடுதலை 17.10.1990)

இப்பேச்சுத் தொகுப்பில் பெரியார் அவர்களையும் தமிழவேள் சாரங்கபாணி அவர்களையும் பற்றிய செய்திகள் தொட்ட இடமெல்லாம் தட்டுப்படும் பெரியாரைப் பற்றி அறிமுகம் செய்யப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாடல் ஒன்றினை மேற்கோளாகக் காட்டுவது அய்யா அவர்களின் வழக்கம். அப்பாடல் வருமாறு:

தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்

தூயதாடி மார்பில் விழும்

மண்டைச் சுரப்பி உலகு தொழும்

மனக்குகையில் சிறுத்தை எழும்

அவர்தாம் பெரியார்

இப்பாடலில் இடம்பெறும் "தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்", "மண்டைச் சுரப்பி உலகு தொழும்" என்னும் தொடர்களுக்கு வீரமணி அய்யா அவர்கள் தந்துள்ள சிறப்புப் பொருள் உரைகள் என் சிந்தையைக் கவர்ந்தன. இவை இப்பேச்சுத் தொடரில் உள்ளன. "பதவி நோக்காத தொண்டு; புகழ் பாராட்டாத தொண்டு, எதையும் எதிர்பார்க்காத தொண்டு, மானம் பாராட்டாத தொண்டு, நன்றி பாராட்டாத தொண்டு, கைம்மாறு கருதாத தொண்டு" என்று தொண்டுக்குத் தந்துள்ள

சிறப்புப்பொருள் உரைகள் பெரியாரின் தொண்டுக்கும் பெரியாரின் தொண்டர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய தொண்டுக் கொள்கைக்கும் நல்ல விளக்கங்களாக உள்ளன. இல்லறம், துறவறம் போல அய்யா வீரமணி உருவாக்கிய தொண்டறம் என்னும் கோட்பாட்டின் தெளிவினையும் இங்குக் காணமுடிகிறது. இவ்வாறே "மண்டைச் சுரப்பி உலகு தொழும்" என்பதற்கு பெரியாரின் தொலைநோக்குச் சிந்தனைகளை எடுத்துக்காட்டி அவை இன்று எவ்வாறு செயலாக்கம் பெற்றுள்ளன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி விளக்கியுள்ளார்கள். தமிழனுக்கு மட்டுமின்றித் தரணியில் வாழ்வோர் அனைவருக்குமே தேவையான சுயமரியாதைச் சிந்தனை, மனிதநேய நோக்கு ஆகியவற்றைத் தந்த பெரியாரை உலகு தொழுவதில் வியப்பென்ன என்ற வினாவையும் அய்யா அவர்கள் தொடுத்துள்ளார்கள்.

இவ்வாறே சாரங்கபாணி அவர்களைச் "சாகாவரம் பெற்ற சாதனையாளர்", "தந்தை பெரியாரை உலகறிய வைத்த தலைவர்", "தமிழர் தலை நிமிர்ந்து வாழ வைத்த தன்னலமற்ற தலைவர்" என்றெல்லாம் தக்க சான்றுகள் காட்டிப் பாராட்டிப் பேசியுள்ளார்கள். தமிழகத்தில் தமிழவேள் பேர் நிலைக்கக் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றிற்கு அவர் பெயர் வைத்தும், அவருக்காகத் தமிழகத்தில் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு பெருவிழாக் கண்டும், நினைவு மலர் வெளியிட்டும் பணியாற்றிய அய்யா அவர்களைச் சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள் மறக்க முடியாது. தாம் ஒரு இதழியலாளர் என்னும் முறையிலும் தமிழவேளை அய்யா அவர்கள் படம்பிடித்துக் காட்டத் தவறவில்லை என்பதைத் தமிழ் முரசுக்கு அவர்கள் தொடக்க காலத்தில் அளித்த பேட்டி ஒன்றின் வாயிலாக உணர முடிகிறது. அப்பேட்டியும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

சிங்கப்பூரில் பெரியார் தொண்டர் இல்லத் திருமணம், புதுமனை புகுவிழா, பிறப்பு, இறப்புத் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்டு பேசிய பேச்சுக்களிலும் அய்யா அவர்களின் புதிய சிந்தனைகள், பகுத்தறிவுக் கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சொற்கொண்டல் முருகு சீனிவாசன் இல்லத் திருமண விழாவின்போது பேசிய பேச்சில் தமிழர் திருமணத் தோற்றம், வரலாறு, பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு, சுயமரியாதைத் திருமணத்தின் பயன், தேவை ஆகியவற்றையும், புதுமனை புகுவிழாவில் காணப்படும் மூடப் பழக்கங்களைப் போக்க வேண்டியதன் தேவையையும் அய்யா அவர்கள் விளக்கியுள்ளதை இந்நூலைப் படிப்போர் காணலாம். தொண்டர்களின் இரங்கல் கூட்ட உரைகளில் அவர்களின் அரிய பெரிய சாதனைகளைப் பாராட்டியதோடு தொண்டர்கள் என்றால் யார் என்பதன் வரையறையையும், இலக்கணத்தையும் அய்யா அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

விளம்பரத்தையும், புகழையும் அய்யா அவர்கள் வேறுபடுத்திக் காட்டிய கருத்து என்னைக் கவர்ந்த ஒன்று. அது வருமாறு: "மனிதனுக்குப் புகழ் என்பது தானாக வருவது; விளம்பரம் என்பது இவர்களாகச் செய்து கொள்வது. வியாபாரத்துக்கு விளம்பரம் தேவை. தொண்டுக்கு விளம்பரம் தேவை இல்லை." இவ்வாறே பெரியார் ஒரு கருமியா? என்னும் கேள்விக்குப் பதில் கூறும் உரையில் ஆடம்பரம், கருமித்தனம், சிக்கனம் மூன்றினையும் வேறுபடுத்திக் கூறிய கருத்தும் என்னைக் கவர்ந்தது. அது வருமாறு:

"தேவையில்லாதவற்றிற்குச் செலவழிப்பது ஆடம்பரம்

தேவைக்கும் செலவழிக்காமல் இருப்பது கருமித்தனம்

தேவைக்கேற்பச் செலவழிப்பது சிக்கனம்"

சிங்கப்பூர்த் தமிழர்களுக்கு அய்யா அவர்கள் சொல்லும் அறிவுரை : "அறிவும் உழைப்பும் முன்னேற்றத்துக்கு அவசியம்; உழைப்புடன் முன்னேறி ஒழுக்கமுடன் வாழுங்கள்" என்பதுதான்.

சிங்கப்பூருக்கு வருபவர்கள் பெரும்பாலோர் பொருள்கள் வாங்குவதில் தான் கவனமும் நாட்டமும் செலுத்துவர். ஆனால் அய்யா அவர்களோ புத்தகக் கடைக்கும் நூலகங்களுக்கும் சென்று அறிவுத் தேட்டத்தைப் பெறுவதிலேயே நாட்டம் செலுத்துவார். அந்த அடிப்படையில் சிங்கப்பூர்த் தேசிய நூலகம் பற்றி வாழ்வியல் சிந்தனையில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் சிங்கப்பூர் ராபிள்ஸ் பிளேஸில் உள்ள ஓவர்சீஸ் யூனியன் வங்கி 37 மாடிக் கட்டிடத்திலுள்ள சர் அய்சக் நியூட்டன் சிலை பற்றியும் அந்தச் சிலையை உருவாக்கிய சிற்பியின் சிந்தனைத் திறத்தைப் பற்றியும் அய்யா அவர்கள் வாழ்வியல் சிந்தனையில் எழுதியுள்ள கட்டுரையும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. "எதையும் வெளிப்படையாகவும் திறந்த இதயத்தோடும் செய்வதே வெற்றிக்கு வழி" என்னும் செய்தியை உணர்த்தும் சிலை பற்றிய கட்டுரையும் நமக்கு விருந்தாகும். இப்பகுதியில் இடக்கிஷ்நிதூதிவுலு என்னும் சொல்லுக்கு அய்யா அவர்கள் "கனவுண்மைக் கலைஞர்" என்று தமிழாக்கம் செய்திருப்பது அய்யா அவர்களின் இருமொழிப் புலமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இத்தகைய நல்லதொரு நூலை உருவாக்கியும் "மகத்தான மனிதநேயப் பணியைச் செய்து கொண்டிருப்பவர் தமிழர் தலைவரே" என்னும் தலைப்பில் அய்யா அவர்களின்

அரும்பெருஞ் சாதனைகளைப் பட்டியலிட்டுத் தந்தும் உதவிய நண்பர் இலியாஸ் அவர்களை
மீண்டும் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன். இந்நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் வாழ்வோர்
அனைவரும் வாங்கிப் படித்து பயன்பெற வேண்டுகின்றேன்.

.....

மதிப்புரை

டாக்டர் அ.வீரமணி

(பாவலர் நெஞ்சம்)

புலவர்களின் நெஞ்சப் பூங்காவில் பூத்த நினைவு மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைதான் இலக்கியம். பூமாலையை ஒருவன் பார்த்துப் போற்றலாம். அணிந்தும் அழகு பார்க்கலாம்; பிறருக்கு அணிவித்தும் மகிழலாம்; அமைப்பழகைக் கண்டு வியக்கலாம்; அல்லது குறைகூறலாம். அதன் தோற்றத்தையும் ஏற்றத்தையும் மாற்றத்தையும் பயன்பாட்டினையும் எண்ணிப் பார்த்து மதிக்கலாம். இவ்வாறே இலக்கியத்தைப் படித்துப் பார்ப்பவன் வாசகன்; தன் அனுபவத்துடன் இணைத்துப் பார்த்துச் சுவைத்து மகிழ்பவன் சுவைஞன்; பிறருக்குக் கூறி மகிழ்பவன் ஆசிரியன்; குறைநிறை காண்பவன் திறனாய்வாளன்; ஆழ்ந்தகன்று மதிப்பீடு செய்பவன் ஆராய்ச்சியாளன். இந்த ஐந்து நிலையிலும் நின்று டாக்டர் அ.வீரமணி எழுதிய நூல்தான் 'பாவலர் நெஞ்சம்' என்னும் இந்நூல்.

வாசகனாக, சுவைஞனாக, ஆசிரியனாக, திறனாய்வாளனாக, ஆராய்ச்சியாளனாக இருந்து ஆயிரம் நூல்கள் கற்றாலும் அவற்றில் ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுள்ளம் காணாவிட்டால் பயன் என்ன? என்னும் வினாவுக்கு விடைகாண்பதுபோல இந்நூல் அமைந்து இலக்கிய உலகிற்கு எழில் ஊட்டுகின்றது.

'பாவலர் நெஞ்சம்' தெளிவுறுதல், பாவலர்கள், குமுகாயம் என்னும் மூன்றுப் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் "பாவலர் நெஞ்சத்தின்" நெஞ்சாக விளங்குவது நடுப்பகுதி. இப்பகுதியில் இளங்கோவடிகள், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், மாமூலனார், கோலூர்கிழார், கயமனார், மருதனிளநாகனார் என்னும் பழந்தமிழ்ப் பாவலர் எண்மரின் நெஞ்சத்தைத் தொட்டுக்காட்டிப் படிப்பவர் நெஞ்சையும் தொட்டு விடுகிறார் ஆசிரியர். பாவலர் நெஞ்சத் துடிப்பினை அவர்தம் இலக்கியங்களாகிய நாடித்துடிப்பின் வாயிலாகக் கண்டறியும் நல்ல மருத்துவர் மணியாக விளங்கும் இயல்பினை இப்பகுதி நன்கு எடுத்தியம்புகிறது. எண்மரின் உண்மை இயல்பினை இலக்கியப் பெற்றியைச்சமுதாய நோக்கினை இப்பகுதி படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

முதற்பகுதியாகிய "தெளிவுறுதலில்" இலக்கியமும் வாழ்க்கையும், சங்க இலக்கிய எண்ணிக்கை, வளர்ச்சி, மரபுகள் பற்றிய ஏழு கட்டுரைகள் உள்ளன. இவை சங்க இலக்கியக் கடலழகு காண விழைவார்க்கு உதவும் ஓடம்போல அமைந்துள்ளன. பாவலர் நெஞ்சத்துடிப்பினை அறிய உதவும் இதயத்துடிப்புமானியாகவும் (Stethoscope) இப்பகுதி

இலங்குகிறது. சிந்தனைத் தெளிவுடன் இப்பகுதி இருப்பது சிறப்பாகப் பாராட்டத்தக்கது. இறுதிப்பகுதி குமுகாயமும் வாழ்க்கையும் பற்றிய கருத்துக் குவியலாக உள்ளது. இலக்கியம் வாழ்க்கையிலிருந்து உருக்கொண்டாலும் இறுதியில் சமுதாயத்தையும் வாழ்க்கையையும் திருத்தி நிற்கும் தன்மையும் அதற்குண்டு என்பதை இந்நூலின் முதல் தலைப்பும் இறுதித் தலைப்பும் கூறுகின்றன.

ஆசிரியரின் நடை செம்மையான செந்தமிழ் நடையாக அமைந்துள்ளது போற்றத்தக்கது. நூல் முழுதும் புதுமை காணும் போக்கும் ஆய்வு நோக்கும் புலவர்களின் பாடல் வாக்கும் மிளிர்கின்றன.

இந்நூலாசிரியர் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர்; தமிழ்மொழி இலக்கியத் துறையில் இளங்கலைப் பட்டம் பெற்றவர்; பின்னர்ச் சமூகவியல் துறையில் முதுகலைப் பட்டமும் முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். வாழ்க்கைக்குரிய பணியையும் தமிழுடன் தொடர்புடைய துறைகளில் தொடங்கி இப்போது பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருபவர். கல்வி, தொழில் மட்டுமின்றித் தொண்டு நிலையிலும், தமிழ்ச் சமுதாயத்துடன் தம்மை முற்றாக இணைத்துக் கொண்ட தன்மையர். ஆசிரியரின் இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயவுணர்வு இந்நூலில் சமுதாயத் தமிழாக மலர்ந்து மணம் பரப்புகிறது.

மலேசிய சிங்கப்பூர் நிலையில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் ஆராய்ந்து அழகு தமிழில் நூல் ஒன்று எழுதிய முதல் தமிழ் எழுத்தாளர் என்று டாக்டர் அ.வீரமணியைப் பாராட்டலாம்.

திரைப்படத்தில் பெரியார்

(விடுதலையில் வந்த கட்டுரை)

24.5.2007

அண்மையில் வெளிவந்த "உண்மை" இதழ் ஒன்றில் ஆசிரியர் கேள்வி பதில் பகுதியில் ஒருவர் நம் ஆசிரியரிடம் "பெரியார் திரைப்படம் பார்த்தீர்களா?" என்று கேட்டிருந்தார். அதற்கு நம் ஆசிரியர் தமிழர் தலைவர் கி.வீரமணி ஐயா அவர்கள் படைப்பாற்றல் மிக்க புதுக்கவிதை போல ஒரு பதில் அளித்திருந்தார். "இல்லை. திரைப்படத்தில் பெரியாரைப் பார்த்தேன்" என்பதுதான் அந்தப் பதில். திருக்குறள் போன்ற சுருக்கமான விமரிசனம் பெரியார் படத்துக்கு இது. இத்தொடரின் பொருட்பெருக்கத்தை நான் பெரியார் திரைப்படம் பார்த்த பின் உணர்ந்தேன். "நவில்தொறும் நூல்நயம்" என்பதற்கேற்ப இருமுறை பார்த்து மகிழ்ந்தேன்.

பெரியாரின் பன்முகப் பார்வையை ஒருமுகமாக உருவாக்கி நன்முக எழில் கூட்டி நம்மிடையே அறிமுகப்படுத்தியுள்ள பாங்கு பாராட்டுக்குரியது. "செயற்கரிய செய்வர் பெரியார்" என்பதற்கேற்பச் சாதாரண மனிதராகத் தோன்றிய பெரியார் அசாதாரணப் பணிகளைச் செய்து முடித்த செயல்திறன் நன்கு படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் சிறுவர்கள், இளையர்கள் தன்னம்பிக்கை பெற முடியும். "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்னும் கோட்பாட்டிற்குச் செயலுருவம் கொடுக்க & சாதியை ஒழிக்க எத்துணை பாடுபட்டுப் பலவற்றைப் பெரியார் சாதித்த சாதனைகளைத் திரைப்படம் நன்கு சுட்டிக்காட்டுகிறது. "பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்" என்பதற்கேற்பப் பெண்ணின் பெருமையை & அடிமை வாழ்வில் அகப்பட்டுத் தவித்த பெண்ணை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செலுத்த & பெரியார் மேற்கொண்ட முயற்சிகளைக் காட்டும் பல நிகழ்ச்சிகளைப் படத்தில் பார்த்தேன். நாகம்மையாரைப் புதுமைப் பெண்ணாக & புரட்சிப் பெண்ணாக மாற்றிய ஆற்றலும், தேவதாசிப் பழக்கத்தை ஒழித்துக் கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவித்த பெரியாரின் ஆக்கத்திறனும் போற்றுகுறிய வகையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. "மோப்பக்குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து" என்னும் குறளுக்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்தவர் பெரியார் என்பதை அவர் ஆதித்திராவிடர் வீட்டில் விருந்துண்ட காட்சி நன்கு விளக்குகிறது. "எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் & ஏன் தம் வாய்க் கேட்பினும் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்பதை இயன்ற வகையில் எல்லாம் தம் பேச்சைக் கேட்க வரும் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் பெரியார் சிந்தனை ஆற்றலை நம்மிடையே தூண்டிய சிறந்த சாக்கரூஸாக இருக்கும் சிறப்பினையும் திரைப்படம் காட்டத் தவறவில்லை.

"அறிவினால் ஆவதுண்டோ பிறிதின் நோய் தன் நோய் போல் போற்றாக் கடை' என்னும் குறள் காட்டும் மனித நேயத்தை வழிப் பயணத்தில் பார்ப்பன மகள் ஒருத்தி கருவுயிர்க்கும் நிலையில் இருந்தபோது தம் வாகனத்தை நிறுத்தி உதவிய காட்சியில் காணமுடிகிறது. பார்ப்பனியத்திற்கும் முடநம்பிக்கைகளுக்கும் தான் பெரியார் எதிரியாக விளங்கினார். பார்ப்பனர்களுக்கு அல்ல என்பதை இக்காட்சி கூறுகிறது எனலாம். இராசாசி அவர்களுடன் பெரியார் கொண்டிருந்த நட்புத் தொடர்பான காட்சிகள் நட்பிற்கு வீற்றிருக்கையாது எனில் தொப்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை' என்னும் குறளை எனக்கு நினைவூட்டின.

இளமையில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளே பெரியாருக்கு வாழ்க்கையில் பல சாதனைகளைச் சாதிக்க வழிகோலின என்பதைத் திரைப்படத்தின் முற்பகுதிக் காட்சிகள் தெளிவுறுத்துகின்றன. விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும் என்பதையும் விளக்கம் வகையில் உள்ளன.

பிற்பகுதிக் காட்சிகள் நான் இளமையில் சந்தித்த அரசியல் சமய சமுதாயத் தலைவர்களை மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்த உணர்வை ஏற்படுத்தின.

பெரியார் நாகம்மையார் மரணப்படுக்கையின்போது பேசிய பேச்சும், அறிஞர் அண்ணா மணியம்மையாரிடம் கூறிய சொற்களும், பெரியார் "தாயும் யாரோ தந்தையாரோ பாடல் காட்சியில் போகும் போக்கும் நெஞ்சை நெகிழ்வித்தன. கதாகாலட்சேபக் காட்சி நகைச்சுவையுடன் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும் வகையில் உள்ளது. பெரியாரின் எள்ளல் (இநிலுதிகிஷ்) பேச்சு இயல்பும் சில இடங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. காமராசரை முதலமைச்சர் பணி ஏற்கப் பெரியார் மேற்கொண்ட முயற்சியும் அதே சமயத்தில் அவரை அமைச்சரவை அமைக்கக் கேட்டபோது அவர் விரும்பாத நிலையும் முரணாக இருந்தாலும் தமிழர்க்கு அரணாக அமைந்துள்ளன. பெரியாரின் தொலைநோக்குச் சிந்தனைக்கு எடுத்துக்காட்டாக ரஷ்யாவில் அவர் கூறும் கூற்று சோவியத் ஒன்றிய இணைப்புக் கலைந்து விடும் என்னும் கூற்றினை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். பெரியாரின் சிக்கனம், நேர்மை, நாணயம் ஆகியவற்றை விளக்கும் காட்சிகளும் படத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. மலயா, பர்மாப் பயணங்களின் வாயிலாகத் தமிழர்க்குப் பெரியார் தரும் அறிவுரைகள் பாராட்டத்தக்கன. தமிழர் தன்மானம் காக்கத் தன் மானத்தையும் இழக்கத் தயாராக இருந்தவர் பெரியார். தன் மானம், மரியாதை, பதவி, சொத்து ஆகியவற்றைத் தியாகம் செய்து தமிழர் மானத்தை காத்த பெருந்தலைவர் அல்லவா பெரியார்!

சத்தியராஜ் பெரியாராகவே மாறி விட்டார் என்று கூறலாம். ஏனையோர் நடிப்பும், காட்சி அமைப்பும் சிறப்பாகவே உள்ளன.

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்களின் பாடல்கள் இப்படத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றன. "கங்கை தன்னை & நீ சூடினாய், மங்கை என்னை ஏன் தரை வீசினாய்", "ஆடல் ஆடி நீ கலையாக்கினாய் & ஆடவந்தேன் ஏன் விலையாக்கினாய்' உன் சந்நிதியில், உன் சந்ததிகள் பாடி ஆடும் குலமானோம், ஊர் யானைகளும் ஊர் மாடுகளும் ஓடியாடும் குளமானோம்' என்று

ஆடல்வல்லானாகிய நடராசரை நோக்கி நடனமங்கை எழுப்பும் கேள்விக்கணைகள் சிறப்பான வரிகளாக என் சிந்தையில் நின்றன. இவ்வாறே "கடவுளா நீ கல்லா மேலோர் என்று சிலரைப் படைத்துக் கீழோர் என்று பலரைப் படைத்தாய்' என்று வைக்கம் காட்சியில் வரும் பாடலும் சமயச் சாக்கடையில் சாதியைப் புகுத்தியவர்க்குச் சவுக்கடி கொடுக்கும் முறையில் உள்ளது.

மொத்தத்தில் பெரியாரைப் பார்க்க & புரிந்து கொள்ள & அவரைப் பின்பற்ற இந்தத் திரைப்படம் உறுதியாக உதவும் எனக் கூறலாம். எனவே தமிழன் ஒவ்வொருவனும் தன்மானம் பெறவும், தமிழுணர்வு பெறவும், கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப் போகுமாறு களைந்து மனிதநேய மாண்புடன் வாழவும் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் காண வேண்டிய படம் "பெரியார்' என்பதே என் கருத்தாகும்.

அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்

☐

விவேகபாரதி

(மழலைத்தமிழ் & பாடநூல் வரிசை ஒரு பார்வை)

7.2.1995

விவேக பாரதியின் மழலைத் தமிழ் (1), (2) முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு, விஜயபாரதியின் மூன்று, நான்கு, ஐந்து வகுப்புகளுக்குரிய தமிழ்ப்பாட நூல்களைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன்.

இளஞ்சிறார்களுக்கு இந்தியப் பண்பாட்டினையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினையும் கற்பிக்கும் நோக்கத்தையே மைய நோக்கமாகக் காண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் இப்பாடநூல் வரிசை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. குழந்தைகளின் வயதுக்கேற்ற மனநிலையையும் கணக்கில்கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் தன்மையும் பாராட்டிற்குரியது. பாடப்பொருளின் தேர்வும், வரிசை முறையும், வழங்கும் இயல்பும் போற்றத்தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன. இறைப்பற்று, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று ஆகிய நற்பண்புகளையும், உடல்நலம் பேணுதல், ஓயாது படித்தல் முதலிய நற்பழக்கங்களையும், விஞ்ஞான வேட்கையையும் மெஞ்ஞான உணர்வையும் மரபுவழிக் கலாசார மாண்பினையும், வழிகாட்டும் சான்றோர் வாழ்க்கையையும், இலக்கியச் சிறப்பினையும் மாணவர்க்கு ஏற்ற வகையில் எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் எடுத்துரைக்கும் இயல்பினதாகவும் இவ்வரிசை அமைந்துள்ளது. உரைநடை, உரையாடல், செய்யுள், பாடல் முதலிய பலவகைப் பனுவல்களை (Text)யும் கொண்டு விளங்குகிறது. வாய்மொழிப் பயிற்சி. எழுத்துப் பயிற்சி ஆகிய இருவகைப் பயிற்சிகளையும் மாணாக்கர்க்கு அளித்து அவர்தம் மொழியறிவை வர்க்க முற்படுகின்றது. பயிற்சிகளில் மாணவர்க்குச் சலிப்பேற்படாதவாறு பலவகை உத்தி முறைகளை இவ்வரிசை எடுத்தாளும் இயல்பும் சிறப்பாகவுள்ளது. படிப்படியாக மாணவர்களின் சொற்கோவையையும் மொழிநடையையும் வளர்க்க மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சியும் போற்றத்தக்க வகையில் உள்ளது. விடுகதைகளின் வழியும் பாடப்பகுதியிலுள்ள வினாக்கள் வழியும் மாணவர்களின் சிந்தனைத்திறன் மாண்புற வகை செய்துள்ளார்கள். ஆங்காங்கே காணப்படும் இக்காலக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் மாணவர்களின் படைப்பாற்றலையும் கற்பனையையும் வளர்க்க உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை. செய்யுட்பகுதி மாணவர்களிடையே அறநெறிப் பண்பினை விதைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

பாடநூலின் புறக்கோல அமைப்பும் பொலிவும் கூடப் போற்றும் வகையில் உள்ளன. அச்சமைப்பும், அட்டை அமைப்பும், படங்களின் இயல்பும், வண்ணங்களும் அழகுற அமைந்துள்ளன. தாளின் தரமும் நன்று.

மொழிகற்பித்தலில் முக்கிய நோக்கம் இரண்டு; ஒன்று பண்பாடு, மற்றது பயன்பாடு. இவற்றில் இப்பாடநூல் வரிசையில் முன்னதே ஏற்றம் பெற்று விளங்குகிறது. பயன்பாட்டு நோக்கினையும் நிறைவேற்றும் வகையில் இன்னும் சில பகுதிகளைச் சேர்க்கலாம்.

மொழி கற்பித்தலில் இந்நூல் வரிசை மரபுவழி முறையையே மிகுதியாகப் பின்பற்றியுள்ளது. கருத்துப்பரிமாற்ற அணுகுமுறை போன்ற இக்கால அணுகுமுறைகளையும் இணைக்கலாம்.

உள்ளடக்கத்தில் இருக்கும் உயர்வினைப்போல், உருவத்திலும் உத்தியிலும் மேம்பாடு காண முற்பட வேண்டும்.

இவ்வரிசை நூல்களில் ஆங்காங்கே ஒரு சில இடங்களில் வல்லொற்று மிகுதல், மிகாமைப் பிழைகள் உள்ளன. இவற்றைக் களைய அடுத்த பதிப்பில் முயல வேண்டும்.

பொதுவாக இவ்வரிசை நூல்கள் படிக்கும் மாணவர்களைப் பண்புடையவர்களாக்கும் பணியில் மேலோங்கி நிற்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. மாணவர்களை மாண்புடையவர்களாக & மாணாக்கர்களாக & மாற்றும் ஆற்றல் இவ்வரிசை நூலுக்கு உண்டு என்று உறுதியாகக் கூறலாம். "பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம், அதுவின்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்'. (குறள்.)

□***

Comment on the Paper ‘Immigrant Society and the Indian Literature in Singapore and Malaysia’

Presented by Dr.A.Mani, Department of Public Policy and Administration, University of Brunei Darussalam

at the International Conference on Migration 7-9 February, 1990, RELC, Singapore

(Organised by the Centre of Advanced Studies, NUS)

Let me thank the organizers of this International conference for giving me an opportunity to participate as a discussant for the paper on “Immigrant Society and Indian Literature in Singapore and Peninsular Malaysia”, presented by my student Dr.A.Mani. Dr.A.Mani studied B.A., with the specialization of Tamil Language and Literature in the Dept. of Indian Studies, University of Malay Kuala Lumpur in which I was working as a Lecturer during 1969 – 72. Even from his student days he is interested in the Indian Literature of Malaysia and Singapore. His academic exercise for his B.A degree in the University of Malaya was on ‘Short Stories in Tamil’ (1971). Later he has presented papers in various seminars and conferences on the ‘Development of Tamil Short Story in Malaysia and Singapore 1819 – 70 (1981) and Tamil Novels in Singapore. His postgraduate degrees are on Sociology and he has rich experience as a lecturer in the field of Social Sciences in tertiary institution. Therefore there are ample evidences in this paper to show his combined knowledge in these two areas, viz. Tamil Literature and Sociology. The first section of his paper which explains the Societal models and the second section which explains the Development of Tamil Literature in Malaysia and Singapore are clear examples for this. Due to the time constraint Dr.Mani could not elaborate all the points regarding this topic.

In both Malaysia and Singapore, Indians today constitute the third largest ethnic group next to the Malays and the Chinese. In both countries they exist as a distinct and identifiable community, and will continue to do so for sometime, in view of the historical circumstances that led to their settlement and the nature of the present social and political organizations of Malaysia and Singapore. (Arasaratnam: 1979). Even though the Indians migrated to Malaysia and Singapore in the nineteenth and twentieth centuries, their connection with ASEAN countries is of far greater antiquity. This was a connection brought about by trade as well as by both cultural and political relationships which the Indians has particularly with Indonesia, Malaya and Thailand in the early centuries of Christian era. Traces of the influences of the Sanskrit and Tamil words and the story of Ramayans and Mahabaratha in the languages and literatures of these countries bear evidences to these ancient relationships.

[Of the immigrant communities in Malaysia and Singapore, the Chinese have been widely studied and written about, but the story of the Indians is relatively less known, much less the nature, characteristics and evolution of Indian Society in these countries.

(Arasaratnam:1979).] The studies about Indian Literature in Malaysia and Singapore are very few in number and of only recent origin. Under this situation, Dr.Mani's paper attempts to explain the inter-relationship between Society and Literature among Indian in Malaysia and Singapore with a historical evolutionary approach and thematic approach.

There were few earlier studies published on this topic. For example Naa. Govindasamy's paper entitled Development of Tamil Literature in Singapore. A Sociological Perspective (1979) is the pioneer attempt in this aspect. R.Sivakumaran's paper on Society in Singapore's Tamil Creative Writing (1979) is also another study on this topic. There were few studies on the Indian Society and Tamil Literature in Malaysia. N.Subramaniyan's A Critical Study of Malaysian Tamil Short Stories (1930 – 1979) (M.A dissertation, University of Malaya) (1980), R.Dhandayutham's Tharkaala Ilakkiyam (1983), M.Krishnan's Malaysian Short Stories in the 1930's (1986) are few studies which dealt with this topic. The Introductory parts of the recent publications viz. The Poetry of Singapore (1990) both edited by Prof. Edwin Thamboo and others also dealt with this topic. Dr.A.Mani should have mentioned in his paper in what way his study (paper) differs from the earlier ones. He has mentioned the first two papers in his bibliography. The inclusion of other works mentioned here will add more validity and reliability to his paper.

The present paper consists of four parts, viz. 1. The Background, 2. Development of Literary Writing, 3. Content of Literature and 4. Conclusion.

Under Background, an attempt is made to present a broad, reflection of the Societal model in which the immigrant Indian found themselves. At first, the demographic and the economic status of Indians in Malaysia and Singapore are given. Then Dr.Mani explained the dominance of the Tamil language among the Indian Languages. Thus he gives the reasons to substantiate for his attempt to analyze the development of Tamil Literature in the context of Migrant Society.

The Societal under currents which influenced the writers of Tamil Language are clearly classified into three viz. British Model, Malaya Model and Singaporean Model and explained well in this paper. Really this is the contribution of the author.

Indian community in Malaysia and Singapore is a heterogeneous one. It has many linguistic subgroups and different religious groups. This is explained under cultural orientation with in communities. This is essential to explain in what way Indian community differs from the other two communities viz. Chinese and Malays.

The author has rightly pointed out the two movements viz. Indian Independence Movement and Dravidian Movement and their influence in the development of Tamil Literature in Malaysia and Singapore.

The second part deals with Development of Literary Writing. The role of various newspapers, the contribution of G.Sarangapani, the influence of Dravidian Movement, the contribution of Literary circles, Tamil Literary Society (Tamil Pannai) founded in 1935, the

development of various literary forms such as poetry, short story and novel, and the literary trends of various periods are explained very briefly in this part. Radio also plays an important role in the development of Tamil Literature in these countries. Even though the author has mentioned this, I feel further descriptions are essential in this aspect.

Dr.Mani has mentioned that Vannai Nagar Anta: ti and Vannai Nagar u: ncal (1887) by Sadasiva Pandithar of Singapore are the earliest books available. I feel it is more appropriate to say that Singai Nagar Anta:ti and Chitthirakkavikal are the earliest books instead of the above two. Even though all the above four works were published one and the same time as four sections of a single book, it is more relevant to our context to mention Singai Nagar Anta:ti and Chittirakkavikal, because these are devotional poetry devoted to Lord Subramaniya of Tank Road Temple of Singapore, while the other two are related with the god of Vannai Nagar of Sri Lanka. Sadasiva Pandithar was a Ceylon migrant and worked as an interpret in Singapore. These poetic works were written in faultless Tamil and in poetic style then prevalent in Ceylon and India, and with them the pages of Singapore Tamil Literature open. (V.T.Arasu (1985). N.Govindasamy (1980))

The another important work called Kuthira Panthaya Lavani (1893) is not mentioned in the paper. It is considered one of the significant contribution to Singapore Tamil Literature by N.Govindasamy. The author of this book was N.V.Rangasamy Dasan of Kumbakonam, town in South India. The first eleven songs of the book are centralized around Port Nagapattinam in South India, the boarding of passengers on to the ships, a description of the hardships the passengers had to put up with and then Port Penang. Then the poet describes Singapore's buildings, people and scenery in a very colourful manner. This work is composed in a free and simple style, using Tamil phrases and Malay words, then use in Singapore. It has the destination of being the first literary work in Tamil which reflect Singapore background. (V.T.Arasu (1985). N.Govindasamy (1981)). This work should be included in this paper because this is the first work which clearly depicts the actual migration of the Indian people.

Under prose form another work needs worth mentioning. The title of the work is a 'A Dialogue between A Singaporean and an Indian' by Makadoom Sahib (1888). Even though Dr.Mani has mentioned about this book under foot note 6 I think it should be discussed in the body of the paper because this literary piece discusses the important problems faced by the earlier migrants. The content of this piece is as follows: A new immigrant arrives from India., He is bewildered by the new place, different cultures, language and life styles. He comes across a Singapore Indian and they strike up a conversation. Via this conversation the new immigrant learns about what is expected of him by way of behaviour and life styles. (N.Govindasamy (1990)). Further this is the first work which speaks about Singapore Tamil, one that has sprinkling of Malay, Chinese and Hindi words. (I have presented two papers one on Malaysian Tamil and another on Singapore Tamil in two International Conferences of Tamil (SP.Thinnappan (1982), (1987)).

The third part explains content of literature. The content of short stories and novels were large determined by the editors of newspapers. The reason given for being love as a major theme in the earlier literature are good and acceptable. The development of local themes from foreign one is also explained well. Dr.Mani has rightly pointed out the differences in the theme between Malaysian and Singaporean literature during the eighties. Malaysian writings deal with rural-urban setting while Singapore an urban setting.

Some of the problems directly related to the immigrants were dealt with by the writers of the 50s in their literary forms and these should be added here. During 50 writers seen to have been deeply affected by the double dealings and treachery of the Indian. Immigrants towards local women some immigrants maintain two house hold in Singapore and one in India- without either wife being aware of each others existence. Unstability of life – one foot in Singapore and one foot in India – is another problem spoken in the literature. Alcoholism is another problem. These are the problems connected with Indian immigrants and dealt with in the Tamil short stories.

Emigration is also another aspect connected with migration. This aspect also plays an important role in one of the short stories written by R.Kannabiran, Asian Award winner.

The fourth and the last part deals with conclusion. Here Dr.Mani is able to distinguish the trends prevalent in the literatures of Malaysia and Singapore. He rightly explains that Singapore recognizes Tamil language as an official language, while Malaysia treats it as the language of immigrants. Because of this status the Asian award has been conferred thrice on Tamil writers in Singapore. No writers have been nominated by Malaysia, even though there are far great number of Tamil writers in Malaysia than in Singapore.

Apart from the above four parts of this paper it is necessary to add another part on the development of form and style of the Tamil Literature in order to make the topic as comprehensive. Style is the man one way or other the form and the style may represent the attitude of the society. We are able to find two varieties of style in the Tamil literature of these two countries. One is poetic style for elite and scholars and another folk style, mixed with spoken dialect words for common ordinary people. Thus the diglossia situation of Tamil is prevalent in the Tamil literatures of these countries. The first variety will not accept foreign words while the second variety accept borrowings from other languages i.e Malay, Chinese and English in this case.

According to V.T Arasu (1985), one notable feature in the Development of Tamil poetry the recent years is the absence of any attempt to experiment with forms other than those sanctioned by traditional rules of poetry. Local Tamil poets have resisted attempts at free verse. They oppose new forms on the ground that these tinker with time honoured rules of Prosody, though free verse has found some votaries among Tamil poets elsewhere. Such opposition has however not stopped, Mr.K.Elangovan who has used free verse as a vehicle to expound his views on various social issues and other themes. His recent writings called transcreations show the influence of the poems of other languages on Tamil Literature.

Dr.Mani concluded his paper by saying ‘the only thing that has been happening to Tamil literature in both countries is that more and more people are undertaking research on Tamil Literature’. For this undertaking research on Tamil Literature, facility is available at present, in Malaysia because of the presence of the Dept. of Indian studies in the University of Malaya, Kuala Lumpur. But there is no facility available at present in Singapore because of the absence of the Dept. of Indian studies or Tamil studies in the institutions of higher learning in Singapore. (The Tamil Studies Unit of Institute of Education because of its restricted nature to the field of teaching and learning of Tamil as a second language, at present cannot provide more facility to do research on the Tamil Literature of Singapore). Therefore let us hope in the near future the facility will be provided for research on Tamil literature in the forth coming institutions of higher learning in Singapore.

With these words I conclude my comments.

எஸ்ஸாரம்

(திருமுறை வழிபாடு என்னும் நூல்)

1.11.2006

இறைவழிபாடு என்பது கடவுளை மனத்தால் எண்ணி (பாவனை செய்து கொண்டு) வாயால் அவன் புகழ் மொழிகளைப் பாடி (மந்திரம் கூறி) உடலால் அவனுக்குரிய பணிகளைச் (கிரியைகளை) செய்வதாகும். எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் இடைப்பட்டது மொழி. மேலும் இவை இரண்டினையும் இணைப்பதும் மொழியே. இம்மொழி செம்மொழியாக இருக்க வேண்டுவது வழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாத ஒன்று. இந்த மொழி "நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழியாக' (தொல்.) இருக்குமானால் வழிபாடு பல்வகையானும் சிறப்புற வழியுண்டு. நம் பைந்தமிழ்த் திருமுறை பன்னிரண்டும் இத்தகைய மறைமொழிகளன்றோ? இத்தகைய திருமுறைப் பாடல்களைக் கொண்டு இறைவனை வழிபாடு செய்வதுதான் திருமுறை வழிபாடு ஆகும்.

வழிபாட்டிற்கு மலர் கட்டாயம் வேண்டும். அந்த மலர் நாள்தோறும் செடியில் பூக்கும் நன்மலராக மட்டுமிருந்தால் போதாது. "மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளாரை முன்துதிசெயும் நாயன்மார் தூயசொன்மலரா'கவும் & அடியார் உள்ளத்தடாகத்தில் பூத்த பொன்மலராகவும் (திருமுறையாகவும்) இருக்க வேண்டும் என்று கருதி நண்பர் எஸ்ஸாரெம் அவர்கள் "திருமுறை வழிபாடு' என்னும் பெயரில் ஓர் அழகிய நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்த உட்கருத்தை இந்நூலின் முகப்பட்டை வண்ண ஓவியம் அழகுற விளக்குகின்றது. ஒரு பக்கம் சிவலிங்க வடிவம் எதிரே இன்னொரு பக்கம் பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர்கள் திருவுருவப்படம். நெறியும் குறியும் நேர் எதிரே இருக்கக் காண்கிறோம். "காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய், நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ் குறியாகத் (பெரியபுராணம் 3648) திகழ்வதுதானே சிவலிங்கம். சிவனை அடையும் நெறியை வழியைக் காட்டியவர்கள் தாமே திருமுறை ஆசிரியர்கள். சிவ வழிபாட்டினை இம்மண்ணுலகில் முதன்முதலாகத் தொடங்கிவைத்த பெருமை உலகன்னையாகிய உமையம்மையாரையே சாரும் என்பதை வலியுறுத்த அட்டைப் படத்தில் சிவலிங்கத் திருவுருவத்துக்குக் கீழே

எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்

உண்மையாவது பூசனை என உரைத்தருள

அண்ணலார்தமை அர்ச்சனை புரியஆ தரித்தாள்

பெண்ணின் நல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து

என்னும் பெரியபுராணப் பாடலைக் கொடுத்திருப்பது பாராட்டிற்குரிய ஒன்றாகும்.

பூவினால் செய்யப்படும் பூசை (பூசெய்) ஆகிய இறைவழிபாடு அகவழிபாடு புறவழிபாடு என இரண்டு வகைப்படும். நெஞ்சத்தில் செய்யப்படுவது அக வழிபாடு; இல்லத்திலோ கோயிலிலோ செய்யப்படுவது புறவழிபாடு. இல்லங்களில் அகப்பூசையாக இறைவனை வழிபடுவதற்கெனப் பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்றது எனத் தொகுப்பாசிரியர் தம் தொகுப்பின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் இந்நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ள புலவர் மாமணி சித்தாந்த வித்தகர் முரு.பழ.இரத்தினம் செட்டியார் அவர்கள் அகவழிபாட்டிற்கு மட்டுமின்றி அர்ச்சனைக்கும் புறவழிபாட்டிற்கும் இந்நூல் பொருந்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது எனப் போற்றிப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர் "இம்முறையைத் திருக்கோயில்களில் பின்பற்றினால் அது சிறந்த திருமுறை வழிபாடாக அமைந்துவிடும். திருமுறை சிறப்புற்றோங்க இதனை விடச் சிறந்த முறை வேறில்லை' என்று கூறுகிறார். திருக்கோயில்களில் இதனைப் பின்பற்றும் நாள் எந்நாளோ அந்நாள்தான் சைவப் பெருமக்களுக்கும் திருநாள்; தமிழர்களுக்குப் பெருநாள். அந்நாள் விரைவில் வருநாளாக அமைய இறைவனை வேண்டுவோம்.

இந்நூலுக்குத் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ளார்கள். அவர்கள் "இந்நூல் அருமையான தொகுப்பு நூல் அனைவரும் வாங்கிப் பயன்படுத்த வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது இந்நூல் பெருமை குன்றாத் திறத்தோடு இலங்கும் இயல்பினது என்பதற்கு இனிய சான்றாக விளங்குகிறது.

திருமுறைகளின் சிறப்பு என்னும் தலைப்பில்,

திருமுறையே சைவநெறிக் கருவூலம்

தென்தமிழின் தேன்பாகு ஆகும்

திருமுறையே கயிலையின்கண் சிவபெருமான்

செவிமடுத்த செந்தமிழ் வேதம்

திருமுறையே நடராசன்கரம் வருந்த

எழுதியருள் தெய்வ நூலாம்

திருமுறையே சொக்கேசன் மதிமலிவாய்

மலர்ந்தருளும் சிறப்பிற் றாமால்

என்னும் பாடல் தரப்பட்டுள்ளது. இது திருமுறை வழிபாட்டிற்கு அடிநாதமாக அமைந்துள்ளது.

சித்தாந்த வித்தகராகிய ஆசான் வழங்கிய முன்னுரையும் தொகுப்பாசிரியராகிய சீடர் தந்துள்ள முகவுரையும் "அகப்பூசை'யின் சிறப்பினை அரிய சான்றுகளுடன் (தோத்திர சாத்திரச் சான்றுகளுடன்) எனிய தமிழில் தெளிவுறத் தெரிவிக்கின்றன. திருமுறை வழிபாடு, தியான

வழிபாடு, கிரியை வழிபாடு மூன்றையும் கொண்ட வழிபாடாக இந்நூலில் சொல்லியுள்ள அகப்பூசை முறை அமைந்திருப்பதால் எல்லாச் சாதனங்களிலும் பார்க்க இது மிகவும் சிறந்த சாதனம் என்பது இனிது புலனாகும்" என்பது சித்தாந்த வித்தகர் கண்ட முடிபு. இச்சாதனை எளிமையாக அமைய ஏற்ற வழியும் அவர் முன்னுரையில் கூறியுள்ளார். எனவே எல்லாரும் ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் இச்சாதனையில் இறங்கி இன்பம் பெற வேண்டும். முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுண்டோ?

இத்தகைய பின்னணிப் புலங்களுடன் நூலுக்குள் நுழைகிறோம். நுழைவாயிலில் கோர்ட்டுமலை விநாயகப் பெருமான் வண்ணத் திருவுருவத்தில் காட்சி தருகிறார். கைகூப்பி வணங்குகிறோம். ஏன்? என்னும் வினாவிற்கு விடையாக வழிபாட்டின் முதல் பாட்டாக காப்புப் பாடலாக

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொற்

பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் & உருவாக்கும்

ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்

காதலால் கூப்புவர்தம் கை

என்னும் பாடல் திகழ்கிறது.

பிறகு இறைவன் திருவுருவத்தை உள்ளத்தில் எழுந்தருளச் செய்து கொள்கிறோம். என்னுள் "எழு பரஞ்சோதி, உள்ளவா காண வந்தருளாய்" (2) என்னும் திருவாசக வரியைப் பாடிக்கேட்கும் போது இறைவன் தானே வந்து நம் உள்ளத்தினுள் புகுவான் அல்லவா? பிறகு திருவிளக்கேற்றுகிறோம். சங்கொலி எழுப்பித் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடுகிறோம். நீராட்டி மாலை சாத்துகிறோம். மலர்தூவி வழிபாடு செய்கிறோம். தீபம் காட்டி ஓமம் வளர்த்து வேள்வி செய்கிறோம். பிறகு தைல முதலாகப் பொன்மணி ஈறாகப் பல்வகை அபிடேகம் செய்கிறோம். பிறகு பட்டு, நகை சாத்திப் பொட்டிட்டு மாலை சூட்டி அலங்காரம் செய்கிறோம். மணியோசையுடன் அமுது படைத்துத் தூப தீபம் காட்டிச் சோடச உபசாரம் செய்து அர்ச்சனை செய்கிறோம். பஞ்சபுராணம் பாடி வாழ்த்துகிறோம். வலம் வந்து கீழே விழுந்து வணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்து பிழை பொறுக்க வேண்டி வாழ்த்தி நிற்கிறோம். எல்லாம் "திருநெறிய தமிழால்" செய்கிறோம் என்பதை நினைக்கும்போது உள்ளம் தித்திக்கிறது; உவகை பெருகிறது. திருமுறை வழிபாடு என்பது உண்மையிலேயே தீந்தமிழால் செய்யும் தமிழ் வழிபாடாகத் திகழ்கிற தன்மை கண்டு அகமகிழ்கின்றது. "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்; தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே" என்று திருமூலர் பாடிய அனுபவத்தில் திளைக்க முடிகின்றது. தமிழால் முடியுமா என்று கேட்பார் தலைதாழ்கின்றது.

இந்நூல் காப்பு, திருப்பள்ளி எழுச்சி, ஓமம், அபிடேகம், அலங்காரம், வழிபாடு, நிறைவு என்னும் ஏழு பிரிவுகளைக் கொண்டு எழுமை நோய் தீர்க்கும் எழில் மருந்தாக இலங்குகிறது. மொத்தம் 82 பாடல்கள் உள்ளன. வழிபாட்டுச் சடங்குகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ற மிகப்

பொருத்தமான திருமுறைப் பாடல்கள் தரப் பெற்றுள்ளன. சடங்குகளின் தலைப்புக்கேற்ற வகையில் பாடலில் பொருத்தமாக வரும் தொடர்களைத் தடித்த எழுத்துக்களில் தந்திருப்பது கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாக உள்ளது. இந்நூலின் பாடல் எண்ணிக்கை 82. இதனைக் கூட்டி எண் அமைப்பு நோக்கில் எண்ணிப் பார்த்தால் ஒன்று என்பது தோன்றும். கடவுள் ஒன்று என்று கருதி ஒன்றுவது தானே வழிபாடு. "ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உத்தமக்கு ஊனமில்லை" என்பது அப்பர் அருள்வாக்கு அன்றோ? இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது தொகுப்பாசிரியரின் திருமுறைத் தமிழ்ப் பற்றும் ஆழ்ந்தகன்ற திருமுறை ஞானமும் இருகரம் கூப்பி நிற்க இறையருள் இவ்வாறு செய்துள்ளது என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இந்நூலை ஆழ்ந்து படிக்கும்போது நம் நாயன்மார் காலத்திருந்த வழிபாட்டுச் சடங்கு முறைகளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்கிறோம். தூய தமிழ்த் தொடர்கள் சிலவற்றையும் அறிந்து கொள்கிறோம். அபிஷேகம் என்பதற்கு ஆட்டு என்ற சொல்லையே திருமுறையாசிரியர்கள் கையாண்டுள்ளனர். பஞ்சகவ்வியம் என்பதற்கு ஆனஞ்சு (21) என்றும் அர்க்கியம் என்பதற்கு விரலால் நீர்தெளித்தல் (48) என்றும் பிராணாயாமம் என்பதற்கு வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கல் (46) என்றும் வரும் தொடர்களைக் காண்க. சில அரிய வழக்குகளையும் இந்நூல்வழி உணரமுடிகிறது. குடதீபத்தை அறுகு (53) என்றும் கண்ணாடியைப் படிமக்கலம் (55) என்றும் கூறுகின்ற வழக்குகளைக் காண்க. தைலமாடுதலை நறுநெய்யாட்டு (17) எனக் கூறுதலும் பன்னீர் ஆட்டினை பனிநீர் ஆட்டாகக் காண்பதும் (32) நீள நினைந்து போற்றுதற்குரியன.

இந்நூலில் அர்ச்சனைக்குரிய 108 போற்றிகளை உற்று நோக்கும்போது இறைமைக்குரிய பொதுப்பண்புகள் அடங்கிய தொடர்களே இலங்கக் காண்கிறோம். எனவே கடவுளின் எல்லாத் திருமேனிகளுக்கும் & எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் உரிய வகையில் இந்தத் தமிழ் அர்ச்சனையை நாம் பயன்படுத்த முடியும். தமிழில் அர்ச்சனை செய்ய விழைவார்க்கு இது பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருமுறை வழிபாடு என்னும் இந்நூல் இறைவனை அகத்திலும் புறத்திலும் திருமுறையால் வழிபாடு செய்வதற்குப் பயன்படும் ஒரு நன்னூல். திருமுறைப் பாடல்கள் அனைத்தும் மந்திரங்கள்; இறைவன் உறைவிடங்கள். மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீரா நோய் தீர்ப்பவன் இறைவன். எனவே மந்திரமாக நிற்கும் திருமுறைகளை வணங்குவதே ஒருவகையில் இறைவழிபாடாகும். கோயிலில் திருமுறைக் கோயில்கள் எழுப்புவதன் பொருள் இதுதான். திருவாசகத்தையே சில பூசைக்குரிய சிவலிங்கமாகக் கொண்டு வழிபட்டவர்களும் உண்டு. எனவே அந்தவகையில் இந்த நூல் திருமுறையை வழிபடும் நூலாகவும் திகழ்கிறது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் "திருமுறை வழிபாடு" என்னும் இந்நூல் தலைப்பு திருமுறை வழி (நீ) பாடு என்று நமக்கு ஆணையிடுகிறது. "பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்" என்று தானே அருணகிரியார் முருகனைக் கேட்கிறார். "அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும்".

சொற்றமிழ் பாடுக' என்று சுந்தரரிடம் ஆணையிட்டவர் தூமறை பாடும் வாயாராகிய சிலபெருமான் அல்லவா? "இறைவன் பாடுவார் பசிதீர்ப்பான்' என்பது திருமுறை வாக்கு.

எனவே அன்பர்கள் இந்த நூலை வாங்கி இல்லத்திலும் உள்ளத்திலும் இறைவழிபாட்டிடங்களிலும் திருமுறை வழிப் பாடல்களைத் தினமும் பாடித் திருமுறை வழி இறைவனை வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். நீங்கள் விரைவில் அவன் வழிப்படுவீர்கள்! திருமுறையை வழிபாடு செய்யுங்கள். அது தீந்தமிழ் வழிபாடாய் அமைந்து ஆண்டவனுக்குத் தேனாய் அமுதாய்த் தித்திக்கும்! எத்திக்கும் தமிழ் மணம் பரப்பும்!

☐
